

Conf.univ.dr. Argentina Gramada Dragu

*Și eu am fost
ucenicul /
ucenica
Părintelui
Galeriu*

*Ediție online revizuită și adăugită a variantei publicată
în 2013 la prîn proiect editorial finantat de AFCN cu sprijinul
Association Tous pour l'Europe*

I.S.B.N. : 978-84-15323-78-5	www.reproexpres.com
------------------------------	--

Editura Reproexpres

Motto

*„Omul se realizează prîn trei
dîmensiuni :*

- *prîn propria lui zidire
după chipul Lui
Dumnezeu*
- *prîn operele lui*
- *și prîn urmașii :*

fii sau ucenici.”¹

Părintele Galeriu !

¹ *«Cu Părintele Galeriu : Intre Geneza si Apocalipsă » (convorbiri cu Dorin Popa) Editura Harisma - 2002 - pagina 338 ; «Sensul vietii monahale»- www.crestinortodox.ro/.../68455-sensul-vietii-monahale-parintele-galeriu*

«Toată viața Părintelui și, mai ales, activitatea sa misionară rămâne pentru noi ca o făclie de Paști, care ne ajută să înțelegem mai bine taina și bucuria Învierii noastre, a neamului românesc și a lumii întregi. Este foarte mare nevoie să avem cât mai multe astfel de făclii de Paști, adică să vezi într-o persoană cum taina bucuriei, taina comuniunii cu Hristos, se transmite ca lumină în jurul persoanei respective și această lumină antrenează în bucurie și alte persoane. »²

Prea Fericitul Daniel

² Mitropolitul Moldovei și Bucovinei Daniel, «*Omagiu Parintelui Galeriu*»- Interviu realizat de Ciprian Apetrei - www.biserica-sfantul-silvestru.ro/?q=node/4

« Avem o mare nevoie de ideile pe care le-a emis în viața sa Părintele Galeriu, de deschiderea sa, de iubirea sa cea fără hotare față de aproapele. »

« Parintelui Constantin Galeriu, Dumnezeu i-a dat și darul acesta de a zidi bisericile sufletelor, mai ales ale tinerilor și cu precădere a gânditorilor, filosofilor, a celor care stăpănesc ideile și categoriile filosofice într-un fel sau altul.

El, același lucru căuta să zidească în suflet : Biserica cea vie a Mântuitorului Hristos. »³

Prea Fericitul Teoctist

³ Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist, «Cuvânt la Inmormântarea Părintelui Galeriu»- 13 august 2003 <http://ucenic.go.ro/cuvant.htm>

*« Părintele nostru este mai aproape de
Domnul,
în intensitatea de lumina,
pe care sí-a lucrat-o
dându-ne sí nouă
mărturie sí pilda. »*

Prea Fericitul Daniel⁴

⁴ Prea Fericitul Daniel - «Predica la Sfintii Trei Ierarhi» -

« Ca om de carte și profesor de teologie, Părintele Galeriu a desfășurat o bogată activitate științifică și de cercetare, publicând studii, articole, câni, note, recenzii, însemnări, predici.

Lucrările sale sunt temeinic elaborate., bogat documentate, interesante și utile pentru teologie și actualitate, iar stilul lor este inconfundabil.

Dar, pe lângă preot și profesor, Părintele Galeriu a fost un om de rară și aleasă omenie.

A fost un om între oameni. Generos până la jertfă, altruist până la iertarea și iubirea vrăjmașilor, răbdător până la uitarea de sine, înțelept și echilibrat în toate, Părintele Galeriu a fost și a rămas un adevărat „Părinte” și „duhovnic”, dăluind în sufletele studenților și ale enoriașilor săi adevărate caractere creștine... Nu știm dacă se va mai naște sau repeta curând un asemenea om și preot ca Părintele Galeriu, căci, în persoana sa, Dumnezeu a așezat din plin daruri și virtuți pe care și el și le-a cultivat cu grijă și stăruință. El a reprezentat cu cinste și autoritate Biserica Ortodoxă Română, în orice împrejurare a fost chemat să o facă... A vorbit mereu ca un adevărat teolog și preot.

A fost un simbol al Bisericii Ortodoxe Române. »

academician Virgil Cândea⁵

⁵ (n. [29 aprilie 1927, Focșani](#) – d. [16 februarie 2007](#)) a fost un istoric al culturii română, membru titular al [Academiei Române](#) - www.ceruldinnoi.ro/pages/Constantin_Galeriu.htm

I	Biserica Sfântul Silvestru	16
II	Biografia si Opera	18
II.1	<i>Date biografice.....</i>	19
II.2	<i>Activitate sociala.....</i>	20
II.3	<i>Premii si distinctii primite.....</i>	20
II.4	<i>Carti publicate.....</i>	20
II.5	<i>Lucrari in strainatate.....</i>	21
II.6	<i>Pr. Galeriu Predici video.....</i>	21
II.7	<i>Predici audio.....</i>	22
II.8	<i>Participari la conferinte si congrese internationale.....</i>	25
III	CUVINTE - FAPTE GALERIENE	27
III.1	<i>«O mărturie testamentară a Părintelui Galeriu»</i>	27
III.2	<i>« Universitatea este si va fi Instructie si Educatie» ...</i>	33
III.3	<i>»Amintiri din copilarie ».....</i>	35
IV	CUVINTE DESPRE PĂRINTELE GALERIU.....	70
V	DESPRE PĂRINTELE GALERIU	93
V.1	<i>» Părintele Galeriu , apostol si misionar in lumea noastra »,Casian, Arhiepiscopul Dunarii de Jos.....</i>	93
V.2	<i>« Părintele Galeriu, preotul tuturor», Razvan Ionesu ..</i>	95
V.3	<i>« Un părinte emblematic la sfârșit de mileniu», dr. C.Niculescu.....</i>	98
V.4	<i>Despre semnele care s-au aratat la iesirea din lume a Părintelui Galeriu», acad. Sorin Dumitrescu.....</i>	104
V.5	<i>« Părintele Profesor Dr. Constantin Galeriu preot si predicator de exceptie » , Prof.univ.dr.Vasile Gordon</i>	109

V.6	»Părintele profesor universitar dr. Constantin Galeriu a trecut la cele vesnice », Prof.univ.dr. Constantin Necula.....	114
V.7	«Dialogul Știința - Religie La Părintele Galeriu» Prof.univ.dr. Costea Munteanu	118
V.8	« Părintele Galeriu. De la tinerețea fără bătrânețe la viața fără de moarte» Razvan Codrescu	127
V.9	« Făcătorul de pace»,Rodion Galeriu	129
V.10	« De la sărăcie cu duhul la Lumina cea neînserată » Antonio Aroneasa	133
V.11	« Ucenicia prin apropiere»Ioana Matei.....	138
V.12	« Concepția despre caracterul soteriologic al valorilor la Pr. prof. Constantin Galeriu », Constantin Teleanu	142
V.13	« Avva Galeriu sau Icoana din suflet»,G.Licariu.147	
V.14	« Nasterea Domnului și bătrânul Moș Crăciun»	150
V.15	« Testamentul Părintelui Galeriu», Iulia Chira	154
V.16	« La înmormantarea Părintelui Galeriu », drd.Ciprian Song	157
V.17	« Despre Părintele Galeriu, cu drag»,Iulia Radu.....	158
V.18	«Părintele Constantin»,Vasile Mustata	160
V.19	« Pe marile de suflet sa fereci curcubeel », conf.univ.dr. Argentina Gramada Dragu	161
V.20	«Urmare a Părintelui Galeriu, conf.univ.dr. Argentina Gramada Dragu.....	168
V.21	«Părintele Galeriu mi-a schimbat viața ! », conf.univ.dr. Argentina Gramada Dragu	171
VI	CUNOASTEREA LA PARINTELE GALERIU	175
	Index.....	201
	Bibliografie.....	218

Mentiuune :

- Fotografiile Părintelui Galeriu si **articolele nominalizate** care apar pe site si în prezenta carte , aparțin proprietarilor de drept, există prelucrări (adaptări , adnotări si citări cu respectarea Legii dreptului de autor) ale cuvintelor Părintelui Galeriu din scrierile si rostirile acestuia spre folosul multora .

- Site-urile www.ucenic.go.ro , <http://parintelegaleriu.ro> si cartea de față nu își asumă nici un drept față de respectivele poze sau articole nominalizate.

- Mulțumim Părintelui Galeriu pentru jertfelnicia , bunătatea si dragostea cu care ne-a înconjurat pe toti. « Trăiește-n veci, E numai dus. »⁶

- **Este viu prin tot ce a spus si a făcut ! Slavă Domnului!**

ARGUMENT

În anul 1999 când am venit prin concurs la Universitatea Titu Maiorescu, deschiderea anului universitar s-a făcut la marea Sală a Palatului. Pe Părintele Galeriu îl știam de la biserica Sfântul Silvestru încă din 1987. De câte ori mergeam la biserică , mai ales la sărbătorile împărătești, eram apostrofată.”E plin de securiști. Roagă-te acasă, lasă biserica . “ Si iată ca de la teama de “a nu fi vazută “ , am trecut , la “ bucuria liberă” fără tensiuni si constrângeri .

De necrezut. Dar să-l văd pe Părintele Galeriu în prezidiu, alături de rector si decanii facultăților a fost pentru mine mai mult decât emoționant. Ba chiar, uluitor pentru că rectorul de atunci prof.univ.dr.Avram Filipaș i-a dat cuvântul Părintelui Galeriu să deschidă adunarea si anul universitar «cum se cuvine».

Așadar în Marea Sală a Palatului de necrezut , si totuși adevarat : s-a rostit rugăciunea «Tatăl nostru ». Părintele Galeriu a binecuvântat adunarea si , cu binecunoscutul tact si talent a făcut legătura între cult și cultură , între

⁶ George Cosbuc - « Moartea lui Fulger »
www.georgecosbuc.eu/opere/poezii/moartea_lui_fulger.html

educație și instrucție ajungând la parabola seminței⁷. Și în anii care au urmat, la fiecare început de an universitar prin pilda semănătorului Părintele sădea și resădea în inimile studenților și profesorilor, dragostea pentru lumină, adevăr și bucuria « cunoștinței » ca dar al Duhului Sfânt.

Părintele Galeriu este membru de onoare al Universității Titu Maiorescu.

Cred că am o **datorie**. Așteptam articolele publicate săptămânal ca pe o « gură de oxigen » în jurnalismul anilor '90. Stiam că Părintele le scria sub presiunea timpului și al spațiului de publicare. Și scria articolul în noaptea dinaintea publicării. Și dinspre ziuă când era gata, se uita spre Gabriel (pe care-l botezase « Ingerul ») și întreba: « acum cine-l tehnoredactează? » Iar eu atunci, n-am fost « în stare » să fiu de ajutor. În 2001 de « Adormirea Maicii Domnului » i-am spus Părintelui bucuria mea. Prima mea carte în mediu universitar ieșise de sub tipar și vestea o promisem chiar în dimineața aceea de la o doamnă secretară pe nume Maria.

« A apărut prima mea carte și vreau să scriu una și cu dumneavoastră. » Pe cât de speriată eram eu de ceea ce rostisem, pe atât de generos a fost Părintele s-a întors spre Icoana Maicii Domnului mulțumind, apoi binecuvântându-mă și a zis Amin! Respectiva carte era un suport didactic, cu multe « capturi » și pe care o tehnoredactasem mai greu decât informatizarea ca atare a conținutului economic; era prima mea experiență! De atunci am scris mereu, pentru că Bill Gates, cel care a pus viteză în capsule plastic, nu numai ca « a pus pe masă din fiecare casă câte un calculator », dar are grijă să schimbe foarte des versiunile de soft; (« de-abia învățat și déjà depășit ») este sintagma care se aplică în acest domeniu.

A rămas promisiunea. De actualitate erau și mai sunt, noile media: audiobook-uri, cd-urile, site-urile. În anul 2005 promisem sarcina din partea decanului facultății de Informatică de atunci, prof.univ.dr.Crețu Emil să fac o revistă virtuală pentru universitate pentru popularizarea cunoașterii științifice (megabyte.ro)⁸; mi-am zis atunci - de ce nu am avea o revistă și pentru cunoașterea operei Părintelui Galeriu. În informatică, informația

⁷ Părintele Galeriu: « Pilda Semănătorului » - <http://radugonciar.blogspot.ro/2007/10/Părintele-galeriu-pilda-semanatorului.html>

⁸ Nume ales din anii '90 pentru o revistă a elevilor Liceului Bejamin Franklin; <http://megabyte.utm.ro/en/index.htm>, <http://argentinagramada.com/revista-megabyte/>

este perisabilă. Învățătura Lui Dumnezeu este eternă. Iar Părintelui îi datorez imens pentru luminarea și întărirea darului credinței pe care părinții mei îl sădiseră în copilărie.

Așa ca după mai multe încercări, am creat în colaborare cu un student competent și credincios de la facultatea de informatică, Dascalu Cosmin site-ul « Si eu am fost ucenicul/ucenica Părintelui Galeriu ». Întâmplarea nu vine de la hazard , vine de la templu și Dumnezeu o îngăduie pentru ca mai târziu să o explice. Postarea site-ului a avut loc în anul 2005 în ziua în care nepotul Părintelui Constantin Galeriu, Părintele Cristian Galeriu și-a susținut teza de doctorat. În fața unei comisii condusă de decanul de atunci prof.univ.dr.pr. Necula dar și a părinților de la Sf. Silvestru , a familiei și a enoriașilor apropiați , nepotul Părintelui a cuvântat și a explicat teologia Sfântului Maxim Mărturisitorul . Ne-am bucurat , cum s-ar fi bucurat înșuși Părintele, care cu siguranță a avut un rol esențial în formarea profesională a nepotului care l-a urmat în carieră.⁹

Site-ul «*Si eu am fost ucenicul/ucenica Părintelui Galeriu*» a fost postat pe un domeniu gratuit (extensia go.ro). De obicei , dacă nu sunt destul de accesate , domeniile gratuite sunt închise . Fiind cu conținut educativ religios, nu am acceptat postarea de reclame de nici un fel. Și dacă rezistă de atâtea ani, e semn ca este nevoie de el ; îl accesează studenții de la teologie și nu numai. Peste ani “am găsit ” un alt colaborator , tot student la informatică, Cristian Midvichi care nu numai ca a creat dar a și oferit spațiu de găzduire . Este vorba despre site-ul Părintelegaleriu.ro, care face legătura cu site-urile : ucenicii Părintelui Galeriu ¹⁰, cu site-ul bisericii Sfântul Silvestru ¹¹ cu alte site-uri creștin-ortodoxe , în care a postat mai multe fișiere predici video ale Părintelui Galeriu și care e mai bine promovat .¹²

Asadar «modernitatea » Părintelui este asigurată. Părintele este pe net. O sintagmă a zilelor noastre zice ca « cine » nu-i pe net nu există. Dar nu toată lumea care-l iubește pe Părintele are net. Câtă lume se bucura ! O poza cât de

⁹ Slujba de prohodire a Părintelui Constantin Galeriu a avut loc Ziua Odovaniai Schimbării la Față și a Mutării Sfintelor moaste ale Sfântului Maxim Mărturisitorul.

¹⁰ <http://ucenic.go.ro/>

¹¹ <http://bisericasfantulsilvestru.ro/>

¹² La tastarea pe Google a numelui Părintelui este pe prima pagina de cautare, poziția a a doua.

mică , un articolaș « cu sau despre » Părintele, este păstrat dar și răspândit celor dragi ca pe ceva de mare preț. Si iată ca după aproape un deceniu , tot cu o studentă de la informatică, Tatiana Coman am realizat acest **proiect editorial prin Administrația Fondul Cultural Național**, de prezentare și promovare a conținutului celor doua site-uri închinat operei si personalității Părintelui Galeriu. De obicei se trece de la carte tradițională, la cartea în format digital (e_book) , în format electronic , la site. De data aceasta este invers : de la site la carte pentru ca fiorul și bucuria cărții adevărate nu va dispărea niciodată. Cartea tradițională a devenit mai scumpă, mai elitistă , dar nu mai puțin iubită. Asadar Galaxia Gutenberg versus Galaxia Internet.

Sigur ca am inima strânsă ; ceea ce am făcut, as fi putut sa fac mai bine. Dar tot de la Bill Gates am învățat că « până să faci ceva perfect, fă ceva perfectibil ! »¹³ Este o invitație de a-l găsi pe Părintele pe net. Să-l accesezi și să-l asculți chiar lucrând în paralel si altceva, este « spre zidire » . Teamă mi-e , că aceasta carte va fi o formă cu nu destulă consistentă (opera Părintelui este vastă si este nevoie de mare putere de esențializare mai ales când sunt constrângeri de timp si pagini de editare) . Stiu de la mentorul universității ca « forma fără fond nu numai că nu aduce niciun folos, dar este de-a dreptul stricăcioasă, fiindcă nimicește un mijloc puternic de cultură¹⁴ » .

Sigur vor varii interpretari (« ar fi trebuit să .. »). E mai usor « sa critici decât să faci ». Dar ce să însemne aceasta fața de recunoștința pe care o datorez Părintelui Galeriu pentru ceea « ce am primit ! »

Insuși Părintele vorbind despre slava preamăririi Părintelui Ceresc face o paranteză de aplicație la viață. In predica despre vindecarea celor 10 leproși subliniază *importanța mulțumirii pentru binele făcut*. E ceea ce numim îndeobște « *recunoștința* - floare rară. » Dar ce înseamnă recunoștința? Recunosc, îmi recunosc obârșia în Dumnezeu. De aceea spune Mântuitorul « să dea slavă lui Dumnezeu » : taina slavei, a preamăririi lui Dumnezeu, din care eu mă împărtășesc. E altceva decât slava pe care o aducem noi, oamenii. Iertați, (zice Părintele) îmi vine în gând cuvântul lui Eminescu: « Iar deasupra tuturor s-o scula vreun mititel / Nu slăvindu-te pe tine, lustruindu-se pe

¹³ Este si motto-ul pe care l-am ales pentru revista Megabyte a universitatii Titu Maiorescu - <http://megabyte.utm.ro/en/index.htm>

¹⁴ <http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Titu+Maiorescu>

el»¹⁵. Aceasta e nefericita noastră stare, de a schimba tâlcul, sensul slavei Lui Dumnezeu. Slava Lui, pe care o împărtășește cu noi, cum adesea pomenim cuvântul Sfântului Grigorie Palama: « Dumnezeu, fire mai presus de fire, nu are a sui la slava mai înaltă. Slava Lui se descoperă prin coborârea la cele smerite . Slava lui Dumnezeu în smerenia Lui ni s-a descoperit, în chipul **robului** pe care L-a luat si **al crucii** pe care S-a răstignit deschizând brațele Lui si îmbrățișându-ne pe noi, pentru a ne dărui nouă slava. »¹⁶

Astazi , la împlinirea a doisprezece ani de la mutarea Părintelui Galeriu la cer, lansăm cu ajutorul bunului Dumnezeu o replică offline a conținutului celor doua site-uri, pentru a bucura pe cei care nu au Internet , pentru o mai bună promovare a acestor site-uri cu conținut științific, moral si religios si mai ales **pentru ascultare**. Pentru că fiecarui ucenic , dupa unicitatea lui , Părintele i-a dat o ascultare . A mea aceasta este :

“Să nu uîi nîcîodată : Informația supremă este Dumnezeu!”

Figure 1 Captura din site-ul Părintele Galeriu - www.Părintelegaleriu.ro cu link-uri la www.bisericasfantulsilvestru.ro si www.ucenic.go.ro

***»Binecuvântarea Domnului sa fie peste voi, cu al
Sau Har si cu a Sa iubire de oameni, totdeauna
acum si pururea si în vecii vecilor! «¹⁷***

¹⁵ Eminescu-“Scrisoarea I”- www.versuri.ro/versuri/eedifl_mihai+eminescu+scrisoarea+i.html

¹⁶Părintele Contantin Galeriu - «Vindecarea celor zece leprosi»-

www.crestinortodox.ro/sarbatori/duminica-29-dupa-rusalii/vindecarea-celor-zece-leprosi-98703.html

¹⁷ Sfanta si dumnezeasca Liturghie - www.romania.co.nz/rel/sfliturghie.php

Asa grăiește imaginea de pe site-ul dedicat Părintelui Galeriu si care se străduiește sa fie de folos studenților de la teologie si nu numai.

Prezentarea Revistei Virtuale

Să fie aceasta revistă virtuală **un omagiu** adus **duhovnicului nostru Părintele Galeriu** care prin viata sa exemplară ne-a învățat slujirea, rugăciunea autentică si intensă si mai ales iubirea neprecupețită.

Să fie o sursa de informații pentru studenții de la teologie si nu numai!

Să fie și **o provocare continuă** dar și o aducere aminte pentru ucenicii Părintelui Galeriu ; să ascultăm si să împărtășim mărturii si cuvinte de folos pentru mântuirea noastră , a copiilor noștri , a neamului nostru românesc pe care l-a iubit atât de mult ! Când am creat site-ul mi s-a părut potrivită maxima : "CREDINTA e un frumos CURCUBEU care unește cerul cu pamântul; o mângâiere pentru toți, dar care pare felurit fiecarui călător, dupa locul în care se afla."¹⁸(Geibel)

Figure 2 «Si eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu» ¹⁹

Mai apoi am descoperit ca însuși Parintele a văzut în **Curcubeu** nu numai un simbol al împăcării Domnului cu omul cum adesea ne reamintea²⁰.

« Dar vezi ce-nseamnă **curcubeul** ? Pentru mine are și o rezonanță , o deschidere particulară. **Ce e curcubeul** ?

E lumina albă a soarelui care se reflectă în vapori si își dezvăluie bogăția spectrului . Si atunci, a pleca de la acel moment al lui Noe , parcă semnifică **lumina harului strălucitoare** , care se va dezvălui și după Potop în bogăția umană, **bogăția neamurilor** , fiecare având o **raza de lumină si de iubire divină**. Fiecare popor o are , dar în unitate. »²¹

¹⁸ www.crestinortodox.ro/credinta-pentru-copii/educatia-copiiilor/despre-credinta-necredinta-79139.html

¹⁹ Pagina principala a site-ului de la adresa www.ucenic.go.ro

²⁰ Facerea 9, 14: „Când voi aduce nori deasupra pământului, se va arăta curcubeul Meu în nori”-

« Biblia » -Vol 1-Ed.Jurnalul National 2011- pagina 41

²¹ « Cu Părintele Galeriu intre Geneza si Apocalipsa» (convorbiri cu Dorin Popa) Editura Harisma - 2002 p 117

În lupta pentru o informație mai eficientă , mai eficace si mai “curată” , Internetul trebuie sa fie de folos Ortodoxiei.

Stiam ca nici cel mai bine realizat site web nu valorează nimic, dacă el nu este adus la cunoștința publicului.

Cu toate ca promovarea este o acțiune complexă si de durată , motoarele de căutare afișează site-ul încă din prima pagină pe cuvântul cheie » Părintele Galeriu «. ²²

[+] Parintele Galeriu despre:

[+] Despre Parintele Galeriu (articole):

Figura 2 Pagina principală (2) a site-ului www.ucenic.go.ro

[-] Parintele Galeriu despre:

1. Omul ca fiinta spirituala (predica audio, mp3, 4,9Mb) partea I
2. Tatal ceresc
3. Credinciosia Bisericii Ortodoxe fata de Iisus Hristos - chezasie a “înfierii” noastre divine
4. Primește acest odor si-l pastreaza pe el...
5. Schimbarea la fata a lui Hristos - transfigurare a creatiei
6. Jertfa si rascumparare
7. Timpul schimbarii: Optiuni fundamentale în dialogul actual dintre credinciosi si societate
8. Internet
9. Sfânta Cruce. Învățătura crestină despre Sfânta Cruce si cinstirea ei
10. Sensul innoitor al Craciunului
11. Jertfa Mantuitorului Hristos
12. Le sacrifice dans les oeuvres representatives de la culture roumaine
13. Colind de Craciun
14. Explicarea celo 9 fericiri
15. Timpul Lui Dumnezeu: timpul omului

²² Legaturi externe: Galerie foto - [Părintele Constantin Galeriu](http://www.teognost.ro/fotografii/Galeriu_1.htm)

www.teognost.ro/fotografii/Galeriu_1.htm

[Predici audio cu Părintele Constantin Galeriu](http://www.ortodoxism.ro/Predici.shtml) www.ortodoxism.ro/Predici.shtml

Biserica Sfântul Silvestru este un lăcaș de cult ortodox din București, situat pe strada Silvestru, în sectorul 2. În anul 2007, la 30 septembrie, Biserica Sfântul Silvestru a împlinit 100 de ani în forma actuală. Aici a slujit [Părintele Galeriu](#), din 1973. până la trecerea sa în veșnicie , în 13 august 2003.

Istoric . Conform pisaniei datate 15 iunie 1743, o biserică mai veche a fost zidită de către Jupân Pârvu boiangiul și jupâneasa Stanca în mahalaua Silvestrului. Cutremurul din 1802 afectează lăcașul de cult, iar reparațiile sunt suportate de Stanca, nepoata jupânesei Stanca. Cutremurul din 1838 demolează complet vechiul edificiu și biserica a fost reclădită de Ilie Dimitrie și frații săi Ioan, Stoian, Gheorghe, Radu și alții, și inaugurată la data de 15 martie 1839. ²³ Între 1904 și 1907 este reconstruită și mărită actuala biserică, prin grija preotului Chiriac Bidoianul și a epitropilor Ion Procopie Dumitrescu. Edificiul a fost proiectat de arhitectul Paul Petricu, iar lucrările au fost conduse de arhitectul Costin Petrescu. Piese de mobilier poartă efigia Bisericii Sfântul Silvestru și sunt executate de C. Babic. ²⁴

Hram. Hramul principal al bisericii este Adormirea Maicii Domnului, prăznuită la 15 august. Cu toate acestea, biserica este cunoscută în principal pentru cel de-al doilea hram al său, Sfântul Silvestru, Episcopul Romei, prăznuit la 2 ianuarie și ale cărui moaște sunt păstrate aici. În anii din urmă s-a adăugat și hramul Sfântului Neagoe Basarab. În urma unei vizite ecumenice din octombrie 2002, efectuate la Sfântul Scaun de către P.F.P Patriarh Teoctist, au fost aduse fragmente din moaștele Sfântului Silvestru păstrate la Catedrala San Giovanni din Laterano, dăruite de către Cardinalul Camillo Ruini, Vicar General al Romei. Moaștele au fost aduse în Biserica Sfântul Silvestru la data de 3 noiembrie 2002.

Descriere. Lungimea bisericii reconstruite la 1907 depășește 25 de metri, pronaosul fiind extins peste mormintele primilor ctitori. Peste pronaos se află două turnuri cu tambur răsucit, după modelul turlelor [manastirii Curtea de](#)

²³ Edificiului i se adaugă "tâmpla bisericii", ridicată de Chircol "săpătorul de tâmpile". Turnul clopotniței, pe sub care trece Strada Oltarului, este datat 1879.

²⁴ http://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_Sf%C3%A2ntul_Silvestru

Arges. Deasupra naosului se înalță turla principală. Pictura este realizată în stil neo-bizantin cu multe ornamente și decorații florale de către maestrul Costin Petrescu.

Catapeteasma, deși făcută în 1839 de meșterul Chircol, își recapătă acum strălucirea, fiind poleită și pictată din nou de Costin Petrescu. Cele cinci arcade sunt susținute de coloane dispuse câte patru pe fiecare parte. Pe prima arcadă, cea de la sfântul altar, se poate citi îndemnul "Sus să avem inimile".

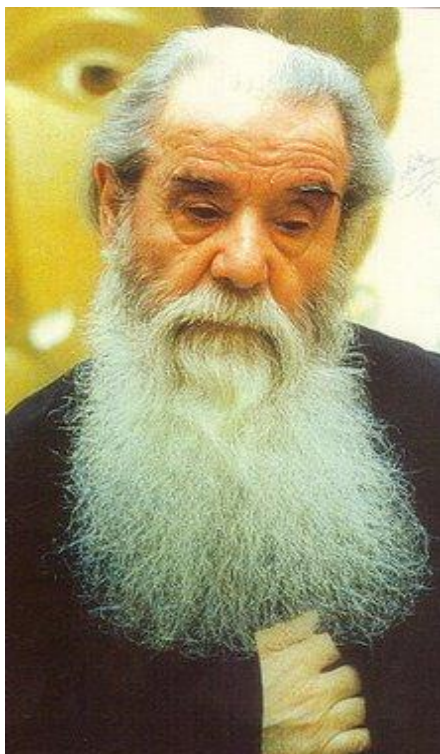
Cele două candelabre, cu coroană regală la partea superioară, sunt executate cu contribuția fostului episcop Teodor Simeon Puzakoff. Mobilierul – alcătuit din două scaune arhieresti, strănile din naos și pronaos, două străni ale cântăreților și amvonul – a fost executat sculptorul C.M. Babic din lemn de stejar și este datat 1906. Mozaicul, policrom, ce acoperă întreaga suprafață a bisericii, este realizat de către Tamasini.

Exterior Biserica Sfântul Silvestru

Interior, Biserica Sfântul Silvestru

Prof.Univ. Dr. Pr . Constantin Galeriu

Biografia si Opera pr.Prof.univ.dr.Constantin Galeriu

Părintele **Constantin Galeriu** (* [21 noiembrie 1918](#) - † [10 august 2003](#), [București](#)) s-a născut în sărbătorile Maicii Domnului :

(21 noiembrie - Intrarea Maicii Domnului în biserică si a plecat la cer în postul Adormirii Maicii Domnului . In aceste zile (6-13 august) cântarea la icoana Maicii Domnului este : « Mărește pe Cel ce S-a schimbat la față » (Axionul Schimbării la Față²⁵) . Părintele Galeriu a închis ochii după Vecernia Sfântului Nifon pe care-l prețuia , si a fost înmormântat în ziua Aducerii moastelor Sfântului Maxim Mărturisitorul pe care-l cita adesea. A fost unul dintre cei mai importanți duhovnici ai Ortodoxiei române, preot și profesor de teologie. Este « cel mai mare predicator din istoria bisericii noastre »²⁶ supranumit « Predicatorul de foc ».²⁷

²⁵ www.crestinortodox.ro/cantari-bisericessti-audio-mp3/axioane-praznical-corul-stavropoleos-audio/axionul-schimbarii-fata-audio-3213.html

²⁶ Cuvântul Mitropolitului Serafim Joanta al Germaniei si Europei Occidentale la Simpozionul de la Oasa si transmis si la TVR1

²⁷ Cristian Curte - « Părintele Constantin Galeriu - Predicatorul de foc »-2012 - www.formula-as.ro/2012/1040/spiritualitate-39/mari-duhovnici-parintele-constantin-galeriu-predicatorul-de-foc-15660

II.1 Date biografice

- S-a născut la 21 noiembrie 1918, în satul [Răcățău-Răzeși](#), comuna Răcățău, județul [Bacău](#), în familia unor țărani. Urmează școala primară în comuna natală
- Hirotonit la biserica "Zlătari" (unde era deja cântăreț și secretar de redacție al săptămânalului Ortodoxia, condus de părintele Toma Chiricuță, marele predicator bucureștean al epocii interbelice)
- (1943-1947)- Podul Văleni din comuna Poenarii Burchii, județul Prahova
- (1947-1973) biserica « Sf. Vasile» din Ploiești
- (1974-2003) biserica « Sf. Silvestru» din București .
- Căsătorit din 1943 (prenumele soției : Argentina-Cristina, Vărgatu), a devenit tată a patru băieți: Narcis, Rodion (viitorul director al Editurii Harisma), Ciprian, Serafim.
- Incomod ideologic noului regim comunist, a fost deținut politic între 7.08-7.09. 1950 și între 16.08.1952-26.10.1953, fiind purtat prin mai multe penitenciare și în lagărul de muncă Peninsule (Canalul Dunăre-Marea Neagră).
- În 1973 a obținut titlul de Doctor în Teologie, cu teza Jertfă și răscumpărare.
- A fost mai întâi « preot spiritual» (1973-1974), apoi lector (1974-1977) și profesor titular (1977-1991) la Institutul Teologic Universitar din București.
- În 1992 a fost numit profesor consultant conducător de doctorat la Universitatea din București.
- După pensionare, a mai activat ca profesor la Universitatea "Valahia" din Târgoviște și la Facultatea de Drept a Universității Ecologice din București.
- La 1 ianuarie 1990 a fost numit, de către P. F. Părinte Patriarh Teoctist, vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.
- Paroh al biserica « Sf. Silvestru» din București (1974-2003).

II.2. Activitate sociala

- *Președinte de onoare al Ligii Culturale a Românilor de Pretutindeni, membru în Comisia Națională UNESCO și în Consiliul Național UNICEF, Președinte al Editurii "Harisma";*
- *Membru fondator și președinte de onoare al Asociației Filantropice Medicale "Christiana";*
- *Președinte al Fundației "Elena Doamna", Președinte al așezământului "Sf. Stelian" (pentru ocrotirea copiilor străzii), Membru fondator și președinte de onoare al Asociației "Delphi" (pentru recuperarea bolnavilor psihici);*
- *Membru de onoare al Fundației "Memoria", președinte executiv al Frăției Ortodoxe Române.*

II.3. Premii si distinctii primite

- *Premiul Senatului Universității din București (1942);*
- *Distictia bisericeasca „Sachelar” oferita de Patriahul Nicodim (1947);*
- *Distictia bisericeasca Iconom Stafrofor acordată de patriahul Iustinian (1976);*
- *Premiul revistei Flacăra (1990),*
- *Titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Ecologice din București (1992),*
- *Diploma de Onoare a Societății Academice "Titu Maiorescu" (1993), precum și mai multe distincții bisericești,*
- *Ordinul Național "Steaua României" în gradul de ofițer - 1 decembrie 2000, prin Decret prezidențial.*
- *Premiul "Ion Petrovici" al Academiei Române pe anul 2001- În 19 decembrie 2003, Părintelui Galeriu i-a fost decernat post- mortem*

II.4. Carti publicate

- *« Iubirea dumnezeiască și judecata din urmă »- 1959*
- *« Mitropolitul Filaret al Moscovei ca teolog »- 1960*
- *« Rabindranath Tagore, poet și filosof indian » - 1961*
- *« Mahatma Gandhi – spiritualitatea creștină și problemele vremii »- 1962*
- *« Sensul creștin al pocăinței »- 1967*

- « Jertfă și răscumpărare - teză de doctorat » - 1973
- « Jertfă și răscumpărare », Editura Harisma, București, 1991
- « Problemele actuale în religiile creștine » - 1975
- « Chipul Mântuitorului Iisus Hristos în gândirea lui Mihai Eminescu »- 1991
- « Dialoguri de seară- Părintele Galeriu în dialog cu Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu și Sorin Dumitrescu »-Editura Harisma -1991
- « Tâlcuiri la mari praznice de peste an »-Editura Anastasia- 2001
- « Tatăl Nostru »- Editura Harisma - 2002
- « Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă. »-Convorbiri realizate de Dorin Popa - 2002
- « Cartea celor nouă Fericiri » Editura Harisma- 2004
- « Astăzi »-, Editura Harisma- 2004

II.5. Lucrări în străinătate:

- ❖ « Sacrifice et Redemption » in "Contact's Revue de l'Orthodoxie" nr. 3/1976 – Paris
- ❖ « The Structure of Sacrifice » in "Sf. Vladimir's Theological Quarterly" nr.1 – New York 1986
- ❖ « Studiu introductiv la « Vindecarea Arborele genealogic »- dr Kenneth McAll – Editura Harisma 1993 , republicata la editura Adevar divin (Orpfeu) 2011²⁸
- ❖ « Taina Marturisirii »²⁹- « Iubire si Inviere »³⁰ « Timpul schimbării »³¹
- ❖ « Sensul vietii monahale » - www.crestinortodox.ro/sfaturi-duhovnicesti/sensul-vietii-monahale-Părintele-galeriu-68455.html

II.6. Pr. Galeriu : Predici video

- « Pilda bogatului caruia i-a rodit tarina » III³²-
- « Placerile lumii si harul divin »³³
- « Predica la nasterea Sfântului Ioan Botezatorul »- ³⁴

²⁸ Republicata Părintele Constantin Galeriu, „Studiu introductiv”, în volumul lui Dr.Keneth McAll, « Vindecarea arborelui genealogic », Pitești, Editura Zodia Fecioarei, 1998

²⁹ www.crestinortodox.ro/dogmatica/dogma/taina-marturisirii-Părintele-constantin-galeriu-68935.html

³⁰ www.crestinortodox.ro/sfaturi-duhovnicesti/Părintele-constantin-galeriu-iubire-inviere-68469.html

³¹ www.crestinortodox.ro/editoriale/timpul-schimbării-Părintele-galeriu-70116.html

³² http://video.crestinortodox.ro/FLyVnVpVUs7/Parintele_Galeriu_Pilda_bogatului_caruia_i_a_rodit_tarina_III.html

³³ www.youtube.com/watch?v=99_wwVWs7ZU

³⁴ http://video.crestinortodox.ro/fLoZ2KxpKYV/Parintele_Galeriu_Predica_la_Nasterea_Sf_Ioan_Botezatatorul.html

Sî eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

- «Predica la Sfântul Silvestru»³⁵
- «Tămăduirea femeii garbove»-www.youtube.com/watch?v=pZhV4TcHLys
- «Pilda bogatului caruia i-a rodit tarina»- ³⁶
- «Despre icoana» - ³⁷-<http://Părintelegaleriu.ro/>
- «Despre sarbatoarea Craciunului »³⁸
- «Invierea Fiicei Lui Iair 1/2 www.youtube.com/watch?v=3Soeh_LNtOM
- «Predică la pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr (1)»³⁹
- «Placerile lumii si bucuriile harului divin»⁴⁰
- «Predica tinuta in California 2000 I»⁴¹
- «Ignoranța este un păcat foarte grav, căci un creștin autentic nu poate fi prost»⁴²
- «Parintele Constantin Galeriu - interviu realizat cu poetul Ioan Alexandru »⁴³
- «Postul»⁴⁴

II.7. Pr. Galeriu : Predici audio

1. «Adormirea Maicii Domnului»⁴⁵
2. «Bogatul milostiv si saracul Lazar»
3. «A doua venire a Lui Hristos»
4. «Vindecarea slabănogului din Capernaum»⁴⁶
5. «Taina dumnezeiscopului Cuvant»⁴⁷
6. «Taina omului spre Dumnezeu»
7. «Pilda talantilor»
8. «Vizita in America»
9. «Despre creștinismul lui Eminescu»

³⁵ www.youtube.com/watch?v=no0GfGNF6LA

³⁶ <http://video.crestinortodox.ro/video/Parintele+Galeriu+Predica+la+Duminica+a+a+dupa+Rusalii>

³⁷ http://video.crestinortodox.ro/u/V6OcfQagy8/Parintele_Galeriu_Despre_Icoana_1_2.html

³⁸ www.doxologia.ro/viata-bisericii/predici/Parintele-galeriu-despre-sarbatoarea-craciunului

³⁹ <http://www.youtube.com/watch?v=lp5WJbBKuZk>; <http://www.youtube.com/watch?v=o2DS-SgS-mo>

⁴⁰ http://predici.crez.ro/predici-si-conferinte-video/?dir=RO1/Predici_interviuri_conferinte_video/Pr.%20Constantin%20Galeriu&title=Pr.%20Constantin%20Galeriu

⁴¹ <http://www.youtube.com/watch?v=qMUlhoGoU2hk>

⁴² http://adevarul.ro/cultura/spiritualitate/video-10-ani-parintele-galeriu-ignoranta-pacat-foarte-grav-crestin-autentic-nu-prost-1_520628b3c7b855ff56c357aa/index.html#

⁴³ <http://www.youtube.com/watch?v=N9Ytsdsaiww>

⁴⁴ <http://www.youtube.com/watch?v=XyQRrg-JyOQ>

⁴⁵ www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/parintele-constantin-galeriu/predica-adormirea-maicii-domnului-audio-573.html

⁴⁶ www.crestinortodox.ro/predici/predici-duminica/vindecarea-slabanogului-capernaum-96267.html

⁴⁷ www.resurse-ortodoxe.ro/pr-galeriu-cateheza-taina-dumnezeiscopului-cuvant-12-10-98_l1129_p1.html

10. «[Pilda bogatului caruia i-a rodit tarina](#)»
11. «Vindecarea demonizatului»
12. «Vindecarea femeii gârbove»
13. «Pilda talantilor»
14. «Schimbarea la fata»⁴⁸
15. «Cuvant de Craciun»
16. «Cuvant despre post, despre hrana potrivita».⁴⁹
17. «Trupul e o buna sluga dar un rau stăpân»
18. «Sensul pocainței»⁵⁰
19. «Psihanaliza si dreapta credință a Bisericii»⁵¹ ;
20. «Psihanaliza in lumina spiritualitatii crestin-ortodoxe-»
21. «Creatia in viziunea pascală»⁵²-
22. «Duminica Sfintei Cruci»
23. «Inaltarea Domnului»
24. «[Duminica lasatului sec de carne](#)»
25. «[Sfanta Maria Egipteanca](#)»
26. «[Hristos, Lumina lumii](#)»
27. «[Despre sfintenie](#)»
28. «[A doua Venire a Domnului](#)»
29. «[Despre reîncarnare si zodiac](#)»
30. «Predica la Duminica Infricosatei Judecati»
31. «[Predica la Sfântul Gheorghe](#)»
32. «[Predica la Sfântul Niceta de Remesiana](#)»
33. «[Sfânta Parascheva](#)»
34. «Sfântul Silvestru»
35. «[Taierea Imprejur si Sfântul Vasile cel Mare](#)»

⁴⁸ www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/parintele-constantin-galeriu/predica-schimbarea-fata-parintele-galeriu-audio-574.html

⁴⁹ www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/parintele-constantin-galeriu/despre-post-575.html

⁵⁰ www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/parintele-constantin-galeriu/parintele-constantin-galeriu-sensul-pocaintei-570.html

⁵¹ www.ceruldinnoi.ro/pages/Galeriu_despre_lung.htm
www.ceruldinnoi.ro/pages/Galeriu_despre_psihanaliza_articol.htm

⁵² www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/parintele-constantin-galeriu/parintele-galeriu-creatia-viziunea-pascala-560.html

Sî eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

36. «[Sfintii 40 de Mucenici](#)»
37. «[Taina unicitatii](#)» - [Părintele Constantin Galeriu](#)
38. «[Duminica lui Zaheu](#)» - [Părintele Galeriu](#)
39. «[Invierea fiului vadovei din Nain](#) - [Părintele Galeriu](#)»
40. «Părintele Constantin Galeriu ne vorbește despre Lumină și Lume»⁵³
41. «[Predici](#)» - www.ortodoxism.ro/Predici.shtml

Mențiune : Exista o serie întreaga de articole si studii publicate în periodice din țară (Ortodoxia, Glasul Bisericii, Studii Teologice, Mitropolia Banatului Revista Pedagogică, România liberă, Ziua, Contemporanul.) pe care lucrarea de față nu le cuprinde.!!!

«Nu am niciun fel de merit, dar simt ca într-adevar Hristos -asa cum a mărturisit El "Eu sunt Calea, Adevarul și Viața" și cum a spus Sf. Pavel "Hristos este viața mea" - am simțit și simt ca El este viața mea și viața noastră.

In El îmi aflu cu adevărat sensul vieții mele, și puterea vieții mele, și de a-L mărturisi este dorul vieții mele...»⁵⁴

⁵³ www.youtube.com/watch?v=fMYBD5A-iCs

⁵⁴ Siluan Visan- « Cine este Hristos? » - www.crestinortodox.ro/sfaturi-duhovnicesti/cine-este-hristos-142875.html

II.8. Participari la conferințe si congrese internaționale

1979 „Dialogul Ortodox- Reformat,, de la Budapesta cu referatul
„Complementaritatea valorilor spirituale dupa dogma de la sinodul IV
Calcedon

„ Conferințele liturgice anuale de la Institut Ortodox Saint Serge de la Paris
cu referatele:

- 1987 „Rânduiala voturilor monahale”
- 1993 „Biserica Ortodoxa -Mama noastra ”-„Fidelitatea Bisericii Ortodoxe fața de Iisus Hristos, certitudine a Invierii noastre divine”
- 1995 „Primește odorul acesta si-l păstrează pe el. “
- 1996 „Sacrificiul în operele reprezentative ale culturii romane. “
- 1997 „Schimbarea la Fața A Lui Hristos-trasfigurare a creației. “
- 1998 „Sacramentul fratelui în Iisus Hristos “

1988 „ Congresul Ortodox din insula Rhodox ”- „Slujirea femeii in Biserica Ortodoxă”

1989 „Dezbaterea ecumenică de la Palermo organizată de Institutul Constanza ,
Scelfo Barberi cu tema „Femeia si preotia” , a prezentat referatul „Ortodoxia si
problema admitterii femeii la preotie ” Simpozion Organizat de Biserica Romano
Catolica din Anglia , la Mănăstirea Benedictină Ampleforth-York cu tema „A
time for change -Timpul schimbarii a sustinut referatul „ Optiuni fundamentale
în dialogul actual dintre credinciosi si societate ”

**Conferinta de la Salonic , organizata de Mitropolia si Universitatea
locala.**

1991- „Păcatul împotriva Duhului Sfânt ”;

1992- „Părintele Ceresc- Izvorul dumnezeirii si al iubirii” ;

« TREI Voi , trei noi , miluiți-ne pre noi »

«Voi Trei , noi trei , miluiți-ne pre noi» era rugăciune pe care o făcea Părintele Galeriu. Nu i-am întrebat pe părinți dacă se refereau la Sfânta Treime (Tatal, Fiul si Sfântul Duh) sau la cei trei sfinți Vasile, Grigore si Ioan din altarul bisericii Sfântul Silvestru. Pe Internet am gasit la o întâmplare minunată din Pateric si ea referitoare la »Voi Trei , noi trei , miluiți-ne pre noi» si care merita vizionată.⁵⁵

Treimea de slujitori de la Biserica Sfântul Silvestru acum mai bine de un deceniu :
Pr. Stefan Alexe , Pr.Constantin Galeriu, Pr. Nicolae Bordașiu

Se împlinesc 12 ani de la plecarea la cer a Părintelui Galeriu. Să nu-l uităm . Să aducem la cunoștința si noilor generații frumusețea darului primit prin sfinția sa .

Scrierile din presa vremii , din sufletele celor care l-au cunoscut , radio si televiziunea Trinitas dar si Internetul dau mărturie!

⁵⁵Video: "Trei Voi, Trei noi, miluiți-ne pe noi!" - <http://pacatosulsr1.blogspot.ro/2012/11/voi-trei-noi-trei-miluiți-ne-pe-noi.html>

CUVINTE - FAPTE GALERIENE

III.1. «O mărturie testamentară a Părintelui Galeriu»⁵⁶

Acest text este rezumatul unui lung interviu pe care Părintele Galeriu a avut bunăvoința să mi-l dea, pentru pagina creștină săptămânală a cotidianului **Ziua**, în septembrie 1999, când anumite cercuri anti-ortodoxe porniseră o adevărată campanie de con-testare publică a legi-timității Bisericii Ortodoxe Române ca **Biserică națională**. După ce interviul a apărut doar parțial în **Ziua**, l-am rugat pe Părintele să-mi îngăduie contrăgerea lui într-un text compact, mai lesne publicabil în orice format de revistă, ori de câte ori provocările vremii o vor cere. Părintele a fost de acord și l-a aprobat în noua versiune, care păstrează atent, cu foarte mici excepții, nu doar “spiritul”, ci și “litera” răspunsurilor sale. În temeiul acestei “dezlegări”, am inclus rezumatul, de-a lungul anilor, sub diferite titluri redacționale, în mai multe publicații (reviste și volume colective), dar și ca postfață a volumului meu de eseuri **Cartea îndreptărilor** (Ed. Christiana, 2004). Astăzi, când Părintele nu mai este printre noi, textul acesta mărturisitor, fundamental pentru înțelegerea teologică a naționalului, capătă semnificația unui testament solemn, și am încredințarea că el va rămâne un reper “clasic” al dreptei înțelegeri a propriei noastre Tradiții istorice și spirituale.⁵⁷ (Răzvan Codrescu)

Legitimitatea titulaturii de “Biserică națională” pentru Biserica Ortodoxă Română unii poate că pur și simplu n-o înțeleg, fie din slăbiciunea minții, fie din puținătatea cunoștințelor; alții o înțeleg, dar o anumită teamă sau slugărnicie îi face să se conformeze unei anumite linii ideologice impuse – sau doar sugerate – din exterior: așa e omul, bietul de el, slab și ispitit să stea “sub vremi”, cum zicea cronicarul. Dar mai sunt și alții – sărmanii de ei, Dumnezeu să-i ierte! – care s-au învechit în sminteală și li s-a întinat lor și cugetul, și inima: aceștia cred că ei sunt

⁵⁶ „ Un cuvânt testamentar al Părintelui Galeriu “-„ 10 predici de Părintele Galeriu la 10 ani de la mutarea sa la cer “ Editura Lumea credinței”- 2013-paginile 163-172

⁵⁷ www.rostonline.org/blog/razvan/2008/02/ortodoxie-i-naiune.html

stăpânii adevărului împotriva lui Dumnezeu, răstălmăcind totul și smintindu-i și pe alții, cu raționamente și vorbe meșteșugite...

De unde ar trebui să pornească o astfel de discuție? Desigur, de la *nație* sau *națiune*, de unde vine și cuvântul *național*. Este națiunea o realitate sau o simplă convenție? Este națiunea de la Dumnezeu sau de la oameni? Și atunci, dacă națiunea este convenție omenească, ea are o valoare relativă, ca toate lucrurile omenești; dar dacă este realitate rânduită de Dumnezeu, atunci înseamnă că ea face parte integrantă din ordinea creației dumnezeiești, este bună în sine, iar a o nega sau a o disprețui e o lucrare cel puțin nedreaptă. La noi, pe vremuri, se limpezisera aceste lucruri, mai ales prin osteneala a doi mari teologi: Nichifor Crainic („Puncte cardinale în haos” și „Ortodoxie și etnocratie” și Dumitru Stăniloae („Ortodoxie și românism” și „Reflecții despre spiritualitatea poporului român”).

Pentru gândirea și sensibilitatea ortodoxă, națiunile, națiile, neamurile, sau oricum le-am spune, nu numai că sunt ceva real și nu artificial, dar ele nu au doar *realitate istorică sau biologică*, ci și *realitate spirituală și morală*. Prin urmare, *specificul național*, cu toate notele lui componente, nu este ceva inventat – nici interesat, nici dezinteresat – de către oameni, ci *ceva dat, concret, obiectiv*. Desigur, acolo unde o națiune, în cadrul unui stat național, este majoritară, acest fapt e firesc să se reflecte în toate. Î. P. S. Bartolomeu Anania are dreptate când zice: “Dacă există stat național, trebuie să existe și Biserica națională”, adăugând că Biserica Ortodoxă Română *este* Biserica națională, indiferent de opoziția unuia sau altuia.

Totul este mai simplu decât pare: pentru orice gândire sănătoasă, așa cum un om depozitează în memoria lui o anumită experiență de viață, în funcție de care își modelează personalitatea, tot așa și neamurile sunt legate de o *tradiție proprie*, care se reflectă în specificul fiecăruia. Umanitatea răspunde – a răspuns dintotdeauna – chemării lui Dumnezeu într-o formă sau alta, în funcție de particularitățile persoanelor și grupurilor concrete care o compun. Întrucât nu există umanitate pură,

necon condiționată de nimic, ci numai *umanitate* întrupată în națiuni, răspunsurile sunt diferite ca formă, chiar dacă asemănătoare ca fond.

Unii zic că religia este exclusiv ceva din cer, iar națiunea exclusiv ceva de pe pămînt, așa că între ele n-ar exista punct de întâlnire. Dreapta credință vede însă realitatea în mod *teandric*: asta înseamnă că cerul și pămîntul comunică prin lucrarea harului dumnezeiesc; nu sunt două niveluri între care să fie o ruptură, ci două vase comunicante, prin voia înțeleaptă a lui Dumnezeu. Religia cheamă la o existență mai înaltă, de dincolo de lume, dar ea, religia, lucrează în lume – și impregnează lumea. Capătul e *dincolo*, dar calea e *aici*. Fiind o ordine atotcuprinzătoare, ordinea religioasă nu poate face abstracție de factorul “națiune”. Noi ținem cu toții, prin naștere, de o națiune, iar națiunea – fie ea română, greacă, germană, evreiască, chineză ș.a.m.d. – ține, la rîndul ei, prin tradiție, de o anumită religie. Desigur, un individ poate să opteze pentru o altă religie; națiunea însă, luată în ansamblu, merge pe linia tradiției moștenite. Sau uneori, ca în cazul creștinării diferitelor popoare, neamul întreg se poate converti treptat, dar acestea sunt fapte călăuzite de Providență, iar nu rezultate imediate ale unor decizii strict omenești.

Biserica (în ordinea supranaturală) și **Națiunea** (în ordinea naturală) sunt realități și valori mai presus de capriciile istorice, și se află de obicei într-o tainică interdependență. Unii invocă, pripit, așa-numitul “filetism”, adică erezia de a pune națiunea deasupra religiei. Dar aici nu-i câtuși de puțin vorba de filetism. Filetismul este o marginală problemă bulgărească a secolului trecut. Nici un adevărat creștin nu va pune nu zic națiunea, dar nimic altceva mai presus de Dumnezeu. Naționalul se poate subsuma religiosului, dar nu i se poate supraordona, nici substitui. În cazul nostru, a spune “Biserică națională” nu înseamnă a pune naționalul mai presus de religios, nici a exagera iubirea de neam, ci doar a defini o stare de fapt cu vechi rădăcini istorice, în virtutea căreia tocmai ceea ce nu este trecător (spiritualul) înnobilează ceea ce este trecător (secularul). Cât despre raportul firesc religie-națiune, el nu poate ajunge inactual, nici nu poate fi anulat. Uitați-vă dumneavoastră la multe din frământările lumii contemporane și socotiți în ce măsură sunt implicați

acolo factorii național-religioși: în fosta Iugoslavie, în Irlanda, în Cecenia, în Palestina ș.a.m.d. Atât conștiința religioasă, cât și conștiința națională sunt încă vii și lucrează din plin în lume.

Este adevărat că, după 50 de ani de îndoctrinare ateistă, dar și sub presiunea unui anumit modernism, există, la noi, o criză a înțelegerii Tradiției. Există și neînțelegere, există și indiferentism. Tocmai de aceea instituțiile responsabile, în primul rând Biserica și Școala, trebuie să lucreze temeinic și armonios în sens educativ și misionar. Tineretul, mai ales, trebuie să conștientizeze nu doar importanța individuală a relației noastre cu Hristos, dar și măreția apartenenței la cea mai înaltă tradiție spirituală din istorie. Eu aș zice că noi suntem cu certitudine *creștini*, dar încă și mai precis – *creștini ortodocși*. Căci ce înseamnă ortodox? *Orto-doxia* este “dreapta credință”, plinătatea credinței adevărate și neștirbirea ei, adică maxima fidelitate față de Revelația divină. Iar poporul nostru nu doar că a primit creștinismul, dar l-a primit chiar de la naștere, păstrând Ortodoxia de-a lungul veacurilor, identificându-se și străluminându-se prin ea.

Pe de altă parte, Ortodoxia nu apare la un moment dat în istoria recentă: ea este din vechime, de la Hristos și de la Apostolii Săi. Și e real “*firea omului*”, cum observa adânc fratele Rafail Noica. Frații noștri români greco-catolici, pe care o anumită împrejurare istorică i-a smuls de la sânul “*Maicii spirituale a poporului român*” (cum numea Eminescu Biserica noastră strămoșească), zic uneori, dureros, că Ortodoxia ar însemna “*cețurile slave*”! Eu cred că-ți trebuie mult năduf ca să nu mai vezi decât “*ceață*” în lumea care i-a dat, printre atâția alții, pe Rubliov, pe Sf. Nil Sorski, pe Dostoievski, pe Florenski sau pe Soljenițin! Dar unde erau slavii în veacul întâi, când Apostolul Andrei propovăduia printre geți, sau în veacul al IV-lea, când străromânii se închinau mai toți Domnului Hristos?

Oare îndărătul “*cețurilor slave*” nu stă farul de lumină al Bizanțului ortodox, nu stau Sf. Părinți ai Răsăritului și toate Sinoadele Ecumenice, nu stă marea tradiție mistică a isihasmului, până la sacrul geniu “*grec*” al Sfântului Grigorie Palama? Când s-au așezat pe aici și s-au creștinat sla-

vii, noi aveam deja o tradiție creștină consolidată, nutrită la izvoarele bizantine. Până și conștiința vie a romanității ne-am păstrat-o prin Imperiul de Răsărit, al bizantinilor care-și spuneau *romei* și se declarau continuatori voluntari ai vechii Rome. Această sensibilitate creștină răsăriteană a făcut ca și cuvintele moștenite de noi din latina populară (iar nu din cea vorbită la Roma și devenită mai târziu limbă sacră a Apusului) să fie adeseori îmbogățite “ortodox”, cunoscând aici o altă evoluție decât în Apus: *lumen* (lumină) a dat “lume”, *anima* (suflet) a dat “inimă”, **conquaero* (cuceritor) a dat “cucernic”, ca să mă rezum doar la câteva exemple...Că s-a adoptat, după împrejurări și vremelnice, la începuturile vieții noastre statale, slavona ca limbă de cult și cancelarie? Dar aceasta nu era decât o simplă formă târzie în raport cu tradiția noastră creștină răsăriteană, un vehicul care transporta valori bizantine și o sensibilitate deja specific românească: “suflet românesc în haină slavă”, cum frumos a zis Nicolae Cartojan, marele istoric al literaturii noastre vechi. Ca să se pătrundă de măreția creștin-ortodoxă a trecutului nostru românesc și să priceapă puternica legătură ce-a existat la noi între Biserică și Stat, din epoca medievală a voievozilor și până-n epoca modernă a regalității (să nu uităm că pe blazonul Casei Regale scria: «*Nihil sine Deo* », “*Nimic fără Dumnezeu*”), ca să-și cunoască tradiția, și deci adevărata identitate spirituală, culturală și națională, tinerii noștri ar trebui îndrumați să asculte, dincolo de mărturiile istorice bisericești, glasul voievozilor cărturari, precum Neagoe Basarab sau Dimitrie Cantemir, al voievozilor martiri, precum Mihai Viteazul sau Constantin Brîncoveanu, al scriitorilor noștri clasici, de la Heliade la Eminescu și de la Coșbuc la V. Voiculescu.

Zice, bunăoară, Neagoe Basarab: “*Eu, feții mei, nu știu alt rai mai dulce decât fața lui Hristos...*”! Ce mărturie mai frumoasă a credinței și evlaviei ortodoxe se poate închipui? Și ea vine de la un om de stat, de la un voievod! De aceea, trebuie să se știe și să se spună răspicat: *recunoscând Bisericii Ortodoxe Române titlul de “Biserică națională”, recunoaștem și poporului român titlul de supremă cinstire de a fi **ortodox***. Rezervele unora față de titlul de “Biserică națională” sunt și reflexul anumitor influențe

occidentale. Trebuie însă precizat că, dacă în Occident nu există propriu-zis Biserici naționale (fapt ce stă în tradiția universalismului catolic), Ortodoxia e așezată instituțional pe temeiul Bisericilor locale, ce și-au căpătat treptat autocefalia.

Biserica Ortodoxă Română, de pildă, este Biserică autocefală din 1885 (avându-și conducerea în sânul neamului ei, nu în afara granițelor naționale), iar în 1925 a fost ridicată la treapta de Patriarhie.

Desigur, acest statut asigură o relație specifică a Bisericii cu Statul, cu organismul național în genere. De aceea putem vorbi, atât din perspectiva trecutului, cât și a prezentului, de *Biserică națională*, fără ca prin aceasta să intenționăm să lezăm pe cetățenii români de alte naționalități sau confesiuni.

Desigur, la acestea se adaugă covârșitoarea majoritate a ortodocșilor: 87%, conform recensămintelor recente.

Aș vrea să închei cu observația că noi am ajuns să ignorăm o tradiție – Tradiția ortodoxă – pe care Apusul însuși o redescoperă și o prețuiește de la o vreme, ca pe un izvor viu și autentic al Revelației. Suntem, unii dintre noi, ca sălbaticii de odinioară: ne ignorăm propriile valori și suntem gata să le dăm pe sticlele colorate ale altora!

În timp ce acei alții, epuizați spiritual de rătăcirile modernității, știu să preia și să chivernisească aurul și nestematele Sfinților Părinți ai Tradiției răsăritene.

În Occident, interesul pentru Ortodoxie este în creștere continuă. Sunt tot mai numeroși teologii apuseni de marcă, mai ales catolici (i-aș cita măcar pe H. U. von Balthasar, R. Waldenfels, G. Habra, B. Sesboüé), ce recunosc dreptatea Răsăritului în multe probleme teologice. Faptul e confirmat și de enciclica papală *Orientale lumen*, în care se recunoaște că *Răsăritul este leagănul creștinătății*.

Se cuvine, pe aceste temeiuri, să nu precupețim a ne cinsti numele de *Biserică națională*, și deci și pe acela de *popor ortodox*, adică *drept-măritor!*

Amin.

III.2. « Universitatea este și va fi Instrucție și Educație »

*Părintele Galeriu*⁵⁸

În Marea Sală a Palatului de necrezut dar adevărat se face rugăciune pentru studenți și deopotrivă pentru dascăli . Părintele Galeriu le urează să propășească cu darurile Lui Dumnezeu , să sporească în cunoștințele cele folositoare. Să sporească în știința, adevăr și în dragoste spre cinstea și zidirea țării noastre.

«Păzește-i sa propășească în știință, adevăr și în dragoste!

Particip cu întreaga mea ființă ca fiu al neamului , al bisericii și ca slujitor al credinței într-o societate cu o economie liberă și inteligență liberă! Timpurile trecute, cu darurile Lui Dumnezeu depășite au stat sub semnul unor erori fundamentale care au putut aliena și chiar au mutilat în unele situații sufletul omenesc.

Bătrânii spuneau «mens agitat molem »⁵⁹.

Aș numi :

- în locul Lui Dumnezeu a fost situată natura;
- în locul spiritului de baza al existenței , Spiritului Creator a fost situată materia ;
- în locul credinței religioase relevate a fost instituită ideologia;
- în locul persoanei creatoare de valori a fost impusa masa;
- în locul libertății – dictatura care adesea a strivit persoana ;
- în locul iubirii și unirii între cunoaștere și iubire a fost pusă o știință fără Dumnezeu ;
- în locul Lui Dumnezeu s-a instituit omul care se credea Dumnezeu dar fără de Dumnezeu.

Mulțumesc cu venerație aceloră care m-au invitat, nu pentru persoana mea modestă ci pentru acest act creator. Îngăduiți o legătură

⁵⁸ Disertație rostită cu ocazia înființării Forumului Oamenilor Liberi de Cultura și Artă (FOLCART) 1993 –prelucrare și adaptare Gramada Argentina după o caseta video din arhiva Universității Titu Maiorescu- www.ucenic.go.ro/art15.htm

⁵⁹ Mens Agitat Molem (Virgiliu) - **Mintea agita (misca) masele** -la adresa www.studentie.ro/Mens_Agitat_Molem__Virgiliu_-a874-1194472.html

între Cult si Cultură, întrucât cultul divin are trei obiective, trei scopuri esențiale : doxologic (de a preamări înțelepciunea, sophia divină), harismatic, sfințitor (de a sfinți pe om), didactic. Le poartă și cultura. Comunicarea cu Dumnezeu este un schimb de daruri.

Eu îi ofer preamărirea , El îmi oferă darul Lui, sfințirea Lui, Lumina Lui. Nu ne-a spus El : «*Eu sunt Lumina lumii* »⁶⁰. Imi stă în minte o imagine a unui pedagog.

Instrucția este o sumă de pietre într-un sac. Oricât de mare este sacul , ele tot pietre rămân.

Educația este o sămânța într-un ghiveci. Oricat de mică este sămânța , ea va rodi, va crește și se va dezvolta.

Să fie acest început al activității Folcart, un for de instrucție și educație. Tineretul care a deschis noul orizont să se dezvolte în plenitudinea persoanei. Deopotriva știința, arta , iubirea adevărul în orizontul cinstirii și înnoirii neamului.

Universitatea este si va fi deodată și Instrucție și Educație . Pedagogia este știința și arta educației.Toate dimensiunile umane se vor întruni pentru a făuri personalitatea.

Persoana este un mod unic, cu o manieră unică de a asuma totul după chipul lui Dumnezeu.

Si dacă Dumnezeu este Înțelepciune , Cunoaștere și Iubire spre aceasta trebuie să tindă si omul .

Când învață , sfintește atunci cultura , își împlinește menirea .

Orice acumulare de cunoștințe cu rațiunea si în egală măsură cu sensibilitatea înseamnă timp câștigat si salt în formarea aptitudinilor sociale.

Așa să ne ajute Dumnezeu ! »

⁶⁰ Sfanta Evanghelie dupa Ioan - Cap 8,verset 12-
www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=1

III.3. « Amintiri din copilarie » spuse de însuși Părintele Galeriu⁶¹

«Am crescut într-o casă de țărani simpli. Tatăl meu era născut în 1876 – înainte de Războiul de Independență -, iar mama în 1881 și facuse școala primară pe abecedarele lui Creangă ; în casa părinților mei veneau călugări si eu am prins de la ei cărți de rugăciuni tipărite de Tipografia Cărților Bisericești, dar si Viețile Sfinților ori "*Urmarea lui Hristos*", "*Mângâietorul*", si altele, în casa mea am avut asemenea mostenire. Mama a învățat carte pe "*Poveștile lui Creangă*".⁶²

Si în serile de toamnă si iarnă, când erau nopțile lungi, noi, copii, nu ne culcam imediat, ci scărmanam la lână, dezghiocam la nuci, iar mama spunea povești. Si noi o ascultam. Si dacă termina una, ziceam ' Mai spune, ca adormim'. Si trebuia să și inventeze. Așa ca am prins și noi ceva îndemânare la cuvânt si tâlc de la mama. »

Iar de la tata am prins cinstea lui deosebită si dărnicia lui. Tata agonisise ceva pământ si lucra la noi câte un om mai lipsit. Toată iarna îl hrănea bietul tata, îi mai dădea si de pomană. Mama era oleacă mai strânsă. Si-mi aduc aminte, tata nu jura, nu zicea 'zău' niciodată, așa era de curat la suflet.

Odată tata îi dăduse ceva țiganului; si mama: "*Iar te-o înșelat Balosu!*" "*Nu, femeie*" "*Ia zi zău române!*" Si pe tata, săracul, l-a podidit plânsul.

A zis: "*Să nu pot eu să fac faptă bună din munca mea!?*" »⁶³

⁶¹ »Marturii silvestrene»-Anul I-nr 12

⁶² Spre exemplu, ne povestea de mama dumnealui care, atunci când era nemulțumită de cineva, spunea: "eh, atâta poate!..." sau : "cu cal, cu măgar, faci arătură!". Din aceste exemple , Părintele a învățat să vadă în fiecare om numai Binele ; spunea: "să nu răspunzi cu rău, la rău... Binele să fie contagios, nu răul!".

⁶³ »Marturii silvestrene»-Anul I-nr 12

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu
**III.4. Marturiile Parintelui Galeriu înscrise în
inima noastră!**

**»Faptele dau mărturie, nu gura noastră pacatoasă»,
zicea Părintele**

„Slujeam pe vremea aceea la Biserica Sf. Vasile din Ploiesti, predicând si, mai ales, facând ceea ce noi numim cateheza, adică împărtășirea învățaturii Mântuitorului Hristos, a învățaturii Bisericii către popor. As vrea sa precizez ca Biserica a fost foarte umilită în acea perioadă, iar noi, slujitorii ei ortodocși, n-am beneficiat de libertatea de a face cateheză religioasă. Toate celelalte culte au avut acest privilegiu, prevăzut chiar în statutul lor, potrivit credinței fiecăruia; pe când noi trebuia toate să le concentrăm doar în cadrul slujbei de dimineață a Sfintei Liturghii. Si n-aveai răgaz. Dupa Sfânta Liturghie, era fie un parastas, fie un botez, fie o cununie, încât practic noi am fost lipsiți de puțință de a face acest învățământ religios. ⁶⁴Eu însă, trecând peste dispozițiile autorităților, țineam aceasta cateheza duminica după-amiaza, când participa foarte multa lume. Si atunci, în 1952, la 15 august, am fost ridicat si, după două luni de ședere în penitenciar, am fost dus la Canal, la Valea Neagră. ”⁶⁵

**« Nu sunteți pentru reeducare ci pentru
exterminare! »**

« Acesta era sloganul gardienilor la munca forțată de la Valea Neagră » – ne-a marturisit Părintele în biserică.

⁶⁴ Din reproducerea selectivă a primului interviu televizat realizat de D-I Vartan Arachelian (15 ianuarie 1990)

www.lumeacredintei.ro/module.php?module=newsannounce&catid=25&item=471- Lumea credintei, anul I, nr. 2

⁶⁵Ibidem

«Pe acestea sa le facem si pe acelea sa nu le lasam»⁶⁶

De la Părintele Galeriu am învățat pe viu pentru ca el așa si făcea: "pe acestea se cuvenea sa le faceți si pe acelea să nu le lăsați"⁶⁷ si când era vorba de relatia cu ceilalți ne învața ce este empatia⁶⁸ (nu numai să te pui în situația celuiilalt ci să trăiești viața celuiilalt) . Referindu-se la sine, Părintele era mereu smerit . Cu glasul său molcom moldovenesc : «Nu sunt de luat, dar nici de lepădat »⁶⁹ dar pentru totdeauna :

**«Nu am nici un fel de merit ! Hristos este viața mea!
In El îmi aflui sensul si esența vieții mele! »**

Un reporter l-a întrebat direct pe Părintele despre cuvintele psalmistului David : « zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere optzeci de ani și ce este mai mult decât aceștia osteneală și durere »"⁷⁰. Răspunsul Părintelui a venit ca o certitudine :

«Din mila Lui Dumnezeu , îndrăznesc a spune : „nu e chin si durere“ - psalmistul trăia în vremea Vechiului Testament , a așteptării lui Hristos ; noi cei care L-am primit pe Iisus Hristos din lumina si iubirea Lui avem putere și la vârsta aceasta, eu mărturisesc , » nu chin si durere ci bucurie divină si inima-n lumină!....Toți pentru care m-am rugat să-i am martori la judecata istoriei si a Lui Dumnezeu »!⁷¹

Si Părintele Galeriu s-a rugat pentru sute si poate mii de credincioși. Avea discernământ : știa unde e coarda sensibilă. Si cu tactul sau binecunoscut, Părintele Galeriu a adus pe foarte mulți pe calea credinței

⁶⁶ Adaptarea Parintelui la noi si la viata noastra dupa Luca 11,42

⁶⁷ Sfânta Evanghelie dupa Luca 11,42-- » Biblia cu ilustratii-Vol VII Noul Testament , Evangheliile,Faptele Apostolilor »versiune redactata si adnotata de Barolomeu Anania Arhiepiscopul si Mitropolitul Clujului -Editura Litera 2011- pagina 2264

⁶⁸ Formă de cunoaștere a altuia, în special a eului social sau a ceva, apropiată de intuiție; interpretare a eului altora după propriul nostru eu. Cf Dictionarului dexonline la adresa <http://dexonline.ro/search.php?cuv=empatie>

⁶⁹ A nu fi de lepădat = a fi vrednic de luat în seamă; a avea preț, valoare.

⁷⁰ (Ps. 89, 10-11)- <http://psaltirea.org/>

⁷¹ Inregistrare video prezentata la Conferinta "Medicină și spiritualitate" în memoria **părintelui Galeriu**- Universul Credinței, 21 aprilie 2013- www.youtube.com/watch?v=yuEjLxSnWfg

si a făcut din mulți, **ucenici**. S-a consumat, a ars pentru ca noi să fim mai buni , curățindu-ne zgura păcatelor . Ne-a învățat prin exemplu personal ce-nseamnă să fii pregătit la locul tau de osteneala .

«Cultura nu e a școlii , ci a dorinței de o viață de a o dobândi.⁷² » Ne-a învățat **iertarea** si mai ales **importanța rugăciunii** pentru ca sfinția sa era un om al rugăciunii, ascultat de Dumnezeu. Si a schimbat destine. Ingineri, medici , economiști si nu numai au devenit profesori de religie, trudituri ai «*vocației târzii* » cum spunea Părintele Galeriu .

Toți care l-am ascultat , toți ne-am transformat si am devenit mărturisitori ai credinței insuflate si așezate «*mai adevărat* » în noi.

Iata ce mărturiseste cineva care l-a cunoscut si mai de aproape :

«Am avut privilegiul să locuiesc în aceeași curte cu Părintele vreo câțiva ani. Aș putea să mă prevalez de această poziție, si să mă refer la Părintele Galeriu , vecinul, civilul.

Ei bine, nici vorbă de așa ceva: omul și preotul erau o singură ființă, un singur suflet.

Intotdeauna îmbrăcat în straiile preoțești, niciodată altfel, Părintele avea o vorba bună, un gând bun pentru fiecare, interesându- se de el si ajutându-l.

Când peste drum de biserică, s-au instalat niște oameni “*nu - prea-duși - la- biserică*”, scandalagii și periculoși, deranjând slujbele cu petreceri deocheate și cu muzică grotescă dată la maximum, ce credeți că făcut Părintele Galeriu ?

S-a dus la ei, le-a binecuvântat casa, le- a botezat copiii, i-a invitat la biserică si « fiarele » s-au mai îmblânzit.

In perioada de restaurare a bisericii, l-am admirat pe Părintele Galeriu cum urmărea stadiul lucrărilor. Ieșea pe stradă și privea turlele, zidurile bisericii, din diferite unghiuri, mai de aproape, mai de departe, să nu-i scape nici un amănunt. Rezultatul lucrării : magistral. »⁷³

⁷² www.intelepciune.ro/citate_a.php?page=1&Id_Autor=119&Autor=Albert_Einstein

⁷³ Nicolae Isaia- « Părintele Galeriu »-
www.europeea.ro/atelierliterar/index.php?afiseaza_articol_nelogat=45

» *Mi-era mila de ei ca-si fac pacate!* »

În vara lui 1989, este atacat pe la miezul nopții de 8 spre 9 iulie, legat și bătut întreaga noapte. Pretextul ar fi fost - chipurile - banii, dar de fapt se căutau manuscrise recente de-ale Părintelui , » scrieri subversive împotriva guvernului «. Am fost martori personali, alături de întreaga Biserica Sf. Silvestru, a modului exemplar în care părintele s-a raportat ulterior, cu mila și înțelegere infinită față de agresorii săi.

În spovedaniile Pelerinului rus scrie undeva mult suferă părintele duhovnic pentru ucenicii săi . Citare din Ioan Carpatul capitolul 35 « *Uneori cel ce învață e dat spre necinstire si răbdă ispite pentru cei ce se folosesc duhovnicește de el.* »⁷⁴ Părintele nostru și în aceasta situație zicea:

«Sărmanii de ei... îmi era **mila** de ei că își fac păcate...».

« *Mila e toata scriptura* »⁷⁵

Sfinții Părinți înțeleg prin untdelemnul din candelile fecioarelor, **milostenia**⁷⁶, ceea ce înseamnă că fecioria, pentru a putea fi mântuitoare, trebuie unită cu milostenia. Candela sufletului nostru trebuie îngrijită, împodobind-o cu virtuți întocmai urmând îndemnul adresat : « *candelile noastre să le îngrijim, în virtuți strălucind și în credință dreaptă* » să intrăm împreună cu Domnul la nuntă gătiți, cu fecioarele cele înțelepte ale Domnului pentru eternitate. Si, în ceea ce privește milostenia , Părintele era cel care dădea tot .«Si Părintele Galeriu si-a scos bocancii » este deja bine cunoscut; s-a întors acasă desculț dându-și încălțăminte unui nevoiaș ! Când era la pușcărie si primea un

⁷⁴ « Pelerinul rus » Editura Agnos 2009 Traducere din limba rusa Paulin Lecca » - Pagina 45

⁷⁵ Si Vlahuta zice ca « mila e toata scriptura »-www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/ne-vorbeste-parintele-arsenie-papacioc/rugaciunea-duhovnicesc-81084.html

⁷⁶ Milosténie, milostenii, s. f. 1. Binefacere, pomană. ♦ Spec. Danie făcută unei mănăstiri, unei biserici. Dar si 1) Sentiment de compătimire față de suferințele și nenorocirile altora; milă; compasiune. 2) Dar făcut unui nevoiaș; milă.- <http://dexonline.ro/definitie/milostenie> Si Vlahuta zice ca « mila e toata scriptura »

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

pachet , îl împărțea imediat nepăstrând nimic pentru sine, pentru mai târziu, cum am face fiecare .

«Faptele dau mărturie, nu gura noastră păcătoasă»; nu numai că zicea, dar și făcea.

«Nu calea este imposibilă , ci imposibilul e calea» !

Da , Părintele ne-a arătat prin exemplu personal « că nu calea este imposibilă , ci imposibilul e calea » ! Părintele si-a dorit sa renoveze biserica Sfântul Silvestru si a reușit, așa cum a construit în inimile noastre posibilitatea valorificării fiecăruia din noi .

*«Este lângă zidul bisericii ca sa o sprijine cu rugăciunile lui în ceruri ».*⁷⁷

De fapt este în altar la fiecare Sfântă Liturghie. Si eu știu ca în orice biserica aș fi Părintele este cu mine la Sfânta Liturghie în fiecare ectenie, în duh. Pentru ca așa cum Sfinții Apostoli au fost de fapt pregătiți de Mântuitorul , și pe noi Părintele ne-a pregătit.

Bunăoară vorbea despre o mamă care a înainte de plecarea sa la cer i-a spus fiului care se tânguia (*«ce mă fac fără tine, mamă ! »*) : «vocea mea , fiule, dragostea mea pentru tine va fi dincolo de moarte , mai tare ca moartea ! »

Si Părintele Galeriu ne-a arătat calea; si ne-a și pus pe cale.

Si vorba Părintelui « *sunt adânc fericită* » pentru că ani în șir, m-am întărit în spiritualitatea bisericii Sfântul Silvestru.

«Nu am văzut nici o mamă să se revolte! »

Imi amintește de apelul Părintelui Galeriu față de pasivitatea noastră a mamelor la „relele” din societate: «Nu am văzut nici o mamă să se revolte! » Si cea mai grea țară este păcatul savârșit împotriva

⁷⁷ Din cuvântul Părintelui Nicolae Bordsiui

creației. Suntem popor ortodox prin excelență și suntem campioni la avorturi(!) Avortul înseamnă până la urmă suprimarea unei vieți omenești. Părintele Galeriu ne spune că: «din momentul concepției, se instituie o nouă existență umană, care are atâta viață și drept la viață, cât are și un nou-născut, un copil de școală, un tânăr, un adult».

De aceea, *«mama nu are voie să-l ucidă, precum nu are voie să se ucidă nici pe ea, sinuciderea fiind un păcat de neiertat împotriva Duhului Sfânt.»*⁷⁸

Viziunea creștină asupra concepției omului este confirmată și de oameni de știință. Astfel, fiziologul Nicolae Paulescu, descoperitorul insulinei, consideră că: „zămislirea se face în momentul întâlnirii celor două celule sexuale, a căror unire formează oul fecundat. În acel moment, Dumnezeu trimite sufletul, adică artistul incomparabil care, supunându-se poruncii Divine, se pune imediat la lucru, ca să-și construiască trupul care va viețui.”⁷⁹ În cuvântul-înainte, scris la apariția în limba română a sus-menționatei lucrări, părintele prof. dr. Constantin Galeriu, spunea:

«Biserica, în Duhul Sfânt, înfățișează aceste ființe nevinovate Jertfei Mântuitorului. Îndrăznim a spune că Domnul îi primește într-un fel de «botez al sângelui, asemenea pruncilor uciși de Irod».

Este singura nădejde de a fi luați sub ocrotirea «Mielului Celui înjunghiat de la întemeierea lumii»⁸⁰ a cărui Jertfă se actualizează mereu în Sfânta Liturghie. „Pentru acest păcat de moarte împotriva creației, a vieții, pentru care conștiința răsădită în noi „după Chipul „Creatorului suferă, este cu puțința iertarea, vindecarea, din mila Lui Dumnezeu, pentru că în fața Lui **„nu este păcat de neiertat decât cel nepocăit”**, iar pentru pruncii caruia i s-a ucis trupul, n-are nimeni nici

⁷⁸ Părintele Constantin Galeriu, „Studiu introductiv”, în volumul lui Dr. Keneth McAll, «Vindecarea arborelui genealogic», Pitești, Editura Zodia Fecioarei, 1998, p.36-37

⁷⁹ Părintele Constantin Galeriu, „Studiu introductiv”, în volumul lui Dr. Keneth McAll, «Vindecarea arborelui genealogic», Pitești, Editura Zodia Fecioarei, 1998, p.17-18

⁸⁰ »Biblia cu ilustrații-Vol VIII Noul Testament (2), Epistolele Sfântului Pavel, Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul »versiune redactată și adnotată de Barolomeu Anania Arhiepiscopul și Mitropolitul Clujului -Editura Litera 2011- Capitolul 13, verset 8- pagina 2644

o grija , nici o raspundere?” »⁸¹ Va invităm sa urmăriți documentarul “Strigătul mut” (“Silent Scream”) realizat de medicul american Bernard Nathanson.⁸² Fost director al unei clinici de avorturi – care în decursul a doi ani a întreprins 60.000 de întreruperi de sarcina – a ajuns, folosind cele mai moderne mijloace tehnologice⁸³ la concluzia ca „fătul este ființa omenească separată, cu toate caracterele personale specifice”. Astfel, constientizând gravitatea faptelor sale, fostul avorționist a devenit unul dintre campionii luptei pentru viața.⁸⁴

«Celor adormiți, învață Sfântul Simeon al Tesalonicului, le sunt mai de folos Liturghiile, iar celelalte mai puțin îi ajută. Pentru că omul, murind, a încetat de la păcat, iar prin jertfă se împărtășește cu Hristos... se izbăvește cu dumnezeiască milă de toată durerea.⁸⁵ »

Părintele Galeriu zicea : « Femeile nu trebuie sa lase , cu nici un chip , să pătrundă cutitul în trupul lor »⁸⁶ Iar mama care trebuie să se roage milostivului Dumnezeu **pentru iertarea păcatelor ei**, se cuvine să ia aminte și la pruncul sau **pruncii ei, să-i încredințeze ea însăși în căință adâncă iubirii lui Dumnezeu și bunătății Lui atotcuprinzătoare.**

Să-i pomenească la Sfânta Liturghie simplu, prin cuvintele «**prunci lepădați sau pruncii înainte de vreme.** »

De folos este si Canon de pocăință pentru pruncii avortați.⁸⁷

«Iertați-ne ca nu v-am dorit! Va încredințăm Iubirii Celui Prea Înalt !

Iar la Judecata va rugăm sa nu ne osândiți! »⁸⁸

Sigur nașterea unui copil se face cu jertfă. Părintele ne mai spunea :

« fiecare copil se naște cu darul lui și cu pâinica lui ».

⁸¹ Părintele Galeriu -«Studiu introductiv la « Vindecarea Arborele genealogic»- dr Kenneth McAll - Editura Harisma 1993 – pagina 18

⁸² Mărturie cutremurătoare (e rugămintea lui pentru viața către mama, către medic sau asistenta). (Filmulețul durează 26 de minute și se descarcă de la adresa : http://ro.altermedia.info/cultura-vietii/ce-poate-simti-fatul_11021.html).

⁸³ (ultrasunete, examinarea electronică a inimii fătului)

⁸⁴ http://ro.altermedia.info/cultura-vietii/ce-poate-simti-fatul_11021.html

⁸⁵ Gh.Mihaila- «Micul catehism: Sfânta Liturghie - cea mai importantă slujbă pentru cei adormiți (II)»

⁸⁶ Convorbiri cu Dorin Popa « Cu Părintele Galeriu între geneza și apocalipsa » Ed.Harisma – pag. 326

⁸⁷ Canon de Pocăință pentru Pruncii Avortați -www.Sfintiarhangheli.Ro/Node/1203

⁸⁸ Rugăciunea femeii care a avortat- www.crestinortodox.ro/liturgica/viata-liturgica/rugaciunea-femeii-care-avortat-88890.html

Creșterea acestuia si ea cere si jertfă si dragoste. Nu este simplă nici educația si nici instrucția de care tot mamele se fac răspunzătoare mai întâi. Instrucția este necesară, dar nu făcută oricum. Trevelyan zisese ca « *Educația a dat naștere la o vastă populație în stare să citească , dar incapabilă să distingă ceea ce merită citit. »*

Studentul (elevul) « recent » nu mai vrea să citească fiind atras irezistibil de calculator si de telefonul echipat cu muzica, jocuri si net.⁸⁹

Cât de greu este sa-i faci responsabili pe unii sa învețe în condițiile societății de azi ! Scopul anilor de școală este acumularea creativă pe care absolventul să o transforme în **competență**.

Nu numărul de diplome contează , ci ce știi să faci , ce competențe ai.

Angajatorii spun : « *Noi nu verificăm diplomele, ci competențele* ». ⁹⁰

« *Scoala cea mai bună este aceea care înveți înainte de toate să înveți ! »* a zis Nicolae Iorga ⁹¹; sintagma este valabilă si azi.

Dilema profesorului : « *nu ce știi tu , ci cum îl faci pe elev (student) să știe, cum transmiți ! »*

Si precum a zis Noica : « *dacă nu știi să-nbraci un dialog într-o încărcătură emoțională , să nu te faci dascal* » ⁹².

Cine l-a ascultat pe Părintele Galeriu stie că : « *dacă la mai marii zilei faci anticameră , la Dumnezeu esti ascultat imediat ! »*.

Si act de învățare este si zidirea interioară. Cât trăiește omul învață și dacă nu învață, se învață minte. De fapt mama , cea dintâi profesoară , trebuie să lucreze si aici.

⁸⁹ « Opinii: De ce nu mai citesc tinerii? »

www.ziare.com/cultura/carte/opinii-de-ce-nu-mai-citesc-tinerii-ii-1050051

⁹⁰ <http://studentie.md/news/222/64/Mitul-studentului-vesnic/d,noutati/>

⁹¹ www.intelepiciune.ro/citate_a.php?page=6&Id_Autor=59&Autor=Nicolae_Iorga

⁹² Malita Mircea , "Idei in mers", editura Albatros -1981

» Cunoasterea interioara se face în biserica»

În vechime, construcțiile impunătoare erau semnul unei construcții interioare la fel de importante – astăzi, ele arată doar performanță tehnologică. Biserica este și ea atât exterioară, cât – *mai ales* – **interioară**. "Până să intrăm în biserica din lemn, cărămizi, mortar și, după caz, beton-armat, trebuie să intrăm în **biserica interioară**."⁹³ Sensul profund al simbolului îndeamnă însă la cunoașterea părții nepieritoare din noi – la cunoașterea sâmburelui nostru *divin*. Prins însă în vârtoarea zilelor de azi se uită prea repede textul psalmilor biblici care spune explicit "*Dumnezei sînteți și toți fii ai Celui Preaînalt*" ⁹⁴ . Degeaba construim zgârie-nori de mai bine de jumătate de kilometru înălțime, degeaba construim mașini cât mai rapide și cât mai puțin poluante etc., inutile construcții *exterioare* în general, dacă **nu construim întâi în noi**.

« Ce trebuie să facă omul în biserica. »

Părintele Galeriu zicea: « *Iubiților, omul în biserică nu trebuie să facă altceva decăt să urmărească atent și cu evlavie ce face preotul, să înțeleagă ce face și, dacă îi ajută Dumnezeu, cu vremea să și trăiască ce face. Dar nu e obligatoriu. Măcar atât, să-l observe cu evlavie pe preot.* »⁹⁵

Sorin Dumitrescu menționează că a aflat cu vremea că statul în biserică este o **deprindere** care seamănă cu **actul de învățare**.

Ca biserica nu e un ambient unde mă duc ca să-mi ling rănilile. Zice destulă lume, nemulțumită : « *E prea mult popor la biserica cutare. Nu pot și eu să mă gândesc la ale mele* ». Potrivit Părintelui Galeriu nici nu e cazul!

« *Asta e o eroare a liberei cugetări a acelor care văd credința , ca un fapt care se consumă în afara Bisericii.* »

⁹³ www.nistea.com/eseuri/alex_nicolin/pacate-postmoderne.htm

⁹⁴ Psalmul 81:6

⁹⁵ Sorin Dumitrescu, «Rock & Popi», carte de veghe creștină,-Editura Anastasia, București, 1998

» Mântuirea noastră trece prin inima aproapelui. »

Si cine este aproapele meu ? O știm din Evanghelie... Cu aproapele mai de departe” , uneori e mai ușor. *«Eu cred ca cea mai mare suferința a noastră este aceea de a ne suporta unii pe alții. »*⁹⁶

Zice și scriptura : *«Cei dintâi dușmani ai omului sunt casnicii lui. »*⁹⁷ Părintele Galeriu zice : *« Biserica trebuie sa transforme rudenia de sânge, în rudenia de duh »* pentru a trăi în armonie. ⁹⁸

Si nici la locul de osteneală nu e ușor . Nu-ți rămâne decât mulțumirea că ai lucrat, cum ne învața Părintele nostru ca pentru Dumnezeu , nu pentru oameni și împlinirea îndemnului Sfântului Pavel

*» slujba ta fă-o deplin! »*⁹⁹

Zice Arghezi : *«Omul mai avea **încredere** în oameni ca un succedaneu al trebuinței de stare morală peste munca de toate zilele si alături de ea. Si și-a pierdut-o si pe aceea. Pierzându-si încrederea , omul aleargă la **credință** . Neputând să se înțeleagă cu oamenii si cu vremea , el caută prietenia sigură , liberă si fără de constrângeri , cu Principiul si cu Lucrul Etern : Misterul «.*

*» Răul este absența binelui « și » un rău puternic poate distruge un bine călduț» . Pentru ca în viața de toate zilele se aplică ceea ce zicea Nicolae Iorga : „ce ești , te privește la urma urmei numai pe tine, ce vrei , privește și pe alții; ce faci , aceea poate privi pe toți.”*¹⁰⁰ De aceea în permanență trebuie să lucrăm binele!

⁹⁶ Citare din cuvintele lui Nichifor Crainic , redactorul ziarului Gandirea - Barolomeu Anania- "Invidia celor de langa tine"-www.youtube.com/watch?v=BbQpq-TVMMDM

⁹⁷ Sfanta Evanghelie dupa Matei Capitolul Matei 10, versetul 36

⁹⁸ Convorbiri cu Dorin Popa « Cu Parintele Galeriu intre geneza si apocalipsa pag 91

⁹⁹ «Epistola a doua către Timotei a Sfântului Apostol Pavel » -Capitolul 4 , versetul 5
www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?cap=4&id=79

¹⁰⁰ www.citatepedia.ro/index.php?id=7066

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

« Un lucru nu- ți îngăduie oamenii : să fii mai bun ca ei .»¹⁰¹ Si tocmai de aceea Părintele , ne repeta : « mântuirea noastră trece prin inima aproapelui.... » si ori ce-ar fi « începe tu binele! Sigur binele face puțin zgomot iar zgomotul face puțin bine. Dar dacă la rău răspundem cu rău, întreținem lanțul răului. Doar binele poate rupe încătușarea Satanei. Ori cât rău ți-ar face cineva tu răspunde-i cu bine. »

Acesta era si canonul dat de sfinția sa Părintele Constantin Galeriu :

« rugăciune si cu lumea purtare divină! »

«Parintele Galeriu și Lumina Sfânta de la Ierusalim»

Părintele când avea o trăire , o bucurie specială ne-o împărtășea și nouă. Ei bine , în anul în care a fost la Ierusalim de Sfânta Inviere , Părintele a prezentat la Casa de Cultură a studenților “Grigore Preoteasa” impresii ; prezentarea plină de emoție si simțire a fost însoțită de o filmare cu venirea Sfintei Lumini (ca un fulger a intrat în capela Sfântului Mormânt)¹⁰². De trei ori a repetat imaginea.

«Deodata, în întuneric au tâșnit săgeți de lumina , ca niște fulgere. S-au amestecat cu sclipirile blitzurilor , dar se distingeau clar fulgerele de sclipiri. Si deodata , un glob de lumină a tâșnit din lăuntrul capelei si a fugit către biserica Golgotei »¹⁰³

Si apoi : «când am privit spre Biserica Golgotei, am văzut o femeie cu cele 33 de lumânări aprinse. Această femeie este din București se numește Ioana Elena Corneanu și iată ce mi-a mărturisit: „înghesuită și mișcată de valul lumii îmi plângea inima. Parcă mă vedeam părăsită de Dumnezeu – Doamne

¹⁰¹ Convorbiri cu Dorin Popa « Cu Parintele Galeriu între geneza si apocalipsa » -pag. 326

¹⁰² 17 aprilie 1993

¹⁰³ Pr.prof.univ.dr.Constantin Galeriu – «Lumina de la Ierusalim » -«Duhovnici romani in dialog cu tinerii »- Editura Bizantina - Bucuresti-pag 232-233

m-ai lepădat de la fața Ta! Patriarhul a intrat în Sfântul Mormânt. Mă rugam cu lacrimi. Deodată, apar fulgere de lumini și scânteii, ca mărgelile, ca globulețele. Închid o clipă ochii, ca fulgerată, iar când îi deschid văd mănunchiul de 33 lumânări aprins. Lumea aprinde de la mine. Fața îmi este scăldată în lacrimi”¹⁰⁴. »

**« A fi ucenic înseamnă a avea conștiința de fiu și
că ai de învățat ... »¹⁰⁵**

Sigur ca suntem cu Părintele în gând . Rutina zilei cu ostenele ei răsplătite spre seara târziu , când radio Romania Cultural îl aduce în casa noastră si mai ales în casa sufletului meu pe Părintele Galeriu . Si ce zice ? Iată ce zice : « A fi **ucenic** înseamnă a avea conștiința de **fiu** si **că ai de învățat** ... » Si-l citează pe Ioan Scărarul « nu atinge cunoașterea lui Dumnezeu dacă nu ai **un povățuitor....si** » să-nveți sa te vindeci numai prin doctorul duhovnic este **taina duhovniciei**. »¹⁰⁶

« Nu este **ucenic** mai presus de **învățătorul** său, nici slugă mai presus de stăpânul său. Destul este ucenicului să fie ca **învățătorul** și slugii ca stăpânul. »¹⁰⁷

Numele lui Ioan Scărarul se asociază automat în minte cu alte cuvinte ale Părintelui :

» Cel ce a biruit trupul a biruit firea ; si cel ce a biruit negreșit s-a înălțat mai presus de fire. Trupul este templu al Duhului Sfânt dar și prieten și dușman zice tot Ioan Scărarul. Cum să-l birui pe cel cu care sunt chemat să vin la Inviere? «

Ne-a repetat Părintele de-atâtea ori doar , doar ne-om activa « simțirea înțeleghetore » și ne vom mântui.

Ce bine ca există Internetul ! Găsesc »Dialoguri de seară « - «Despre ucenic și duhovnic ».¹⁰⁸ « **Duhovnicul** deplin si autentic trebuie sa fie un

¹⁰⁴ www.st-dumitru.org/buletinnr2.html

¹⁰⁵ Parintele Galeriu -interviu redifuzat la radio

¹⁰⁶ Ioan Scararul- "Scara "-.1 din 3. Sfântul Ioan Scararul-
www.youtube.com/watch?v=hdsHzAclV14

¹⁰⁷ www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=55&cap=10

martor viu, un receptor si al învățăturii si al experienței duhovnicești, fiindcă **harul implică viața si învățătură**. Trebuie să știi canoanele, sa ai experiența vie a binelui, a bunătații si sa poti primi întrebări dinspre fiul duhovnicesc fără să fii derutat de dificultatea lor. De aceea duhovnicul trebuie sa fie o personalitate integral deschisă, prin fire, **dialogului comuniunii**.

De altfel, sa nu uităm, relația personală stă la temelia însăși a Revelatiei : Dumnezeu Total este în Fiul si Fiul e în Total în comuniunea Sfântului Duh. As îndrăzni chiar sa spun ca asa precum Fiul se referă la Tatăl, asemenea si fiul duhovnicesc se refera la părintele sau duhovnicesc. Fiul este în ascultare fata de Total si permanent este Trimisul Lui. Aici avem deci modelul fundamental, originar de relatie părinte-fiu în **Tatăl si Fiul în Duhul Sfânt**. »¹⁰⁹

Mult mai târziu aveam sa înțeleg ce mare noroc am avut noi toți care l-am întâlnit ! « O vorbă plină de înțelepciune afirmă paradoxal , faptul ca nu tu îți alegi duhovnicul , ci el te alege pe tine !Dacă pornim în căutare, Dumnezeu este Cel care ne pune pe drumuri...(Si Zahau cauta...) El este Cel Care face posibila întâlnirea – marea întâlnire cu omul care îți ia greutatea de pe umeri (de pe suflet) si o pune nu alături , ci pe proprii sai umeri duhovnicești .

Tot El , Hristos-Dumnezeu , e Cel Care primește mărturisirea , ta în cadrul Tainei Spovedaniei. De ce taină ? Pentru ca , în mod nevăzut , Hristos este de față. »¹¹⁰

«Ești tu, si este totusi altcineva»

La 40 de zile de la plecarea la cer , au vorbit cei mai apropiați ucenici. A fost extraordinar sa-ți auzi trăirile spuse «altfel» , adica cu alte vorbe rostite, de către altcineva. Pentru că toți și toate o mărturisim la unison “ce mult ne lipsește Părintele Galeriu ”!

¹⁰⁸ « Despre ucenic și duhovnic »- Interviu cu Părintele Galeriu-realizat de către Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Sorin Dumitrescu, Coriolan Babeți - »- www.cerculdepictura.org/?p=13627

¹⁰⁹ « Despre ucenic și duhovnic (interviu cu Părintele Galeriu) »- www.cerculdepictura.org/?p=13627

¹¹⁰ Razvan Bucuroiu- « Duhovnicul meu, duhovnicul nostru »Lumea Credintei, martie 2009
pagina 3

Hărnicia omiletică și iradierea Părintelui Galeriu solicitat, clipă de clipă, de nevoile enoriașilor, de îndatoriri academice și civice diverse, rămîne un episod unic, din tabloul vieții spirituale autohtone.

»Părintele Galeriu reușise și performanța de a fi mereu la curent cu veacul, fără a fi mai puțin respectuos cu tradiția. «¹¹¹

Avea vocatia **recunoașterii** darurilor, talanților nu numai ale Sfinților dar și oamenilor de valoare pe care Domnul i-a scos în cale : fii trupești si fii duhovnicești , încurajând dezvoltarea « *părții celei bune*».

«Părintele Galeriu ne cunoștea mai bine decât ne cunoaștem noi»¹¹². La fiecare ne evidenția nevoia prioritară. Dupa plecarea sa la cer, ucenicii s-au împrăștiat pe la parohiile lor din motive de distanță , vârstă , preocupări de bunici sau de alta natură. Ne mai întâlnim în rugăciune comună apoi în fiecare an de Sfântul Constantin¹¹³ , de sărbătoarea Schimbării la Față din 6 august, ziua prăznirii pentru ziua nașterii în cer , si-n 21 noiembrie când este ziua nașterii pămîntene a Părintelui (cei care au devenit preoți îl pomenesc la parohiile lor).

«Scrișul într-un suflet rămîne o veșnicie»¹¹⁴

Avea atîta dragoste, încât ne lua pe toți împreună cu el în înțeleșurile lui înalte. Toată lumea este de acord ca opera oratorică a Părintelui o întrece în receptare pe cea scrisă.

Cine nu l-a văzut predicând cu greu înțelege pe deplin frumusețea si darul cuvîntării lui, fără egal. Cel mai mare predicator al vremurilor

¹¹¹ Andrei Plesu - »Modelul Galeriu«- » Dilema veche « - nr 456-august 2013 -pagina 3-
<http://dilemaveche.ro/sectiune/situa-iunea/articol/modelul-galeriu>

¹¹² Părintele Comsa - La pomenirea la 40 de zile de la plecarea la cer.

¹¹³ « In ziua sarbatorii numelui omul primeste la sine, sub acoperisul sau , pe pamant pentru o zi întreaga , toata stralucirea cerului..... Cerul sarbatoreste Sfântul, iar pamântul pe cel care poarta numele sfântului. » Virgil Gheorghiu- «Cum am vrut sa ma fac sfânt»-Ed Deisis -Sibiu-2008

¹¹⁴ Parintele Constantin Galeriu - « Credinta te instituie in inima Lui Dumnezeu »-
www.napocanews.ro/2008/11/parintele-constantin-galeriu-%E2%80%9Ecredinta-te-instituie-in-inima-lui-dumnezeu%E2%80%9C.html

noastre. Nu fara temei a zis un țaran : «Când îl vad vorbind Părintele Galeriu parca Il văd pe Dumnezeu! »

«In ceea ce privește scrisul , Părintele Galeriu știa asemeni Mântuitorului “ca litera ucide ; numai Duhul da viața” »¹¹⁵. Alții sunt de părere ca Părintele era un om cu precădere al inspirației retorice, si numai în secundar al scrisului. De fapt, nu avea nici destul răgaz pentru scris, iar când scria era de mare exigență în alegerea cuvintelor („*verba volant, scripta manent*”¹¹⁶). Apoi este de netăgăduit că trecerea de la oralitate la scris este anevoiasă si fără frumusețea transiterii vibrării emoțiilor. Spontaneitatea-i era o permanență : (“*acum mi-a venit gândul acesta!*”).

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul a scris despre răspunderea cuvântului rostit sau scris.¹¹⁷

«<i>Scriti un cuvânt .. cuvântul scris</i> <i>E-un leac sau o otravă, Tu vei muri, dar tot ce-ai scris Rămâne-n urmă drum deschis Spre moarte sau spre paradis, Spre ocară sau spre slavă.</i>	<i>O, om ! Ce mari răspunderi ai, Tu vei pleca din lume, Dar ce ai spus, prin scris sau grai <i>Sau lași prin pilda care-o dai Pe mulți, pe mulți, spre Iad sau Rai mereu o să-î îndrume. »</i></i>
--	--

Iulia Chira mărturisește : « Părintele a căutat să lase și în scris gândurile sale, dar a luptat și cu fiecare în parte, personal, pentru că fiecare a simțit acest fapt. În perioada când lucra la articolele pe care le scria în ziar în anii după Revoluție, de multe ori diminețile ne trezeam cu câte o bătrână venită de departe, amărâtă că vecina i-a luat găina. Părintele se oprea din dictat, iar eu mă supăram puțin și îi spuneam: «Părinte, nu putem renunța la scris.» Știam că atunci când se întrerupea din șirul ideilor, foarte greu reintra la aceeași

¹¹⁵Sfantul Pavel - «Epistola a doua catre corinteni »--Capitolul 3,verset 6- www.biblia-ortodoxa.ro/noul-testament/a-doua-epistola-catre-corinteni-a-sfantului-apostol-pavel/

¹¹⁶ Vorbele se pierd in vant, in timp ce scrisul ramane pe hartie: expresie latina folosita atunci cand vrem sa avem dovada celor spuse, stabilite într-o înțelegere- www.rightwords.ro/dictionar/verba-volant-scripta-manent--21

¹¹⁷ Sfântul Ioan Iacob Hozevitul- «O, OM ! »- <http://victor-roncea.blogspot.com/2009/09/o-om-sfantul-ioan-iacob-hozevitul.html>

intensitate. Dar părintele mi-a spus blând: «Știi, scrisul este valabil timp de multe generații, dar scrisul într-un suflet rămâne o veșnicie. Cu această bătrână poate nu mă voi mai întâlni niciodată. Și apoi, ea a bătut atâta cale ca să mă vadă. Cum să o resping?»¹¹⁸

Si așa Părintele s-a luptat să zidească biserici în sufletele noastre!

Ne si zicea : „ *Fiecare suflet era important . Dumnezeu știe să numere doar până la unu*” , si ne trata pe fiecare ca pe un unic indiferent de starea socială sau vârsta. Darul fiecăruia este tot unic după trăirea personală a fiecăruia si uimirea noastră deopotrivă.

« Ce, Sorine , ai venit sa ma asculti oficial ? »¹¹⁹

Cu aproape trei decenii în urmă eram cu fiul meu, Dan când în brațe , când de mână. Cuvântul care se auzea în tot Dealul Mitropoliei era de-o frumusețe spirituală care mi-a mers la suflet. Si iată că la sfârșit un preot de statură potrivită , s-a apropiat de un grup spunând : « *Ce , Sorine , ai venit sa mă ascuți oficial ?* » Preotul era Părintele Galeriu, cel apelat era cel dintâi ucenic Sorin Dumitrescu , însoțit de Rodion, fiul Părintelui , cum aveam să-mi dau seama peste ani. Duminica următoare am revenit sperând să-l reascult . N-a mai grăit părintele așteptat. M-am dus cu îndrăzneală la părintele care miruia la racla Sfântului Dimitrie cel Nou , Basarabov si l-am întrebat : « unde este părintele care a vorbit dumineca trecută ». M-a lămurit : « ei, Părintele Galeriu este la el, la biserica Sfântul Silvestru ». L-am căutat si când l-am gasit , vreme de aproape două decenii l-am ascultat cu fidelitate si bucurie . Dăruit cu o memorie fantastică, Părintele făcea conexiuni interdisciplinare cu competență , dăruire si pasiune. ¹²⁰

¹¹⁸ Parintele Constantin Galeriu - « Credinta te instituie in inima Lui Dumnezeu »- www.napocanews.ro/2008/11/parintele-constantin-galeriu-%E2%80%9Ecredinta-te-instituie-in-inima-lui-dumnezeu%E2%80%9C.html

¹¹⁹ Cuvintele Parintelui Galeriu- in 1987

¹²⁰ Mai bine zis, Parintele făcea legături ca-n întocmirea unui site – Link; dar când creezi un site gândești ceva ; ori Părintele le făcea spontan!)

La spovedanie, la rugăciunile de dezlegare, deși cei prezenți erau cu zecile, îi pomenea pe nume sfinția sa pe toți. Ii pomenea pe ei iar la unii si cu toți ai casei lor , pe fiecare după nume. Si câtă mângâiere când chemarea aceasta este făcută astfel încât să înțelegi că ești foarte prețios lui Dumnezeu.

A fost un mare dar ! Peste ani , depănând amintiri , când « *garda argentiniană* » se transformase în « *garda cadrelor medicale* » de la spitalul unde era internat Părintele Galeriu , Dl Sorin Dumitrescu mi-a spus ca a fost interpelat astfel :

« *Ce , Sorine, ți-a fost teamă să nu te molipsești ?* » ¹²¹

« *Am trăit lângă un sfânt si n-am știut* » ! ¹²²

Sorin Dumitrescu este fără doar si poate ucenicul cel mai dăruit si mai apropiat de Părintele Galeriu . A intuit, a scris cel mai adevarat « Despre semnele care s-au arătat la ieșirea din lume a Părintelui Galeriu » , culminând cu « **am trăit lângă un sfânt si n-am știut** » !

Intrarea în ucenicia Părintelui este istorisită în « *Si eu am fost la biserica Sfântul Silvestru.* »¹²³ De ce era așa iubit Părintele Galeriu ?

«In primul rând, datorită faptului că-i plăceau oamenii. Omul, ca persoană, îl pasiona foarte mult. Aici era o trăsătură excepțională a dânsului. O putere de la Dumnezeu, e clar. Pe de altă parte, ca duhovnic, lucrul care se transmitea și la ceilalți care nu erau direct ucenicii dânsului, care-l intersectau numai, ei bine, totdeauna era de partea ta.

¹²¹ Din Cuvintele Parintelui Galeriu din anul 2003

¹²² **Sorin Dumitrescu** este fara doar si poate ucenicul cel mai dotat si mai apropiat de Părintele Galeriu . A intuit, a scris cel mai adevarat « Despre semnele care s-au aratat la iesirea din lume a Părintelui Galeriu » , culminand cu « **Am trăit langa un sfânt si n-am știut** » !

¹²³ Sorin Dumitrescu-«*Si eu am fost la biserica Sfântul Silvestru* » - vol «Rock&popi»-Editura Anastasia -1998-pag 257-273

Adică, făcea ce face Domnul. Domnul întotdeauna este de partea noastră, a fiecăruia dintre noi. Cum poate să țină partea tuturor, chiar si a vrăjmașilor între ei? Acesta este un mister. »

Parintele nostru pare uimit de făptura umana, de vocația ei de a fi prodigios creativă la toate nivelele duhovnicești si în cuprinsul tuturor stărilor sociale.

În context duhovnicesc i-a admirat întotdeauna pe merituosi, dar de iubit, i-a iubit nebunește mai cu seama pe "ciudați"- de la rusescul ciudesnâii –«minunați ».

«Omul ciudat al Părintelui Galeriu , minunația lui potențiala, nu poate avea alt model decât pe Hristos, adica pe Ciudatul /Minunatul Fiu al Omului »¹²⁴. E ca si cum printre creștini, doar pacatoșii ar reprezenta "sarea pământului"! Pe acestia nu îi întâlnea decât în sânul Bisericii, unde naufragiau din "marea ispitelor".

Biserica era cea care deconspira cât valorau în ochii lui Dumnezeu. Aici poate ca se afla cheia "iubirii nebune" pe care a simțit-o Părintele față de Biserica. Despre prezența în viața ucenicilor «*de acum* » a Părintelui Constantin Galeriu, d-l Sorin Dumitrescu ¹²⁵ a spus:

„Părintele e hărnicuț, extraordinar, postum, adică a realizat lucruri fiind dincolo. De dincolo este de-o eficacitate excepțională. Dânsului îi plăcea să spună, cuvântul Sfântului Serafim de Sarov care zicea: «după ce-o să mor, sa veniți la mormântul meu». Ei bine, lumea vine la mormânt si probabil destui vin si îi spun îndoielile sau problemele. Cel puțin în ce ma privește, a fost de-o eficacitate excepțională, prezența lui este operanta, nu e o boare benefica, știu eu,

¹²⁴ Sorin Dumitrescu- «Postafata » la cartea Parintelui Galeriu- «**Talcuiri la mari praznice de peste an** »-Editura Anastasia 2001-pagina

¹²⁵ Ibid.

Sî eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu si pasiva. Este extraordinar de operantă. De aceea v-am si spus, postum este extraordinar de hărnicuț."¹²⁶

Aceasta a fost si ideea cu care Mitropolitului Serafim al Europei Occidentale în emisiunea de la Universul credinței la TVR1 și-a încheiat cuvântul în tabara de la Mănăstirea Oașa dedicată memoriei Părintelui Galeriu. Este si pe internet.¹²⁷

«Părinte , tu care m-ai cunoscut roagă-te pentru mine păcătosul ! »

Ne-a emoționat pe toti prin precizie, prețuire si dragoste pentru profesorul si duhovnicul nostru la care se și roagă.

« Garda argentiniană »

» Ca orice preot de mir, cu toată constituția si aparenta sa calugărească, părintele Galeriu are în preajmă (de o viață) o preoteasă, pe aceea pe care cei apropiați o numesc duios si cu zâmbet plin de (sub) înțeles „Coana Argentina”. Dar Doamna Argentina este, pe bună dreptate, exasperată de avalanșa de solicitări ce cad zilnic pe capul plecat al părintelui. Ea încearcă să salveze ceea ce eventual s-ar mai putea salva din puterile și timpul lui. Încearcă să pună o baterie cât de cât filtrată în fața fanilor abuzivi. Bilanțul este plătând. »¹²⁸

Avem impresia ca si dumneaei a realizat de mult că, până la urmă, »îmbulzeala aceasta sufocantă ajunge să dea, în chip paradoxal, viață si forță Părintelui. «

¹²⁶ Am auzit la mormânt o mamă care spunea fiului «să nu supărăm pe Sfântul Galeriu »

¹²⁷ Marturiile PS Serafim Joantă despre Părintele Galeriu, Universul Credinței, TVR - www.youtube.com/watch?v=0FmIsn-CGKs&feature=player_embedded#t=529

¹²⁸ Costion Nicolescu ; “ Un parinte emblematic la sfarsit de mileniu ”- aparut in Revista Parohiei Sf Ilie Gorgani cu ocazia implinirii a 80 ani a parintelui Galeriu; www.ucenic.go.ro/despre6.htm

**»Stiu o preoteasa care lucrul ei, asculta
întotdeauna "Paraclisul Maicii Domnului" «¹²⁹**

Si mai ştia întotdeauna că toate grijile lumeşti ale casei, cu cei patru copii au fost pe umerii ei . » Cum te cheamă? » , mă întrebase Părintele întâia oară. Argentina. »A..! Ca pe preoteasa mea. «¹³⁰ Era în tonul sfinţiei sale dragoste si preţuire pentru cea care înţelesese să-şi ia zilnic crucea si să-i fie alături !

Si îndemnându-ne la rugăciune a zis cândva :

»Stiu o preoteasa care lucrul ei , ascultă întotdeauna "Paraclisul Maicii Domnului" «

«A ierta înseamnă a uita»

«În sensul divin, iertarea înseamna vindecare. Când patru barbaţi îl aduc pe un paralytic la Iisus Hristos, Domnul îi zice: "fiule, iertate îti sunt pacatele tale". Atunci, precum ne încredinţează Sfânta Evanghelie, unii cărturari de faţă cugetau in inimile lor :

"Pentru ce vorbeşte Acesta astfel? El huleşte. Cine poate sa ierte pacatele, fara numai unul Dumnezeu. Si îndată cunoscând Iisus cu Duhul Lui, ca așa cugetau ei în sine, le-a zis: de ce cugetaţi acestea in inimile voastre? Ce este mai usor a zice slăbănogului: iertate îti sunt păcatele sau a zice: scoală-te, ia-ţi patul tău si umblă! Dar ca să ştiţi că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului; zic tie: scoală, ia-ţi patul tau si mergi la casa ta. Si slăbănogul - s-a sculat îndată" (Marcu: 2, 3-12). - Rezultă de aici limpede ca iertarea în duhul adânc si deplin al Evangheliei înseamnă **vindecare.** »¹³¹

¹²⁹ Maria se roaga dar Domnul nu dispretuieste pregatirea agapei de catre Marta.

¹³⁰ Din Cuvintele Parintelui Galeriu din anul 1987

¹³¹ Parintele Constantin Galeriu- «Despre pacatul impotriva Duhului Sfânt » -

www.crestinortodox.ro/religie/despre-pacatul-impotriva-duhului-sfant-parintele-constantin-galeriu-69363.html

De aceea Părintele Galeriu nu contenea să spună: «A ierta înseamnă a uita ; sa uiți efectiv ce s-a întâmplat. » Si iata explicația omului de știință prof.univ.dr. Constantin Dulcan cu privire la iertare:

„ **Ce înseamnă iertarea?** Din punct de vedere spiritual, înseamnă pace și armonie. Din punct de vedere științific, prin iertare, la nivel de ADN, modelul negativ este pur și simplu șters și se instalează în corp o bună chimie și un echilibru energetic. E fantastic, e pur și simplu ca resetarea unui computer.”¹³²

Părintele Galeriu spunea:

”In fata pacatului , Dumnezeu tace!”

Dr. Iosif Niclescu

Medic veteran de razboi

“In 2006 de ziua Sfintei Paraschiva se împlineau 60 de ani de cand in fata raclei Cuvioasei, asezată în Sfânta Biserica a Manastirii Ciorogârla mă legam înaintea lui Dumnezeu ca voi trăi gândul care m-a stăpanit în momentul tragicei morti a mamei mele , la numai 44 de ani, de a nu pleca din aceasata lume pana nu voi obtine descoperirea de la Domnul Iisus Hristos , a păcatului care aduce cu el boala cancerului , asa cum îmi recomandase la Sfânta Spovedanie Ieromonahul si confesorul Mînăstirii Ioasaf Atonitul.

Fară întrerupere în acesti şaizeci de ani, adresam aceasta rugă , fără a primi vreun răspuns. De asta data , am simtit ca într-un oarecare fel sunt la capătul drumului. Dacă timp de 60 de ani nu am fost vrednic de un răspuns , ce sa mai aştept acum, când de curand am împlinit 92 de

¹³² Constantin Dulcan –«În spatele tuturor lucrurilor e Dumnezeu»- www.formula-as.ro/2013/1053/lumea-romaneasca-24/d-c-dulcan-in-spatele-tuturor-lucrurilor-e-dumnezeu-1598

ani. Așa ca azi în fața chipului Cuvioasei, mi-am zis în sinea mea : azi este ultima dată când îndrăznesc a înalța aceasta rugăciune.

Insemnează fie că Dumnezeu nu vrea ca oamenii sa fie izbăviți de această povară , fie ca nevrednicia mea a fost pricina acestei lipse de răspuns. Imi aminteam cuvintele Părintelui Galeriu care spunea :

"In fata păcatului , Dumnezeu tace!"

„Părinte Constantine , dacă te bucuri de a-ți fi obținut mântuirea , fă-mi un semn! Te rog descoperă-mi ceea ce știi de când erai în viață ca mă osteneam să aflu! Voi avea îndoită bucurie de a-mi vedea împlinita sfătuirea părintelui Ioasaf, dar si pe aceea de a sti ca Dumnezeu a binevoit si ți-a aflat un locaș in Staulul Sau din ceruri” m-am închinat , am sărutat sfânta cruce si am plecat.

Mi-a apărut așa deodata limpede si fără echivoc. Acum știu ce păcat au cei loviți de această cumplita boală, care cum ziceau bătrânii este data de moarte.

Gândurile mi s-au aliniat într-o ordine limpede si-mi dau seama cum :

« la pasul greșit duhovnicesc, stârnită fiind mania divină, răul intrat în sufletul omului , coboară în om pe care-l dăunează ireversibil. »

Prin aceste rânduri vreau să-i mulțumesc Lui Dumnezeu , dar și Părintelui Galeriu de a fi binevoit sa mă scoată din adâncă mâhnire în care mă aflam. Indrăznesc să afirm că am un motiv să cred că sufletul celui care pe pământ a fost preot , profesor si mai ales duhovnic, Constantin Galeriu s-a învrednicit milei cerești si a fost mântuit.

Mulțumesc, Sfinte părinte Constantine , si te rog , nu ne uita!"¹³³

Zicea Parintele Galeriu: «Din suferința înveți ceva».¹³⁴

¹³³ Iosif Niculescu- „Zi de pomina “ - Pagini Silvestrene -2006

¹³⁴ www.crestinortodox.ro/Asculta__Suferinta-123.html

Din plăceri nu înveți nimic niciodată. Din dureri totdeauna înveți. Un eșec , o suferința te învață. Neîncetat sporești. Lacrimile sunt *“roua ta este roua de lumină”*; *“roua cea de la tine vindecătoare este!”*¹³⁵.

“Când trupul e rănit curge sange ; când sufletul e rănit curg lacrimile....” Sfântul Aurelian spune ca *“lacrimile sunt în stare sa stingă și focul iadului”* adică focul păcatuluiIar păcatul este pâinea demonului. Suferința care se manifesta în durere prin lacrimi adâncește conștiința .

*« Fericirile făgăduite de Mântuitorul ne vorbesc despre sărăcie, plâns blândețe , foame , sete , milostenie ...»*¹³⁶..

Si daca *« cineva este în Hristos , este o făptură nouă. »*. Iar făptură nouă, cere o înțelegere nouă. Si fericirile se pot realiza doar prin metanoia , în înțelesul adevărat, prin schimbarea gândirii.

Pentru ca *« toate le pot întru Hristos, Cel care mă întărește. »*¹³⁷

Timpul la Parintele Galeriu

«Timpul Lui Dumnezeu versus timpul omului»

Sfinții Părinți arată si învață ca deosebirea fundamentală între Dumnezeu și faptură este Timpul.

Exista timp cosmic (se mișcă astrele si ceasul nostru), timpul biologic (boala la un tânăr se vindecă mai repede decât la un bătrân), timpul mecanic , timpul psihologic , timpul existential.

Timpul psihologic : *« timpul este prea lent pentru cei care așteaptă, prea iute pentru cei care se tem, prea lung pentru cei care se plâng, prea scurt pentru cei care sărbătoresc. Dar, pentru cei ce iubesc, timpul este o eternitate»*¹³⁸

Timpul existențial este dat de **valoarea trăirii noastre.**

¹³⁵ Isaia 26, 19

¹³⁶ Părintele Galeriu- «Cartea celor Noua Fericiri»-Ed.Harisma-2004-pagina 23

¹³⁷Sf.Pavel- «Filipeni »Capitolul 4, v 13-<http://bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=28&cap=4>

¹³⁸William Shakespeare- www.rightwords.ro/citate/timpul-este-prea-lent-pentru-cei-care-asteapta-prea-iute--16793

Eminescu la 32 de ani lăsa o opera care-l înscrie în eternitate si câți trec prin viața fără sa lase nimic; Sfânta Ecaterina la 18 ani a devenit sfântă si Arie la 80 de ani murea eretic .

Părintele ne îndemna să trecem în **timpul liturgic** („cinei Tale de taina **astazi** Fiul Lui Dumnezeu partaş mă primeşte ”¹³⁹).

Si prin timpul liturgic intrăm în timpul Lui Dumnezeu care este **astazi** . Dumnezeu este veşnic , fără de început , fără de sfârşit, fără un înainte si fără după.

Deci Dumnezeu este numai «**Da**» , numai afirmație creatoare , făptura este **temporală** : venim de la neființă la ființă , la existența si viață. De aceea în făptură există si un *da* si posibilitatea lui *nu* , mister al libertății .

«Timpul făpturii este : ieri, azi, mâine.»

« **Avem timp** pentru toate. Sa dormim, să alergăm în dreapta si-n stânga, sa regretam c-am greșit si să greșim din nou, să-i judecam pe altii si să ne absolvim pe noi înșine, avem timp sa facem proiecte si să nu le respectăm, avem timp sa ne facem iluzii si să răscolim prin cenușa lor mai târziu.

Avem timp pentru ambiții si boli, sa învinovățim destinul si amănuntele, **avem timp** sa privim norii, reclamele sau un accident oarecare, **avem timp** sa ne-alungăm întrebările, sa amânăm răspunsurile, **avem timp** sa sfărâmam un vis si sa-l reinventăm, avem timp sa ne facem prieteni, să-i pierdem, **avem timp** sa primim lecții si să le uităm după - aceea, **avem timp** sa primim daruri si sa nu le-nțelegem. »¹⁴⁰ Obsedat de faptul ca omul a aflat ca e trecător, omul se agață de orizontala timpului existențial (se zbate să fie recunoscut de alții , să dobândească posturi si demnități , notorietate si avere ca si când ar fi nemuritor. In realitate, trecutul nu-i aparține si nu poate

¹³⁹ Rugaciunea a doua sprezecea inainte de Sfanta Impartasanie - www.crestinortodox.ro/rugaciuni/rugaciunile-inaintea-sfintei-impartasaniei-72546.html

¹⁴⁰ Octavian Paler - «Avem timp»- www.jurnale.ro/Octavian_Paler___Avem_timp-e4369-13792.html

interveni asupra lui, viitorul este incert iar prezentul nu durează decât atât cât clipa sa de relativă conștiință. In fapt , omul nu poate face nimic ca sa oprească clipa cea repede, nici s-o încetinească , nici s-o grăbească.

«Omul începe sa-si dea seama ca **timpul** de care dispune este precar, iar **lipsa timpului** este obstacolul cel mai mare în trăirea unei vieți complete. »¹⁴¹ Si , » vine o vreme când trebuie să tragem sub noi o linie neagră si facem socoteală.»¹⁴²

« Sfinte arhanghele Mihail te rog mai lasă-mă puțin să viețuiesc si-ți voi da tie aurul si argintul ..»¹⁴³ (se-nțelege al faptelor bune) - zice cântarea sfântă a tradiției noastre ortodoxe .

« Aurul si argintul.. » ...sunt darurile date de Domnul , talanții primiți pentru aceasta petrecere a omului care este viața....Vom da seamă dacă acești talanți i-am folosit eficient, creator si dacă am împărtășit si altora darurile primite, milostivind.

Părintele Cleopa zicea ca **judcata** , această dare de seamă a noastră ține cat ai citi cei șase psalmi ai Utreniei. Sunt convinsă ca are dreptate. De vreme ce eu muritoare de rând pot sa recunosc dintr-o privire tipul fișierelor după extensii pe computerul meu , cum să nu poată Entitatea Supremă să facă analiza unui harddisc uman în câteva minute , pe tipuri de fapte si gânduri fie si de mărimea a zeci de ani....

« **Timp ai avut** » este răspunsul !!!A venit vremea să dai socoteală ! »

« **Sa te îmbogățești în Dumnezeu!** » era sfatul Părintelui nostru!

Timpul Lui Dumnezeu este ASTAZI¹⁴⁴

Numele timpului Lui Dumnezeu este astazi un continuu Acum (Nunc et

¹⁴¹ J Fourastié, « Les conditions de l'esprit scientifique», Paris, Gallimard, 1966.

¹⁴² Marin Sorescu – «Contabilitate»- www.versuri-si-creatii.ro/poezii/s/marin-sorescu-8zudthd/contabilitate-6zuscnd.html

¹⁴³ «De vreme ce eu pacatosul » - www.youtube.com/watch?v=tIyAnSTDfJE

¹⁴⁴ Din Interviul consemnat de Liana-Miruna Ciociu aparut in ziarul Romania Libera 26 februarie 1994

in aeternum.¹⁴⁵) De când creștinul se află în **comuniune și comunicare** cu Dumnezeu , atunci el gustă din Timpul Lui Dumnezeu al Eternității .

«Nici începând , nici încetând» zice Sfântul Vasile cel mare.

« Hristos-Mântuitorul este nu numai întemeietorul si capul nevazut al Bisericii , ci si **axa timpului** , centrul istoriei religioase a omenirii.

Inainte de El , istoria se îndrepta spre El, era **timpul de așteptare**, de prefigurare. *Dupa intrupare , a început iconomia plinirii vremilor »¹⁴⁶*

Hristos este vesnic prezent în **timp**. In timpul Sfintei liturghii suntem înalțați într-un punct în care eternitatea se întâlnește cu cu timpul si devenim contemporani si cu evenimentele din trecut dar si cu cele din viitor. Biserica devine astfel cerul coborât pe pământ ; scopul este ca prin ea , creația sa devina cer.

« Fiul lui Dumnezeu vine să locuiască **timpul nostru** și să-și asume chintesența creației: firea umană, pentru a o ridica din robia păcatului și a morții și pentru a o îndumnezei. »¹⁴⁷

Asa spune Sfântul Maxim Marturisorul . Acest înțeles profund al Timpului îl întâlnim si-n versurile marelui nostru poet :

«Cu mâine zilele-ți adaogi
Cu ieri viața ta o scazi
Si ai cu toate -acestea -n fața
De-a pururi ziua cea de **azi!** » ¹⁴⁸

Timpul este exemplificat si prin simbolul Sfântului Antim Ivireanu. **Melcul** este simbol al răbdării în purtarea propriei case si a crucii dar si cel al întoarcerii în camera sufletului.

Timpul cu desfășurarea înceată , împovărată de greutatea urcușului, de spaima față de atacurile exterioare , prudența, cuminenția dar totodată tenacitatea atotbiruitoare sunt cuprinse în înțelepciunea melcului.

Melcul , raza si steaua este emblema Sfântului Antim săpată pe pisania ctitoriei mănăstirii. Deasupra ușii de la intrarea mănăstirii Antim străjuiește

¹⁴⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Laudetur_Jesus_Christus

¹⁴⁶ Razvan Ionescu «Timpul omului din eternitatea Domnului»-Editura Nemira -2003 -pagina 209

¹⁴⁷ Cristian Galeriu- « Sfântul Maxim, un mărturisor al Crezului Ortodox »
- 2010-www.ziarullumina.ro/anul-crezului-ortodox-si-al-autocefaliei-romanesti/sfantul-maxim-un-marturisor-al-crezului-ortodox

¹⁴⁸ Mihai Eminescu-Cu mâine zilele-ti adaogi...
www.romanianvoice.com/poezii/poezii/cumaine.php

cioplit în piatră un **melc**, aceeași formă având-o și prima cheie a bisericii, simbol cu tâlc (credința și smerenie). Un melc urcă drumul trasat de o rază și se îndreaptă spre o stea. Simbolul melcului : legile și dificultățile lumii.¹⁴⁹Casa clădită în formă de spirală, arată evoluția de la punctul inițial al creației până la manifestarea plenară. Coarnele care ies și se ascund sunt simbol al vieții și al morții .

«Melcul merge încet, dar merge cu casă cu tot. » Așa s-a simțit Sfântul Antim scrie Părintele Galeriu.¹⁵⁰

Mintea creștinului are trei mișcări, după Sfântul Maxim Mărturisitorul ¹⁵¹.

Mișcarea dreaptă, când cugetă numai la Sfânta Scriptură, la minunile Domnului, la cele cerești. În această mișcare a minții poate intra și ispita diavolului pentru a-l înșela pe om.

A doua este *mișcarea în zig-zag*, când omul cugetă și la Sfânta Scriptură și la lumea văzută zidirilor, la creație. Și aici poate intra ispita diavolului, când cugetă prea mult.

A treia mișcare a minții se numește ocolitoare sau în spirală, când omul se coboară cu mintea în inima sa, precum **melcul în casa** să și mirele și mireasa în cămară, și de aici, din inimă, unde nu mai poate intra ispita diavolului, mintea se înalță spre Hristos. « Să strânge ca melcul în coaja lui. »¹⁵²....

«Cred și mărturisesc»¹⁵³:

- «Tatăl ne-a zidit după chipul Lui în Duhul Sfânt. »

¹⁴⁹ http://vyvryw.archive.org/stream/Sofian_Boghiu_-_Sfantul_Antim_Ivireanul_si_Manastirea_Tuturor_Sfintilor/Sofian_Boghiu_-_Sfantul_Antim_Ivireanul_si_Manastirea_Tuturor_Sfintilor_djvu.txt

¹⁵⁰ Parintele Galeriu –«Sfantul Antim»-prefata la Acatistul Sfantului Antim Ivireanul

¹⁵¹ «Despre rugaciune, lacrimi, duhovnicie, datoriile preotilor» la adresa http://biserica.org/Publicatii/1995/NoVII/08_index.html

¹⁵² Anton Pan –«Povestea vorbeii» -www.scribd.com/doc/28900/anton-pann-povestea-vorbii

¹⁵³ Din accentele pe care Părintele Galeriu le utiliza în predici și vorbirea curentă.

- « Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus, nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; ca dumnezeiască coborâre a fost, iară nu mutare din loc, si naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu .»¹⁵⁴
- «Duhul Lui Dumnezeu lucrează în lume (duhul sfatului, credinței , **duhul cunoștinței**, duhul înțelegerii...) a luminat si lumineaza pe om...In Sfânta si dumnezeasca Liturghie cerem „dumnezeescul har si darul Duhului Sfânt să ne rugăm” »
- «Lepădați mânia, defăimarea si minciuna » zice Sfântul Pavel.
- Nu trebuie sa uităm : « nu sunteți ai voștri : ati fost cumparați cu sânge. »¹⁵⁵
- Si «cel care se lipește de Dumnezeu e un duh cu El»¹⁵⁶
- Fiul risipitor dupa ce a cheltuit averea facută cu trudă de Tatal (si averea poate fi si sănătatea, timpul, omenia), s-a smerit («vrea să fie argat») si s-a cait («am gresit înaintea Ta») ...Si Tatal îl **recunoaște** si îl ridica la demnitatea de Fiu dându-i inel (logodirea) si încălțaminte (pace sufletească).
- «**Sfințenia** nu înseamnă să mergi pe ape, sa zbori prin văzduh, sau să înviezi morții; **e destul sa-ți vezi păcatele si să nu le mai faci** »
- Mântuitorul le-a spus ucenicilor Lui : «Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți... »¹⁵⁷ – si Părintele adăuga mereu , pe cei **morți sufletește**¹⁵⁸ ...
- Cea mai mare virtute a sfințeniei la care poate ajunge un om în zilele noastre este să se învieze pe sine, din propriile păcate".»¹⁵⁹Moartea începe în suflet si sfârșește în trup.¹⁶⁰ »

¹⁵⁴ Din acatistul «Bunei Vestiri » –Icosul 8- www.crestinortodox.ro/acatiste/acatistul-buneivestiri-67069.html

¹⁵⁵ Cor. 6,19-www.biblia-ortodoxa.ro/noul-testament/intaia-epistola-catre-corinteni-a-sfantului-apostol-pavel/P

¹⁵⁶ Cor. 5, 17- www.biblia-ortodoxa.ro/noul-testament/intaia-epistola-catre-corinteni-a-sfantului-apostol-pavel/

¹⁵⁷ Sfanta Evanghelie dupa Matei – Capitolul 10, 7-8-www.basilica.ro/stiri/taina-sfantului-maslu-si-binefacerea-acestea_1062.html

¹⁵⁸ (La Psalmul 50 in loc de “vor pune pe altarul Tau vitei”, “vor pune pe Altarul Tau jertfe noi”).

¹⁵⁹ Din cuvintele rostite in biserica

¹⁶⁰ «Iti merge numele ca traiesti dar esti mort».Adevarata moarte este cea a sufletului.

- «Hristos pentru noi a gustat moartea ! »
- «Aveți credința Lui Dumnezeu»¹⁶¹ în loc de «aveți credința în Dumnezeu.»
- «Marea revoluție a anilor 2000 : supremația trăirilor sufletești care ia locul spiritului materialist, al gândirii reci, al gestiunii șirurilor de cifre, al statisticilor și deciziilor luate de sus. »¹⁶²
- «Adevăratele valori se dovedesc a fi: intuiția, blândețea, simpatia, puterea de concentrare, înțelegerea, empatia.¹⁶³ Adica darurile Duhului Sfânt. "Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. " »¹⁶⁴
- «Dumnezeu încearcă , demonul ispitește ! » Lupta e si cu forțele trupului si cu mușchii sufletului. Cine nu suie, cade! Ca să cucerești pacea lăuntrică trebuie să lupți! Este si lupta si libertate. »
- «Biserica nu va aproba niciodată păcatul. Pr. prof. dr. Constantin Galeriu spunea că „se cuvine să precizăm că poziția noastră, a Bisericii, este spirituală și morală. Din punct de vedere juridic suntem pentru toleranță. Compătimim pe acești frați în suferința lor, dorind sincer să le venim în ajutor și ne rugăm pentru dânsii. Dar nu putem fi nicidecum pentru legalizarea răului, a păcatului. Nu putem spune : „răului – bine și binelui – rău” (Is. 5, 20).” Aceasta nu pentru că a hotărât-o cineva anume, ci pentru că pur și simplu păcatul este ceva nenatural. Homosexualul încearcă prin atitudinea lui să-și depășească firea limitată nu prin supranatural, așa cum propovăduiește Biserica, ci prin ne-natural.

Dacă omul este chemat la viețuirea supralogică prin credință, prin păcat el face lucrurile ilogice și anormale. În ciuda faptului că toți oamenii sunt păcătoși, păcatul nu trebuie acceptat niciodată. Omul, chiar dacă a făcut păcatul, caută în mod natural să-l ascundă, să se debaraseze de el, să nu se identifice cu el și, mai ales, să nu-l mai repete. Astfel, Biserica acceptă și nu

¹⁶¹ Sfanta Evanghelie dupa Marcu- Capitolul 11 , verset 22
<http://bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=53&cap=11>

¹⁶² www.certitudinea.ro/arhiva/6/2011/de-la-lume-adunate

¹⁶³ [Daniel Goleman](#)- «Inteligenta emotionala »-Ed Curtea veche-2008

¹⁶⁴ «Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel»- www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=29&cap=5

numai că recomandă lăsarea păcatului, dar ea îl primește pe păcătosul care se pocăiește.¹⁶⁵ »

Sfaturi de la Părintele Galeriu ¹⁶⁶

- ✓ «Sa nu uiți ca cea mai mare este Iubirea! »
- ✓ «Sa nu cazi în deznadejde! »
- ✓ «Cât de mare este ascultarea? Trebuie sa ascuți dar eu nu pot sa-ți impun aceasta. Ascultarea are valoare în libertate. »
- ✓ «Sa zici : Doamne dă-mi pacea Ta! »
- ✓ «Cea mai gravă lipsă a unuia este criza de sens. Sa fim în consens (Dumnezeu este sensul) si în consimțire cu El. »
- ✓ «Sa guști din Cuvântul Lui Dumnezeu ca si cum ai gustă din pâine.»
- ✓ «Iubește pe păcătos, urăște păcatele lui. »
- ✓ «Daca vrei sa te folosești de întâietate, cedeaz-o mereu altora.» ¹⁶⁷
- ✓ «Adu roadă unde ai fost chemat să lucrezi. »¹⁶⁸
- ✓ «Sa nu cazi din dragoste! »
- ✓ «Ce fel de frumusețe cauti dumneata ? » mai zicea Părintele Galeriu când părea ca dorea “ ceva “, “cineva “ fără smerenie (adică fără sa-și știe locul) .
- ✓ «Să simțim căldura iubirii, Tara Iubirii, Tara luminii ! »¹⁶⁹ dupa modelul Dumnezeu-Omul »precum Eu v-am iubit pe voi »¹⁷⁰

«Cuvînte Galeriene memorabile »

- ❖ « Sfârșitul cheamă un nou început. »¹⁷¹

¹⁶⁵ Alexandru Ulea- **«Biserica Ortodoxă nu poate aproba homosexualitatea pentru ca Biserica nu poate aproba niciodată păcatul!»** - <https://prgabriel.wordpress.com/>

¹⁶⁶ Parintele dr. Petre Comsa- La pomenirea Parintelui la 40 de zile la Biserica Sfântul Silvestru

¹⁶⁷ <http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Sf%E2ntul+Ioan+Gur%E3+de+Aur>

¹⁶⁸ <http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Constantin+Galeriu>

¹⁶⁹ Levitic cap 18,v 19 « Să iubești pe Dumnezeu ...»

¹⁷⁰ Ev.Ioan -Cap. 13, 34-35 - www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=13

¹⁷¹ Din „cuvintele” Parintelui Galeriu

- ❖ *«Iubirea este principiul vieții și Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne revelează iubirea și viața în iubire, de la obârșia ei divină. »*
- ❖ *«În viața fiecăruia dintre noi există un drum al Damascului. »*
- ❖ *«Jertfa, în substanța ei spirituală, este iubire. Jertfa e și conștiința; este cunoașterea precisă a unui țel superior căruia mă devotez. Nu este oarbă, ci totdeauna este luminată de adevăr. Jertfa e, de asemenea, libertate. Jertfa, ca deschidere a noastră către Dumnezeu și către lume, ca autodăruire, este, în esență, expresia cea mai deplină a iubirii care ne definește ființa. Toate socotesc jertfa piatra de temelie pusă de Dumnezeu existenței noastre.»*
- ❖ *«Revelația ne învață că Dumnezeu este dragoste. Existența își are începutul, de asemenea, în dragoste ca dar al lui Dumnezeu. Răscumpărarea și nașterea noastră din nou s-a făcut tot prin dragoste, o dragoste atât de mare, încât a dus la jertfa Fiului lui Dumnezeu. »*
- ❖ *«Semnele Răscumpărării trebuie să reveleze în cele din urmă și în noi chipul lui Dumnezeu, această realitate fundamentală, pentru a putea spune: omul este dragoste. »*
- ❖ *« S-a schimbat accentul: traiul bun, mâncarea, plăcerea sunt mijloace. Scopul este El. Oamenii au inversat făcând din mijloc scop. »*
- ❖ *«O, iubitorilor, - în adânc, propriu-zis nu exista moarte, nu exista desființare, - existența omului e un suîș continuu . »*
- ❖ *«Jertfa e neplăcută numai din pricina caderii noastre, altminteri jertfa e dăruire, nu renunțare! Drumul jertfei este spre Înviere !»*

❖ «Problema capitală nu este nici suferința, nici chiar moartea, ci a nu fi despărțit de El, Cel care a biruit și suferința și moartea, prin cruce și Înviere; cu Tine, Doamne! »¹⁷²

❖ «Suntem zidiți după chipul Lui Dumnezeu și vederea unei asemănări cu El.»

❖ În 1893 la Congresul I al religiilor la Chicago după ce s-au dezbătut temele, s-au întrebat dacă există o rugăciune pe care s-o poată rosti cu toții. Și au găsit : **Tatăl nostru!**

❖ Petre Tușea a zis unui om de cultură ateu : «Creștinismul este ultima mare religie a lumii . Și aduc un argument rațional : deoarece îți cere să-ți iubești vrăjmașii ; una superioară ei, nu are cum să mai apară. »¹⁷³
Liberul cugetător nu a mai zis nimic și a plecat .

❖ Părintele Galeriu spunea că liberii cugetători nu sunt nici liberi , nici cugetători și încheia cu « sărăcuții! »

«În Hristos este viața mea și în El îmi aflu sensul vieții mele și a-L mărturisii este dorul vieții mele ! »¹⁷⁴

¹⁷²www.crestinortodox.ro/parinti/parintele-constantin-galeriu-127326.html

¹⁷³Interviu realizat de Eugenia Voda la Emisiunea » Profesioniști « - www.eugeniavoda.ro/ro/emisiuni/medicina/dr-pavel-chirila

¹⁷⁴ Razvan Bucuroiu - « **Parintele Galeriu, Universul credinței, TVR, Televiziunea Romană** » - www.youtube.com/watch?v=EXBZUUeYMdc

Sí eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu
Părintele Galeriu spunea adesea cu mare drag :

« Ortodoxia are totul ! Doar sa fie trăită ! »

Sí

*“ Suvoiul (de energie) curge continuu !
Omule, oricare ai fi tu , nu uita !
Depinde de tine, suflete unde te așezi!
Așează -te sub șipot! ”*

*Sí așezarea, conectarea energetică se face prin
RUGĂCIUNE.*

Părintele Galeriu , cuvântând.

Sí eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu

De la «Et In Arcadia Ego»

*la «Sí eu am fost ucenicul (ucenica)
Părintelui Galeriu» -*

vía

«Sí eu am fost la biserica Sfântul Silvestru !»

În Peloponezul Greciei Antice exista un ținut numit "Arcadia", loc de întâlnire al poezilor, scriitorilor și al artiștilor în general. Cei care participau acolo, la întoarcere exclamau emotionați:

«Sí eu am fost în Arcadia! » - de unde a ramas celebra sintagma «Et in Arcadia ego!»!

Pentru un crâmpeli de bucurie trecatoare, cei din antichitate exclamau fericiți "Et in Arcadia ego!".Poate de aceea Sorin Dumitrescu s-a considerat îndreptățit ca la întoarcerea de la Biserica Sfântul Silvestru sa spună tuturor „Sí eu am fost la biserica Sfântul Silvestru !”

Sí de aici noi toți care îl iubim pe Părintele Constantin Galeriu rostim : «Sí eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu» -

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

CUVINTE DESPRE PĂRINTELE GALERIU

«Si pe mine m-a iubit Părintele Galeriu »

Numitorul comun al comunicărilor la simpozionul de 7 ani de la facultatea de Teologie a fost : «Si pe mine m-a iubit Părintele Galeriu !» Acest fapt este în sufletul fiecăruia si nu puțini sunt cei care – mărturisesc prezența .

- *«Părintele Galeriu... de bine grăitorul, de Lumină mărturisitorul. S-a consumat pe sine pentru Tine. Și asta i-a dat credibilitate. Infinită. Așa am auzit despre Tine. »¹⁷⁵*
- *«Cărturar coborâtor din vâna unuia din cele mai istețe neamuri de pe pământ, cu o memorie si o clarviziune specifica universului eminescian , cu umor si ironie învăluite într-un cer de iubire spre a nu răni pe nimeni , niciodată , ludic si intransigent deodată , impetuos si domol ca un abis , ferm ca sfinxul si îngăduitor ca Dumnezeu ... »¹⁷⁶*
- *Petre Tuțea : «Părintele Galeriu când vorbește, te conectează la Dumnezeu. In comparatie cu el, ceilalti preoți nu predica, silabisesc... Eram odată cu niște tineri, nu mai stiu despre ce le vorbeam, și unul sare și îmi zice admirativ: Domnule Tuțea, vorbiți de parcă ați fi Părintele Galeriu ! Eu, care îndin să mă cred genial, era gata să mă supăr... Pe urmă, gândindu-mă mai bine, m-am simțit onorat! »¹⁷⁷*

Petre Tuțea, marele anonim care nu se bucurase de onoruri sociale și care a făcut ani amari de pușcărie a avut bucuria la sfârșitul cărții vieții lui, de a fi numit “profesor” si de a fi beneficiat de îngrijirea medicală a doctorului Pavel Chirilă (acest Alexis Carrel al Romaniei) în spitalul creștin - social Cristiana si îngrijirea sufletească a Părintelui Galeriu.

¹⁷⁵ http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Galeriu

¹⁷⁶ Ion Buga “Parintele Galeriu Delasilvestru “-in vol. “Unde a fost biserica” -Ed Sf.Gheorghe Vechi-Bucuresti 2001-pag 48

¹⁷⁷ Petre Tuțea-www.ceruldinnoi.ro/pages/Constantin_Galeriu.htm; Nu pot să nu zambesc ori de cate ori mi-amintesc răspunsul naucitor celui care în închisoare ceruse raspicat la interogatoriu să fie pus în celula cu Petre Tutea “Ce înțelegi tu bă, din ce zice Petre Tutea ?Nu pricep nimic, da 'le zice extraordinar!”

- « Când spui cuiva *Te iubesc* : e ca si când ai spune „nu sunt indiferent față de mântuirea ta ; tu pentru mine nu ca vei muri niciodata *spiritual* . »¹⁷⁸

Victor Marola a fost profund înrăurit de personalitatea Părintelui Constantin Galeriu, care i-a fost model spiritual și conducător de doctorat între anii 1998 - 2002.¹⁷⁹ Adresarea vorbitorului Victor Marola sa a fost specială , aparte aș îndrăzni sa zic, de veritabil ucenic :

„ Iubite Părinte Constantin Galeriu, prea cucernici parinți , prea iubiți studenți , distinși invitați si oaspeți , onorată asistentă. ” A mulțumit apoi Părintelui Constantin Galeriu pentru ca ne-a reunit iarăși , nu numai ca ilustru profesor ci că un părinte prezent cu delicatețe în viața noastră si datorită căruia „ suntem si noi pe o calea credinței ”. Prezența mărturisitoare a sacerdoțiului¹⁸⁰ în cetate. Părintele Constantin Galeriu a fost o **prezență în mediu universitar**. În relația cu studenții Părintele făcea primul pas. «În 1992, pe holurile Facultății, după vacanța, prin luna mai, ne-a salutat pe noi, un grup de studenți, aplecându-se reverențios și spunându-ne salutul din perioada pascală „Hristos a înviat, domnilor studenți !” »¹⁸¹

Părintele a avut si o **prezență** civică în Piata Universității. Sigurul care putea tempera mulțimile neliniștite, asezându-se primul în genunchi, multi rostind rugăciunea domnească pentru prima dată . Toată comunitatea se poate îndrepta prin rugăciune . Aceasta era credința neclintită a Părintelui nostru.

¹⁷⁸ Victor Marola cadru didactic la Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă. Le predă studenților seminarii de omiletică, catehetică, cursuri de metodica predării religiei, axiologia educației religioase. Adaptare din cuvântul ucenicului Victor Marola prezentat la Simpozionul 7 ani

¹⁷⁹ http://adevarul.ro/locale/galati/victor-marola-afirma-importanta-educatiei-morale-1_50ad8f627c42d5a663975190/index.html

¹⁸⁰ sacerdoțiu (demnitatea de preot, cler)- <http://dexonline.ro/definitie/sacerdo%C8%9Biu>

¹⁸¹ « [Victor Marola afirma importanta educatiei morale](#) »- 05 Februarie 2010, -

www.presaonline.com/stiri/stiri-locale/victor-marola-afirma-importanta-educatiei-morale-870064.html

- **Părintele Cleopa:** « *Părintele Galeriu , mare om la inima lui ! Mi-a fost duhovnic ani în şir !* »

Ca prezența civică și culturală , Părintele Galeriu l-a cunoscut la Iași pe Dorin Popa care a și avut convorbirile duhovnicești cu „*Intre Geneza și Apocalipsa*”. Profesorul Dorin Popa a fost dus la Sihăstria de Părintele Galeriu și lăsat în grija Părintelui Cleopa.

Părintele Cleopa i-a zis : „*Părintele Galeriu , mare om la inima lui ! Mi-a fost duhovnic ani în şir*”.

Ucenicul Victor Marola , ca Toma necrediciosul l-a întrebat pe Părintele Galeriu , care a recunoscut.

A întrebat apoi pe un alt părinte :

”de ce nu a apelat Părintele Cleopa la un sihastru, un mitropolit sau ieromonah . Ce a găsit Părintele Cleopa la Părintele Galeriu ? ”

« Ce a găsit ? A găsit ceea ce n-a găsit la alt părinte. » ¹⁸²

De vreme ce Părintele Ilie Cleopa o perioadă bună i-a fost duhovnic pe ultima parte a vieții și Părintele Staniloaie se mărturisea la ucenicul său de la doctorat , rezultă că Părintele Galeriu a fost o prezență nu numai în spațiu universitar ci « *este o prezență duhovnicească și bisericească.* »

¹⁸² Prelucrare a cuvântului rostit de Marola Victor la Conferința de comemorare la 7 ani a Parintelui Galeriu (paginile 69-72 în această lucrare-Argentina Gramada)

▪ *Constantin Dulcan :*

«sunt uimit de întinderea informațională pe care o aveți ; de-ar fi macar un preot la fiecare 50 km patrați , alfel ar arata societatea noastră »

Părintele Constantin Galeriu era invitat sa vorbească în varii locuri de cult si cultură. Când a vorbit despre Paulescu , Constantin Dulcan , psihiatru , general al armatei a spus : *«sunt uimit de întinderea informațională pe care o aveți ; de-ar fi macar un preot la fiecare 50 km patrați , alfel ar arata societatea noastră »* .

▪ *Victor Marola :*

« Deși avea 80 de ani Părintele Galeriu era tânăr »

Era si o fire conciliatoare : când studenții erau învolburați în polemică, de echilibru era Părintele Galeriu.

Mărturisirea Părintelui Galeriu este definitorie: Il mărturisea pe Dumnezeu în adevărul său în viul vieții.

Deși avea 80 de ani era tânăr . Intrebat ce este iubirea, Părintele a mărturisit smerit , ca nu stie să răspundă ...

Stie însa ceea ce **nu** este iubirea .

*« Ce e păcat nu este iubire....aplicând reciproca : tot ceea ce nu este păcat , este iubire. »*¹⁸³ Indemna la iubire curată. Invitat să se exprime în legătură cu iubirea conjugală , Părintele a spus:

»Dragostea trebuie sa treacă prin filtru conjugal, dar să nu rămână acolo. Iubirea trebuie să se înalțe în plan duhovnicesc. »

¹⁸³ Cuvintele Parintelui Galeriu

A fost un sacerdot : slujirea din timpul Sfintei Liturghie era aidoma unei conversații cu Dumnezeu , ca si cum comunica cu Dumnezeu. Rugăciunile de taină le șoptea si totuși în liniștea bisericii , se auzeau.

In taina mărturisirii a fost nu numai sacerdot ci si un **rugător**. La spovedanie , Părintele se ruga pentru ca Dumnezeu să-i dea raspuns bun pentru îndreptarea vieții celui (cele) care se mărturisea.

Era un un sacerdot si în timpul **ierurgiilor**. Intr-o împrejurare în care l-a vizitat, Părintele nu a spus ca „am un mort în biserică” ci „ ne așteaptă „o creștina adormită”. Chiar daca organic nu mai era funcțională , Părintele se ruga și parcă vorbea cu sufletul adormitei , mijlocind către Dumnezeu.

Cetatea era o societate, lumea e un depozitar al păcatelor. Părintele era nemulțumit de lume , care uneori pare ar fi ”pierdută” . Dar cuvântul lume vine de lumină , si lumina si binele trebuie să biruie . Comunitatea se poate îndrepta pornind de la exemplu personal. « **Nu numai răul sa fie contagios ci si binele sa fie contagios.** » dupa cuvântul lui Dionisie Areopagitul care zice « *binele crează, răul distruge!* »

L-a iubit si l-a ascultat pe Părintele Stăniloae, conducătorul lui la doctorat . Părintele Stăniloae „ l-a oprit” pe Părintele Galeriu să-și urmeze chemarea făcută de Nichifor Crainic printr-o bursă la Paris. „*Frate rămai aici, aici este locul tău!*” .

Cine ar fi fost dacă ajungea în 1975 la Biserica Sfinții Arhangheli din Paris ?

Cu siguranța profesor la Institutul Saint Serge în Paris . In societatea românilor din exil începând cu Mircea Eliade , Monica Lovinescu, Virgil Gheorghiu si alții , cuvântul Părintelui Constantin Galeriu nu ar fi rămas neobservat.

Si cum n-a plecat, ne-a fost de folos nouă !

- ***Părintele Iona -«Haideti sa vedeți si voi un popă adevarat! »: acesta este Părintele Galeriu.***

Părintele Iona – fostul profesor universitar Pătruleasa marturisește :
«anii de ucenicie : Părintele Galeriu»¹⁸⁴

«Nu ma închinam, nu cinsteam icoanele, nimic, mergeam numai la predică, să-l ascult pe Părintele Galeriu. Incet, încet, am revenit la normal, adica la credință», mărturisește Părintele Iona.¹⁸⁵ Părintele Galeriu cuvânta vreo ora, cel puțin. Pâna la 13:00 nu se termina. Si avea un fel de a vorbi, si o tărie, încât un om ca mine, care aveam un simț critic foarte dezvoltat – după ce ma fripsesem cu minciuna comuniștilor, nu mai credeam așa ușor! – un om ca mine a fost coplesit.

Avea o cultură extrem de vastă, vorbea cu credință, cu convingere și cu informație, cu citate din greacă si latină, căci si tradusese din colecția *“Părinți si Scriitori Bisericești”*.

Si nu am mai plecat de acolo. Pe urmă, văzând eu lume multă la biserică, înghesuială, mă întrebam de ce vin oamenii acolo. Si-am început sa vin si eu mai devreme, să văd ce se întâmplă. Am început cu o jumătate de oră, apoi cu o oră, apoi de la începutul Liturghiei. Incet, încet, le-am facut pe toate, în paralel mergând la bibliotecă. Timp de zece ani cat am stat în Bucuresti, acolo am fost.”

Cu tactul sau binecunoscut , Părintele Galeriu l-a făcut ucenic. Si Părintele Iona a spus tuturor :

«Haideti sa vedeți si voi un popă adevarat! »¹⁸⁶

Acesta este Părintele Galeriu .

¹⁸⁴ «Inteleptul din-Staulul oilor Parintele Iona de la Manastirea Oasa»- Formula As-nr 980-iulie 2011-pagina 26

¹⁸⁵ www.formula-as.ro/2011/980/spiritualitate-39/inteleptul-din-staulul-oilor-parintele-iona-de-la-manastirea-oasa-14032

¹⁸⁶ www.razbointrucuvant.ro/2012/12/13/ioan-patrulescu-parintele-iona-manastirea-oasa-profesor-universitar-familia-ortodoxa-convertire-spovedanie-canon/

Cuvântul e o forță! Dar și tăcerea e o forță!

Cuvintele! Eminescu , cel mai mare poet era preocupat de alegerea cuvintelor : *"Unde vei găsi cuvântul ce exprimă adevărul?"*¹⁸⁷ Arghezi își intitulează unul din volume : *"Cuvinte potrivite"*¹⁸⁸.

Si-n viața de toate zilele , cuvântul este foarte important prin vibrația ziditoare sau distrugătoare pe care o emană. Este limbajul cotidian care arată modul în care se exteriorizează ceea ce am conștientizat.

»*Injurătură*» înseamnă că aduc » în jurul tău ură »;

»*îngrijire*» vine de la »*grijanie*» (împartașanie).

După cum toate cuvintele din ecteniile Sfintei Liturghii sunt pline de încărcătură energetică pozitivă , dătătoare de putere.

Nu zice preotul în ruga de taină: *"trimite Duhul Tău Cel Sfânt peste aceste daruri si peste noi?"*¹⁸⁹.

Cuvântul e o forță. Poporul zice cuvintele sunt de argint si tăcerea e de aur.

Tăcerea este o acumulare extraordinară de energie sufletească pozitivă . Sfinții creștini ai pustiei, beneficiau din plin de această acumulare de bine, de putere a spiritului înlăuntrul lor, care le materializa rugăciunile, ajutându-i să aibă chiar viziuni.

Mai multe despre forța cuvântului rostit găsim pe site-ul :

www.cuvantul-ortodox.ro/recomandari/category/parintele-galeriu/

¹⁸⁷ Eminescu Mihai-«*Criticilor mei*»-<http://poezii.ro-versuri.ro/Criticilor-mei-poezie-Mihai-Eminescu.html> ș

¹⁸⁸ Arghezi Tudor - «*Cuvinte potrivite*» 1927-
www.romanianvoice.com/poezii/poeti/arghezi.php

¹⁸⁹ Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur- **Sfânta Liturghie în Catedrala Patriarhala București 18.10.2012-** www.youtube.com/watch?v=uOMKZu9d044

Tacere și rugăciune. Creștina care facea prescuri pentru biserică, postea și încuia poarta.

Un prim stadiu al tăcerii este cel în care efectiv nu mai vorbim. Multe credințe fac referire la aceasta practica de interiorizare și revigorare senzorială (când nu vorbim multa vreme, simțurile devin mult mai acute). Si zugravul Iordache Nicolau lucra la icoana Maicii Domnului Prodomița zugrăvită în chip minunat în anul 1863, cu post, tăcere și rugăciune. «*Gândul nu se coboară acolo unde aude prea multă vorbă*» a zis Nicolae Iorga.¹⁹⁰

Si Părintele Galeriu ne vorbea despre importanța tăcerii prin exemple : » *creștina care face prescuri pentru biserică postește și încuie poarta* «.

Si la studiu se aplica tăcerea. Liniștea din Biblioteca Centrala Universitara adeverește cuvintele lui Borhes.

« *Eu mi-am imaginat întotdeauna Paradisul sub forma unei biblioteci, alte persoane consideră ca ar fi o grădină, alții și-l pot închipui ca un palat, eu l-am imaginat întotdeauna ca o bibliotecă și aici mă aflu eu...* »¹⁹¹

Următorul stadiu al tăcerii se adresează deja minții și sufletului. Este vorba de tăcerea corelată cu rugăciunea continuă. Pentru a ușura aceasta, adevărata muncă de disciplinare prin rugăciune tăcută, au fost inventate *mătănii*, care marchează, fiecare, sfârșitul unei rugăciuni și începerea celeilalte.

Materializarile de mir pe icoane, lacrimile scurse de pe icoana Maicii Domnului, toate aceste elixiruri vindecătoare miraculoase apar, de obicei, atunci când mintea tace.

¹⁹⁰ Nicolae Iorga -<http://cuvintelecelebre.ro/citate/autori/nicolae-iorga/page/2/>

¹⁹¹ J.L. Borhes -<http://autori.citatepedia.ro/de.php?p=4&a=Jorge+Luis+Borges>

« A comunica e o artă »

A comunica e o artă ; a comunica bine e unul din atu-urile cuiva în viața profesională și publică . De viața personală ce să mai vorbim; aproape toate necazurile vin din necomunicare , sau comunicare defectuasă.

«Intre ceea ce gândesc, ce doresc să spun,
Ce cred ca spun, ce spun de fapt,
Ce dorești tu sa auzi, ce auzi de fapt,
Ce crezi ca ai înțeles, ce doresti sa fi înțeles,
Si ce înțelegi de fapt, exista cel puțin nouă posibilități
Ca noi să nu ne înțelegem. »

Doar Dumnezeu ne înțelege si de aici , îndemnul Părintelui :

*» Pune Doamne strajă gurii mele si ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele;
Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc
păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoți cu aleșii
lor. »¹⁹²*

Rugăciunea este "convorbirea" noastră cu Dumnezeu, atunci cand porneste din adâncul fiintei, cand este rostita cu umilintă si cu nădejde nestinsa, poate să facă minuni.

***«Lucrurile mai presus de fire pot fi înțelese doar prin
puterea credinței»¹⁹³ -***

Sfântul Ioan Damaschin

Sfinții luminează si fac legătura între neamul lor si Dumnezeu. Ei fluidizează spațiul spiritual. Sfinții sunt un izvor care purifică societatea noastră. Neamul fără sfinți e sărac cu adevărat. Ne țin si ne dau testul de sfințenie si nouă. Ne introduc sub « *șipotul benefic de energii necreate* » cum spunea Părintele Galeriu, ne dau căldura mai presus de înțelegerea noastră. Ne marturisea că «*Sfântul Pavel este cel mai mare*

¹⁹² Psalmul 140,v3-<http://doarortodox.ro/2009/01/28/doamne-strigat-am-catre-tine-psalmul-140-si-psalmul-141/>

¹⁹³ Sfântul Ion Damaschin -www.citatepedia.ro/index.php?id=104442

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu

sfânt ; cel mai mare sfânt român fiind Sfântul Calinic de la Cernica, pe care-l considera ocrotitorul Bucureștiului.

Pelerinaj la Sfântul Calinic

Figură 1 Sfântul Calinic de la Cernica 1 oct -1798- 11 apr 1868

Era în 1992 . Mama era de 6 luni bolnavă la pat . Fratele meu Valeriu o îngrijea. Sufeream de grija lor, de durere ca nu pot sa ajut mai mult. La slujba de luni seara , Părintele Galeriu a zis : "să facem acatistul Sfântului Calinic." Cu atenție si concentrare l-am urmarit. Sâmbata de dimineața , de ziua Sfântului , mama mea s-a urcat la cer. E drept ca fusesem la Măcin cu o săptămâna înainte si Pr. Constantin Oancea cu încă un preot făcuseră slujba Sfântului Maslu urmate de Spovedanie si Sfânta Impărtașanie pentru amândoi părinții.

De atunci , l-am căutat si l-am gasit pe Sfântul Calinic întotdeauna pe 11 aprilie adăugând la fiecare condac „**Bucura-Te Sfinte Calinic izbăvitorul de suferință al mamei mele**”!

Nu am facut ceea ce mulți alți creștini mai sânguitori fac. Liana prietena mea de rugăciune din vremea aceea , mi-a zis o dată : „ pe babuța asta, **am visat-o azi noapte că Sfântul Calinic o miruia** ”.

Am salutat-o pe respectiva babuță, sora Eugenia , nelipsită la toate vecerniile de sâmbătă seara de la mănăstirea Antim .

„Când ascult această muzică de Mozart, îmi cresc aripi de înger. ” ¹⁹⁴Cu aripi de înger se simțeau toți « antimiștii » de la cântările de la vecerniile de atunci. Am aflat apoi ca sora Eugenia a fost la priveghere de toată noaptea la Sfântul Calinic. Brava babuța!

Mi-amintesc de marturia protos. Nicodim Bujor cel care a alcatuit acatistul Sfantului Calinic **la slujba de canonizare** .

”... Racla cu moaștele Sfântului Calinic a stat în mijlocul bisericii până la vohodul mic. Apoi a fost dusă în sfântul altar și așezată în picioare la scaunul arhieresc. La slujba Patriarhul Iustinian a invitat și pe ierarhii de garda veche, tinuți atunci la distanța de regimul comunist . Când a venit vremea să se citească Apostolul , de bucuria revederii , ierarhii vorbeau în altar unul cu altul și au uitat să răspundă la : ”să luați aminte!”Eu slujeam și atunci l-am văzut pe Sfântul Calinic în picioare lângă tronul arhieresc dând binecuvântarea:”Pace tuturor”! Nu știu câți și-au dat seama de lucrul acesta în forfota aceea , dar n-am să uit niciodată aceasta minune!¹⁹⁵”

Minune este și istorioara fântânii de la poarta mănăstirii Cernica. „In anul 1821, un pașă opri o măicuță de la Mănăstirea Pasărea ca ostatecă. Aflând Sfântul Calinic de această faptă mârșavă își plecă genunchii și se rugă cu mai multă ardoare și cu multe lacrimi la Iisus Hristos ca să scape pe miresa lui nepângărită din mâinile păgânului. În chiar aceeași noapte, un slujnic turc vru să omoare pe pașă cu armă de foc, din pricini neștiute. Însă glonteale i se opri pașei în fața inimei, în punga de galbeni, și scăpă nevătămat. Văzând el o asemenea minune, o eliberă pe monahie și trimise punga la Cernica. Și din acei bani Sfântul ridică o fântână, care și astăzi poate să răcorească peregrinul însetat și căreia i se spune încă de atunci și până acum „fântâna turcului”. ”¹⁹⁶

Mi-aduc aminte de o întâmplare de acum mai bine de zece ani.

¹⁹⁴ Cioran – „Cartea amaraciunilor”- www.citapedia.ro/index.php?id=16899

¹⁹⁵ Silviu Andrei Vladareanu-„Amintiri despre Sfantul Calinic”- Interviu cu Nicodim Bujor -Lumea Credintei-aprilie 2006-pagina 35

¹⁹⁶ Viata Sfantului Calinic de la Cernica-www.concurseuclid.ro/vietile_sfintilor_files/sfantul_calinic.pdf

E ziua Sfântului Calinic de la Cernica . Il invit si pe Ion . « Da , mama zice el , mergem dar pe la 10 așa... » Mi se pare prea târziu, așa ca nu-i aștept , schimb vreo 3 autobuze si constat ca cel de al 3 - lea nu e cel bun , cobor la o răspântie luând-o la picior spre mănastirea Cernica. Si e frig , si e noroi ...Trec mașini de toate felurile si mărimile ; fac cu mâna degeaba, nu oprește niciuna. Si plâng , «cum Sfinte Calinic eu vreau să ajung la Sfânta Liturghie de la început; unde greșesc ca mi se întâmpla unele ca acestea » ... In cele din urma Sfântul Calinic se îndură si îmi răspunde ; oprește o mașina .

Este mașina fratelui meu care alături de Silvia, cumnata mea zâmbesc îngaduitori . Trebuia sa fac ascultare ? Trebuie sa trăim în comuniune ? Amândouă!

Anul acesta am un orar mai complicat. Mi-amintesc de cuvintele „prin osteneli mici scapă omul de cele mari ”¹⁹⁷. Imi fac curaj si ...reuşesc să ajung la Cel care a trăit „în sfinţenia muncii si a înfrânării”¹⁹⁸. Ajung si la raclă , las şi un acatist ; în mănastire este supra aglomerat nu pot să ajung la masa cu prinoase ; trebuie sa fii foarte harnic sa prinzi un loc liniştit si vreau sa ajung si la facultate. Ies afară. Tehnica e bine pusă la punct , așa ca pot asculta si merg sa aprind lumânari la mormântul Părintelui Stăniloae si la fiul Părintelui Galeriu , Narcis-Nicolae. Când vin acasă doar pentru puţin timp, deschid în graba TV Trinitas si chiar în acel moment începe transmisia unui material video realizat de Stefania Coşuleanu în memoria Părintelui Galeriu cu un conţinut pe care nu l-am mai auzit. Episcopul Casian, cel mai iubit ucenic arhieru vorbeşte minunat si galerian; pr.Cristian Galeriu, lumina ochilor si speranţa Părintelui, fiu duhovnicesc si nepot dupa trup, dă marturie unor fapte ştiute doar de cei foarte apropiaţi. Si între ei cartea de mărturii ale operei parintelui e răsfoită alene cât să se

¹⁹⁷ George Crasnean-*“Hristofor de la Provata”* – aprilie 2008-Lumea Credintei

¹⁹⁸ www.crestinortodox.ro/sarbatori/sfantul-calinic-la-cernica/sfantul-ierarh-calinic-la-cernica-73049.html

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu

vadă titlul¹⁹⁹. O Părinte, cum știi sfinția ta, cât mă ciudesc că nu am știut sa promovez cartea si mai ales cum să nu rămâi dator niciodată !

Trebuie sa trăiesc mereu ca să -mi amintesc ceea ce ne-ati spus : «în Duh nu exista distanțe . » !

Fire nevăzute dar simțite sunt între cer și pământ.

Chiar daca au înflorit corcodușii , e rece si înnorat. De la cismele de cauciuc pe care le-am purtat în aceste zile ploioase , de la curentul in care am stat, capăt o răceală zdravană. Noaptea nu pot sa respir decât dacă stau în poziție sezând. Ma gândesc la Sfântul Calinic care numai în scaun s-a odihnit . Si ne-a zis Părintele Galeriu : «**sunt mănastiri, schituri si scaune**». Si sfântul Calinic le-a facut pe toate ! « E cel mai mare sfânt român » ; a zis-o tot Parintele Galeriu.²⁰⁰ Eu am dat de greu și pentru o noapte. Vai mie ! Ar mai zice tot Parintele Galeriu : « **ai primit o lecție !** » Si gândul zboara la cuvintele Sfântului Calinic:

<i>«Via, vada câtî pe lume</i>	<i>Cârja, mîtr - arhiereasca</i>
<i>Aur , gloria doresc</i>	<i>Orice-n lume am dorit</i>
<i>Sau plăceri si tron ,renume</i>	<i>Vanitate omeneasca</i>
<i>Cum se sting , se nimicesc.</i>	<i>Toate aici s-au contopit</i>

Vre un act de caritate

Sau credința -n Dumnezeu

Sper ca în Eternitate

Va -nsotî sufletul meu! » ²⁰¹Sf. Calinic

“Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veselește sufletele celor credincioși si atingerea de racla sfintelor tale

¹⁹⁹ Argentina Gramada Dragu-“Si eu am fost ucenicul/ucenica Părintelui Galeriu”-Editura ReproExpres- Valencia-2013-ISBN:978-84-15323-78-5

²⁰⁰ Argentina Gramada Dragu- „Parintele Galeriu: „Sfantul Calinic e cel mai mare sfant roman”” -www.lumeacredintei.com/marii-duhovnici-ai-neamului/parintele-galeriu-sfantul-calinic-e-cel-mai-mare-sfant-roman/

²⁰¹ Sf. Calinic- Inscriptie pe piatra mormantului Sf. Calinic- 1 oct -1798- 11 apr 1868

moaște , sfintește simtirile si daruiește tămăduiri; pentru aceasta, după datorie, te cinstim pe tine si cu bucurie îți cântăm:

Bucură -te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!" ²⁰²

Sigur e frumos Acatistul creat de Nicodim Bujor ; dar gasesc pe Internet în scrierile ierarhului Bartolomeu Anania versuri minunate:

«Ascuns acelor triste Înțelepciuni polare,
Vadit prin străvezimea Cuvîntului aprins,
Viezi de-acum deapururi în jarul celor care
Adinsul si-' însuma si cred dintru adins:
Bucura-te calatorul unui cer cu albe cîmpini
Bucura-te ca pe Îngeri Îngerește îi întîmpini
Bucura-te rourare ce culegi si 'mparti lumina
Bucura-te dascăl carui 'dascalii de rînd se 'nchină
Bucura-te pace 'n care steaua tremurul si-adie
Bucura-te isihie !
Bucura-te lut prin care Dumnezeu Își moaie pasul
Bucura-te cel ce umbli drum nemasurat cu ceasul
Bucura-te semn sub care legea firii se supune
Bucura-te tron cu trepte tamîiate 'n rugăciune
Bucura-te din minune
Bucura-te sfânt cu bune iasaminte
Bucura-te mare avva dulce Calinic părinte! »²⁰³

²⁰² „Acatistul Sfântului Calinic de la Cernica”, Condacul 1- Carte de rugaciuni-Tipografia Ramnicu Valcea -1861-pag 178

²⁰³ Bartolomeu Anania- Editura Institutului Biblic- Bucuresti – 1981- File de acatist- xa.yimg.com/kq/groups/.../Valeriu+Anania+-+File+de+Acatist.doc

- **Recunoștința.** « **Re Cunoșc** în Dumnezeu obârșia mea. » De aceea să dăm slavă lui Dumnezeu. Si slava Lui Dumnezeu în smerenia Sa s-a desăvârșit. Fiul risipitor dupa ce a cheltuit averea făcută cu trudă de Tatal (si averea poate fi si sănătatea, timpul, omenia), s-a smerit («vrea sa fie argat») si s-a căit («am greșit înaintea Ta») ...

- Si Tatal îl **recunoaște** si îl ridică la demnitatea de Fiu dându-i inel (logodirea) si încalțămintă (pace sufletească). Din cei zece, unul vine si-I dă mulțumire lui Dumnezeu.

Unul, care-și descoperă unicitatea si care răspunde dureros la una din temele noastre obișnuite. Ne-am întrebat adesea ce înseamnă sănătatea sufletului, sănătatea mintala sau normalitatea ; am cercetat la diverși oameni de știință, savanți, mai ales la psihiatri, am găsit definită sănătatea, normalitatea, drept *“integrarea în mediu, în societate”*. Mi-am zis atunci : deci societatea îl face pe om sănătos?! Acest mediu social trebuie înțeles în diversitatea lui, pentru ca, dacă unul se integrează foarte bine într-un mediu de tâlhari, într-o mafie, înseamnă ca el e normal? Altfel spus, lumea, ea îți dă ție sănătatea? Erau în societate cei zece, nu? Dar unul dintre ei n-a acceptat, pur si simplu, sa rămână în societatea aceea. A fost singurul care s-a rupt de ea si a înțeles ca nu lumea l-a vindecat pe el. Si el vine – în unicitatea lui, în conștiința lui unică – la Mântuitorul. Si spune Scriptura: *“să-I dea slavă”*; nu simplu *“să-I mulțumească”*. E ceea ce numim îndeobște *“recunoștința”*. Slava Lui, pe care o împărtășește cu noi, cum adesea pomenim cuvântul Sfântului Grigorie Palama: *“Dumnezeu, fire mai presus de fire, nu are a sui la slava mai înaltă. Slava Lui se descoperă prin coborarea la cele smerite”*. Slava lui Dumnezeu în smerenia Lui ni s-a descoperit, în chipul robului pe care L-a luat si al crucii pe care S-a răstignit deschizând brațele Lui si îmbrățișându-ne pe noi, pentru a ne dărui nouă slava. « ²⁰⁴

²⁰⁴ Parintele Galeriu- «Vindecarea celor zece leprosi » -

www.crestinortodox.ro/sarbatori/duminica-29-dupa-rusalii/vindecarea-celor-zece-leprosi-98703.html

«De ce mulțumim Lui Dumnezeu?

Pentru ca I-a reușit opera!»

Asa zicea Părintele meu pe care l-am reascultat chiar azi. Corectez : Părintele nostru....care ne mângăie din veșnicie ! Il simt și la orice întâmplare a vieții mai importanța sau mai puțin semnificativă pun cu ghilimele gândirea si explicația lui....Bunaoară ... « *așa cum sângele este esența vietii trupului , lacrimile sunt sângele sufletului »*, citându-l pe Grigorie de Nisa! Si când sufletul e rănit sa zicem :

*“Doamne vindecă sufletul meu , că am greșit Tie !”*²⁰⁵

« Totu-î paradox si antinomie :

si-nțelegi si nu-nțelegi... »

Paradox, *paradoxuri* este un enunț contradictoriu și, în același timp, demonstrabil; părere (absurdă) contrară adevărului unanim recunoscut; p. ext. ciudățenie; enormitate, absurditate- din fr. paradoxes. ²⁰⁶ Antinomia este contradicția între două teze care se exclud reciproc și care sunt considerate la fel de adevărate.

EL, Domnul a gustat moartea.

Apare un paradox²⁰⁷ : Cel care este **iubire si viața**, prin "*Care toate s-au facut*"²⁰⁸ si Care a venit sa rezidească făptura, **gustă moartea**, care e negație a iubirii, a vieții, a oricarei activități. Primește moartea, care e ruptură în existența, Cel ce coboară din unitatea si armonia sublimă a Treimii. Dar tocmai pentru aceasta coboara : pentru a arunca din nou peste prapastia separării , puntea iubirii.

²⁰⁵ Psalmul 40, 4- www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/psaltirea/catisma-sasea-82154.html

²⁰⁶ <http://dictionare.edu.ro/search.php?cuv=PARADOX&source=>

²⁰⁷ Parintele Constantin Galeriu - « [Iubire si Inviere](#) » - Sursa:www.crestinortodox.ro

²⁰⁸(Ioan I, 3)

Pentru a lega cele doua tărâmurii, al divinului si al umanului, al vieții infinite cu cel al vieții "cazute" în "latura si umbra morții"²⁰⁹: cu lanțul iubirii, care "e mai tare ca moartea", pentru ca poate naște etern viața.

Tocmai în adâncul nemărginit al acestei iubiri se dezleagă, mai ales taina patimirii ca si a morții Mântuitorului, pe care si-o mărturisește însuși prin gravul cuvânt rostit de pe cruce : «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu pentru ce M-ai părăsit ? » ²¹⁰ Moartea apare astfel ca evidența ultima a "părăsirii" lui Dumnezeu, pentru ca «Dumnezeu n-a facut moartea si nu se bucura de pieirea celor vii»²¹¹.

Bucuria Lui este bucuria vieții. Paradox pentru că poporul care a primit atât de mult a rămas rece si se mântuie cei mai de departe. («Lumina spre descoperirea neamurilor.²¹² »)

«Cel mai mare OM din istorie , Iisus n-a avut servitori, si totusi I se spunea Stapan..

N-a avut diploma, si totusi I se spunea Invatator.

N-a avut medicamente, si totusi I se spunea Vindecator.

N-a avut armata, si totusi se temeau de El .

N-a castigat nici un razboi, si totusi a cucerit lumea.

N-a comis nici o crima, si totusi L-au rastignit.

A fost înmormantat, si totusi traieste si azi.

Ma simt onorat sa slujesc un conducator care ne iubeste. »²¹³

Paradoxală a fost si întâlnirea si experiența noastră în duhovnicie cu Părintele Galeriu : în ciuda distanței pe care o aveam de parcurs, a dificultății si lungimii "lectiei de cunoastere sfântă " creștea continuu dorinta de a înțelege cu siguranța din nevoia acută de sacru. Iubesc

²⁰⁹ (Matei IV, 16)

²¹⁰ (Matei XXVII, 46).

²¹¹ (Intel. Solomon I, 13)

²¹² Sfanta Evanghelie dupa Luca-Capitolul2 verset 32 -<http://bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=48&cap=2>

²¹³ <http://mucenicul.wordpress.com/2009/04/17/iisus-hristos-cel-mai-mare-om-din-istorie/>

multimile de credincioși care la un ceas ales din zi , renunță la orice ademenire, si merg la Sfânta Liturghie ; s-au deprins cu **biruința**.

»Ca sa fii biruitor este de-ajuns sa te frîngi singur în fiecare zi cîte puțin « a zis Arghezi cu siguranță ; nu găsesc sursa pe net. Asadar întoarcere la cartea tradițională, «*principalul atelier de lucru* » cum zicea Zoe Dumitrescu Bușulenga, devenită Maica Benedicta .

Părintele Galeriu și credința lui Mihai Eminescu.

În modul sau unic de a surprinde ideea teologică si de a-i găsi ilustrări în lumea culturală, Părintele Galeriu a facut asocieri inedite între versurile lui Mihai Eminescu si sensul duhovnicesc al vieții. De exemplu, vorbind despre importanța Invierii Mântuitorului, menționa sesizarea morții ca tranziție , si nu ca stare ultima.

Sensul ultim , destinat de Dumnezeu oamenilor este viața vesnică, lucru intuit în versuri aparent iconoclaste :

«De e sens în asta, e-ntors si ateu,

Pe palida-ți frunte nu-i scris Dumnezeu ».²¹⁴

Dintr-un timp al studiului personal, aduse astfel în atenția credincioșilor în miez de predică, gândurile trec de la poezie spre rugăciune. «*Nu credeam, să-nvăț a muri vreodată*»²¹⁵Eminescu – trei verbe la timpuri diferiți si care exprima o veșnicie . Eminescu a înțeles desigur această taină a lui Hristos care Se descoperă ca Model superior de viață, ca Model viu, deci ca izvor care ne adapă și ne înnoiește viața. El spune:

«*Iată, două mii de ani aproape de când biografia Fiului lui Dumnezeu e cartea după care se crește omenirea*»²¹⁶.

Biografie divină care întrupează și descoperă iubirea, precum mărturisește poetul imediat înainte, că : aceasta au ridicat popoare din

²¹⁴Mihai Eminescu - «Mortua est»-1871-www.mihaieminescu.ro/opera/poezia/mortua_est.htm

²¹⁵ www.versuri-si-creatii.ro/poezii/e/mihai-eminescu-9zudtpd/

²¹⁶ [Părintele Constantin Galeriu](http://PărinteleConstantinGaleriu) » Blândul Părinte Galeriu: chipul Mântuitorului Iisus»-
www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=309&grouptopic_id=6997-

întineric, și le-au constituit pe principiul iubirii aproapelui. Redăm aceste cuvinte așa cum au fost scrise:

»Învățăturile lui Buddha - observă Eminescu - viața lui Socrat și principiile stoicilor, cărarea spre virtute a chinezului Lao-Tse, deși asemănătoare cu învățămintele creștinismului, n-au avut atâta influență, n-au ridicat atâta pe om ca Evanghelia, această simplă și populară biografie a blândului Nazarinean, a cărei inimă a fost străpunsă de cele mai mari dureri morale și fizice, și nu pentru El, pentru binele și mântuirea altora.

Și un stoic ar fi suferit chinurile lui Hristos, dar le-ar fi suferit cu mândrie și dispreț de semenii lui; și Socrat a băut paharul de venin, dar l-a băut cu nepăsarea caracteristică virtuții civice a antichității.

Nu nepăsare, nu dispreț; suferința și amărăciunea întreagă a morții au pătruns inima Mielului simțitor și, în momentele supreme, au încolțit **iubirea în inima Lui** și și-au închinat viața pământească cerând de la Tatăl Său din ceruri iertarea prigonitorilor. »

Ne accentua Părintele :

»Astfel, a se sacrifica pe sine pentru semenii Săi, nu din mândrie, nu din sentiment de datorie civică, ci din **iubire**, a rămas de atunci cea mai înaltă formă a existenței umane, acel sâmbure de adevăr care dizolvă adâncă dizarmonie și asprimea luptei pentru existență ce bântuie natura întreagă!»²¹⁷

Iar Prea Fericitul Daniel a constatat și a remarcat :

»Misiunea Părintelui Profesor Galeriu a fost una jertfelnică .. si sunt puțini oameni care au ajuns la găsirea sensului vieții ca dăruire de sine pentru alții.²¹⁸»

²¹⁷ Mihai Eminescu, „Și iarăși bat la poartă...” Ziarul „Timpul”, 12 aprilie 1881-
<http://vremurivechisinoi.blogspot.ro/2013/01/mihai-eminescu-si-iarasi-bat-la-poarta.html>

²¹⁸ Prea Fericitul Parinte Patriarh Daniel, ”Omagiu Parintelui Galeriu” Interviu realizat de Ciprian Apetrei - www.biserica-sfantul-silvestru.ro/?q=node/4

«Sărăcutul ! »

Când era vorba despre câte unul încremenit pe cale total greșită și învârtoșat o ținea pe-a lui dându-se ateu , părintele exclama ludic : «Sărăcuțul»!!

Cei fără argumente înaltă vocea. Inceștarea nu e cu oamenii ci cu diavolul.

»Lupta e împotriva începatoriilor. «²¹⁹

Diavolul nu luptă direct cu Dumnezeu ci prin intermediul creaturii lui , fii săi. Toți fii sunt chipul lui Dumnezeu.

«Vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. «²²⁰

Si cu compătimire :

«Sărmanii nu merg la esență! »

«Ei te rogi tot atâta timp cât te uiți la televizor ? » Iar respectivul a stat așa la cumpănă ca noi toți!

Si mai adăuga :

« de câte ori ne vedem de porcăriile noastre în loc sa vorbim cu Dumnezeu».

²¹⁹ Sfantul Pavel-<http://www.biblia-ortodoxa.ro/noul-testament/epistola-catre-efeseni-a-sfantului-apostol-pavel/>

²²⁰ Sfanta Evanghelie dupa Matei, Capitolul 22, versetul 29

« La început sunt mai mult un trup , apoi un trup și un suflet , pe urma un trup , o inimă și un suflet »

Familia ? *« La început sunt mai mult un trup , apoi un trup și un suflet , pe urma un trup , o inimă și un suflet »*²²¹ îndemnându-ne la iubire, răbdare și empatie (*« să trăiești viața celuiilalt »*) mai zicea Părintele nostru Galeriu.

*«Ce e căsătoria? Leagănul generațiilor. »*²²²

« O familie este cu totul altceva decât împreunarea amoroasă a doi îndrăgostiți , care constituie numai un fragment din casatorie.

Căsătoria e un angajament între doua entități integrale.

Bărbatul care ciupește servitoarea sau croitoreasa ori nimerește în casa prietenului absent , din punct de vedere teatral e un subiect tratabil ;

*dar din punct de vedere al integrității respectului de sine e o murdărie »*²²³.

O întreagă literatură răsfață infidelitatea și o hrănește , și o pilduire de fiecare zi prin filme o întreține ; iar *« infidelitatea familiei e legată de infidelitatea profesională și socială , pe care o facilitează. »* zice tot Arghezi.

«Să nu fie! » ar zice Părintele Galeriu .

²²¹ **«Cu Părintele Galeriu : Intre Geneza și Apocalipsă »** (convorbiri cu Dorin Popa) Editura Harisma -2002 -pagina 322

²²² **Vartan Archelian în dialog cu Parintele Galeriu-**
www.lumeacredintei.com/sct_6/c_1/yy_2003/art_1040/vartan_arachelian_n_dialog_cu_printele_galeriu.htm

²²³ *La biserica de dincolo de lacul IOR, duminică seara la Paraclisului Maicii Domnului credincioșii cântă : « Pentru timpul meu trecut , fără rodul ce L-ai vrut , pentru vorba în zădar , tot ce-a fost murdar , Doamne , iartă-mă Tu , iar »-* www.resursecrestine.ro/cantec/vizualizeaza-resursa/5341

“Trebuie să îmbinate deopotrivă mesajul și inima, care este sufletul mesajului”

Trebuie să îmbinate deopotrivă mesajul și inima, care este sufletul **mesajului**. O experiență din viața sfinților : martirii erau supuși încă din Imperiul Roman la torturi inimaginabile, și atunci când mureau, îi decapitau, erau considerați morți numai când li se despărțea capul de trunchi. Ori, de aici noi am dedus unitatea minții cu inima. Pentru **că rugăciuni facem cu mintea în inimă** care gândește . Inima simte pe loc. Când se desparte mintea de inimă, așa cum este despartit capul de trup, murim, orice mesaj moare. Legătura între minte și inima, adică între lumina, adevăr și iubire.

Deci, **lumina, adevărul și iubirea Lui**.

Cu dor ne vorbea despre mănăstire : despre Psaltirea neadormită sau despre cântarea de o sută de ori a rugăciunii » **Doamne miluiește** » de la vecernia zilei Crucii.

Au ramas înscrise în suflet vecerniile în care Părintele Sofian, cu crucea împodobită cu flori pe cap, se înclina până la pământ și iar se ridica în cântarea crescândă în intensitate a corului; și cu el odata toată biserica într-o trăire “din alta lume” .

Au fost niște ani de referință în care cântarea religioasă, rugăciunea supertonică, îmi dădea puteri miraculoase.

Poate are dreptate ucenicul Părintelui, Părintele Iona ca au fost niște ani în care puterea harului revărsată asupra noastră a fost din belșug mai ales în anii '90, din prea plin.

Cântare îngerească la Mănăstirea Antim și predica dumnezeiască la Biserica Sfântul Silvestru. Multumim Tie Doamne, Părintele Luminilor pentru «darea cea bună ».

Drum spre trăirea sfântă sunt si înregistrările video si audio.

Predicile audio si video sunt bijuterii în care se exemplifică sintagma lui Titu Maiorescu profesor si de logică : *»Nu numarul ideilor conteaza ci modul în care ele sunt înlănțuite «* !²²⁴

Tinem cont de acest lucru și la întocmirea unui site, teze de licenta sau doctorat. Dar la Părintele Galeriu acestea erau naturale, parcă existente deja ! Si inspirat făcea asocieri uluitoare si fermecătoare totodată. Sigur această spontaneitate, dar de la Dumnezeu a fost cultivată de Părintele cu multa perseverență si jertfă.

Si noi simțim aidoma Părintelui Galeriu : *«cu cât înaintăm în vârsta cu atat mai mult creste venerația si înțelegerea pentru părinții nostri»* si trupești dar și de suflet !

Predicile sunt veritabile cursuri interdisciplinare aplicate pe viata duhovniceasca care înrăuresc , influențeaza viața noastră sub toate aspectele ei.

Părintele Galeriu a vorbit cu un patos , cu o vitalitate si o convingere de neegalat despre unitatea indisolubila dintre *jertfa si înviere* si a scos în evidentă întotdeauna "*modelul divin-uman , reperul spre care trebuie sa tindem !* "

²²⁴ <http://autori.citatepedia.ro/de.php?p=2&a=Titu+Maiorescu>

DESPRE PĂRINTELE GALERIU

» Părintele Galeriu ,

apostol si misionar în lumea noastră. «

Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos

«Părintele Profesor Constantin Galeriu , deşi mutat, trupeşte, acum şapte ani din lumea noastră vremelnica la "cea îmbătrânitoare şi pururea veşnică " , rămâne tainic , duhovniceşte , prezent în iubirea , în recunoştinta si cinstirea multor creştini , a slujitorilor si fiilor duhovniceşti din parohia "Sfântul Silvestru " , a dascălilor de teologie si a studenţilor de la Facultatea de Teologie "Iustinian Patriahul" dar şi a noastră , în Eparhii, în toată Biserica noastră strămoşască.

Toti îi păstram "candela" unei prezente vii mereu aprinsă şi mereu luminoasă, atât prin preţuirea moştenirii operei sale teologice , cât şi prin valorificarea amprentelor personalitaţii sale duhovniceşti şi misionare unice , imprimare în sufletele si în viaţa celor ce l-au cunoscut ca profesor si mentor , cu statura de apostol al spiritualitaţii , al culturii si al tradiţiei sănătoase în slujirea Lui Dumnezeu si a neamului românesc.

Principalele direcţii ale vieţii si ale slujirii Părintelui Profesor Constantin Galeriu se deschid din rodirea minunată a " seminţelor" duhovniceşti presarate cu atâta generozitate si dărnicie în " solul " spiritual al tinerilor teologi , al intelectualilor si al credinciosilor , unind astfel evlavie si nevoinţa personală cu disponibilitatea totală , până la jertfirea de sine în îndeplinirea chemării de slujitor al Altarului , cu o pasiune neîncetată pentru cercetarea si studiul teologiei , cu mare deschidere spre cultura si mai ales spre ştiinţă.

Părintele Constantin Galeriu a unit într-un tot organic, înalta cunoaștere teologică cu profunzimea experienței Sfinților Parinți , transpuse în viața reală a Bisericii, transmitând el însuși convingeri duhovnicești tuturor celor ce au atâta trebuință de modele. Părintele Galeriu a rămas si va rămâne un model de preot adevarat , de profesor de Teologie cu chemare reala , de apostol , de misionar si de om al Lui Dumnezeu.

Principalele direcții ale vieții si ale slujirii Păintelui Profesor Constantin cu adevarat filantrop, în cel mai frumos si mai concret înțeles al faptei iubitoare, de la care nu a exclus si nu a îndepărtat , pe cat i-a fost omeneste cu putința , pe nimeni.

Iata de ce ne bucurăm cu cei care au inițiat si susținut acest moment de evlavioasă , demnă si pilduitoare evocare a unei prezente teologice în viața bisericească din parohii, din familii , din școlile teologice si din întreaga societate românească.

Părintele Galeriu lucrează spiritual si pe mai departe în viața si în slujirea Sfintei noastre Biserici , pe care a iubit-o si cu mesajul căruia s-a identificat cu pasiunea sa unică , iar noi îl cinstim nu la timpul trecut , ci mereu în prezentul vieții noastre creștinești.

Dumnezeu să - l așeze cu cei aleși! »

Galati 2010

Răzvan Ionescu

Miercuri 13 august 2003 va rămâne pentru cei mai mulți dintre semenii noștri o zi oarecare, o zi despre care nu vor putea să-și amintească mare lucru. Poate ca au râs, poate ca au iubit, poate ca au plâns sau poate ca au plecat pur și simplu undeva, departe. Zorii acelei dimineți de Gustar erau, la urma urmei, ca toți zorii din toate zilele de până atunci ale lumii. Pentru mulți creștini, însă, acea zi va rămâne scrijelită în adâncuri de suflet, ca fiind ziua când și-au petrecut duhovnicul pe drumul dintre altarul bisericii și curtea ei, acolo unde, la poalele unui brad, înalt și drept așezat, vieții celui plecat la Domnul, o cruce din lemn poartă către eternitate numele aceluia ce și-a dus-o demn, arzând ca o flacăra în dragostea sa de Hristos și de semenii : Preotul [Constantin Galeriu](#).

Buletine de stiri si Birouri de Presa

La stiriile diminetii, o duodie voioasă anunța, vorbind profesional pe nas, ca la orele 11, la Biserica Silvestru din București, va avea loc înmormântarea [Părintelui Galeriu](#), după ce în prealabil sufletul venerabilului duhovnic plecase la cer cu trei zile în urmă, la ora 21 fix, de la Spitalul Universitar! Cât de mare însemnătate are astăzi exactitatea! – îmi spun. La 10 și jumătate Biserica Silvestru era înconjurată de o mulțime de oameni, ce așteptau sfârșitul Liturghiei ce precede întotdeauna [slujba înmormântării](#) unei fete bisericești. Oameni tăcuți, îmbracați modest, dar curat, cu chipuri dese întristate, scaldate parcă de lumina prietenoasă a soarelui. Așteaptă.

Din când în când se închină și apoi iar așteaptă. Ca în zilele de spovedanie, la Părintele lor, când așteptau cuvânt de mângâiere și iertare. De jur împrejurul lor polițiști înarmați supraveghează atent

²²⁵ Razvan Ionescu- Lumea credinței, anul I, nr. 2; <http://ucenic.go.ro/despre15.htm>
www.crestinortodox.ro/reportaj/parintele-galeriu-preotul-tuturor-72285.html

aceasta așteptare rugătoare. Mă-ndrept spre unul dintre ei cu gândul de a afla câte ceva din ceea ce simte în fata acestei adunari tăcute ce înconjoara Biserica Silvestru. „Intrebați-l pe sefu' daca am voie sa va raspund!“. Mă-ndrept spre „sefu““. „Li dati voie?“ – îngăim. Ma masoara atat de vigilant, din cap pana in picioare si invers, ca brusc ma simt vinovat, imi vine sa ridic mâinile si sa ma predau din proprie initiativa. Da din cap ca nu. „Păi e niste reguli... e birouri de presă“. Renunț. In jurul meu oamenii se închina si asteapta. Ma alatur lor. Ma-nchin si astept. Astept ca pe drumul intortocheat spre Europa, Biroul de presa al Ministerului de Interne sa precizeze clipa cand militienii au voie sa devina oameni.

Cand ierarhii plâng

Intru în biserica. Un culoar lung, parca fara sfârșit, te duce spre catafalcul unde trupul împutinat al Părintelui asteapta, la rândul-i. Ma-nchin si ma amestec printre zecile de preoti, călugari si călugarite ce împrejmuiesc sicriul. Sunt atat de multi încât Părintele pare ca stă asezat pe bratele lor. Oameni ce se viseaza printi si câtiva politicieni scapatati ocupa locuri strategice. Ceilalti pur si simplu n-au venit. Campania electorala e înca departe si, oricum, sunt siguri ca Părintele nu se supara. N-a făcut niciodata discriminari. I-a iubit pe toti, i-a înteles pe toti si i-a iertat pe toti, pentru ca a fost si a ramas preotul tuturor. Oameni simpli si artiști de prestigiu, studenti teologi si cersetori, muncitori si intelectuali rafinati, toti s-au lasat prinsi în „plasa“ Părintelui Galeriu, pescarul de oameni. Lumea începe să se înghesuie. Intra in biserica [Patriarhul Teoctist](#), urmat de un sir de ierarhi ce parca nu se mai termina: [Daniel, Mitropolitul Moldovei](#), Serafim, Arhiepiscopul Berlinului si Mitropolit pentru romanii din Europa Centrala si de Vest, [Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului](#), Andrei, Arhiepiscop al Alba Iuliei, Nifon, [Arhiepiscop al Targovistei](#), [Casian, Episcop al Dunarii](#) de jos, Ambrozie Episcop-vicar patriarhal, Varsanufie si Sebastian, Episcopi-[vicari ai Arhiepiscopiei Bucurestilor](#).

Incepe slujba înmormântarii. O slujba cu 10 ierarhi si peste 100 de preoti. In ochii lor, lacrimi. Acum stiu si pot sa va mărturisesc: si ierarhii

plang. Patriarhului îi tremura glasul. A fost mereu aproape de Părintele Galeriu . Uneori s-au întâlnit în idei, alteori s-au despartit. Dar întotdeauna în dragoste. În dragostea de Biserica. Parca niciodată nu i-am văzut o asemenea paloare în obraji. Fiecare încearcă să evoce în câteva cuvinte personalitatea Părintelui . Dar parca vorbele nu se aduna la locul lor. La urma urmei ce poți să spui despre o flacăra? Fiindcă Părintele a fost o flacăra ce în cuvântul său i-a mistuit pe toți, iertând și iubind. Cuvintele se lasă așteptate. Părintele aștepta. Lumea aștepta. Unul lângă celălalt, doi preoți cu capetele sprijinite de o icoană, ca doi orfani: Nicolae Bordasiu și Stefan Alexe, cei care au slujit o viață alături de Părintele Galeriu . Și ei aștepta. Au lacrimi în pleoape. Slujba s-a terminat.

Cerul, cununa și cercul

Mulțimea iese din biserică, urmând sicriul cu trupul Părintelui Galeriu. Garda militară în poziție de onor. Fanfara. Imn național. Lumea arată cu degetul către cer. Un nor perfect rotund înconjură soarele, iar norul este cuprins de un curcubeu la fel de rotund! Ca o aureolă. Un semn de rămas bun sau cine știe? Poate că cerul a vrut să spună mai mult decât au putut spune în cuvântul lor oamenii. Când trupul Părintelui este coborât în mormânt, cercul dispare.

Anul bisericesc începe la 1 septembrie și se sfârșește la 31 august. A început cu plecarea la cer a Părintelui Sofian, în septembrie, și se încheie cu plecarea Părintelui Galeriu, în august. Ca o cunună.

Cununa Maicii Domnului.

« Un părinte emblematic la sfârșit de mileniu »

Costion Nicolescu

Cel mai frumos portret al Părintelui Galeriu este scris de Costion Nicolescu la împlinirea a 80 de ani ²²⁶:

«**Traiește-ti unicitatea** »! i-a urat Părintele Galeriu .

« Un personaj pitoresc.

Cu barba sa patriarhală, mereu cu grija pieptănată;

- cu pălăria sa cu boruri late, ca un nimb în jurul chipului concentrat;
- cu poala mantiei fluturând nu în vânt, ci de mersul lui iute; cu un fular negru burdușit, iarna, în jurul grumazului;
- cu omniprezența sa prin atâtea adunari, de la cele din școlile cele mai modeste, pana la cele ale unor societăți simandicoase; prin felul în care bagă de seamă si întâmpină întotdeauna, pe toată lumea, zâmbitor si binevoitor, cu mieroase cuvinte de vindecare, asa cum îl vezi citind "adânc", cu ochelarii de moda veche parcă stând mereu să-i alunece pe vârful nasului;
- cum are mereu un gest de încuviințare al capului cand îi ascultă pe alții („Da! Da!"); prin felul cum împarte, boierește, binecuvântări si îmbrățișari sau cum sărută pe creștet pe oricine se apropie de el;
- prin toate acestea si prin destule altele, părintele este o prezență inconfundabilă, care înfrumusețează locurile prin care trece.

²²⁶ Costion Nicolescu ; " Un parinte emblematic la sfarsit de mileniu "- aparut in Revista Parohiei Sf Ilie Gorgani cu ocazia implinirii a 80 ani a parintelui Galeriu;
www.ucenic.go.ro/despre6.htm

- Părintele Galeriu este unul dintre personajele care marchează si caracterizează frumos Bucureştii necăjiţi ai acestui sfârşit de mileniu.

O descriere completă a vieţii noastre urbane din acest timp nu ar fi corectă si completă fara menţionarea figurii si lucrării lui. Si asta în extenso. Fără îndoială, dintre toti părinţii importanţi ai României contemporane, el este cel mai cunoscut, atat în mediile ecleziaste, cât şi în cele profane. Acest lucru se datorează pe de o parte prestatiei sale, iar pe de alta ubicuităţii neobosite. Este un părinte care nu numai îi aşteaptă pe credincioşi sa vina la el în biserica, dar care iese adesea si cu folos în lume. Nu este tema pe care sa o refuze sa o abordeze, oricat de stranie ar fi ea.

Un „domn”!

I-am auzit pe foarte multi dintre acei care nu prea sunt introduşi în cele ale Bisericii adresându-se cu „ domnul Galeriu” (nici măcar, ca în Ardeal, cu „domn părinte”), ceea ce pentru un credincios suna putin bizar. Realitatea este ca, într-un fel duhovnicesc!, este un domn adevarat, în sensul ca realizează asemănarea, dupa har, cu Domnul.

Un personaj (puţin) aerian.

Părintele iubeşte si repeta adesea acea definire a Sfintilor Parinţi din vechime, cum ca „răul este absenţa binelui”. De aceea, el nu prea poate realiza existenţa răului, decat cel mult într-un fel abstract, impersonal. Sub acest aspect, multi îl considera un pic naiv, usor de păcălit. El pare sa pluteasca majestuos într-o realitate care s-a desprins sau se va desprinde în chip necesar de rau. Acest lucru este si mai evident atunci cand îi apreciază pe alţii: toti sunt buni, iar când nu prea sunt, ei devin „Sarmanul!” sau „Bietul!”. Probabil ca „neputinţa” amintită provine si din faptul că, purtator şi vestitor de bine fiind Sfinţia sa, în preajmă-i răul se vestejeste în buna parte. Si dacă părintele este putin aerian, apoi asta i se trage, desigur, de la adierea Aerului liturgic, pe care-l leagană

la Sfânta Liturghie deasupra sfintelor vase, în timp ce noi ne mărturisim dreapta credința.

Un mare actor (liturgic!)

Acest aspect este deosebit de evident, mai ales, în felul în care cuvanteaza. De altfel, în studentia sa a facut teatru. Gesturile-i, de la cele ale capului la cele ale mâinilor, maniera în care urcă și coboară glasul țin numai de arta elocinței, ci și de cea a scenei. Adevărul este ca practica aceasta arta cu talent și farmec. Chiar dacă, cel mai adesea, „monologurile” sunt de o lungime wagneriană. Acest talent a fost, pentru el, ca pescar de oameni, mreaja cu care a prins spre mântuire multi peștișori, unii chiar de aur. În același timp, este destul de clar ca Părintelui îi place să iasă nu numai solar de solee, dar și la rampa. Însă este o rampă de pe care se fac lansări spre „ceruri”, spre Treimea Sfânta Care le locuiește, așteptându-ne tandru.

Un om fără timp, care are totdeauna timp.

Paroh adult, profesor universitar important, cap de familie (din ce în ce mai numeroasa), conferențiar și interlocutor suprasolicitat, duhovnic cercetat, probabil de mii de credincioși... Te miri cum poate face față părintele la atâtea cerințe, mai ales dacă ții seama și de vârsta sa și de faptul ca sănătatea i-a fost mai tot timpul pe muchie de cutit (din fericire tăria duhului a compensat fragilitatea trupului).

Nu știe sau nu vrea să refuze pe nimeni. Găsește un timp pentru fiecare. Partea dramatică este ca destui dintre cei care susțin că-l iubesc nu înțeleg să-l protejeze în nici un fel, îl copleșesc cu toate mărunțișurile lor. Sau, cine știe, poate că așa cum aminteam, tocmai aceste asalturi continue îi dau forță. În orice caz, când vrei să pastrezi o legătură mai apropiată continuă cu părintele, se cere să-ți exersezi în grad înalt răbdarea. E mereu coadă la el!

Un mare „risipitor”.

Părintele nu ține nimic pentru sine. Imparte totul, si mai ales își împarte viața cu toate ale ei. Nu exista pentru el „viața privata”, totul e pe fața si pentru toți, pentru cei sărmani cu viața duhovnicească, pentru că, până la urmă, într-un fel sau altul, toți suntem sarmani si avem nevoie de iubire părinteasca. Când era deținut la Canal, povestea cineva, împărțea de îndată, de obște, întreg conținutul pachetului primit de acasă, în timp ce toti ceilalți tot căutau sa mai țină câte ceva numai pentru sine. O slăbiciune tot are si părintele: cărțile! Cei ce i-o știu, ori o iau ca atare si îi vin în întâmpinare, considerând fiecare carte ce i-o „împrumută” ca un dar deja facut, ori evita sa o mai facă.

Un om „enervant”.

Pentru unii, mai ales pentru destui confrati (gelozie de breasla ?), părintele Galeriu poate fi enervant. Enerveaza prin calitatile sale, pe care acestia le pot considera, în unele situatii, defecte : prin calm, prin disponibilitate, prin stăruinta la rugaciune, prin împaciuitoism, prin lipsa de apologism afisat etc.

Este drept, Părintele fiind un om care încearcă sa fie (bine) cu toată lumea, ceea ce nu totdeauna se poate, se poate ajunge sa se profite de el, fiind pus, în companii nepotrivite, care-l expun într-un fel.

Un om paradoxal.

Se întâmplă ca Părintele sa rezolve pur si simplu lucruri foarte complicate, mai ales pe cele cu conținut accentuat spiritual, dar sa se complice foarte tare în soluționarea altora extrem de simple, de natură evident formală. Ca atare, trebuie căutat îndeosebi pentru cele dintâi.

Un om al iubirii neprecupețite.

Ceea ce așteaptă omul de la un alt om este mai ales un pic de atenție. Cand atenția vine din partea unui preot receptat ca a fi de mare valoare, cu punga încărcată de talanți, omul ce-i sta în față realizează ca are si el o importanță pe lumea aceasta, în care cel mai adesea se poate simți pierdut si insignifiant. O memorie fabuloasă îl ajută pe părintele sa poata chema pe nume mii de oameni si sa-și aminteasca, la momentul potrivit, detalii din viața lor. Lucrul acesta este flatant si mângâietor pentru orice om care ține sa conteze nu ca simpla oița fără nume într-o turmă prestigioasă, ci ca persoana unică si importantă, daca nu prin fapte mărețe, macar prin faptul ca si pentru răscumpararea lui s-a varsat o picătura din sângele lui Hristos. La rândul lui, părintele are și el o nevoie de iubire, si știe că nimic altceva nu-ți poate aduce o brumă de iubire decat o mare investiție de iubire. Dar, chiar si așa, nu ești niciodata în pierdere.

“Un om al rugăciunii, ascultat de Dumnezeu.

Sunt lucruri tainice (câteodata si mistice) pe care le realizezi numai prin experiența personală, despre care trebuie apoi sa dai **mărturie**. Pâna la urmă, asta așteptăm fiecare de la marii **duhovnici**: ca atunci cand suntem la ananghie sa ne sară cu eficiență în ajutor și sa ne scoată din belele. Sa ne fie o „pilă” la Dumnezeu. Or, întru aceasta lucrare s-a relevat atât de adesea Părintele Galeriu credincioșilor, în primul rând, dar si mai puțin credincioșilor, în destule ocazii. Punctul sau cel mai tare este acela ca este un om al rugăciunii permanente, o rugăciune facută cu precădere pentru alții. S-ar putea culege mii si mii de **mărturii** despre felul în care părintele i-a atras pe atația din prăpastie cu funia rugăciunii sale cu putere multă. Apologia principală practică de părintele Galeriu este **rugăciunea**.

Un părinte în sensul autentic al cuvântului și al Cuvântului.

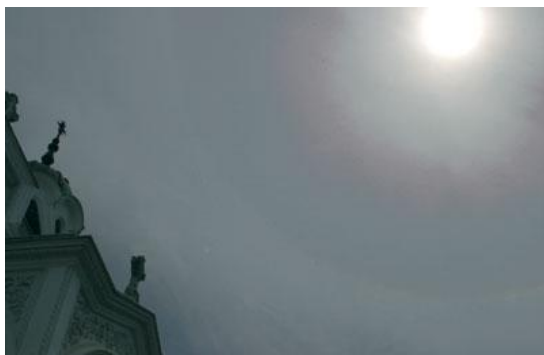
Dintre persoanele Treimii Sfinte, nu atât Hristos pare să fie modelul prim al Părintelui Galeriu, cât Tatăl ceresc. Este „părintele” prin definiție (existențială). Este un părinte bun pentru toată lumea, pentru cei simpli, ca și pentru intelectuali de rasă.

Cuvintele sale au, după modelul celor lui Hristos, straturi pentru toată lumea. Ele conțin atât citate savante, cât și istorioare în general accesibile. Nici când se repetă, discursul său nu ajunge să fie obositor, și asta datorită **trăirii autentice și intense** care-l generează și-l **nuanțează**.

Un prieten al lui Dumnezeu.

Ceea ce contează, până la urmă, este faptul că părintele a parcurs acest drum de la „slugă” la prieten al lui Dumnezeu ²²⁷ rămânând pe tot acest parcurs existențial un slujitor exemplar al Bisericii (ceea ce înseamnă al lui Hristos și al oamenilor, în același timp). Prietenia Părintelui înlesnește prietenia fiilor săi duhovnicești.

Ca atare, e bine să te însoțești cu el!

²²⁷ (cf. Ioan 15,14-15)

«Despre semnele care s-au arătat la ieșirea din lume a Părintelui Galeriu»²²⁸

Sorin Dumitrescu

Petre Mihai Bacanu: Sorin Dumitrescu, lumea vă cunoaște ca pe unul dintre ucenicii cei mai apropiați Părintelui Galeriu, dacă nu cumva chiar cel mai apropiat. Intreaga presă a semnalat ciudata aureolă a Soarelui, tivită de un curcubeu circular, apărută brusc deasupra crucii bisericii Sfântul Silvestru exact în momentul în care era dus la groapă sicriul cu trupul neînsufletit al Părintelui . Uriașa mulțime strânsă a privit consternată semnul, prezent pe cer pe toata durata petrecerii Părintelui la mormânt. Apoi semnul s-a șters treptat.

Unii au zis ca este un curcubeu fizic, de aceeași sorginte cu a curcubeului apărut cu prilejul vizitei lui Bush, alții, printre care și dumneavoastră, l-au citit auroral, ca neîndoielnic semn ceresc.

Ce anume v-a determinat să-l considerați de certă origine divină, transcendentă?

Sorin Dumitrescu: Folosesc acest prilej pentru a-i informa pe cititori că semnele au fost mult mai multe, iar unele chiar mai uimitoare decât semnul ceresc pe care îl comentăm. Ieșirea din lume a Părintelui Galeriu, începând din momentul morții propriu-zise, clinice, și până la înhumarea în grădina bisericii, a fost punctată de o serie de semnale dumnezeiești de mare și precisă expresivitate teologică, care exclud complet citirea lor ca simple coincidențe. Dar înainte de a vi le prezenta și pe celelalte, ni se pare utilă lamurirea semnificației semnului apărut pe cer la înmormântare. Ei bine, fenomenul minunat văzut pe cer de miile de oameni strânși dinaintea bisericii a fost în realitate extrem de explicit. El a reprodus pe cer un tip de icoane, dintre cele mai prestigioase, ale naosului și pronaosului bisericii în stil bizantin, zugrăvite totdeauna numai pe tavanul cupolelor, numite "cerul

²²⁸ Interviu realizat de Petre Mihai Bacanu *ucenicului Sorin Dumitrescu* - www.adevarulonline.ro/2003-08-14/Societate/curcubeu-pe-cerul-senin-la-despartirea-de-parintele-galeriu_48982.html; <http://ucenic.go.ro/despre21.htm>

bisericii". Fie ca este vorba de cupola centrală, a naosului, fie ca este vorba de cupolele ridicate pe pronaos, tavanele acestora reprezintă totdeauna principalele ipostaze christice ale tradiției Bisericii Rasaritene. Asa este, bunaoară, icoana Pantocratorului, adica a atotputerniciei Domnului, figurată pe tavanul cupolei si care străjuiește din înalt cuprinsul bisericii. Ea Il infățișează pe Hristos tinând Sfânta Evanghelie, cu degetele puternic tensionate ale mâinii stângi, iar cu mâna dreapta binecuvântând de sus, din înaltul "cerului bisericii", mulțimea credincioșilor. Aceasta megaicoana a bustului Domnului, înfățișându-se Bisericii în ipostaza Pantocratorului, este întotdeauna tivită de jur-împrejur de un inel colorat în nuanțele spectrului cromatic, inel-curcubeu care ca inel simbolizează nesfarșirea, iar ca curcubeu inelar Noua Alianța dintre Dumnezeu si oameni. La fel, acelasi curcubeu circular dă ocol însa si celorlalte ipostaze christice: Hristos Intrupat, Hristos cel Bătrân de zile etc. Or, la 13 august 2003, lumii strânse dinaintea bisericii Sfântul Silvestru i s-a arătat pe cer tocmai simbolizarea extraordinară a icoanei Pantocratorului din cupolă.

Sa ne amintim ca Scripturile si Traditia Bisericii Universale Il numesc pe Hristos "Soarele Dreptății", iar semnul de pe cer a echivalat tocmai aceasta numire teologica, si aceasta prin înseși arătarea si poziția astrului zilei în centrul imensului halou de nori, halou de nori tivit si el cu același curcubeu perfect rotund, întru totul identic celui reprezentat iconografic pe tavanul oricărei cupole bizantine.

Acest curcubeu aureolat n-are nimic de-a face cu curcubeul natural "al lui Bush"! Cel fizic apare întotdeauna pe cer sub forma unui arc, ceea ce i-a și facut pe francezi sa-l numeasca arc-en-ciel. Or, din punct de vedere conceptual, în definiția curcubeului intra în mod obligatoriu forma arcului de cerc si in nici un caz a cercului complet, altminteri francezii i-ar fi spus cercle-en-ciel! Personal, nu stiu sa mai fi fost menționată în vreuna din viețile sfinților evidența arătării acestui curcubeu perfect circular.

Iata de ce putem considera, oricat de masiva ne-ar fi stupoarea, ca pe 13 august 2003 Insuși Domnul a binecuvântat simbolic comuniunea

puternica, al carei agent, prin mila Sa, a fost unul din sfinții Săi acoperiți pe care aceleași divine milostiviri i-a fost placut să-l deconspire mulțimilor ca sfânt, pentru a-i bucura pe toti cei care nu au precupetit nici un efort pentru a fi de fata ore in sir. In plus, daca curcubeul meteorologic, "al lui Bush", a aparut dupa o ploaie si într-o zi exasperant de ploioasa, cel circular, de la înmormântarea Părintelui Galeriu, a aparut în contextul unui sir de zile in care nu a fost pic de ploaie!

La fel de uluitoare si de expresiva duhovnicește a fost si "iconografia" slujbei si prohodirii Părintelui. In pofida tuturor asteptărilor, atmosfera oficiului religios a fost absolut sărbătorească, total neconformă unei pl plângeri, ci semănând mai curând unei fericite zile ale Sfintelor Paști. Zecile de oameni care au fost de fața în interiorul bisericii o pot oricând confirma. Atât liturghia, cât si lunga slujba de înmormântare, făcută dupa tipicul destinat numai preoților de mir, au avut o luminozitate si o măretie radioasă care, în loc sa deplângă o dispariție, păreau sa slavească, dimpotriva, bucuria unei sfinte petreceri.

Toate textele plângerii mortului înscrise în pravila slujbei de înmormantare, bine cunoscutele suspinuri rostite de strana în numele proaspătului defunct aflat pe năsalie, știute aproape pe de rost de oricare creștin, au sunat cu acest prilej absolut inadecvat, încat daca unii se încăpățâneau să afișeze chipuri întristate de priveliștea morții sau lăsau sa le șiroiască lacrimi pe obraz, acestea le faceau mai mult fiindca "așa se face", nu fiindcă ar fi corespuns momentului.

Prejudecățile i-au lipsit pe unii de acuitatea duhovnicească în stare sa perceapă spontan tonalitatea jubilantă, total atipica, în care se desfasura recviemul Părintelui .

De altfel, zilele priveghiului fuseseră si ele, în mod straniu, tonice si senine. Fiecare, în felul nostru, ne-am simțit tot timpul "inima în lumina", cum îi placea Părintelui sa califice pacea launtrică.

Iata de ce semnul de pe cer nu a făcut decat sa răsplateasca miile de oameni de afara, cei care nu au mai încăput în biserica si astfel nu au

avut parte de înfiorată si nelumească lumina duhovnicească în care s-a desfasurat "dureroasa bucurie" a slujirii Părintelui .

P.M.B.: Care au fost celelalte semne si de ce credeți ca ar trebui sa le punem neaparat în legatură cu moartea Părintelui Galeriu?

S.D.: Cand un om duhovnicesc de talia Părintelui este chemat la Domnul, totul, până la cele mai mici amănunte, se umple subit de semnificații si sens transcendent. Asa-zisele coincidențe fac brusc sistem si la fel de brusc se metamorfozează într-o concordie a celor mai grăitoare si mai incontestabile evidente.

Nu va ascund ca m-am hotarat sa fac publice aceste sfinte "concordanțe", care de obicei se zice ca este bine sa fie ținute sub obroc, pentru a nu fi batjocorite de nesimțitori, fiindca sunt absolut încredințat asupra potențialului lor profetic. De altfel, sunt convins ca toți cei care au lipsit, din binecuvantate sau mai puțin binecuvantate pricini, de la aceasta extraordinară înhumare au ratat contemplarea unui eveniment de o "factură" duhovnicească extrem de rară dintre acelea vădit singulare, care au loc o dată la mai multe zeci sau sute de generații de oameni.

Totul confirmă faptul că, o dată cu ieșirea din lume a Părintelui Galeriu, românii s-au ales în ceruri cu un mare si extrem de ascultat "pledant" si rugător!

Oare considerati o simpla coincidența faptul ca Părintele si-a dat sufletul exact de praznicul Sfantului Nifon, Patriarhul Constantinopolului, adică pe 11 august?

P.M.B.: Bine, dar toata lumea stie ca părintele a murit in seara de 10 august, spre ora 21.30...

S.D.: Asa este, numai ca ce nu stie lumea este faptul ca din punct de vedere liturgic ziua începe întotdeauna în seara precedenta, începand cu ora 18. Prin urmare, 11 august, ca zi liturgica, a început pe 10 august la ora 6 a serii. Hotărând să-l cheme la Dânsul pe Părinte exact de

praznicul Patriarhului Nifon - cel din secolul XV si canonizat in 1517 -, Domnul a ținut sa confirme fagaduinta facuta celui alt Nifon, din secolul IV, Sfântul Episcop al Constantianei si Părintele duhovnicesc de peste secole al Sfântului Patriarh Nifon.

Hagiografia Episcopului Constantianei - aparută si la noi in 1994, la Episcopia Romanului, in tălmăcirea Păintelui Petroniu, staretul Sfintei Mănăstiri Prodromu (Athos) - mentionează clar faptul ca Hristos, în mod absolut excepțional, i-a promis alesului Sau Nifon ca toti cei care vor crede in sfințenia Lui, precum și în adevărul dumnezeieștilor și înfricoșatelor Lui vedenii exhatologice vor avea parte în momentul morții de prezența Domnului si a îngerilor Sai, care îi vor ușura și proslavi iesirea din lume.

Ce dovada mai clară a adevarului acestei promisiuni, facuta illo tempore ierarhului Constantianei, daca nu semnul ceresc care, la 3 zile de la deces, a marcat dumnezeiește prezenta indicibila a Domnului la înmormântarea Păintelui Galeriu!

Fiindca Părintele, avand din timp prilejul sa parcurgă hagiografia Sfântului Nifon al Constantianei, introdusă certamente în spațiul românesc de Nifon Patriarhul si, mai apoi, recuperată în 1970 din podul Mănăstirii Dionisiou, mănăstirea unde și-a dat obștescul sfârșit si unde se afla îngropat același Patriarh Nifon, a devenit unul dintre cei mai ferventi propovăduitori si marturisitori ai explozivelor vedenii ale Celei de-a Doua Veniri, asa cum i-au fost daruite de Dumnezeu sfântului.

Cu alte cuvinte a întrunit prin fapte exact exigențele cerute pentru a se învrednici sa primească si el cele făgăduite de Hristos Sfântului Ierarh al Constantianei. In ce priveste efectiv sfârșitul clinic, este greu de știut în ce fel i-a ușurat Domnul ieșirea din trup, de vreme ce tot timpul s-a aflat in coma profundă.

Cert este, potrivit martorilor din terapia intensivă a Spitalului Municipal, ca în clipa cand a fost constatat decesul si i s-a extras din trup sinistrul buchet de tuburi conectate la ventilator, părintele, fiind deja fără viață, arbora în mod surprinzator fizionomia frageda a pruncului!

În concluzie, se poate afirma, în perspectiva logicii duhovnicești, ca tocmai decesul Părintelui din 11 august 2003 girează originea celestă a semnului din 13 august al aceluiași an.

În același timp el reprezintă o imensă încurajare adresată tuturor creștinilor din România de a nu se mai îndoii asupra minunatelor fagaduințe facute de Domnul Sfântului Nifon, ci să creadă liniștiți în acest sfânt căruia i le-a promis și în puterea acestuia de a-i face și pe ei părtași la dumnezeieștile binefaceri promise.

În fine, un alt semnal dumnezeiesc autoritar, legat și el de semnificațiile comentate mai înainte, îl constituie noua lumină sub care se cuvine a fi privită înhumarea Părintelui Galeriu din ziua de 13 august, zi în care Biserica Ortodoxă prăznuiește dintotdeauna Mutarea moaștelor Sfântului Maxim Mărturisitorul.

Nu e nevoie de prea mult fler duhovnicesc pentru a sesiza faptul că înhumarea într-un anumit loc a unui om, despre care diferite semne dau de bănuț ca ar fi fost sfânt, exact într-o zi în care întreaga Biserică prăznuiește cu fast mutarea moaștelor altui sfânt al ei, nu poate fi decât o înhumare provizorie căreia, după toate probabilitățile, îi va urma negreșit o mutare, într-un tot conforma mutării moaștelor sfântului din ziua respectivă!

Dar despre împlinirea acestor profeții, abia peste șapte ani și numai cu cei ramași până atunci în viața...

« Părintele Profesor Dr. Constantin Galeriu preot și predicator de excepție » ²²⁹

pr.prof.dr.Vasile Gordon

²²⁹ pr dr Vasile Gordon « Biserica Si Scoala » Editura Cristiana 2003, p 284, 303;
<http://ucenic.go.ro/despre13.htm>

« Sfântul Ioan Gură de Aur spune în cunoscutul Tratat despre preotie ca „ascultatorii judecă predica nu numai dupa cuvintele rostite ci si dupa **faima predicatorului...**” de cateva decenii, părintele Galeriu este cel mai cunoscut preot roman din București, din țara, chiar si de peste hotare. Este preotul a cărui faimă, mai ales sub aspect predicatorial, îi determina pe creștini sa vina la Biserica Sf. Slivestru, spre a-l vedea si asculta, de la distanțe kilometrice apreciabile, în orice anotimp al anului si în ciuda oricaror greutăți. Mai ales dupa evenimentele din dec.'89, cand comunicarea a scăpat de sub control de restrictii, părintele Galeriu s-a situat constant în randurile celor mai solicitați slujitori, nu numai pentru oficierea unor slujbe particulare, ci si pentru diverse evenimente publice, comemorari, sfințiri, conferinte, etc. Presa, radioul, televiziunea, sunt, de asemenea, prezente cotidiene la ușa casei parohiale, spre îngrijorarea doamnei preotese Argentina, depășită adesea în încercarea de a le face solicitanților o programare cât de cât.

« Pot sa renunț, dar nu pot să refuz! ».

Toata lumea îl vrea **numai** pe părintele Galeriu!²³⁰ Iar Părintele nu refuza pe nimeni, caci se calauzeste dupa un principiu pe care-l rosteste adesea soptit, ca pentru sine: „Pot să renunț, dar nu pot să refuz!”. Părintele a realizat ca odata cu intrarea în preoție viața nu-i mai aparțin, iar credincioșii, simțind dăruirea totală a păstorului, îl cauta fără teama refuzului. Care sunt, de fapt, motivele acestei preferințe adesea exclusiviste? Ce-i determină pe creștini sa străbată zeci, uneori sute de kilometri pentru a-l vedea si asculta? De ce este atat de solicitat pentru slujbe, atat particulare, cât si publice?

De ce este chemat atat de stăruitor spre a tine conferințe în București, în mai toate orașele din țara si în importante centre culturale din străinătate?

²³⁰ „Parintele Galeriu: vocatia cuvântului -la împlinirea varstei de 80 de ani”-Preot Vasile Gordon

De ce reprezentanții mass-mediei, în general grăbiți și foarte ocupați, stau cateodata ore sau zile în șir, cu o răbdare de care ei însiși nu se credeau în stare, pentru a-i lua Părintelui un interviu, fie și numai de 5 minute?

Acestor întrebări nu se poate raspunde, desigur, într-un spațiu jurnalistic limitat, dar se poate da, totuși cateva indicii. Fara îndoiala, nota dominantă a faimei Părintelui **originalitatea omiletică**.

Părintele Galeriu este un predicator de exceptie, recunoscut ca atare nu numai de enoriași, între care se numără și intelectuali de marca ai Bucureștiului, ci și de studenții care l-au avut profesor, totodata de totii preoții care îl cunosc. Dimensiunea omiletica a personalității Părintelui nu poate fi, însă, apreciată izolat.

Părintele este, deodata, un slujitor impecabil, un duhovnic înțelept și răbdător, un profesor de teologie de vocație. Aceste calități nu-l determina să fie un om retras, distant, intangibil.

Părintele este de-o simplitate pilduitoare, dublată de o sollicitudine fara margini: stă de vorba, nediscriminator, cu tanti Lenuța (venită la Biserică pentru a-i „explica” pe îndelete cate defecte are „ingraturul” ei ginere, ori de cate „făcături” e în stare vecina...), sau cu un important om de stat, care asteapta docil la rând pentru a-i cere sfat în probleme de care depinde uneori soarta țării.

Părintele știe și mărturisește adesea ca pentru cel venit să-i ceară cuvânt, indiferent cine ar fi, problema pentru care vine este cea mai importanta din lume. Si părintele o tratează ca atare. De aceea, mai ales când spovedește, miezul nopții îl găsește aproape întotdeauna în Biserică.

« Părintele Galeriu este un predicator harismatic »

Din punct de vedere omiletic, aspect asupra căruia ne-am propus să zabovim, părintele Galeriu este un predicator harismatic. Este semnificativ să amintim că într-o parohie de munte, la încheierea Sfintei

Liturghii, a fost întrebat odata un țăran cum a vorbit părintele lor în acea zi. Țăranul, pe a cărui fata se putea citi ușor expresia unei mulțumiri deosebite, a răspuns: „Stii cât de frumos cânta mierla primăvara? Asa a vorbit părintele astăzi!”. A vrut sa spună, adică, indescritibil, fascinant, minunat. Am ales aceasta mica ilustrare, pentru ca aprecierea i se potrivește întru-totul si Parintelui Galeriu, care vorbește într-adevar cu totul si cu totul fascinant.

Predicand întotdeauna liber si înfățișând învațăturile într-o formă impecabilă, cand îl asculți ai simțaminte apropiate celor pe care le trăiești ascultand o pasăre maiastră, sau un violonist experimentat care interpreteaza din memorie si fără greș o piesa celebră. Părintele îți dă siguranța că nu poate greși, asa cum violonistul autentic nu poate cânta fals. Atragem atenția, în consecința, ca nimeni nu va putea sa-și facă o impresie reala asupra felului de a vorbi al Parintelui , decât ascultându-l direct. Caci o predica de-a Parintelui ne apropie într-un fel de realitate, dar pierde multe din detaliile pe care doar rostirea verbală le surprinde. Si dupa cum în pictura tocmai detaliile sunt cele care pecetluiesc valoarea unui tablou, tot asa si în predica: detaliile dau culoare rostirii omiletice.

Prezentăm acum câteva dintre atuurile omiletice ale Parintelui din care speram sa rezulte imaginea de predicator original, cat de cat apropiata celei reale:

Părintele nu predica numai la Amvon, ci prin tot ce face. Viața însăși a Parintelui este o carte deschisă de pedagogie creștină, din care credincioșii pot citi în fiecare zi. Pare sa aiba mereu în atenție cuvintele Fericitului Augustin: “Sit eius quasi copia dicendi forma vivendi!”.

Părintele nu pierde nici o clipa din vedere Modelul Suprem: Mântuitorul Iisus Hristos. Caci numai despre El s-a spus: „*Niciodata n-a vorbit vreun Om ca Omul Acesta*”²³¹. Modelului desavarsit, sub acest aspect special de Invățător, Părintele Galeriu i-a consacrat, de altfel,

²³¹*Sfanta Evangheliere dupa Ioan, VII, 47.*

unul dintre cele mai reprezentative studii omiletico-dogmatice, Mântuitorul Iisus Hristos, Învățătorul nostru suprem²³²).

Studiind (de fapt, contemplând Modelul Suprem, părintele cercetează cu multa râvnă și tâlcurile Sfinților Părinți, pe care-i evoca în toate predicile. Cu toate că are acasă cărți de ultima oră și din cele mai variate domenii, apropiindu-și cu precădere filosofi creștini moderni, din care citează cu o dexteritate debordantă, mereu are lângă foaia de scris unul sau mai multe volume din Sfinții Parinți. Anul trecut, bunăoară, nu s-a despartit nici o clipa de Omiliile duhovnicești ale Sf. Macarie Egipteanul, despre care l-am auzit odata exclamând: „*Imi sunt atat de dragi!*”.

Alt atu determinant, cu raportate la conținutul predicilor, este formația sa de dogmatist. De aceea cele mai multe dintre ele au un pronunțat caracter dogmatic. Sa nu uităm că părintele a fost cel mare dogmatist al ortodoxiei românești, părintele academician Dumitru Stăniloae și că a susținut, la Catedra de Dogmatica, teza de doctorat *Jertfa și răscumpărare*, cunoscută publicului larg și prin reeditarea ce i s-a făcut. (1993).

Predica Părintelui Galeriu are greutate și pentru faptul că propovăduitorul este preot de vocație, nu un oficiant oarecare, sau un învățator plătit. Calitatea lui de părinte autentic face ca tot ce spune să trezească receptivitate maximă.

El se deosebește clar de toți învățătorii de ocazie, indiferent de cultul sau mișcarea care-i finanțează, adevărindu-se cuvintele Sf.Ap.Pavel:

”Caci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți parinți.” ²³³

Conținutul de substanță al predicilor Părintelui, întemeiat pe Scriptură, Sfinții Parinți, pe cugetările marilor gânditori ai lumii, dar nu mai puțin pe propriile-i trăiri și experiențe duhovnicești, este prezentat într-un limbaj ales, liturgic, armonizat unui stil adecvat, i-am zice

²³² „Ortodoxia”, 1/1983

²³³ *Sfântul Apostol Pavel –Epistola I Corinteni, IV, 15.*

personal, la care se adăuga o gestică discretă și o expresie a feței și a ochilor care însoțesc fericit adevărurile expuse, subliniindu-le.

Nu se îndepartează niciodată de limbajul liturgic, fără a respinge, însă, neologismele, sau anumite expresii moderne, atunci când sunt binevenite. Părintele are întotdeauna în vedere ca limbajul nu este un scop în sine, ci un auxiliar.

Excelent cunoscător al limbii române, nu se sfiește, totuși, să deschida, de câte ori are nevoie DEX-ul, Dicționarul de neologisme, Dicționarul de sinonime, Indreptarul ortografic etc.

Este preocupat întotdeauna de găsirea celei mai fericite expresii pentru exprimarea ideilor, dar numai în ambianța liturgică. Căci predica este, de fapt, un act liturgic. Originalitatea omiletică este ilustrată, așadar, deodată cu fondul, și prin forma de exprimare, adevărându-se astfel, cugetarea inspirată a filosofului Syrus: "*Sermo imago animi est; vir qualis, talis est oratio*".

Oprindu-ne aici cu această modestă prezentare, nu socotim că încheiem, ci ca întrerupem ceva. Părintelui va trebui să-i consacram într-un viitor apropiat cel puțin un volum, la care se va ajunge în urmă unei teze de licență și apoi de doctorat, având ca subiect viața și activitatea cucerniceii sale.

Însă până atunci avem de făcut ceva tot atât de important: toți cei care am fost învredniciți cu cinstea de a-i fi ucenici, să-i stăm pe aproape spre a-l ajuta să finalizeze macar o parte din proiectele aflate pe masa de lucru.²³⁴

»Părintele profesor universitar dr. Constantin Galeriu a trecut la cele vesnice»²³⁵

Prof.univ.dr. Constantin Necula

Ne-a părăsit încă unul dintre marii profesori de teologie ortodoxă, Părintele Constantin Galeriu, adaugându-se la neamul sau cel adormit

²³⁴ Aparut în Revista Parohiei Sf Ilie Gorgani cu ocazia împlinirii a 80 ani a parintelui Galeriu

²³⁵ Constantin Necula - **Părintele profesor universitar dr. Constantin Galeriu a trecut la cele vesnice**- <http://ucenic.go.ro/despre22.htm>

si la galeria marilor luceferi ai constelatiei romanesti de profesori universitari de teologie, care au ars ca niste torte, raspandind in jurul lor lumina si caldura. In seara zilei de 10 august, la Spitalul Universitar din Bucuresti, unde în urma celui de al doilea atac cerebral, Părintele Galeriu a închis ochii pentru totdeauna. Implinea anul acesta, în luna noiembrie, 85 de ani. Cu numele sau simplu, neîncărcat de povara titlurilor universitare, academice si administrative, "*Părintele Galeriu* " a fost unul dintre cei mai cunoscuti si mai iubiti preoti din Biserica noastra, datorită **valorii si unicitații sale de nerepetat.**

Pe numele sau adevărat si frumos de Galeri Costachi, pe care n-am inteles niciodata de ce nu si l-a pastrat decat in acte, s-a nascut pe frumoasele plaiuri moldovene, in satul Racatau, comuna Horgesti din judetul Bacau, la 21 noiembrie 1918, in familia unor oameni cu credinta puternica in Dumnezeu si respect fata de semeni, tarani moldoveni, care au sadit si in sufletul tanarului Costachi dragostea fata de Biserica si slujirea lui Dumnezeu. Erau urmasii razesilor Dreptcredinciosului domnitor Stefan cel Mare si Sfant, care au păstrat si lăsat, din generatie in generatie dragostea fata de țară, de credință si de neam si dârzenia in apararea idealurilor sfinte ale poporului român. Dupa absolvirea scolii elementare, a urmat cursurile Seminarului Teologic "Sf. Gheorghe" din Roman (1930-1938), apoi pe cele ale Facultatii de Teologie din Bucuresti, intre anii 1938-1942. Intre anii 1957-1960 a urmat cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar din Bucuresti, la specialitatea Teologie Dogmatica si Simbolica, sub îndrumarea știintifica a marelui profesor Nicolae Chițescu. Si-a finalizat studiile de doctorat cu lucrarea Jertfă si răscumparare, pe care a susținut-o in anul 1973, teza fiind elogios apreciată de profesorii de atunci ai celor doua Institute Teologice din Bucuresti si Sibiu.

Dupa o experienta bogată, dobândită în preajma cunoscutului preot bucurestean Toma Chiricuta si în asociatiile crestine ale timpului, tanarul absolvent de Teologie Costachi Galeri a fost hirotonit preot pe seama parohiei Podul Valeni, din judetul Prahova, in anul 1943, unde a pastorit cu frumoase roade pana in anul 1947, cand a fost transferat la

parohia "Sfântul Vasile" din Ploiești, care a constituit locul si mediul de afirmare al Părintelui Galeriu, ca un excelent slujitor, predicator si pastor de suflete. Slujea mereu cu mare placere, cu multa prestanta si distinctie, cu vocea sa frumoasa, bine timbrata si calda, cu modulatii baritonale greu de imitat, fiind patruns de maretia si inefabilul misterului liturgic, aureoland slujirea cu predica sa întraripata si convingătoare. Numele si faima sa de preot de exceptie s-au răspandit cu repeziciune, devenind tot mai cunoscut. Acesta a fost si motivul pentru care vrednicul de pomenire Patriarhul Justinian I-a adus, în 1971, ca preot duhovnic la Institutul Teologic Universitar din Bucuresti si în acelasi timp slujitor la parohia "Sf. Silvestru" din Capitala, al carei paroh a devenit la scurta vreme si unde a desfasurat o admirabila lucrare pastorală si gospodareasca.

Numele sau se lega acum de aceasta parohie si de Institutul Teologic unde, dupa numai un an de slujire ca duhovnic, a trecut la catedra, la disciplinele Teologie Fundamentala si Istoria religiilor, pana in 1977, cand a fost numit ca profesor titular, prin concurs, la disciplina Omiletica si Catehetica cu notiuni de Pedagogie, la care a predat pana la pensionarea sa la limita de varsta, în 1988, ramânând apoi în învățământ cu calitatea de profesor consultant si îndrumator de doctorat, la disciplina pe care a predat-o, pana în anul 2002. Multi dintre ucenicii sai s-au laureat cu titlul academic de doctor în teologie.¹⁸ doctoranzi au ramas cu lucrarile începute²³⁶. Dacă Părintele Constantin Galeriu a desfășurat o frumoasă si rodnică activitate pastorală la parohia "Sf. Silvestru", unde a reusit să adune lume de calitate si mai ales intelectuali, biserica sa devenind neîncapatoare si punct de referință în Capitală, nu mai puțin importantă i-a fost activitatea de la catedră.

Cu chipul sau cu adevarat preotesc, purtând permanent haina preotească, nevăzându-l niciodată si neimaginându-mi-l cum ar fi apărut în costum civil, cu figura sa tolstoiană, cu barba mare, îngrijită si

²³⁶ Din cuvântul pr. prof. dr Vasile Gordon la pomenirea de 3 luni din Aula Facultatii de drept
116

inconfundabilă, cu privirea ageră si rascolitoare, dar totdeauna caldă si iubitoare, cu parul si tinuta vestimentară îngrijite, cu vocea lui barbatească, baritonal timbrată, asemănătoare glasului de tunet al profetilor, cu bogatia stilistică a limbii sale literare, care amintea de frumusețea vorbirii Sfântului Ioan Gură de Aur, cu talentul sau oratoric, rar întâlnit, cu temeinică să pregătire, ancorată în cele două izvoare inepuizabile de inspirație, Sfânta Scriptura si Sfintii Părinti, Părintele Galeriu a vorbit mereu atât de frumos cum putini ca el au facut-o, atrăgând în jurul sau studentii si credinciosii si sporindu-si zilnic auditorii.

Vorbea atât de ușor si de firesc, ca si când cuvântul sau ar fi curs asemenea unei ape de la izvor. Nu căuta niciodată expresiile încălcite si bombastice ca sa epateze, ci totul venea de la sine. Avea o memorie fenomenală, citând cu ușurință din Sfânta Scriptura, Filocalie si Sfintii Parinti. Avea o cultura enciclopedică si putea sa discute pe teme din orice domeniu. Imi aduc aminte ca, într-o vară, l-am însoțit la Paltinis, unde se afla marele om de cultura si filosoful Constantin Noica. Eram curios sa văd cum o sa decurga întâlnirea. Totul a fost o încântare, participând la dialogul dintre cei doi. Părintele Galeriu era la el acasă în domeniul filosofiei. Era așa de bine documentat, încât dădea impresia ca în acel moment lăsase din mână dictionarul, volumul de enciclopedie sau un izvor bibliografic.

Era o mare plăcere sa-l provoci la o discuție si sa descoperi câte lucruri stia. Păcat ca nu si-a scris memoriile, fiindcă detinea uluitoare date si informații din viața personalităților marcante ale neamului si culturii românești si despre evenimentele de seamă care s-au succedat în timpul vieții sale, în istoria poporului român.²³⁷ Părintele Galeriu i-a învățat pe studentii sai omiletică si catehetică sau predica si

²³⁷ Din cuvântul pr. prof. dr. Nicolae D. Necula decanul Facultății de Teologie Ortodoxă "Patriarhul Justinian" a Universității București la Slujba înmormântării Părintelui Galeriu ,13 august 2003

cateheza, nu atât teoretizand despre ele, ci vorbind el însusi. Atât la "Sfântul Silvestru", cât si la Paraclisul "Sfânta Ecaterina", ca si la catedra si în mai toate orașele mari din tara, sau la radio si televiziune, Părintele Galeriu a vorbit mereu despre Dumnezeu si credința creștină. Avea convingerea si plăcerea de a vorbi despre Dumnezeu si lucrurile sfinte. Chiar si la examenele cu studentii, vorbea de multe ori tot el ca sa fie sigur ca măcar, acolo, în ultima clipă, studentul a auzit ceea ce trebuia să audă si să stie. Cât priveste notarea studentilor, a făcut-o mereu cu generozitate, fără să se târguie sau să cântărească prea mult notele. A trecut mereu de la el si niciodata nu a încercat să umilească pe studenti sau să arate cât de multe stie fata de ei, ci a fost permanent stăpânit de gândul ca adevărul si cuvântul lui Dumnezeu trebuie propovăduite.

Asa se explica faptul ca mereu a vorbit cu convingere si convingător si s-a entuziasmat până la transfigurare ori de câte ori a vorbit despre Dumnezeu. Cuvântul sau n-a fost niciodata superficial si anost, ci înflăcărat si dinamizator. De aceea a fost foarte iubit si apreciat de catre studentii si de credinciosii care l-au ascultat.

«Dialogul Stiinta – Religie La Părintele Galeriu »

Prof.univ.dr. Costea Munteanu²³⁸

I. Punerea problemei

Ultimii zece ani, în mod special, sunt martorii unei intensificari fără precedent a interesului pentru studierea legaturii dintre cunoasterea prin ratiunea stiintifica si cea prin credinta religioasa. Initiativa apartine, neindoios, lumii stiintifice: la sfârșitul anilor '90 ai secolului trecut, American Association for the Advancement of Science (AAAS) – cea mai mare asociatie mondiala a oamenilor de stiinta – crea o sectiune

²³⁸ <http://ucenic.go.ro/despre30.htm>

speciala de dezbateri si cercetari menita sa contribuie la dezvoltarea dialogului dintre Stiința si Religie; prestigioasa Oxford University din Anglia infiinta, in aceiasi ani, prima mare catedră universitara din Europa dedicată domeniului „Stiința si Religie”; revista Scientific American semnala, în numarul sau din 7 septembrie 1999, faptul ca deja existau la vremea respectiva mai mult de cateva sute de cursuri universitare ce se predau in facultățile americane si care abordau o noua disciplina universitara in formare – „Stiința si Religie”.

Si exemplificarile ar putea continua din abundență. Se pare ca majoritatea analistilor care au încercat sa explice aceasta evolutie relativ recenta înclină să creadă că apropierea interesului stiintific al savantilor de astazi de zona de interfață cu cunoașterea adusă prin credința religioasă exprima redescoperirea de catre lumea stiintei a convergentelor epistemologice si gnoseologice între cele doua modalitati distincte de cunoastere²³⁹ pe fundalul constientizarii faptului ca „știința trece acum printr-o criza de identitate”²⁴⁰ in conditiile in care întrebările pe care si le pun tot mai des științele naturale de varf (fizica si biologia, mai ales), precum „de ce exista complexitate in univers”, sunt despartite foarte putin de întrebările teologice despre motivul existentei tuturor lucrurilor. Este contextul in care se cuvine sa aratam ca, in condițiile in care adeptii scepticismului stiintific ce a dominat secolul XX, bazandu-se confortabil pe scientism, materialism si reductionism, au anulat in mod efectiv toate ideile despre Dumnezeu, considerandu-le iluzorii in domeniul știintei. Noua orientare a științei, bazata pe stiintele complexitatii si haosului, vine acum si contrazice serios, poate chiar demolându-le, părerile fundamentale din care s-au nascut, in timpurile moderne, criticile scepticismului științific contra ideii de Dumnezeu.

²³⁹ [Staune, 2000, p. 5],

²⁴⁰ [Haught, 2002, p. 198],

O dovadă serioasă în acest sens este faptul că, în prezent, știința analizează obsesia sa anterioară față de abstracțiile liniare, care au constituit miezul intelectual al ateismului materialist modern. Noua percepere științifică, privind predominanța sistemelor neliniare din natura, pune însă sub semnul întrebării respectabilitatea științifică a materialismului și reducăționismului, care s-au bazat, în general, pe o credință naivă în caracterul absolut liniar al proceselor naturale. Fapt este că știința însăși clatina acum temeiurile scepticismului științific modern, aceasta schimbare remarcabilă alimentând, cum spuneam, un interes cu totul nou pentru dialogul Știința-Religie. De cealaltă parte, afirmarea noului tip de știință nu avea cum să rămână indiferentă lumii teologice.

Pe lângă faptul că s-au înmulțit studiile teologice pe tema relațiilor dintre credință și știință (lucrarea, deja citată de noi, a teologului John Haught de la Georgetown University, fiind doar un exemplu în acest sens), preocuparea legată de acest subiect s-a extins și la sferele eclesiale (vezi, în acest sens, amplul colocviu internațional organizat în luna mai 2000 la Vatican, cu ocazia „Jubileului oamenilor de știință”²⁴¹).

II. Incadrarea viziunii Părintelui Galeriu

Față de acest context general, se cuvine să precizăm că tema dialogului dintre cunoșterea științifică și credința religioasă a reprezentat, se pare, o preocupare permanentă a Părintelui Galeriu, dincolo și independent de circumstanțele istorice particulare ale sfârșitului de secol XX la care ne-am referit anterior. Este adevărat, există motive să credem că această preocupare a sporit în intensitate în anii din urma ai vieții sale, probabil și sub influența afirmării preocupărilor reînnoite ale lumii științifice pentru fertilitatea dialogului

²⁴¹ [Convergences, 2000, p. 4].

Stiinta-Religie, dar caracterul de reflecție teologică perenă asupra statutului cunoașterii științifice rămâne o particularitate ce îl singularizează pe Părintele Galeriu în contextul contemporaneității sale. De altfel, inițierea și îndrumarea, de-a lungul anului 2001, de către Părintele Galeriu a grupului de reflexie duhovnicească „Conștiințe în slujirea cu iubire a Adevărului” poate fi înțeleasă, credem, mai curând ca o încununare a maturizării gândirii sale teologice pe acest subiect, decât ca o formulă de acomodare la un curent de gândire în plină afirmare la aceea vreme. În orice caz, studierea contribuției specifice a Părintelui Galeriu la dezbateră problema relațiilor Știința-Religie reclamă, neîndoios, un efort exegetic tenace, sistematic și competent. În ceea ce ne privește, cutezăm ca, prin cele câteva pagini următoare, să încercăm a schița doar ceea ce ni se pare nouă a fi aspectele fundamentale ale acestei contribuții.

III. Despre cele trei nivele ale problematizare

Împărtășim opinia ca, la Părintele Galeriu, înțelegerea naturii specifice a legăturii ce există între cunoașterea științifică și credința religioasă se asază pe trei nivele distincte și întrepătrunse de problematizare, și anume: limitele cognitiv-epistemologice ale științei rupte de credință; imperativul statutului înduhovnicit al omului de știință; miza ontologică a împreună-lucrării dintre Știință și Religie.

1. Limitele cognitiv-epistemologice ale științei rupte de credință

În acord cu gândirea Sfinților Părinți [vezi și Ieromonahul Serafim Rose, 2001], Părintele Galeriu consideră ca datele adevărului științific nu vin în contradicție cu Adevărul revelat ²⁴²dar, „în timp ce adevărul științific este de la Dumnezeu, Adevărul revelat este dumnezeiesc” (citându-l, aici, pe Sfântul Grigorie Palama). De aceea, în timp ce

²⁴² Pr. Petre Comsa, *Cunoașterea lui Dumnezeu la Sfântul Vasile cel Mare*, Editura ASA, București, 2003 pagina 6

adevarul crestin este obligatoriu pentru mantuire, adevarul stiintific nu este, dar poate fi „precum frunzele care ofera fructului învelis si infatisare frumoasa”. Acest lucru este convergent cu spusele Sfântului Vasile cel Mare, dupa care activitatea rationala (prin stiinta) este buna daca ne duce la admirația fața de Dumnezeu, dar, in caz contrar, „simpla credinta sa ne fie mai puternica decat argumentele logice”

Fata de aceasta înțelegere în spiritul patristic a relatiei dintre Stiinta si Religie, Părintele Galeriu pune în discutie conditia stiintei de astazi, care a incercat sa rupa legatura intre credinta si ratiune. Ca atare, sustine Părintele, știința a ajuns dogma, încat ceea ce ofera ea, în cel mai bun caz, este adaptarea Revelatiei la datele stiintifice. Pe aceasta linie de analiza, Părintele Galeriu observa ca știința rupta de credinta a cautat „înlocuirea Unului Dumnezeu si a pornirii ca «Dumnezeu sa fie totul in toate» cu orientarea atenției asupra interpretarii materialiste a «Unului» (W. Heisenberg). S-a încercat realizarea unei antropologii in care «chipul» a fost înlocuit cu «amprenta oarba întâmplătoare», socotindu-se ca paradigma propusa de Freud pentru cunoasterea omului este mai buna decat cea propusa de crestinism (R. Rorty)” [op. cit., p. 5]. Sunt evolutiile parcurse de stiinta secularizata care il determina pe Părintele Galeriu sa constate ca „la acest sfarsit de secol si de mileniu, dupa uimitorul progres al stiintelor naturii, apare o marturie totodata revoltatoare si revolutionara: știința își recunoaste limitele” ²⁴³ Mai mult decat atat. Smerita de incapacitatea ei de a întemeia o conștiinta morala adevarata si de a oferi un raspuns la întrebarea sensului existenței si a vietii noastre [aici, se dialoghează cu ideile dezvoltate de Jean-Pierre Longchamp in *Science et croyance*, Desclée de Brouwer, Paris, 1992], stiinta a ajuns - in interpretarea Părintelui - sa considere acum ca o dovada de maturitate faptul ca își poate stabili limitele (cf. J. D. Barrow), iar formularea unor abordari precum Principiul Antropic Cosmologic (cf. B. Carter) sau Teoria Moderna a Designului Intelligent

²⁴³ «*Parintele Galeriu*», Anastasia, 2001, p. 43

(cf. W. Dembsky), are menirea, in opinia Părintelui , sa aduca o viziune incurajatoare privind menirea creatiei.

Este cat de poate de grăitor pentru maniera „ziditoare” in care interpreteaza Părintele Galeriu evoluțiile recente ale științei moderne secularizate – care, in spusele sale, s-a dorit obiectivă si rupta de credința – si următorul gând al său: *„Dar lucrul cel mai important este ca știinta (...) se constata astazi ca este «semn social al vremurilor în care este elaborata (S. J. Gould), ca stiinta are la baza o credinta (A. Louth), o traditie (H. G. Gadamer), o «dimensiune tacita» (M. Polanyi), ceea ce Sfantul Vasile cel Mare a spus-o acum 1600-1700 de ani, cand afirma ca «in stiintele omenesti, in orice caz, noi sustinem ca credinta este cea care precede cunoasterea». Acest adevar este la începutul explorarii lui si va da rezultate deosebite. Se deschide calea propovaduita de marele ierarh care cere: «Ingăduie-i minții credința» pentru ca «rațiunea numai prin credința poate înțelege binele»”* ²⁴⁴

2. Imperativul statutului înduhovnicit al omului de știință

Suntem de parere ca o astfel de viziune luminoasă si ziditoare asupra condiției actuale si dezvoltarii viitoare a științei secularizate smerite prin recunoasterea propriilor sale limite cognitiv-epistemologice cerea, din partea Părintelui Galeriu, o înțelegere plina de iubire față de însasi condiția umana a omului de știință.

„Ca orice om modest, împărtășesc si eu din cultura, mai ales din stiința, din tinerete am iubit stiința (...) Eu ma simt atat de aproape de oamenii de stiința, cu o singura deosebire. Eu înțeleg omul de stiința; el lucreaza cu instrumentele lui fizice. ”Dar instrumentele materiale sunt prea grosiere ca sa sesizeze lumea spirituala. Deci, omul de stiința vine cu aceste aparate si sesizeaza efectele lumii interioare, manifestarile exterioare. Si tocmai o astfel de înțelegere de profunzime a relatiei intime ce exista între

²⁴⁴ Pr. Petre Comsa, « Cunoașterea lui Dumnezeu la Sfantul Vasile cel Mare », Editura ASA, Bucuresti, 2003 -pagina 5

statutul cognitiv al omului de stiinta si conditia sa duhovniceasca credem ca i-a permis Parintelui Galeriu o formulare memorabila – ce sintetizeaza adancimile profesiei de cercetator stiintific – precum aceasta:

„Ar trebui stiut, o data mai mult, ca in nici un domeniu al existentei nu se poate realiza, infaptui o opera autentica fara aceasta simbioza între munca stiintifica pentru adevar si sfințenia vieții pentru adevar” ²⁴⁵

De aceea, pentru Părintele nostru, „calea științifică este o cale de a ajunge la marturia lui Dumnezeu”, iar acest lucru îl spunea cu referire la eminentul savant român Nicolae Paulescu, pe care îl considera drept model a ceea ce poate sa însemne „omul de stiinta cast si sfânt” (a se vedea, în acest numar, eseul semnat de d-l Razvan Codrescu).

3. Miza ontologica a împreuna-lucrării dintre Stiinta si Religie

Ceea ce asigura, însă, o unicitate exemplară gândirii în domeniu a Parintelui Galeriu este perspectiva istorică crucială pe care o atribuie dialogului contemporan dintre Stiinta si Religie. Nu numai ca smerenia stiintei secularizate este vazută ca un atribut definitoriu al zilelor noastre [... stiinta își recunoaște limitele (...).

O nouă epocă se naște în istorie, cu noi, sub ochii nostri. Astazi, stiinta, în domeniile ei fundamentale – fizica si biologia –, vine în întâmpinarea Revelației, a credinței Bisericii (...), Cad zidurile separării, se întâlnesc acum Revelația si Stiinta”²⁴⁶ Iar in alt loc spune: „... eu cred azi urmatorul lucru: revelația Sfintei Scripturi, a Bibliei si a tradiției începe tot mai mult sa se întâlnească cu revelațiile stiintei. Stiinta bate astazi la porțile spiritului (...).Acesta e viitorul stiintei.

²⁴⁵ Părintele Galeriu, in Ziua, 2001

²⁴⁶ «Părintele Galeriu», Anastasia, 2001, coperta finala

Eu așa cred, si atunci acesta va fi adevăratul umanism, în sensul ca modelul omului nu e un simplu om, cum au încercat renașcentiștii, ci e Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul”.

Caracterul epocal al vremurilor pe care le trăim, de împreună-lucrare între Știința și Religie, își trage seva, în viziunea Părintelui Galeriu, dincolo de smerenia limitelor cognitiv-epistemologice ale științei moderne secularizate, dincolo de statutul firesc înduhovnicit al omului de știință, din faptul ca are loc o mutație în conștiința umană, pe care Părintele o explica astfel: pe de o parte, ca restaurare a vocatiei umane (adica, o mutație din cadere, în sens pozitiv), exprimata prin faptul ca mintea noastră este dornică de întâlnirea cu Adevărul; iar pe de alta parte, conștiința noastră simte o chemare spre împărtășirea de darurile Duhului Sfânt.

Si, susține Părintele Galeriu, este caracteristică epocală a vremurilor pe care le trăim astăzi ca în mod special darul Cunoașterii și darul Bunei Credințe să se unească ca într-o cununie; pentru Părintele Galeriu, raportul Știință-Religie nu poate fi conceput decât numai în comuniune, ele neînsoțindu-se în luptă, ci într-o perihoreză (întrepătrundere).

Astăzi, susține repetat Părintele Galeriu, știința se îndreaptă spre un orizont divin însoțit; altfel spus, ea bate la porțile transcendentului. Drept urmare, atunci când, prin însoțirea prin comuniune a Științei și Religiei, Părintele vede și simte caracterul epocal al vremurilor noastre, el are în vedere, în mod declarat, două realități de adâncime: o prima realitate, aceea a existenței unei relații de nedesfacut între Revelație și Istorie (Istoria nu se mișcă la întâmplare, în afara Revelației, ea fiind sub puterea Revelației); și o a doua realitate, cea a relației între Iubire și Adevăr, ca atribute ale Revelației, ce sunt și ele într-o unitate de nedesfacut (pe măsura ce iubesc mai mult, cunosc mai mult, sunt mai în Adevăr.)

Dar, cum stiu ca ma aflu in Adevar?

Atunci cand orice gând, act, fapt al meu se afla în lumina Adevarului creator si de-viața-făcător, adică în lumina lui Hristos).

De aici, mesajul întreg al Părintelui Galeriu: o astfel de Conștiința (Stiința) în slujirea Adevarului creator si de-viața-facator asigura iubirea între oricine, între toti oamenii, indiferent de convingerile lor, de diferențele dintre ei.

Deci, caracterul epocal al vremurilor pe care le trăim stă în faptul că împreună-lucrarea între Stiinta si Religie ce are loc in lumina lui Hristos (prin comuniunea dintre darul Cunostintei si darul Bunei Credințe) este parte inseparabila a iubirii si înțelegerii între oameni.

De aceea, miza dialogului dintre Stiința si Religie nu este numai una epistemologica si gnoseologica, ci mai ales una ontologica, întrucat calitatea duhovnicesc-lumeasca a vieții pe care o trăim astazi depinde și de împreuna-lucrarea, în Hristos, dintre Stiința si Religie.

« Părintele Galeriu.

De la tinerețea fără bătrînețe la viața fără de moarte»²⁴⁷

Răzvan Codrescu

Preoții trec, bisericile rămân. La Sf. Silvestru, biserica pe care Părintele Galeriu a prefăcut-o în frunte a parohiilor bucureștene din ultimul sfert de veac, evlavia își înalță mai departe cântările, iar bucuria praznicelor străluminează sufletele și chipurile credincioșilor. Au însă cu toții o strângere de inimă, căci gândul alunecă mereu, înfiorat, spre cel ce s-a mutat de la noi, dar al cărui duh dă parcă târcoale zidurilor ce au reverberat de atâtea ori la glasul lui ca un tunet suav. Iar afară, peste mormântul cu flori întotdeauna proaspete, lumina îngenunchează ca spre o tainiță a ei.

De un leat cu România împlinită între hotarele ei firești, Părintele Galeriu (21 noiembrie 1918-10 august 2003) a fost trimis s-o cheme, cu glas mare, din pustia acestui veac, la cealaltă împlinire, mai presus de hotarele Firii: împlinirea în Duh. Dumnezeu n-a căutat la puținătatea noastră și ni l-a dăruit la vreme de cumpănă, ca să străbatem, agățați de sutana lui de lumină, prin bezna de iad a comunismului. Chitul roșu a căutat să-l înghită în pântecul lui cu zăbrele, dar Dumnezeu a vrut să fie vărsat afară, ca să strige proorocește, ca-ntr-o altă Ninive, dreptatea Celui Preaînalt. La Biserica "Sf. Silvestru", pe care a prefăcut-o în Templu suprem al Cetății, Părintele Galeriu s-a făcut cuvânt crucificat păstorilor și turmei, răscumpărând vremurile, cu smerită măreție. Jertfa, ca temei de înviere, cum însuși a spus-o, a fost pasiunea lui de o viață. Ca preot, ca duhovnic, ca profesor, ca orator public, pe Părintele Galeriu toată lumea îl asalta și pentru toți găsea o fărâma de timp și de tărie. În vremea din urmă părea obosit, dar se

²⁴⁷ www.romfest.org/rost/nov-dec2004/galeriu-tinerete.shtml; <http://ucenic.go.ro/despre2.htm>

aprindea vorbind și parcă o putere de sus pogora mereu asupra lui, însuflețindu-l. Zăbovea în el, atotprimenitoare, tinerețea fără bătrânețe a harului...

Și iarăși Dumnezeu n-a căutat la puținătatea noastră și a făcut să rămână stâlp viu de lumină în urma Părintelui Dumitru Stăniloae, Bogoslovul neamului românesc. La răscruce de veacuri și de milenii, Părintele Galeriu a fost – dincolo de toate cântirile, de care la noi nu scapă nici sfinții! – figura tutelară a gândirii teologice românești de după prăbușirea comunismului, iar Ortodoxia a respirat prin plămâni lui ca prin puterea unei stihii...

La 10 august 2003, în Secția de Anestezie și Terapie a Spitalului Clinic Universitar din București, la ceasul când se îngână lumina cu întunericul, n-a dispărut un om, ci o instituție.

În contextul cel mai ingrat al istoriei noastre, Părintele Galeriu, înțelept ca șarpele și curat ca porumbelul, găsisese calea mărturisitoare spre lamura neamului, aducând la asumarea credinței și a vieții creștine o adevărată oștire de tineri intelectuali, care au albit cu vrednicie sub călăuzirea lui duhovnicească...

Când ne e greu fără Părintele Galeriu, mângâiere să ne fie în încredințarea neștrămutată că ne veghează nevăzut din ceruri, iar în cuvântul lui, fie și citit dintr-o pagină tipărită, învie răbdător pentru fiecare dintre noi, în acel "acum" ineputabil despre care îi plăcea să vorbească adesea și d e unde nici o moarte nu-l poate răpi.

Rodion Galeriu

Rodion și Ciprian sunt bărbați frumoși, cu barba încărunțită și stufoasă, asemeni Părintelui lor. Isi amintesc cu plăcere de anii copilăriei, așa cum a fost ea: chinuită și plină de neprevăzut. O singură umbră de tristețe. Tatal le-a lipsit mult timp: în multe randuri a fost ridicat de acasă și întemnițat. Apoi, îi va fi dăruit lui Dumnezeu și semenilor din timpul cuvenit familiei.

»La noi acasă, ușa a fost întotdeauna deschisă«, povestește Rodion. »Mama a trait între ușa și telefon. Ca-ntr-o răscruce. Cu excepția momentului liturgic, când avea treabă în primul rand cu Dumnezeu, tata răspundea la toate chemările enoriașilor. Noi nu ne puteam bucura de el. Rar se întâmpla să ciocnim un ou de Paști. Apoi pleca. Biserica îi stăpânea programul. Ajungând medic la Parincea, langa Bacău, la 40 km de locul unde s-a născut tata, am descoperit prin '71 un pacient, om necăjit, care, după ce l-am tratat, mi-a spus așa: "Eu m-am născut în 1918 în Răcățeau. Cu tatal dumitale sunt prieten vechi. Și acum, de Paști, mi-a trimis 100 de lei"«.

Si tata plecase din Parâncea în 1943."

Destinul.

Părintele Galeriu a îmbrăcat sutana în 1943. Tot atunci s-a și căsătorit. Nunta a făcut-o cu 10.000 de lei, banii câștigați la seminar. Luase premiul I la predica. Nichifor Crainic și Gala Galaction vedeau în tânărul seminarist o mare valoare și hotărâseră să-l trimită la Berlin pentru studii. N-a fost să fie. Războiul l-a ținut acasă. Pronia l-a trimis pe Galeriu într-unul dintre cele mai sărace cătune din Prahova: Podul

²⁴⁸ www.jurnalul.ro/articol/8461/facatorul_de_pace

Văleni. Parohie micuță: 90 si ceva de familii. In vreme de razboi fiind, a izbutit sa restaureze Biserica. Numai el știe cum. De aceea, oamenii de acolo nu l-au uitat niciodată. Părintele Toma Chiricuță, unul dintre cei mai mari predicatori ai timpului, îi promisese ca îl va aduce la Institut, în Capitala. L-a uitat însa în sătuc. Abia în 1948 a venit ca preot la Biserica Sf. Vasile din Ploiești, unde a slujit timp de 25 de ani. Pentru a locui cât mai aproape de biserica, părintele si-a construit o casuță cu o sufragerie si doua camere. In '73 a fost chemat la București. In ultimii ani de viață, Părintele Galeriu parcă întinerise. Răspundea tuturor chemarilor din țară. Studenții ortodocși, pe care el îi iubea atât de mult, organizau conferințe in toate centrele universitare. In cele 40 de zile ale postului trebuia sa fie peste tot. La Biserica Silvestru din Capitala, unde slujea, dar si la Timișoara sau Iasi. La Biserica Sf. Vasile erau la un moment dat 40.000 de enoriași. Părintele Galeriu avea o memorie absolut senzatională. Cunoștea până și arborele genealogic al enoriașilor săi.

Nu avea limite în generozitate .

Printre fiii duhovnicești sau numărat Ioan Alexandru si Sorin Dumitrescu. L-a spovedit si pe Horia Patapievici. Părintele Galeriu nu avea limite de generozitate cand era vorba să sprijine un fiu spiritual. La 13 decembrie 1983, cand a murit Nichita Stănescu, Dora l-a sunat pe Sorin Dumitrescu, care a luat legătură cu preotul. Ceaușescu dăduse dispozitie ca Nichita sa rămână la morgă două zile, până-l duc la Uniunea Scriitorilor. Părintele Galeriu a venit la Spitalul de Urgenta si l-a dus la Biserica Sf. Silvestru, sa fie privegheat creștinește.

Indumnezeire prin teatru .

“Tata era un propovăduitor complex”, îl descrie Ciprian. “Făcuse o caravană de film religios. Mergea prin sate si le punea țăranilor filme despre nașterea lui Hristos, despre răstignire. Dânsul nu a respectat niciodata reguli impuse. In timpul facultății, Părintele Galeriu fusese

conducatorul grupei de studenți, care erau si actori. Timp de doi ani, Părintele Galeriu a reprezentat piese de teatru cu tematica religioasă. Toma Caragiu, pe atunci directorul teatrului din Ploiești, a venit într-una din zile la tata, pentru ca punea în scena o piesa în care aparea un duhovnic care spovedea un pușcariu. Au intrat atunci la idei Poliția si Securitatea. Tata i-a păstrat neștersă amintirea si, dupa '77, i-a făcut în fiecare an parastas."

Drumul spre Canal .

Fiindcă le spunea oamenilor ca nu Marx e adevaratul învațator, ci Hristos, Părintele Galeriu a fost bagat la beci. Era în postul Sfintei Marii cand l-au arestat, în 1952. Cu doi ani în urma mai fusese arestat, pentru ca nu-l denunțase pe liderul liberal Victor Nicolau, pe care îl ascundeau socrii săi. Copii erau toți mici. Cel mai mare dintre frați era nascut în 1945. Se aflau cu totii la Mănăstirea Cheia în vacanța de vară. "Tata ne-a lasat sa facem praznicul si a plecat la parohie. N-a mai venit. Situația era grea. Mama nu avea serviciu, eram patru copii, casa era toata răscolită si dânsul arestat. Atunci a fost dus la Canal. L-a scăpat Gala Galaction, care i-a scris lui Petru Groza asa ceva: "Draga Petrică, mă grăbesc". Adica, Gala era bătrân si se temea sa nu moară până nu-l știa pe tata liber."

Intoarcerea acasă .

Cât a fost închis preotul, familia n-a murit de foame. A primit sprijin din partea credincioșilor. Sâmbata si duminica veneau caruțe de prin sate, cu făină, ulei, păsari. Pe atunci, la fiecare mănastire se facea slujba pentru Galeriu. Intr-o convorbire cu Dorin Popa, Părintele povestea cum a ajuns acasa, proaspat eliberat, iar copii nu l-au recunoscut²⁴⁹:

²⁴⁹ Dorin Popa - « Cu Părintele **Galeriu** între Geneză și Apocalipsă »-Ed Harisma 2002-pag 101

«Era de Sf. Dumitru. Soția se dusesse la hram, apoi la o creștină. Când am ajuns la poarta, am venit ca un soldat de pe front cu o ranița în spate, nebarbierit. O creștină venise la noi nu știu de ce. Nu m-a cunoscut. Mi-a dat voie să intru eu înainte pe poartă. Când am ajuns în casa, Ciprian și Serafim - erau mici - nu m-au cunoscut nici unul. Ceilalți doi nu erau acasă. Am început să-i întreb, cu meșteșug metodic, așa, cum ar iscodi cineva pe copii, de una, de alta, cum o mai duc, dar unde e mama voastră și așa mai departe. Apoi, încetul cu încetul s-au dumirit. Pe urmă a venit soția. Mi-a spus: "Mai omule, nici când erai tu acasă nu am avut atâtă belșug, cât am avut în lipsa ta". "Adică cum? Au avut grijă?". "Da. În fiecare dimineață, într-un loc, găseam o pâine. O puneam cineva acolo, pe furiș". «

Calator cu piciorul si cu spiritul .

Continua Rodion: "În 1957, la 11 ani, împreună cu tata, mama și un grup de ucenici am avut experiența primă a unui lung drum, a unui pelerinaj la mănăstirile din nordul Moldovei. Tot ceea ce s-a petrecut în acele două-trei săptămâni de vară îmi revine în memorie ca și cum toate oprelistele pe care le-am pune în calea ta lumea pot fi depășite. Coborând de la Putna la Sihăstria, am poposit în toate mănăstirile, folosindu-ne doar de sprijinul pe care ni l-a dat Dumnezeu. Am călătorit în camioane, pe lemne, pe butoaie, pe jos. La fiecare mănăstire eram servit cu bun bunătățuri: serbet de cireșe amare cu apă rece, zmeură, mese binecuvântate de călugari la câte o stâna. Eram la Sihăstria și unul dintre ciobanei m-a suit pe un măgar. Tocmai când tata și cu Părintele Cleopa dădeau binecuvântarea, am trecut eu printre ei călăre pe măgar, împins de ciobănel.

Oriunde mergeam era tot timpul o **întâlnire fericită, de bucurie și de slăvire în comuniune**. Toată viața am fost urmărit de asta. N-a existat vară, până să se îmbolnăvească tata, fără să facem drumul acesta".

António Aroneasa

Numai un fericit poate tâlcui »Fericirile « lui Hristos din Predica de pe Munte asemenea Părintelui Galeriu. Cunoaştem foarte mulţi »Cele nouă Fericiri « spuse de Mântuitorul Hristos şi, în mare, ştim şi înţelesul lor. Însă, în mod obişnuit ne oprim la un înţeles sărac, lipsit de adâncimea unei cugetări creştine izvorâte din viaţă. Numai viaţa în Hristos tălmăceşte prin însăşi trăirea ei fericirea.

Fericiţi cu adevărat au fost sfinţii care l-au căutat pe Hristos toată viaţa şi toată viaţa lor a fost o căutare a Lui tocmai pentru că El i-a găsit mai întâi! Fericirea autentică vine din lumină şi numai lumina dumnezeiască poate inunda cu adevărat inima omului pentru a izvorî de acolo înspre lume. Dar, ce este fericirea? "Este o stare de împlinire continuă a fiinţei noastre. Această împlinire o dobândeşte creştinul vieţuind după voia lui Dumnezeu ..."Este un paradox, însă nu trebuie să ne mirăm întrucât creştinismul conţine un număr mare de paradoxuri pentru un om "normal". Nu trebuie să amintim decât de unitatea în fiinţă a Celor Trei Persoane ale Dumnezeirii, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt; sau de Dumnezeu care îşi dă viaţa pentru mântuirea lumii şi exemplele ar putea continua. Pe lângă acestea şi multe altele, Hristos mai exprimă o sumă de paradoxuri, mai exact nouă, în »*Cele Nouă Fericiri* « din »*Predica de pe munte* «. Pentru noi cei care ne imaginăm o fericire susţinută de latura materială a existenţei în mod exclusiv, Fericirile şi tâlcuirile Părintelui Galeriu la acestea ar trebui să fie motiv temeinic de schimbare a opticii.

Trebuie se ne vedem viaţa în lumina credinţei, pornind de la "sărăcia cu duhul", ori aceasta implică ceea ce Părinţii numesc metanoia, o schimbare a minţii şi a viziunii asupra vieţii. "Pocăinţa, metanoia, în înţelesul ei adevărat, înseamnă schimbarea gândirii, înnoirea gândirii, a vieţii înseşi. Fericirea propovăduită de Mântuitorul cere pentru

²⁵⁰ www.romfest.org/rost/nov-dec2004/galeriu-lumina.shtml; <http://ucenic.go.ro/despre7.htm>

realizarea ei o asemenea schimbare". În cazul acesta ceea ce reprezintă paradox pentru omul dezrădăcinat de Biserică, va fi firesc pentru cel care își supune întreaga ființă de bunăvoie Domnului.

A fi sărac cu duhul. Prima "condiție" pe care o cere Mântuitorul Hristos pentru dobândirea bucuriei veșnice întru El este sărăcia cu duhul. Aceasta a reprezentat piatră de poticnire pentru multe minți, ceea ce a făcut să se creadă că Hristos cere celor care cred în el să fie săraci cu mintea, adică, pur și simplu proști.

Ori tocmai aici stă sărăcia minții în înțelegerea precară, lipsită de autenticitate, a cuvintelor lui Hristos. Punând această stare ca o condiție pentru dobândirea mântuirii, Hristos descoperă deodată sensuri adânci, deosebite și nebănuite ale sărăciei cu duhul. Sărăcia cu duhul este înțeleasă foarte frumos de părintele Galeriu ca "*sărăcie conștientă de sine în fața nesfârșitei bogății a lui Dumnezeu și a creației*". Și mai spunea părintele Galeriu continuând tâlcuirea, că în această sărăcie omul este de fapt conștient că nu are de oferit lui Dumnezeu decât păcatele sale.

Omul, în relația sa cu Dumnezeu nu poate decât să recunoască smerit că primește "din plinătatea Lui, har peste har" oferind în neputința sa, spre curățire, un suflet plin de păcate. Un alt sens pe care îl aduce la suprafață părintele, plecând de la tâlcuirile Sfinților Părinți, este smerenia. Numai omul smerit, lipsit de slavă deșartă, poate să își supună voința lui Dumnezeu pentru ca El, așa cum știe, să îi ofere mântuirea ca dar sacru de neprețuit.

"Așa au înțeles Sfinții Părinți această Fericire. Sfântul Grigorie de Nyssa spune: "Mie mi se pare că Cuvântul a numit sărăcia duhului smerita cugetare de bunăvoie" ...La fel Sfântul Ioan Gură de Aur înțelege pe: "săracii cu duhul drept cei smeriți de bună voie, adică lipsiți de trufia minții și de nemăsurata iubire de sine, păcat prin care s-au pierdut îngerii cei răi și primii oameni".

Transcenderea spațiului și a timpului prin ...smerenie. Părintele Galeriu tâlcuiește "Muntele Fericirilor" urcând treaptă cu treaptă spre

restabilirea ontologică a chipului știrbit prin păcat și prin îndepărtarea de Dumnezeu. Ar fi prea mult să trecem prin fiecare fericire și nu este aici locul, însă trebuie spus că fiecare fericire are un înțeles adânc, iar Hristos urcă prin fericiri către unica fericire, pornind de la sărăcia cu duhul. De ce este nevoie să fi smerit pentru a te mântui? În primul rând pentru că nu poți primi altfel darurile dumnezeiești decât recunoscând că nu poți decât să primești. "Ce ai tu pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te fălești ca și cum nu l-ai fi primit?" Tot binele pe care îl avem este un dar dumnezeiesc și cel care recunoaște acest dar ca pe o binecuvântare își oferă viața ca dar, în chip euharistic lui Dumnezeu. Indiscutabil, smerenia este o virtute esențială, iar actualitatea ei este incontestabilă. Dacă smerenia autentică în duhul lui Hristos ar "birui" mințile noastre în mod sigur altfel ar fi tratați cei de lângă noi. Însă, m-am oprit asupra primei fericiri și pentru că pornind de la aceasta se poate face o legătură frumoasă cu alte două realități duhovnicești dragi Părintelui : cununia făpturii umane cu Creatorul și vederea luminii dumenzeiești prin transcenderea luminii fizice și a celei raționale.

Logodirea cu Lumina. De când l-a așezat în Eden, Dumnezeu l-a chemat pe om la nuntă tainică în Împărăția Sa. Chemarea se menține în continuare, însă de data aceasta omul trebuie să mai depășească o limită, și anume cea impusă de păcat. Aceasta este Evanghelia, iar "glasul celui ce strigă în pustie" poate fi și glasul lui Hristos Cel ce aduce Vestea mântuirii și o împlinește, pustiul nefiind altul decât locul cel tainic al inimii. Însă Hristos nu încetează să cheme.

"Aici este întreg misterul existenței, întreaga taină a vocației umane. Dacă omul este conștiința universului, omul este între Creator și Făptură, veriga de legătură, inelul. Inelul sfânt al acestei logodne, al acestei cununii divine".

Omul este inel – extraordinară semnificație a acestei comparații, întrucât inelul simbolizează în primul rând veșnicia, iar omul logodește creația cu Ziditorul. Însă pentru a face aceasta omul însuși trebuie să își împlinească menirea și să se logodească el însuși cu

Hristos pentru că nu poate decât în Hristos să contemple curat făpturile și să le ofere ca jertfă Celui Căruia îi aparțin de fapt. Prin urcuș, omul se unește neîntrerupt cu Dumnezeu Care, așa cum este dragoste desăvârșită este și Lumină. Și cine putea să vorbească despre Iubire ca Lumină neînserată decât Apostolul Iubirii care spune atât de frumos că "*Dumnezeu este lumină și că întru El nu-i nici un întuneric*".

Am pornit de la o stare a omului, sărăcia cu duhul, fără de care unirea tainică cu Dumnezeu nu poate fi concepută. Pentru a ajunge sus trebuie mai întâi să sfredelești în adâncul inimii pentru a scoate de acolo mizeria și a primi lumina lui Hristos.

Cobori în inimă ca să urci. Și urci prin porunci împlinindu-le, te bucuri trăind fericirile și toate le faci în nădejdea fericirii unice de a-l vedea neîncetat pe Hristos. Viața însăși este un urcuș și Părintele Galeriu vorbește atât de frumos despre un urcuș în lumină, în deplin acord cu Părinții Bisericii care și ei "vorbesc despre realitatea a trei lumini:

1. Lumina fizică, sensibilă, a soarelui și a electricității produse de om, pe care o percepem cu ochii firești și ne privim unii pe alții, ca și toate lucrurile;

2. Lumina inteligenței, intelectuală, care ajută la arătarea adevărului, dezvăluie adevărul lucrurilor, rațiunile, rosturile lor; pe aceasta o percepem cu mintea. Amândouă aceste lumini sunt create, ne vin din lumea creată, și, limitându-ne doar la ele, rămânem în lumea creată, trecătoare, muritoare ...

3. Mai presus însă de aceste două lumini e Lumina cea de la Dumnezeu; adică din însuși « Izvorul vieții »- precum spune Psalmistul : « *întru lumina Ta vom vedea lumină* » - ni se împărtășește lumina cea preamărită în imnele sfinte ale Învierii drept « *Lumina cea fără de ani* », cea « *pururea fiitoare* », « *cea veșnică* », din care ne împărtășim cu veșnicia."

Lăsându-ne rațiunea inundată de lumina dumnezeiască nu avem cum să nu realizăm că sărăcia cu duhul a făpturii umane nu este decât o realitate care se cere conștientizată.

Avem multe de primit și nimic de pierdut în dăruire. Nu este o mare minune ca celui ce se știe pe sine sărac să i se dăruiască Dumnezeu, Cel ce este Lumina cea neînserată, spre logodire veșnică? Descoperirea adâncului inimi și urcușul făpturii – unele dintre cele mai frumoase rațiuni de a exista, ale făpturii umane.

Omul – adâncul care cheamă »Adâncul« spre neîncetata bucurie a iubirii veșnice.

« Părea un patriarh, un profet ce vorbea din timpuri înnegurate despre cel ce avea să vină și să stea ca piatră în capul unghiului Templului nostru spiritual.

Si atunci aveam să înțeleg din nou, cu putere, ca-ntr-o sfântă străfulgerare, cum se-nsufletesc moartele slove ale buchiilor, cum, reînviolate, gândurile Poetului sălășluiesc în adânc de suflet, peste vremi.

« Acum este timpul rodirii voastre, a tinerilor! »

Cum puteam să-i spun că îl simt mult mai tânăr decât mine, că fata lui, brăzdată de semnele înțelepciunii, strălucește precum cea a unui nou născut ? Harul Pruncului Celui Vechi de Zile iradia din întreaga-i făptură, încât, păru-i alb părea de lumină. »²⁵¹

²⁵¹ Daniel Hoblea- « Memento Parintele Galeriu » - <http://ucenic.go.ro/despre10.htm>

Așa cum nu poți prinde harul cu mijloacele lumii acesteia, așa cum nu poți poți prinde sufletul, așa nu poți cuprinde personalitatea Părintelui în cuvinte, nu o poți pune într-un tipar. Și așa cum fiecare călătorește "pe o rază", având calea și chemarea lui spre țelul unic - Hristos - Soarele dreptății, tot așa fiecare dintre ucenicii Părintelui a avut experiența lui unică, trăirea lui, momentul lui de trezire și de atingere a harului. "Unitate în diversitate" - cum spunea Părintele, sau: "Mulți suntem, una să fim, după modelul Sfintei Treimi!".

Pentru mine, Părintele a fost un dar de la Dumnezeu!.

Chemarea mea spre cele duhovnicești a fost după mai multe suferințe, după ce am ajuns în acel punct-limită, unde, mai mult sau mai puțin conștient, îl găsești pe Dumnezeu. Și, cum nimic "nu e întâmplător, ci totul e proniator", l-am văzut pe Părintele la emisiunea d-lui Tatulici: "Veniți cu noi pe programul 2". Și m-a uimit cum de pot fi laolaltă atâta înțelepciune cu atâta bunătate! De atunci am început să mă rog ca Părintele să fie duhovnicul meu . Și Domnul, în marea Sa milostivire, a făcut să ajung atât de aproape de Părintele!

Cineva din familie, auzindu-mă că vorbesc mereu de Părintele Galeriu, mi-a spus că a auzit la radio că slujește la Biserica Sfântul Silvestru. Și am venit la Silvestru în 1993, când aveam chiar 33 de ani , în Duminica Tomei când Părintele, deabia întors de la Ierusalim, ținea predica. Pentru mine a fost copleșitor!

Știu că a vorbit mult despre harul necreat și o săptămână întreagă m-am întrebat ce este acest har? Numai că înțelegerea nu am găsit-o în mintea mea, ci a fost lucrare a harului: cum stam într-o seară la Vecernie în strănă, după ce mă spovedisem pentru prima oară la Părintele, am avut, deodată, înțelegerea clară a ceea ce este Lumina necreată, a energiilor divine care se pogoară de la Tatăl, prin Fiul în Duhul Sfânt. Era primul rod al rugăciunilor Părintelui.

Părintele avea atâta smerenie încât se cobora la nivelul nostru, al fiecăruia. Și te întreba despre viața ta, a familiei tale, acordându-și atâta atenție de parcă tu erai centrul universului. S-a făcut toate, tuturor, după cuvântul Apostolului, ca măcar pe unul să-l câștige pentru Hristos. În ce măsură am înțeles noi, fii duhovnicești ca și ceilalți, numai Dumnezeu știe!

Părintele era o enciclopedie. Nu știu în ce măsură era vorba de memoria fantastică a Sfinției Sale sau era lucrare a Duhului Sfânt. Dar, Părintele putea vorbi ore în șir despre subiecte din domenii atât de diferite și cu atâta lux de amănunte de parcă cu puțin timp înainte se informase din cele mai stufoase tomuri și cele mai noi apariții în domeniu.

Îmi amintesc cum a venit o dată un japonez pe care l-a uimit cu cunoștințele nu numai legate de religia țării dumnealui, dar și de istoria, cultura și civilizația ei.

Ceea ce nu puteam pricepe atunci era marea dragoste de oameni a Părintelui . "... Așa să vă iubiți unul pe altul cum Eu v-am iubit pe voi...". Deci, modelul era Hristos. "Tu ești sufletul meu!"- mi-a spus Părintele odată. Și am simțit acest lucru viu, am simțit cum căldura Duhului îmi umple inima și se revarsă, apoi, în întreg trupul, copleșindu-mă! Mai târziu am auzit spunând acest lucru și altor fii duhovnicești. Și am înțeles, la măsura minții mele, că Părintele avea atîta dragoste încât ne cuprindea pe toți, fiecare avea locul și rostul lui, apoi, că Părintele era al tuturor că nu putea aparține unei singure persoane, oricine și orice ar fi fost ea.

Și prin exemplul dumnealui ne învăța și pe noi să ne străduim să ieșim din egoismul nostru, din micimea noastră, să ne depășim condiția de creatură tinzînd spre libertatea absolută. "Să nu îndumnezeiești nimic din lumea asta!"(să nu pui pe nimeni și nimic în locul Creatorului).

Și de câte ori nu am avut această tendință, dar Părintele cu blîndețe, fără să-mi forțeze în nici un fel libertatea, îmi deschidea ochii, făcându-mă să văd limpede: "Ce-ți oferă? Ajută la mîntuire?".

Și după aceea venea vindecarea. Pentru că Părintele te ajuta cu rugăciunea. Pentru că oricât de târziu ar fi fost, de cele mai multe ori fiind trecut de miezul nopții, și oricât de obosit era, Părintele pleca genunchii la rugăciune. Așa se lupta cu toate relele din noi, încercând cu gingășia de care numai sfinții sunt în stare, să ne aducă pe Cale, să ne salveze.

Părintele Dumitru Stăniloae în capitolul "Gingășie și sfințenie" din volumul *"Rugăciunea lui Iisus și experiența Duhului Sfânt"*²⁵² vorbește în cuvinte simple, de o mare claritate, despre persoana Sfântului.

Și în această descriere l-am recunoscut pe Părintele nostru:

"... prin disponibilitatea sa în relații, prin extrema sa atenție față de celălalt, prin promptitudinea cu care se dăruie lui Hristos, sfântul lasă să se întrevadă față de fiecare ființă umană un comportament plin de delicatețe, de transparență, de puritate în gânduri și în sentimente.

Delicatețea sa se răsfrânge chiar și asupra animalelor și a lucrurilor, pentru că în tot și în toate el vede un dar al iubirii lui Dumnezeu și pentru că nu vrea să rănească această iubire tratând aceste daruri cu nepăsare și indiferență.

El respectă pe fiecare om și fiecare lucru și dacă un om sau chiar un animal suferă, el le arată o compasiune profundă".

Sfântul are curăția inimii copilului, nevinovăția lui, deschiderea totală față de toți. Părintele nostru chiar spunea: *"Să ai inima de copil nevinovat și mintea de bătrân înțelept!"*.

Când stăteai lângă Părintele simțeau cum ieși în afara timpului; timpul se dilata... nimic nu mai era important din cele cotidiene, toată atenția era îndreptată la cuvintele rostite de dumnezeu.

Chiar și când tăcea, simțeau pacea, bucuria, căldura rugăciunii... pătrundeai în acel *"Astăzi"* și *"Acum"* al lui Dumnezeu.

²⁵² Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, *«Rugăciunea lui Iisus și experiența Duhului Sfânt»*, Editura Deisis, Sibiu, 2003, pag. 53- 65.

De cele mai multe ori nici nu îndrăzneam să deschid gura gândindu-mă că o să spun numai prostii. Știind câtă înțelepciune are Părintele... Însă te întreba, te stimula, făcându-te să crezi că ceea ce spui tu e un lucru foarte important, că fără ajutorul tău nu putea face nimic.

Alteori, în spirit pedagogic, te mai și smerea, dar cu multă delicatețe. *"Eu simt că sunt în Adevăr!"* - spunea Părintele. *"Asta îmi dă putere!"*. Hristos este Adevărul, Calea și Viața.

"Modelul... - așa cum mărturisește Părintele Stăniloae în volumul citat - este "kenoza" lui Hristos, pogorârea Lui. El n-a vrut să rămână departe de păcătoși, nici de femeile pe care le ocolesc cei ce țin la reputația lor.

Și așa a fost Părintele, mai ales în vremea pătimirii sale de un an și șapte luni, când ca și un miel care *"spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas"*, mulțumind tuturor pentru grijă, pentru îngrijiri, cerând cu sfială ajutorul, ascultând de toți...

Această suferință, cum spunea Părintele Acachie, starețul de la Schitul românesc Lacu din Sfântul Munte Athos a fost îngăduită de Dumnezeu pentru ca Părintele să intre în Împărăție curat, curat...

Și toate semnele dinaintea trecerii ca și de la înmormântarea Părintelui au dovedit cât de mult l-a iubit Dumnezeu.

Bogdan Teleanu

Asemenea lui Gala Galaction sau Nicolae Steinhardt, Părintele Constantin Galeriu reușise să strângă în jurul său, încă din perioada regimului comunist, o categorie aparte a societății, intelectualii, devenind, astfel, unul din promotorii refacerii unității sau sintezei dintre cultură și religie în țara noastră. Acest lucru a făcut să se vorbească despre Biserica Sfântul Silvestru din București ca despre o biserică a intelectualilor. Ce anume le împărtășea Părintele profesor acestor oameni? Acomodarea cu adevărurile de credință cuprinse în învățătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos! Pentru a tâlcului modul în care intelectualii se pot adapta la mesajul Evangheliei, Părintele profesor - parafrazând formula scolastică „*adaequatio rei et intellectus*” - obișnuia să vorbească despre un „*adaequatio Dei (sau mai degrabă Christi) et intellectus*”²⁵⁴.

În ceea ce ne privește, considerăm că n-ar fi putut intui această formulă fără o incursiune în teoria valorilor.

Pr. prof. dr. Constantin Galeriu l-a prețuit și iubit foarte mult pe Tudor Vianu pentru intuirea calității integrative a valorii religioase²⁵⁵, considerându-l, după cum afirma dl. Dorin Popa, “un om al viziunii

²⁵³ Dizertație rostită duminică, 7 august 2005, cu ocazia comemorării Pr. Prof. Constantin Galeriu la biserica Sfântul Silvestru din București

www.observatorreligios.home.ro/articole%20publicate/discursuri&predici/conceptia%20pr.%20prof.%20constantin%20galeriu.htm

²⁵⁴ Pr. prof. dr. Constantin Galeriu în lucrarea Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă. Convoorbiri realizate de Dorin Popa, Harisma, București, 2002, p. 268.

²⁵⁵ „Valorile religioase sunt integrative. Ele integrează, unifică, constituie într-un tot solidar și coerent toate valorile cuprinse de conștiința omului. Prin valorile religioase se înalță arcul de boltă care unește valorile cele mai îndepărtate, adună și adăpostește pe cele mai variate. Un individ poate cuprinde diferite valori, pe cele mai multe din ele, dar legătura lor unificatoare va lipsi, atâta timp cât valoarea religioasă nu li se adugă”; cf. Tudor Vianu, *Filozofia culturii și teoria valorilor*, Editura Nemira, 1998, p. 117.

integrale, al întregimii și al persoanei umane în realitatea ei deopotrivă profundă, comprehensivă”²⁵⁶

Calitatea integrativă a valorii religioase rezultă din faptul că sursa oricăror valori, ca și în cazul virtuților, este Dumnezeu, scopul lor fiind desăvârșirea și mântuirea omului. Intuind caracterul soteriologic al valorilor, Părintele profesor explica în felul următor contribuția acestora la realizarea comuniunii dintre om și Dumnezeu:

„Căderea a fost o cădere din ordinea valorilor; (...) Setea, dorința de mântuire va însemna redeșteptarea și năzuința de reintegrare în lumea valorilor, a principiilor; reunirea pământescului cu spiritualul, cu cerul, căci, în sens teologic, cerul e tocmai infinitul valorilor spirituale”²⁵⁷.

Dacă inițial valorile au fost concepute de Dumnezeu pentru a reflecta starea primordială bună în care se afla întreaga creație, ulterior, acestea aveau să devină criterii existențiale în funcție de care se poate stabili raportul omului cu Dumnezeu. În acest sens, Părintele profesor Constantin Galeriu afirmă:

„Noi vedem lumea prin valorile din ea, asemenea lui Dumnezeu Însuși, Care, la sfârșitul celei de a șasea zi a creației, a privit la tot ce a făcut și a văzut că erau bune foarte.”²⁵⁸

Caracterul soteriologic al valorilor este și mai evident dacă luăm în calcul interdependența dintre acestea și virtuți. În ceea ce ne privește, suntem convinși că fără virtute nu există valori și fără valori nu se poate practica virtutea. Trebuie însă să facem precizarea că, așa cum sublinia Părintele profesor Constantin Galeriu, relația lor devine funcțională

²⁵⁶ Dorin POPA, »Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă«. Convorbiri realizate de Dorin Popa, p. 179.

²⁵⁷ Pr. prof. Constantin Galeriu, » Jertfă și răscumpărare«, Editura Harisma, 1991, p. 78.

²⁵⁸ (Facere 1, 31)

doar dacă întreaga ierarhizare a valorilor este polarizată de valoarea binelui suprem care nu poate fi decât în consonanță cu voința lui Dumnezeu. În felul acesta, voința lui Dumnezeu devine, prin virtutea teologică a credinței, criteriu valoric de care depinde practicarea celorlalte virtuți. Astfel, putem spune că, dată fiind interdependența virtuților²⁵⁹, ignorarea oricărei virtuți, în special a credinței, poate declanșa o adevărată criză a valorilor. Aceasta este, de altfel, și explicația logică pentru care valorii religioase i se atribuie, prin excelență, calități integrative.

Punând accentul pe funcția virtuții teologice a credinței și recomandând mesajul Evanghelic al Mântuitorului nostru Iisus Hristos drept normă sau regulă a adevărului, concepția despre caracterul soteriologic al valorilor este absolvită de pericolul influenței gnostice. Evitând pericolul considerării drept normative a totalităților sau majorităților sincretice, caracterul soteriologic al valorilor rezultă din capacitatea sa de a realiza sinteze care să conducă spre unitate și unicitate, în conformitate cu adevărurile de credință, cu condiția ca să existe o orientare axiologică a omului spre Dumnezeu, Unul în Ființă și Întreit în Persoană, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Pentru creștinul autentic, acest lucru îi conferă libertate de simțire, gândire și acțiune, precum și capacitatea de a valorifica în sens creștin tot ceea ce îl înconjoară. Acest lucru înseamnă a reinvesti realitatea prezentă cu finalitatea inițială pe care Dumnezeu a rânduit-o lumii, reintegrând-o, astfel, ordinii valorilor dumnezeiești. Pentru aceasta, însă, este nevoie ca omul să experimenteze prin credință dimensiunea fundamentală a spiritului care, în opinia Părintelui profesor Constantin Galeriu, este reprezentată sub forma unei „*table de valori*”. Doar această dimensiune axiologică conferă deschidere spirituală față de harul lui Dumnezeu, singura garanție a autenticității și infailibilității: „*Spiritul este sufletul deschis*

²⁵⁹ Pr. prof. Dr. Vasile Răducă afirmă în acest: „În egală măsură, este de reținut că virtuțile se leagă unele de altele, unele condiționează pe celelalte”; vezi « Monahismul egiptean. De la singurătate la obște », Editura Nemira, București, 2003, p. 46.

harului și adevărului, purtător de har și de adevăr". Orientarea axiologică creștine este necesară descoperirii valorilor autentice, menite să susțină viața și să contribuie la mântuirea sufletelor oamenilor. Această orientare axiologică creștină a fost revelată oamenilor prin actul kenotic întreprins de Mântuitorul nostru Iisus Hristos pe care, oamenii, însă, trebuie să-l întreprindă în sens invers, pentru a ajunge la „*asemănarea*” cu Dumnezeu.²⁶⁰

Analizând complementaritatea valorilor spirituale după dogma de la Sinodul IV Calcedon, Părintele profesor remarca faptul că acest Sinod are meritul de a fi subliniat capacitatea *persoanei* de a furniza valori datorită „*bipolarității*” sale, „*realizându-se deci în comuniunea divinului cu umanul, pe verticalitatea și orizontalitatea existenței*”.²⁶¹ Tâlcuind parabola talanților în duhul acestui Sfânt Sinod, el relevă faptul că omul are obligația, în virtutea acestei bipolarități, de a spori valorile creației: „*Oferindu-ne lumea ca un dar din partea Sa, El o primește apoi ca o ofrandă a omului, cerându-ne să sporim valorile creației, să dăm Ziditorului un răspuns personal, original...*”. În această afirmație, un leitmotiv al gândirii Părintelui Constantin Galeriu: „*omul, care a fost creat după chipul Creatorului, poate deveni la rândul sau creator de valori*”²⁶². Ba, mai mult, pe lângă obligația de a amplifica valorile creației, Părintele profesor vorbește chiar despre un sacrificiu uman în fața valorilor, pledând pentru consolidarea conștiinței valorilor:

²⁶⁰ *Facere*. I, 26

²⁶¹ Pr. prof. dr. Constantin Galeriu, «Complementaritatea valorilor spirituale după dogma de la Sinodul IV Calcedon» (Referat ținut în cadrul Dialogului Ortodox-Reformat, întrunirea de la Budapesta, 10-15 octombrie 1979) în „*Ortodoxia*”, anul XXXII, nr. 2, aprilie-iunie 1980, p. 358.

²⁶² Pr. prof. dr. Constantin Galeriu, » *Timpul schimbării. Opțiuni fundamentale în dialogul actual dintre credincioși și societate*» (Conferința ținută la Congresul cu tema: „*Credincioșii, societatea și Statul în țările Europei Centrale și de Răsărit*” la Abazia benedictină Ampleforth, York - Anglia, în vara anului 1990), în „*Religion in Communist Lands*” (Religia în țările comuniste), Keston College, Nr. 1-2, vol. 19, 1991, p. 66.

„Între lume și valori este o strînsă interdependență; lumea este dependentă de valori și în același timp se găsește în serviciul lor, după cum și omul însuși e în serviciul valorilor; în serviciul binelui, adevărului, dreptății etc. Aceștia suntem chemați să le jertfim. De aceea, jertfa se mai poate defini și ca o ofrandă a lumii în serviciul valorilor. Acestea fundamentează ordinea relațiilor între om și lume, între om și semenii, între om și Dumnezeu”.

Din perspectiva Părintelui profesor, orice criză a valorilor, inclusiv cea prin care considerăm că trece societatea contemporană, reprezintă, de fapt, o „cădere din ordinea valorilor” sau o neconcordanță cu ordinea valorilor restabilită prin jertfa și învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Consecința acestei crize este „pervertirea conștiinței axiologice până la secătuirea sensibilului de seva lui spirituală, de principii, de sensuri...”. Întrucât, această criză a valorilor nu constă într-o disoluție sau epuizare a acestora – care, de altfel, nici nu ar avea cum să se producă, întrucât sursa lor vie și inepuizabilă este Dumnezeu – , ci este determinată de incapacitatea omului de a le observa și de a le utiliza din cauza pervetirii simțului sau sentimentului valorii, considerăm că remediul acestei crize constă în revigorarea credinței creștine. Revenind la întrebarea pusă la începutul discursului nostru, ce anume au văzut intelectualii la Părintele Galeriu, am putea răspunde: *valoarea credinței*. Dacă Papa Silvestru al II-lea afirma că „a vorbi bine” înseamnă „a trăi bine”, din punct de vedere al moralei creștine, putem spune că la acest capitol Părintele Galeriu vorbea pe înțelesul intelectualilor, adică al cărților, așa cum trăia de altfel și trăia, în mijlocul intelectualilor și al cărților. Părintele Galeriu a fost și rămâne unul de-al lor, fără a păcătuia cu nimic sau a abdica de la dogma Bisericii Ortodoxe, ci făcându-se, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, „tututor toate”²⁶³, inclusiv „intelectual intelectualilor”, știind să strecoare hrană duhovnicească pe gustul acestora.

²⁶³ I Cor. IX, 22

Licărului Gabriel - profesor de religie

Înfățișarea Părintelui Galeriu era aceea a unui preot ortodox tradițional. Vocea puternică, dicția clară, expunere fără greș. Impresiona plăcut orice suflet care venea să asculte sau să ceară sfat și binecuvântare.

Acestor daruri cu care Dumnezeu l-a încununat, se adăuga și harul, pentru care făcea un efort duhovnicesc susținut. Citea foarte mult în toate domeniile, știință, literatură, filozofie, dar mai ales patristică. A venit la dînsul un student, și s-a plîns că nu mai poate învăța. Avva i-a spus: „am optzeci de ani și vreau să învăț chimie.” Duminica venea în sfântul Altar, cu un braț de cărți, cizelind ideile cu un foc molipsitor. Credința lui Avva Galeriu în caracterul integrator al teologiei, îl facea să cerceteze asiduu domenii fascinante ca fizica cuantică, matematica.

Concluziile, ajungeau în cel mai scurt timp în predică, în articole sau conferințe, pentru care era atât de solicitat. Sub ochii noștri, sfidând aceste vremuri de apostazie, la biserica Sfântul Silvestru se petrece ceva esențial: e acolo un preot minunat, Constantin Galeriu, ale cărui predici nimeni n-ar trebui să le ignore. Nu este numai un mare teolog și un propovăduitor de excepție al dumnezeieștii Scripturi, ci – o spun cu toată răspunderea – un neasemuit rugător.”²⁶⁴ Întreaga viață închinată slujirii lui Dumnezeu, și mângâierii sufletelor necăjite i-a adus supranumele de Avva. Casa îi era deschisă oricui, viața cu totul transparentă. Asceza pe cât de dură, pe atât de discretă. Era cu adevărat un preot cu viață îmbunătățită. Un trăitor.

Spunea: «nimic nu îi lipsește ortodoxiei, decât să fie trăită. »

²⁶⁴ Stienhard N. – “Parintele Galeriu la 80 de ani” – Ziua - 21 nov. 1998

Slujirea Sfintei Liturghii o făcea din tot sufletul. Duminică dimineața Biserica Sfântul Silvestru era plină de credincioși. O bucurie sfântă se revărsa peste popor în timpul slujbei, încât nu simțea cum trece timpul.

Slujirea lui Dumnezeu la o asemenea înălțime duhovnicească nu era ușoară. Ispitele loveau iute, năprasnic, dar faptul că le primea fără cârtire aducea din partea Mântuitorului Iisus Hristos și a Preacuratei Sale Maici bucurie duhovnicească și har peste har. Acest lucru îl simțeam cu toții și mărturisesc că acesta era motivul pentru care atâta popor, nu se mai deslipea de dânsul, nici la ore târzii .

Când apărea pe solee în fața ușilor împărătești, pentru binecuvântare se făcea o liniște cerească. Rugăciunile pe care le rostea erau vii. Toată suflarea din biserică aștepta predica. Preoții se împărțășeau cu Trupul și Sângele Domnului, apoi preotul de rând, venea pe solee la predică.

Avva Galeriu vorbea domol la început. Cu cât înainta în Adevăr cuvintele deveneau incandescente, frazele adevărate raze luminoase, care ridicau sufletele la simțirea lui Dumnezeu. Toate sufletele din biserică erau transportate. Călătoream la începuturile creației, înțelegeam dragostea lui Dumnezeu, pentru întreaga faptură și se trezea în sufletele noastre dorul după Cel căruia Îi spunem atât de des Tată. Vreme de o oră ne purta pe aripile harului.

Îmi amintesc că a fost invitat de Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane, să slujească și să predice la catedrala patriarhală. Era de Praznicul Adormirea Maicii Domnului, înainte de '89. După predica Prea Fericirea Sa l-a îmbrățișat și i-a zis:

« Cu adevărat ești dăruit de Maica Domnului! ».

Predica lui Avva avea o structură dogmatică, strălucit împletită cu elemente – cum obișnuia să spună – din viul vieții. Nu înțelegeam în profunzime predica dar o bucurie nespusă ne cuprindea și un dor după o viață cat mai curată. Am înțeles cu această ocazie, complicata conexiune a ideilor aduse în lumină, după o structură cu totul aparte.

*"Retorica circulară este un mod de a organiza, de a structura un discurs, în cazul nostru o predica. Pentru a-i permite ascultătorului să asimileze mai bine discursul, oratorul nu ezita să facă bucle înapoi, iar uneori să revină asupra a ceea ce a spus cu mult înainte pentru a reîmprospata acele cuvinte în mintea ascultătorilor. Predica Părintelui Galeriu, în ansamblul ei, se încadrează în acest tip de retorică."*²⁶⁵

Avva Galeriu era un erudit, dar universul de cunoștințe teoretice, era cuprins într-o mare de trăire duhovnicească, care ajungea la incandescență imediat ce se împărtășea cu Trupul și Sângele Domnului urmând apoi să predice.

Părintele Galeriu este un predicator de excepție, recunoscut ca atare nu numai de enoriași, între care se număra și intelectuali de marcă ai Bucureștiului, ci și studenții care l-au avut profesor.

Un predicator harismatic."²⁶⁶ Pentru noutatea ideilor pe care le expunea în focul predicii, îl suspectam că a ajuns la izvorul duhovnicesc al acestora.

Adesea spunea: *"Până mintea nu ia foc nu poate gândi la Dumnezeu, până ochiul nu ia foc nu-L poate vedea pe Dumnezeu, până limba nu ia foc nu poate vorbi despre Dumnezeu."*²⁶⁷

Într-adevăr predica lui Avva Galeriu era foc arzător, lumină, bucurie duhovnicească, revărsate peste sufletele credincioșilor, care umpleau Biserica Sfântului Silvestru.

²⁶⁵ Ioan Toader – "Metode noi în practica omiletică" p. 118.

²⁶⁶ Pr. Vasile, Gordon – Vestitorul Ortodoxiei 1 Dec 1998 pg 5.

²⁶⁷ TS.Eliot - P.S. Căutând poezia în original, am găsit că autorul ar fi William Blake-
www.crestinortodox.ro/forum/showthread.php?p=518980

Crăciunul, numele românesc, vechi și popular, al sărbătorii *Nașterii Domnului* a stârnit interesul deosebit al tuturor cercetătorilor care s-au ocupat de etimologie. Ceea ce frapează astăzi, la acest nume, este faptul că, după prenume, el a cunoscut o dezvoltare mai mare în cadrul numelor de familie, al toponimiei și al numelor de flori care înfloresc în preajma Crăciunului, toate fiind indicii semnificative pentru vechimea lui în limbă. Lingviștii români și cei străini s-au străduit și se străduiesc și astăzi, în mod constant, să găsească „piatra filosofală” a etimologiei lui, în afara evenimentului special pe care îl semnifică această vocabulă.

Ultima teorie, acceptată în mare măsură de specialiști, are în vedere termenul lat. *creationis* „procreare, naștere” și nu *natales* „naștere”, „origine”, termen păstrat în restul limbilor romanice. Dar de unde moșul? Din explicațiile oferite de Christian Ionescu, autorul *Micii enciclopedii onomastice*, reținem una care ne este utilă în demersul logic al demonstrației noastre.

„Intr-o cronică din Novgorod din anul 1143 cuvântul în discuție desemna solstițiul de iarnă, chiar numele unei divinități a iernii” (MEO, p. 94), o idee la care se adaugă o singură precizare, făcută de N. A. Consantinescu, cu privire la sursă: „personificat în folclor - Moș Crăciun”²⁶⁸ Sintagma *Moș Crăciun* constituie și punctul nostru central, pe care se axează demonstrația. Cuvântul *moș* a fost explicat multă vreme de specialiști ca derivat regresiv de la *moașă*, vocabulă a cărei etimologie este o trimitere cu confer la albanezul *moshe* „vârstă”²⁶⁹. Peste zece ani, prof. Grigore Brâncuși repune în discuție termenul, declarându-l un „cuvânt autohton”²⁷⁰, deci l-a recunoscut ca fiind un „cuvânt autohton geto-dac”, o opinie însușită și de lingvistul Gheorghe Mihăilă în *Dicționar al*

²⁶⁸ (DOR, p. 36).

²⁶⁹ (DLR, serie nouă, 1968, DEX, 1975)

²⁷⁰ (Vocabularul autohton al limbii române, 1983)

Limbii Române vechi, sfârșitul sec. al X-lea începutul sec. al XVI-lea, 1974.

Alți comentatori preiau o teorie a unui lingvist albanez, Cabej, care crede că termenul albanez *crățun*, cu sensul de “butuc care se pune în foc”, în noaptea de Anul Nou, prin extensie de Crăciun, este un termen legat de o zeităte din cultul soarelui, care indică renașterea. Fără nici o motivație, teoria s-a răspândit, dar nu intră în atenția noastră. Ne oprim doar la cei doi autori de dicționare pe care i-am menționat.

Nici unul dintre cei doi nu au avut în vedere sensul primar al termenului, prin care se explică sintagma *Moș Crăciun*. În acest caz nu avem de-a face cu sensul „bătrân”, atribut al vârstei înaintate, ci cu un sens opus, acela de „vlăstar”, „mlădiță” prin analogie, „fiu”, sensuri înregistrate în vgr. *moscoV* (*móshos*) și *mosceia* (*moscheía*), de aici *moșie* „proprietatea primului exemplar al unei familii, care este lăsată moștenire spiței neamului”. În limba română veche nu este atestat acest sens de „vlăstar” sau „fiu” al cuvântului *moș*, dar există verbul *a moși* „a scoate moșul”, „a aduce pe lume moștenitorul”, cu sensul figurat de „întemeietor”, „cap”. Astfel în *Vechiul Testament*, “moșul și moașa” sunt Adam și Eva, întemeietorii neamului omenesc, sens întâlnit în *Biblia de la București* 1688, sau în *Letopisețul* lui Grigore Ureche²⁷¹.

Anunțarea venirii lui Mesia, ca trimis al Tatălui, este făcută de profeții mesianici ai *Vechiului Testament*, fiind exprimată, în modul cel mai clar, în *Cartea lui Isaia*: „**O mlădiță** va ieși din tulpina lui Iesei și **un lăstar** din rădăcinile lui va da. Și se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al bune credințe” .²⁷² Prin acest sens al cuvântului *moș* se clarifică și bătrâna sintagmă *Moș Crăciun*. Cel care se întrupează este Întemeietorul creștinătății, așa cum Adam este cel prin care s-a creat umanitatea.

²⁷¹ „Am aflat **cap** și **începătură** moșilor de unde au izvorât în țară” (DLR, s.v. *moș*)

²⁷² (Isaia 11, 1-2)

„Hristos este Fiul unui Tată fără început în sensul unui ascendent primordial”²⁷³. Dacă sensul lui *moș*, de „începător”, „întemeietor” a putut fi clarificat, să încercăm să-l descifrăm și pe cel de-al doilea termen al sintagmei, cel de *Crăciun*, sinonim cu *Nașterea Domnului*.

Marele teolog, Dumitru Stăniloae, cel care a tradus din greacă *Filocalia*, adaugă: „*Moșul Nașterii lui Hristos prin care se adevărește încă o dată de unde a venit creștinismul și când, în vremurile apostolice. Deci din două cuvinte deosebite a rezultat o noțiune unitară. Nu este undeva un Moș Crăciun și altundeva Iisus Hristos*” . Deci *Crăciun*, forma regresivă de la *Crăciuna*, înseamnă *Nașterea lui Hristos*. Din punct de vedere lingvistic, cele două cerințe ale unei etimologii corecte, evoluția fonetică și cea a conținutului semantic se află în deplină armonie.

În plus, romanitatea creștină exprimă acest minunat eveniment prin menținerea conceptului primar al *Nașterii Fiului lui Dumnezeu*, fr. *Noël*, it. *Natale*, sp. *Natividad*, (popular) *Navidad* ; noțiune care a fost exprimată și în limba română prin prenumele de origine latină, *Enata*, cu variantele, *Enăscuț*, *Enăscuță*. În noua structură românească a sintagmei, *Moș Crăciun*, accentul cade pe *moș*. Acesta este văzut ca un continuator al lui Saturn (la romani), Cronos (la greci), Seb (la fenicieni), Zalmoxis (Zeul-moș), la daci. Pericle Papahagi, într-un studiu depre *Crăciun*, a propus o sintagmă latinească, *Christi jejunium*²⁷⁴, pentru a explica forma de feminin, *Crăciuna*, cu o mare frecvență în limba populară, atât de mare încât s-au creat numeroase legende, în care apare un personaj *Crăciuna*, un nume care are și forme derivate, *Crăciunoae*, *Crăciuneasă*. *Crăciuna*, potrivit unei legende, este soția lui *Crăciun*, păstorul și stăpânul staulului, o femeie pricepută și inimoasă care L-a moșit pe Iisus : „*Soția lui Crăciun o primește într-ascuns și moșește pe Iisus, faptă pentru care Crăciun îi taie mâinile, iar Fecioara Maria îi lipește mâinile la loc. Minunea îl convertește pe Crăciun la creștinism*”²⁷⁵. În chip de concluzie, etnologul, Romulus Vulcănescu, remarcă: „*Crăciun este o făptură sacră*

²⁷³ Dumitru Stăniloae, „*Moș Crăciun „moșul” Nașterii lui Hristos,*”, în *Lumea Creștină*, 25 decembrie, 1992.

²⁷⁴ *Convorbiri literare*, nr. XXXVII, p. 670 – 672

²⁷⁵ Romulus Vulcănescu, *Mitologie română*, 1985, p. 330

care simbolizează, prin excelență, tipul creator, ... iar în mitologia geto-dacă e posibil să fi fost reprezentat printr-un strămoș care simboliza echilibrul elementelor în stadiul facerii lor, al începutului procesului celor necreate și nedate în vileag.

Pe pământ marchează hierofania timpului sacru în solstițiul de iarnă, a capului de an" (id. ib., p. 329). Iată, de ce și cum se explică atestarea acestui sens, de marcare a începutului solstițiului de iarnă, dominat de o zeitate, prezent în *Cronica din Novgorod* din anul 1143. Lipsa documentelor românești trebuie suplinită prin refacerea arealului lingvistic european și această refacere constă în corelarea tuturor datelor furnizate de cultura europeană și cea românească.

Faptul că termenul *Crăciun* este atestat în forma, *Krecsun* = 1. Natalis ; 2. Nume dat lunii decembrie ²⁷⁶și e moștenit, în aromână și megleno-română, indică cu claritate că este un termen românesc foarte vechi, ce poate fi încadrat cronologic cu mult înainte de sec. al IX-lea, și preluat de toate limbile slave, dar și de maghiari, după creștinarea lor.

Un alt izvor este în care numele *Posideon* este explicat prin «*Graecis est mensis, pe care noi o chemăm luna Crăciunului, dechemvrie*»²⁷⁷.

Deci, luna lui decembrie, în greacă, era *Posideon* (Poseidwn), iar la noi, *Crăciun*. Pentru a se ajunge la adevăr, adică la istoria culturii reale a spațiului românesc, investigația lingvistică trebuie făcută după modelul arheologic, prin descoperirea straturilor lingvistice (latin, grec, slavon), sedimentate cronologic în istoria cultului liturgic bizantin, ce a aparținut Romaniei orientale, adică sferei culturii românești sau vlahe, din nordul și sudul Dunării.

²⁷⁶ în *Anonimus Caransebesiensis, Dictionarium valachico-latinum*

²⁷⁷ cel al *Dicționarului latin-român* (1691- 1702) al lui Teodor Corbea

« Testamentul Părintelui Galeriu »²⁷⁸

Iulia Chira

Multe si minunate sunt cuvintele pe care marele duhovnic, Părintele Constantin Galeriu, le-a lăsat fiilor săi duhovnicești, dar și întregului neam omenesc, creștinesc si românesc. Neamului *omenesc* pentru ca în toata învățatura împărtășită ne vorbea despre tot omul din lume, «omul creat dupa Chipul lui Dumnezeu», citându-l adesea pe indianul contemporan care a spus: “ *Creștinismul este al lui Hristos, dar Hristos nu este doar al creștinilor*” ...Neamul *creștinesc* pentru ca acesta îi era crezul: “*Creștinii sunt vizionarii lumii!*”; iar acest crez era cules din Evanghelie, era Cuvântul Mantuitorului asumat si trait viu: “*Voi sunteți lumina lumii...*”²⁷⁹ Si nu in ultimul rând, neamului *romanesc*, pe care l-a iubit si l-a slujit cu iubire si dăruire sfânta, pana la ultima clipă a petrecerii pe acest pământ. Acestui “*neam sfânt*”, cum îl numea Părintele, i-a pregatit, generații întregi de: episcopi, preoți, călugări; dar și profesori, doctori, avocați, pictori, artiști, muncitori, oameni luminați, cu conștiinta trează care slujesc semenilor și vieții după Cuvântul Evangheliei, așa cum au vazut si au învățat de la Duhovnicul lor.

In seara de dinaintea înmormântării, văzând cum oamenii de ordine pun opreliști în calea celor ce urmau sa ia parte la slujba de înmormântare, o mare greutate îmi apăsa sufletul si atunci l-am rugat pe Părinte sa vegheze pentru a fi mângâiați toti oamenii care răman în spatele gardurilor... Iar Părintele nu a întârziat sa raspundă.

²⁷⁸ Iulia Chirea- „ « Testamentul Părintelui Galeriu »

<http://ucenic.go.ro/despre26.htm> ; www.punctecardinale.ro/nov_2006/nov_2006_16.html

²⁷⁹ *Evanghelia dupa Matei capitolul 5, verset 14*

Astfel ca, în momentul purtării trupului Părintelui spre locul de odihna din curtea bisericii, deasupra mulțimii prezente la procesiune, în jurul soarelui s-a arătat un frumos curcubeu – semn biblic ce revelează *legământul*, arătându-ne cât de trainic si viu este legământul între Părintele duhovnic si fii săi duhovnicești, dar și între Dumnezeu-Creatorul si creația Sa.

Puterea mărturiei

Cuvântul care mi-a luminat “cerul inimii” a fost rostit de Părinte în împrejurări deosebite și are valoare de Testament. Era cu trei luni înainte de adormirea sa întru Domnul.

Am fost plecată din București și, în jurul prânzului, cand am revenit am mers, sa văd ce mai face Părintele... Imediat cum am pașit în curte am înțeles ca se întâmplase ceva grav. Toți cei ramași erau marcați de o mare tensiune... Fără să întreb ce s-a întâmplat m-am alaturat celor prezenți, pentru a ne ruga împreună.

Dupa schimbarea antibioticului, Părintele făcuse o reacție alergică puternică și fusese chemată Salvarea, care-l dusesse de urgență la spital. Prin simțirea lui vie si delicata, înțelegând, dincolo de cuvinte, ce este în sufletul meu, diaconul Cristian Galeriu, m-a invitat să-l însoțesc la spital, acolo unde erau de veghe Ioana și Gabriel (cei nelipsiți în toata perioada de suferința a Părintelui). Incercam din răspuțeri să alung din suflet orice spaimă, orice apăsare, Il rugam pe Dumnezeu să-mi umple sufletul de credința, de nădejde... M-am apropiat de pat... Avea ochii închiși, chipul îi era obosit, dar scăldat într-o lumina neobișnuită. Totul era parcă încărcat de gravitate, de taină...

Era pentru prima dată, de când ne cunoșteam, când nu spunea nici un cuvânt de întâmpinare... Părintele, care întotdeauna ne mângâia si ne îndrepta privirile spre lumină, a prins deodată sa ne grăiască, rostind si rostuind înțelesuri abia dibuite:

«De acum am înțeles, nu mai încap în doială... Erau momente în care mă întrebam : cum va fi?... Si nu găseam răspunsul potrivit... Astăzi l-am primit... Incepusem să mă desprind... si, înainte de a înțelege limpede ce se petrece, când am ridicat ochii... Maica Domnului împreună cu Fiul ei așteptau cu brațele deschise spre întâmpinare »...

Au urmat câteva clipe de tăcere... clipe încărcate de rugăciune, de har... Si după acele câteva clipe de tăcere, și-a adunat puterile și ne-a zis:

«M-am străduit să vă așez în suflet credința, voi să o mărturisiți!».

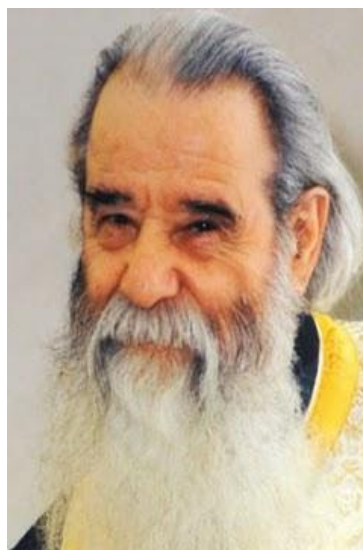
Te rugăm din adâncul sufletului, Prea bunule Părinte, să veghezi cu rugăciunea către Mântuitorul și Sfânta Sa Maica, Cei ce pot face ca viața noastră să fie o mărturie vie a jertfelniciei în care ți-ai petrecut întreaga ta viață ... Amin!

Cu foc din duhul Celui Preaînalt

Părintelui Constantin Galeriu

Dintr-un hotar și până-n celălalt,
E amintirea ta sfințind oriunde
Cu harul care truda o ascunde
Și jertfa asumată în asalt.
Când sorb cuvântul tău purtat pe unde,
Cu foc din duhul Celui Preaînalt,
Și în adâncul inimii tresalt -
Lumina necreată mă pătrunde.
Te simt acum mai viu ca niciodată
Din dragostea de suflet revărsată:
Minune e și nu un paradox!
Milostivind ne însoțești prin vreme,
Cei însetați pe tine să te cheme
Virtute pentru neamul ortodox.

Vasile Mustață

« La înmormântarea Părintelui Galeriu »²⁸⁰

Ciprian Song

Prea Fericite Parinte Patriah, Prea Sfințiți Parinți Episcopi, prea cucernicii Parinți, si doamnelor si domnilor, întâlnirea cu Părintele Galeriu este un mare har al Lui Dumnezeu pentru mine.

Cand am venit în Romania , acum trei ani, să studiez teologia Ortodoxă, am căutat îndrumător științific referitor la isihasm pentru tema mea de doctorat. De aceea am mers la Mănăstirea Antim. Părintele Sofian mi l-a recomandat pe Părintele Galeriu care, a acceptat cu bucurie mare sa fie îndrumatorul meu. Dânsul a fost isihast și pastor adevărat al Mantuitorului Iisus Hristos. Ori de câte ori participam la Sfânta Liturghie Părintele predă despre îndumnezeire credincioșilor si îi sfătuia sa meargă pe aceasta cale.

Am spus ca dânsul a fost isihast; da, Părintele era isihast în oraș. Putem învața ca noi, credincioșii, putem trăi în lume urmând pe Iisus Mantuitorul la fel ca Părintele Galeriu si ca Sfinții nostri Parinti.

Dupa ce Părintele a intrat la Spitalul Municipal din Bucuresti îl vizitam pe dansul. In aceasta vreme Părintele mi-a aratat Filocalia, volumul 7, ce o ținea totdeauna pe patul dânsului, si m-a sfătuit cu răbdare de multe ori privind isihasmul, la fel ca tatăl meu, cu toate ca era foarte bolnav.

Văzând fața lui și auzind cuvântul lui eu plângeam.

Părintele Galeriu rămâne astăzi si totdeauna Părintele duhovnic adevărat. Mulțumim Lui Dumnezeu ca ne-a dat atât mie cât si tuturor celorlalți credincioși așa un dar mare.

Peace be with you! Vesnica lui pomenire!

²⁸⁰*Ciprian Song-(Doctorand bursier al Patriarhiei Ortodoxe Romane) din Coreea de Sud*
Ciprian Song -» *La înmormântarea Părintelui Galeriu* «
<http://ucenic.go.ro/despre23.htm>

« Despre Părintele Galeriu, cu drag

“În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.” »

Iulia Radu

Așa începea fiecare cuvânt....Iar apoi, dogorătorul “preaiubiților” de răsună întreaga biserică.... Nume de care îmi este dor. Urma apoi tâlcuirea la pericopa evanghelică a zilei, cu inconfundabilă unire de registre: scripturistic, patristic, artistic, științific...

Părintele Galeriu a rânduit unei cete de copii un mic îndrumar de ascultări: să ascultăm de părinți, să ne rugăm pentru ei, să ne înțelegem între frați, să spălăm blidul din care am mâncat, să îndeplinim mici treburi prin casă, potrivit cu vârsta fiecăruia....

Adică implicare, asumare a lucrurilor puțin câte puțin...

Nu chiar atrăgător pentru poznași neobosiți.

Dar bucuria care-i însoțea vorbele, gesturile, jocul de întrebări și răspunsuri urmărit pe sub sprâncenele-i dese cu un licăr aparte în privire, schimba totul. Țineai minte mai limpede decât povestea bunicilor. Apoi modul în care se săvârșea fiecare sfântă slujbă, de către toți cei trei sfințiți slujitori – părintele Nicolae Bordașiu și părintele Ștefan Alexe - fiecare dintre ei împărtășind credincioșilor bucuria divină într-o altă lungime de undă. Cu multă atenție.

Iar rugăciunile spuse cumva aparte, încât se înțelegea cuprinzător, fără multă explicație, chiar și pentru copilandri. Deci foiala era amânată și încercai să vezi despre ce era vorba, chiar și după ce terminai de pomenit “urgențele” în fața sfintelor icoane. Deci lucruri noi, care țin mai ales lumina dumnezeiască și mulți sfinți părinți...

Slujba Sfintei Învieri a Domnului trăită la biserica Sfântul Silvestru avea o bucurie aparte , nedespărțită de glasul pătrunzător al Părintelui

Galeriu, atât în rugăciune, cât și în cântare. Și cu adâncă rezonanță chiar în sufletele celor mai puțin obișnuiți cu slujbele. Pe lângă multele învățături din predici, noblețea rugăciunii sădită în suflete în inima bisericii... Și mai trebuie pomenite “cele două minute românești” de după terminarea Sfintei Liturghii, în care se dădeau diverse lămuriri; fapt deloc lesnicios, mai ales că la biserica Sfântul Silvestru “canonul” predicii era de o oră și mai bine...

În aceste două minute românești , Părintele Galeriu înviora întotdeauna atmosfera...pe lângă orarul de peste săptămână, încăpea și un cuvânt hâtru...și autobuzul ajungea chiar mai repede acasă. Rămân să aducă roade în brazda sufletului frânturi din cuvintele izvorâte din harul Sfântului Duh, ajunse deja lait-motive ale predicilor sale: etimologia grecească a termenului de pocăință, metanoia schimbarea gândirii , “astăzi” – ca timp al conlucrării cu Dumnezeu, învierea din moartea sufletului, mărturii ale oamenilor de știință despre existența și lucrarea lui Dumnezeu, chipul lui Dumnezeu în om , cel care nu se șterge, ci se întunecă numai, a iubi înseamnă a trăi viața celuiilalt.

Si foarte important faptul ca Noul Testament « vorbește despre si pentru mine, cel ce citesc, » doritor de Dumnezeu, Răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos care este în viziunea Ortodoxiei de nedespărțit de Învierea Sa »...

Părintele Constantin

Vasile Mustașă

*«Privesc la chipul în eternă pace,
Cu ochi adânci și fruntea gânditoare...
L-aud rostind o binecuvântare
Și totul în iubire se preface.*

*Prin cutele de viață zbuciumată,
Smeritul zâmbet, barba monahală
Virtute serafimică exală
Și dragoste jertfelnică arată.*

*El a slujit cu har, mucenicește,
Și-a proslăvit creația întreagă.
A întărit credința care leagă
Pe cel zidit de cel care zidește.*

*Iar azi, la ceas de pomenire, cata
Icoana curcubeelor celeste
Ce-a strălucit pe boltă, semn că este
Sub rază de lumină necreată. »²⁸¹*

²⁸¹ Semnul ceresc s-a aratat si la canonizarea Fericitului Pavel din Taganrog²⁸¹. (Născut în 21 noiembrie 1792-23 martie 1979 a dus o viață monahală ascetică și plină de iubire într-un oraș; la canonizarea sa pe 20 iunie 1999 de către biserica Ortodoxa rusă s-a arătat pe cer un nor luminos. http://en.wikipedia.org/wiki/Pavel_of_Taganrog

« Pe marile de suflet sa fereci curcubeie! »²⁸²

Conf.univ.dr. Argentina Grămadă Dragu

Părintele Galeriu are multi ucenici; în fiecare dintre ei a lăsat ceva din personalitatea sa. Pentru fiecare dintre ei , întâlnirea cu Părintele a fost decisivă. Ca și ei , mă simt debusolată si nu-mi găsesc locul (sufletește vorbind) ; în fiecare zi caut răspunsul posibil pe care mi l-ar da la problemele zilei. Portretu-i din camera de lucru, ba mă încurajează : „nu te teme ! „ ba mă dojenește cu blândețe ”ce fel de frumusețe cauți dumneata? ”Sau « ai primit o lectie ! » Si...ce te perpeleşti suflete , « înviază mereu » !

În munca mea, frumoasă dar migăloasă, am model permanent pe Părintele nostru care depunea un efort neconținut de cizelare si potrivire a cuvintelor într-un domeniu în care părea ca de mai bine de două mii de ani s-a spus totul. Si ceea ce ne prezenta era unic și grandios pentru că “Părintele e grandios precum Ortodoxia” .

Si cu fiecare student, caut aidoma modelului nostru , Părintele Galeriu să-i dau șansa sa înțeleagă unicitatea persoanei lui, că are precis un dar al lui și numai al lui si eu sânt acolo , ca să îl ajut cu ajutorul Lui Dumnezeu , să-l descopere si să-l crească pentru a rodi.

Fiecare ectenie de rugăciune din biserica sau de acasă se repetă cu inflexiunile vocii Părintelui . Reascult înregistrările sale audio si video. Recitesc scrierile sale. Caut. Si iată, cred că găsesc o posibilă tâlcuire de la ieșirea sa din aceasta lume...Depănând amintiri despre personalitățile care l-au marcat: Nichifor Crainic, dar si poeții Arghezi, Voiculescu si Ion Barbu , Părintele mărturisea ca la **Ion Barbu** îi stau la inimă « **Dupa melci** » , « **Joc Secund** » (existenta noastra de aici este secundul lumii ideilor, lumii spirituale), « **Oul Dogmatic** ».....

²⁸² Argentina Grămadă- Dragu- «Pe marile de suflet sa fereci curcubeie! »
<http://ucenic.go.ro/despre5.htm>

»Dar **m-a legat** între altele » **Arca** ». Arca pleca de la arca lui Noe, de la momentul biblic al acestei corăbii. Poetul își contemplă inima parcă ca o arcă în care s-au adunat tot felul de viețuitoare, orășanii și curate și necurate , simte cum se îmbulzesc acolo să între și încheie așa de ...simplu ; știu ca nu e simplu să nu fie semnificativ pentru sufletul uman, dar răscolitor pentru spiritul unei lumi atât de derutate lăuntric . Zice :

« Aud cum se destramă un suflet undeva/
Departe în a ploii acidă melopee../
E noapte-n larg. Iar arca te așteaptă , Iehova /
pe mările din suflet sa fereci **curcubee** ».²⁸³
« Auzi? « **Sa fereci curcubee.** » ²⁸⁴

Curcubeu , dupa clipa împăcării cu Dumnezeu pe care Il căuta el.
Dar vezi ce-nseamnă **curcubeu** ?

Pentru mine are și o rezonanță , o deschidere particulară.

Ce e curcubeu ? E lumina albă a soarelui care se reflectă în vapori si își dezvăluie bogăția spectrului . Si atunci, a pleca de la acel moment al lui Noe , parcă semnifică **lumina harului strălucitoare** , care se va dezvălui și după Potop în bogăția umană, **bogăția neamurilor** , fiecare având o **raza de lumină si de iubire divină**. Fiecare popor o are , dar în unitate. »²⁸⁵

Si altă dată vorbind despre taina lacrimii („din apă și din duh ”: « apa botezului e lacrima. » ”Roua cea de la Tine vindecătoare este”²⁸⁶. «Lacrimile dupa botez sunt vindecătoare. » ²⁸⁷

Lacrimile de la botez ne spală de Pacatul Strămoșesc.²⁸⁸Lacrimile dupa botez spală neîncetat, purifică și dau lumină.

²⁸³ Ion Barbu- « Arca » -www.versuri-si-creatii.ro/poezii/b/ion-barbu-7zudhuu/arca-6zuztst.html

²⁸⁴ Ibidem.

²⁸⁵ « Cu Părintele Galeriu între Geneza și Apocalipsa » (convorbiri cu Dorin Popa) Editura Harisma - 2002 p 117

²⁸⁶ Profetul rostise: "roua cea de la Tine este roua de lumina, vindecătoare" (Isaia 26, 19).

²⁸⁷ Isaia 26

²⁸⁸ « Spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele asternutul meu voi uda » (Ps 6, 6),

Si « așa cum cele șapte culori ale curcubeului nu se ceartă , se întrepătrund sa aplicăm taina aceasta la înfrățirea umană.

Dar curcubeul are o taină mai adâncă : în curcubeu e lumina soarelui , albă , strălucitoare care trecând prin boaba de rouă ca printr-o prismă dezvăluie bogăția de culori a luminii.

Din lumina harică divină se împărtășesc atâtea daruri dumnezești. »

Cele două comentarii de atunci mă trimit cu gândul la **semnul ceresc** pe care l-a arătat ciudata aureolă a Soarelui, tivită de un curcubeu circular, apărută brusc deasupra crucii bisericii Sfântul Silvestru. » Un nor perfect rotund înconjură soarele, iar norul este cuprins de un **curcubeu** la fel de rotund.

Un semn de ramas bun sau cine știe ? Poate că cerul a vrut să spună mai mult decât au putut spune în cuvântul lor oamenii. »²⁸⁹ Când trupul Părintelui este coborat în mormânt, « semnul » dispare. Este un fenomen care așa cum remarca academicianul Bălăceanu Stolnici , depășește posibilitățile noastre de înțelegere .

Este « nu întâmplător ci proniator. »²⁹⁰

Sorin Dumitrescu, cel dintâi dintre ucenici este de părere ca cerescul semn « *a reprodus pe cer un tip de icoane, dintre cele mai prestigioase, ale naosului și pronaosului bisericii în stil bizantin, zugrăvite totdeauna numai pe tavanul cupolelor, numite "cerul bisericii", simbolizarea extraordinară a icoanei **Pantocratorului** din cupolă.* »²⁹¹

Pe 13 august 2003 « **Insuși Domnul** a binecuvântat simbolic **comuniunea** puternică, al carei agent, prin mila Sa, a fost unul din sfinții Săi acoperiți pe care aceleiași divine milostiviri i-a fost plăcut să-l deconspire mulțimilor ca sfânt, pentru a-i bucura pe toti cei care nu au precupețit nici un efort pentru a fi de fața ore în șir.

In plus, dacă curcubeul meteorologic, "*al lui Bush*", a apărut după o ploaie și într-o zi exasperant de ploioasă, cel circular, de la

²⁸⁹ Razvan Ionescu " *...Iar ca ramas bun, un curcubeu*", Revista « Lumea Credintei » , septembrie 2003

²⁹⁰ Din cuvintele **Părintelui Galeriu**

²⁹¹ www.Romanialibera.ro.Petre Mihai Bacanu, « *Despre semnele care s-au aratat la iesirea din lume a Parintelui Galeriu* » -interviu realizat întâiului dintre ucenici Sorin Dumitrescu Joi 21 August 2003

înmormântarea Părintelui Galeriu, a apărut în contextul unui șir de zile în care nu a fost pic de ploaie ! La fel de uluitoare și de expresivă duhovnicește a fost și "iconografia" slujbei și prohodirii Părintelui . In pofida tuturor așteptărilor, atmosfera oficiului religios a fost absolut sărbătorească, total neconformă unei plângeri, ci semănând mai curând unei fericite zile ale Sfintelor Paști. »²⁹²

Părintele s-a mutat mai aproape de Sfânta Treime ; Treimea de slujitori ai Domnului de la Sfântul Silvestru este completată tot cu « Părintele ». Părintele Cristian Galeriu , nepotul « Părintelui » nostru e tot « Părintele Galeriu » : mai tânăr , mai înalt .

Spunea Părintele Stefan ca Părintele Cristian » este tot un fel de creație a Părintelui Galeriu »²⁹³.

Absolvent de teologie, școlit la Paris si Tesalonic, doctor în teologie mai nou este și ales si dăruit cu o zestre unică ca aceea de a păstori în biserica « Părintelui Galeriu » și de a continua slujirea bunicului și părinte ales a mii de suflete.

Lucrarea de doctorat a Părintelui Cristian »*Invățăturile Sfântului Maxim Mărturisitorul împotriva monotelismului*²⁹⁴ si *monoenergismului*²⁹⁵» mărturiște dragostea si aplecarea spre opera Sfântului Maxim Mărturisitorul care merge până la »semn. «

Mi-a placut cu mulți ani în urmă când într-un cuvânt zicea Vlădica Teofan ca »*locurile răspund* » , emoționat fiind de revederea Mănăstirii Antim pe care o părăsise, urmându-și ascultarea în Oltenia. Iată că și sfinții răspund: Părintele Constantin Galeriu a fost înmormântat în ziua Aducerii moaștelor Sfântului Maxim Mărturisitorul.

Si faptele răspund : Părintele Cristian Galeriu a înțeles că nu e de ajuns sa fii ascultător ci trebuie sa lucrezi mereu la pregătirea ta, că modelul apropiat si iubit, obligă . L-am urmărit în timp. Era în 2004.

²⁹² Ibid.

²⁹³ Pr.Prof. Univ. Dr. Stefan Alexe (Prof conducator la al doctorandului Cristian Galeriu / Parintele Galeriu /Astazi p 62

²⁹⁴ **Monotelismul** sau **monotelitismul** („o singură voință”) - <http://ro.orthodoxwiki.org/Monotelism>

²⁹⁵ **Monoenergism** (a Greek loanword meaning "one energy") -²⁹⁵
<http://orthodoxwiki.org/Monoenergism>

Părintele Galeriu Cristian cânta la strună pesnele si ecteniile de diacon. Stie de la bunicu' : » *pe astea le țin si pe astea nu le las* « . Era primul său Paște ca diacon , dar și primul Paște fără Părintele nostru Galeriu Constantin. Frumoasa continuitate!

Nu înțeleg de ce nu există întotdeauna continuitate în acțiunile cu adevărat bune. Nu este doar ideea mea. Emisiunile moderate de pr. Cristian Galeriu erau foarte de apreciate de credincioși si pentru că aminteau de tactul , patosul si duhovnicia Părintelui Constantin .

Era cum zicea Părintele Constantin : » *ești tu si totuși altcineva* «. Sigur "merge si așa" dar e păcat ca binele realizat sa se piardă! Predica Părintelui Cristian este o bijuterie. A luat de la Părintele Constantin (nu știu cât genetic , cât prin străduință) darul de a vorbi liber (si nu-i ușor când în biserica sunt atâtea copii zburdalnici), recurgând la text ca și Părintele Constantin doar pentru a întări ideile expuse din sursa sfântă și făcând legătura si cu viața, cu realitatea. Spovedește mai ales tineri, ore în sir. Si declară cu curaj: » *Nu e de ajuns să te duci la biserică regulat, trebuie ca Biserica să te însoțească în toată activitatea ta, în toată gândirea ta!* «

Si » *mesajul creștinului trebuie sa fie autentic în Hristos , în duhul crucii , nu convenabil!* »

Este visul împlinit al Părintelui .

Să-i ajute Dumnezeu ! Da, Părintele ne-a arătat prin exemplu personal « *că nu calea este imposibilă , ci imposibilul e calea* « !²⁹⁶

A dorit să renoveze biserica Sfântul Silvestru si a reușit ; a construit în inimile noastre posibilitatea valorificării fiecaruia din noi și a reușit. Dacă am fi înțelepți ar trebui să fim numai în Lumina !

Facă Domnul să ne aflăm în adevăr și în iubire, în lumina și în iubire !

²⁹⁶ *Din cuvintele Parintelui Galeriu*

« Pomenirea plecării la cer a profesorului nostru de suflet Constantin Galeriu va fi din neam în neam! »²⁹⁷

Azi 21 noiembrie este si ziua de naștere pământească a Părintelui Galeriu! Intre salcie si brad la „ Biserica Sfântul Silvestru doarme preotul maestru” cum zicea un fiu duhovnicesc , poet de dragul Părintelui nostru iubit. Crucea Părintelui cu model brâncovenesc se înalță maiestuasă străjuind mormântul care este în permanență acoperit cu flori proaspete. La 6 august 2011 , la opt ani de la nasterea in viata cea cerească si veșnică a Părintelui Profesor Constantin Galeriu de la Biserica "Sfântul Silvestru" din Bucuresti si la mormânt s-a cântat Vesnica Pomenire !

Figura 1 Pomenirea la 8 ani de la plecarea la cer a Părintelui Galeriu Constantin (6 11 2011).

Si pentru a ne aminti ca viața merge mai departe si că pomenirea lui va fi „ *din neam în neam* ”, strănepotul Părintelui , a lăsat joaca si venit (chiar si spre surprinderea tatălui sau, preotul Cristian Galeriu) să cinstească solemnitatea momentului.

²⁹⁷ Argentina Gramada Dragu- «La biserica Silvestru doarme preotul măestru »-Lumea Credintei -pagina-43 - septembrie 2011

Figura 2 Pomenirea la 8 ani de la plecarea la cer a Părintelui Galeriu Constantin (6 august 2011).

*Părintele Constantin Galeriu*²⁹⁸

Vasile Mustața

«Privesc la chipul în eternă pace, cu ochi adânci și fruntea gânditoare...

L-aud rostind o binecuvântare și totul în iubire se prefăce.

Prin cutele de viață zbuciumată, smeritul zâmbet, barba monahală

Virtute serafimică exală și dragoste jertfelnică arată.

El a slujit cu har, mucenicește, și-a proslăvit creația întreagă.

A întărit credința care leagă pe cel zidit de cel care zidește.

Iar azi, la ceas de pomenire, cată Icoana curcubeelor celeste

Ce-a strălucit pe boltă, semn că este sub rază de lumină necreată »

²⁹⁸ Vasile Mustață- « **Părintelui Constantin Galeriu** »-Măturii Silvestrene nr 3, 2010-
<http://ucenic.go.ro/despre32.htm>

«Urmare a Părintelui Galeriu»²⁹⁹

«Harul și vocația teologică, erudiția de o întindere și diversitate fără egal, memoria de-a dreptul fabuloasă, uluitorul talent al predicatorului, în sfârșit, bunătatea umană cu accente nepământești.»

– „E recunoscută legătura dvs. duhovnicească cu Părintele Galeriu (din ultima parte a vieții sfinției sale). Ce vă atrăgea la sfinția sa?”³⁰⁰

– „Harul și vocația teologică, erudiția de o întindere și diversitate fără egal, memoria de-a dreptul fabuloasă, uluitorul talent al predicatorului, în sfârșit, bunătatea umană cu accente nepământești. Adaug felul în care înțelegea să îmbine știința și teologia, să investigheze domenii și discipline ale cercetării moderne, cum este psihanaliza.³⁰¹ Părintele Galeriu era familiarizat cu lucrările lui Freud, Adler, Jung, cu lucrările lui Frankl, cel care a elaborat conceptul de logoterapie³⁰², exponent de frunte al celei de a treia Școli vieneze de psihanaliză.

²⁹⁹ Argentina Gramada Dragu-« La multi ani rodnici revistei Lumea Credintei la aniversarea a 10 ani de activitate »- « Lumea Credintei»-pagina72-73 -aprilie 2013

³⁰⁰ Răzvan Bucuroiu – „**Interviu cu Ion Mircea, laureatul din acest an al Premiului Național „Mihai Eminescu” pentru Opera Omnia** „- www.lumeacredintei.com/sct_6/c_1/art_1299/credina_zugrovet_icoanelen_biserici_interviu_cu_poetul_i_on_mircea_laureatul_din_acest_an_al_premiului_naional_mihai_eminescu_pentru_opera_omnia.htm

³⁰¹ Psihanaliză s. f. 1. Ansamblul concepțiilor lui Freud privind viața psihică conștientă și inconștientă, după care tendințele sau dorințele profunde ale individului vin în conflict cu convingerile sale morale și sunt alungate în subconștient, de unde tind să reapară sub o formă travestită. 2. Metodă de analiză psihologică și de tratament al bolilor neuropsihice, care își propune, prin diverse probe (asociații de cuvinte, relatări de vise, interpretări de figuri confuze etc.), să descopere cauzele nevrozelor și psihozelor și să vindece aceste boli. – Din fr. psychanalyse. - <http://dexonline.ro/definitie/psihanaliza>

³⁰² Logoterapia (derivă din grecescul logos = cuvânt) - termen folosit încă din anul 1930 de psihiatrul vienez Viktor E. Frankl (1905 - 1997) prin care acesta desemna tehnica psihoterapeutică concepută de el (a 3-a școală vieneză de psihoterapie). Pentru detalii privind logoterapia v. pagina dedicată lui Viktor E. Frankl- <http://ro.wikipedia.org/wiki/Logoterapie>

Părintele a și corespondat de altfel cu Frankl³⁰³ și unul dintre numerele Transilvaniei a consemnat dialogul și combustia spirituală dintre cele două mari personalități."

La rugăciunea Canonul Cel Mare al lui Andrei Criteanu la biserica Sfinții Imparați Constantin și Elena, s-au adunat alături de credincioșii parohiei și iubitorii de cântare sfântă din epoca de aur a Mănăstirii Antim . Părintele Nicolae Giolu , fostul dirijor al corului de la Mănăstirea Antim, cadru didactic al facultății de Teologie "crește " mereu alte generații. Păcat ca la Mănăstirea Antim nu se păstrează tradiția de pe vremea Părintelui Sofian . "Crezul" , " Suflete al meu" , "Sub milostivirea Ta" sunt unice în toate cântările din toată muzica noastră ortodoxă. Duhul Sfânt este mai bine simțit . Ascultându-le simt și înțeleg ce zice Sfântul Pavel :

"Caci Cuvântul Lui Dumnezeu viu și lucrător și mai ascuțit decât orice sabie cu două tășuri și pătrunde până la despărțirea sufletului și duhului , dintre încheieturi și maduvă , și , destoinic este să judece simțirile și cugetările inimii!"³⁰⁴.

În a doua seară de canon , am zărit în mulțimea credincioșilor drepti ca lumânările , o față luminoasă cunoscută , ucenică și ea a Părintelui Galeriu. La sfârșit am abordat-o ca pe o apropiată mie, cu toate că nu am vorbit niciodată. O cheamă Solomon Emanuela și continuă activitatea Părintelui Galeriu , cu colaborare chiar la Școala vieneză de psihanaliză. Și ea , urmare a Părintelui Galeriu împlinește din moștenirea dată nouă : **«înduhovnicire prin rugăciune și sfințire a locului de osteneală prin purtare divină. »**

³⁰³ Schimb de scrisori cu Dl Victor Frankl»- www.ceruldinnoi.ro/Picture/Galeriu_Frankl.JPG

³⁰⁴ Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel –Cap. 4,12-
www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=22&cap=4

S-ar zice ca e o întâmplare ³⁰⁵; **întâmplarea** (nu vine de la hazard ci de la **templu**³⁰⁶). Este evenimentul pe care Dumnezeu îl permite pentru ca mai târziu sa-i de o explicatie. Ei bine , ea era ucenica care talmacea corespondența Părintelui Galeriu cu Victor Frankl³⁰⁷ . Ne-am bucurat amandouă! Comunicare cu „*rudenia după duh* ” spunea Părintele Galeriu. Si tot din „ *întâmplare* „ primesc pe mail o istorioară de la altă ucenică Liana Ciociu . Este si pe Internet. Iat-o:

„Un psiholog îi învață pe cursanții lui despre « managementul stresului ». A luat un pahar de apa și s-a plimbat prin sală... în liniște. Toată lumea aștepta o întrebare de genul - este pe jumătate plin sau pe jumătate gol. La un moment dat s-a oprit, a ridicat paharul și și-a întrebat auditorii : " *Cât de greu este acest pahar cu apă ?* " .

Mirați, cursanții au dat răspunsuri între 250 si 500 ml. Răspunsul psihologului a fost următorul : greutatea absolută nu contează. Contează **cât timp** îl vei ține ridicat.

Un minut, nici o problemă; o oră , o durere de braț dar într-o zi - îți paralizează brațul. In fiecare din aceste trei cazuri greutatea paharului nu se schimbă.

Se schimbă doar timpul ... si cu cât e mai lung, cu atât mai greu este. Stresul si grijiile din viața sunt asemenea paharului cu apa.

Daca te gândești puțin la ele ...nu se întâmplă mare lucru. Dacă te gândești mai mult la ele.. începe să te doară sufletul.

Dacă te gândești tot timpul la ele - îți paralizează mintea...nu mai poți sa faci nimic. De aceea este important sa te eliberezi de stres.

Când ajungi acasă pe seara...lasă-ți grijile deoparte. Nu le purta cu tine în noapte. Pune paharul jos ! „³⁰⁸

Părintele Galeriu ar zice mai mult :

«Mută-ți gândul de la tine la EL! »³⁰⁹

³⁰⁵ Ceea ce se petrece în mod incidental; hazard- <http://dexonline.ro/definitie/intamplare>

³⁰⁶ Edificiu special amenajat pentru practicarea unui cult religios: biserica monumentala-
<http://dexonline.ro/definitie/templu>

³⁰⁷ http://ro.wikipedia.org/wiki/Viktor_Frankl

³⁰⁸ <https://personalitateautentica.wordpress.com/tag/managementul-stresului/>

³⁰⁹ Cuvântul Arhiepiscopului Casian al Dunarii de Jos -Radio Trinitas-2012 ziua Sfântului Casian

«Părintele Galeriu mi-a schimbat viața ! »³¹⁰

« Eu sunt unul din « peretii » care-L mărturisesc pe HRISTOS din învățătura Părintelui Galeriu. »³¹¹

Si atunci ca si acum la 9 ani de la mutarea sa la cer , sămânța propovăduirii lui rodește. Peste tot, în fapte cotidiene sau solemne , învățăturile Părintelui sunt lucrătoare în noi și prin noi. Am fost la Iași . La racla Sfintei Parascheva mi-am amintit cuvintele Părintelui despre « materia care nu se supune firii. » . În incendiul la care si racla se topise, flăcările înconjurau « a ocrotire » sfintele moaște.

Cu ani în urma la racla Sfântului Dimitrie fusesem ferm admonestată de părintele slujitor de atunci , Crețu Ieronim : « dacă nu sărutați sfintele moaște să nu mai mergeți la Sfântul ! »

Dumnezeu a avut milă de mine . M-am nimerit la Mănăstirea Curtea de Argeș la un ceas de liniște si vizită a unui înalt ierarh, ocazie cu care a fost descuiată racla Sfintei mucenițe Filofteia. Am fost invitată si eu cu copii mei să sărut sfintele moaște ; m-am apropiat cu teamă si mireasma sfințeniei mi-a umplut ochii de lacrimi si inima de bucurie.

Fapte întărite mai târziu de cuvintele Părintelui Galeriu : « **materia care nu se supune firii.** »

Peste ani la Craiova m-am dus si la catedrala unde m-am închinat la moaștele Sfântului Nifon, Sfintei Tatiana , Seghie si Vach. Sfântul Nifon despre care Părintele Galeriu ne vorbea cu atâta prețuire, mi-a amintit de cuvintele întâiului ucenic , Sorin Dumitrescu care zice : «*tocmai*

³¹⁰ Sorin Dumitrescu- «Intalnirea cu Parintele Galeriu mi-a schimbat viata » -www.formula-as.ro/2007/766/spiritualitate-39/sorin-dumitrescu-7921.

[Claudiu Tarziu](http://www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/parintele-florin-botezan-14964)- «Florin Botezan »- www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/parintele-florin-botezan-14964

³¹¹ Argentina Gramada Dragu-fragment din «Parintele Galeriu mi-a schimbat viata ! »Articol editat în« Lumea Credintei»-pagina76-71 –august 2012 - www.lumeacredintei.com/sct_3/st_2621/navPage_6/printele_galeriu_mi-a_schimbat_viata.htm

decesul Părintelui (Galeriu) din 11 august 2003 girează originea celestă a semnului din 13 august al aceluiasi an (curcubeul) . »³¹²

Si legat de Sorin Dumitrescu , pictor academician si profesor , iată ce-mi zice Lucian , fost student al Părintelui Galeriu, acum de veghe la racla Sfântului Nifon. «A zis Sorin Dumitrescu într-o conferință ca Părintele Galeriu nu a avut auditoriu pe măsură si că a vorbit la pereți. Spuneți-i va rog că « eu sunt unul din « pereții » aceia care-L mărturisesc pe Hristos din învoățătura Părintelui Galeriu. » O frumoasa indignare !

Așa a și zis Părintele . Acesta este si testamentul lui : « M-am străduit să vă așez în suflet credința, voi să o mărturisiți ! »³¹³

Da, o mărturisesc atâtea ucenici (ingineri, medici, profesori economiști) care fie că au urmat a doua facultate , teologia, fie ca s-au călugărit . Toți mărturisesc «Părintele Galeriu mi-a schimbat viața ! »³¹⁴.

«Si eu am fost ucenica Părintelui Galeriu » este sinonim cu «Si pe mine m-a iubit Părintele Galeriu »³¹⁵. «Iar la el iubirea însemna respectul. »³¹⁶

Ca fiecare ucenic al Părintelui ascultând radio Trinitas , tresar de bucurie dacă-i aud vocea (cum a fost rostirea Troparului Nașterii Domnului), mă bucur să-i văd portretul în emisiunea Universul credinței pe Tvr 1 si sunt fericită când vizionez o emisiune moderată de părintele Cristian Galeriu la Tv Trinitas).

Mult mă bucur atunci când este citat de un ierarh. Când făcea călătoria sa misionară , la sfârșit conferenția la Galați , spunând celor apropiați că a luat și binecuvântare arhierească.

³¹² Petre Mihai Bacanu - « *Despre semnele care s-au aratat la iesirea din lume a Parintelui Galeriu* » - www.Romanialibera.ro, -interviu realizat intaiului dintre ucenici Sorin Dumitrescu – 21 August 2003- preluat

« *Si eu am fost ucenicul/ucenica Parintelui Galeriu* » - www.ucenic.go.ro/despre21.htm

³¹³ Lumea credinței - anul 2006, nov, pag 19 , www.punctecardinale.ro/nov_2006/nov_2006_16.html

³¹⁴ [Claudiu Tarziu](http://www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/parintele-florin-botezan-14964)-Florin Botezan- www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/parintele-florin-botezan-14964

³¹⁵ Costion Nicolescu -« Parintele Galeriu: "Eu nu sunt un om al apelor linistite. Sunt un om viforos »-www.formula-as.ro/2011/972/spiritualitate-39/mari-duhovnici-parintele-galeriu-eu-nu-sunt-un-om-al-apelor-linistite-sunt-un-om-viforos-13817

³¹⁶ Sorin Dumitrescu- «*Intalnirea cu Parintele Galeriu mi-a schimbat viata* » -www.formula-as.ro/2007/766/spiritualitate-39/sorin-dumitrescu-7921,

Când vre-un vlădică se smerea pentru tinerețea sa în fața profesorului de o viață , Părintele zicea **«ierarhul e tânăr , dar harul e bătrân »!**

L-au iubit ierarhii . La slujba de înmormântare din 13 august 2003 erau 10 ierarhi si peste 100 de preoti. « *In ochii lor, lacrimi. Acum știu și pot să vă mărturisesc : si ierarhii plâng* »³¹⁷. Si ierarhii îl poartă în suflet și-i citează cuvintele din viul vieții în cuvântari si în fapte .

Părintele a ramas în mintea și sufletul tuturor acelor care l-au cunoscut. Daca ar fi să plângem ne vremelnicia, am zice ca această ucenică:

*«De neuitat au ramas clipele, orele, zilele , anii de la Biserica Sfântul Silvestru, de neuitat tremurul si cutremurul din glasul Părintelui Galeriu, de neuitat diminețile de duminică în care apărea la ușa diaconească de miazazi a catapetesmei să dea binecuvântarea ; de neuitat, ca orice lucru care nu se va mai întoarce niciodată.»*³¹⁸

Dar dacă ne gândim la bucuria si darul ce l-am primit, cunoscându-l, ascultându-l si modificându-ne viețile în lumina celor primite , atunci să spunem **« Slavă Lui Dumnezeu pentru darul primit! »**

Intrebați care e cea mai de preț învățătură primită de la Părintele Galeriu, răspunsurile sunt diferite , funcție de unicitatea ucenicului :

- "O, iubitorilor, - în adânc, propriu-zis nu există moarte, nu există desființare, - existența omului e un suiș continuu" au fost primele cuvinte pe care le-am auzit din gura Părintelui Galeriu, și-atunci am știut ca **nu suntem singuri.**³¹⁹
- "Nimeni si nimic nu poate distruge niciodată chipul lui Dumnezeu din om. Ultimul răătăcit, ultimul criminal, încă mai are în el chipul divin intact. Noi nu ne gândim la asta, cand intram în relație cu alti oameni. Ii judecăm după epidermă, nu după chipul dumnezeiesc. Pentru că altfel ne-am purta cu

³¹⁷ Razvan Ionescu- « Parintele Galeriu - preotul tuturor »- Lumea credintei, anul I, nr. 2- www.crestinortodox.ro/reportaj/parintele-galeriu-preotul-tuturor-72285.html

³¹⁸Neti Gavriliu-Un stilp al ortodoxiei urca acum vamilе vazduhului- <http://tech.groups.yahoo.com/group/EscapeFromRomania/message/40215?var=0>

³¹⁹ Părintele Galeriu- « Predica duminica dinaintea Nasterii Domnului » - <http://puterea-credintei.blogspot.ro/2011/12/predica-duminica-dinaintea-nasterii.html>

*Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu mai mare atenție si delicatețe față de ceilalți, care sunt, si ei, purtători ai chipului lui Dumnezeu. Se pierde doar asemănarea cu Dumnezeu, din pricina păcatelor noastre, dar nu si chipul".*³²⁰

• Fratele Ghiorghiță, monah al Mănăstirii Antim îl caracterizează pe Părintele Galeriu : *«personalitate Cristica iradiind pace tuturor! »*

Ucenic si doctorand în acelasi timp , ierodiaconul Gamaliel Sima l-a întrebat pe Părintele Galeriu cum reușește să fie și spontan și riguros în același timp. Toți ne-am dori asta. Părintele Galeriu i-a mărturisit :

« Frate Ghiorghiță : rugăciunea îți va arăta "conținutul" si curăția vieții te va ajuta cum să redai la momentul potrivit. » Si

*« Roagă-te să se arate darul Lui Dumnezeu prin tine!*³²¹ »

- Fără îndoială, s-au spus si s-ar putea spune multe despre Părintele Galeriu. Pentru că Părintele a fost omniprezent și sunt mulți aceia care au un gând, o amintire legate de Sfinția Sa.
- Ne rămâne vocea înregistrată (ce buna e tehnica!) .
- Ne rămâne imaginea Sfinției Sale, din fericire înregistrată în emisiuni de televiziune și am convingerea că îl vom mai vedea și auzi.
- Si ne rămâne examenul nostru personal : ce facem cu darul primit ; cât aplicam , cât și cum dăruim știind că *«dăruind vom dobândi ! »*³²²
- Si cum îmi zicea Claude³²³, profesoara de religie din Bruxelles : *« ce norocoasă ești Argentina »* ! Da ! Ce norocoși suntem noi toți , că am avut un astfel de « dar » ! Slavă Lui Dumnezeu pentru toate !

³²⁰ Andrei Cheran- *« Intelteptul din staulul oilor: Parintele Iona, de la Manastirea Oasa »* - *- www.formula-as.ro/2011/980/spiritualitate-39/inteleptul-din-staulul-oilor-parintele-iona-de-la-manastirea-oasa-14032*

³²¹ Din cuvantul Fratelui Ghiorghita de la M â năstirea Antim, doctorand al Părintelui Galeriu – la Simpozionul de 7 ani –Părintele Galeriu.

³²² *«Daruind vei dobândi»* -Carte a lui Nicolae Stenhard si el fidel ascultator al predicilor Parintelui Galeriu ani buni - <http://sldsjd.wordpress.com/audio-daruind-vei-dobandi/>

³²³ Nu este simplu sa fii profesor de religie in Romania dupa 50 de ani de comunism . Nu e simplu nici in Europa. Claude deseneaza pe tabla o inima mare (care poate cuprinde toate religiile lumii); si-n clasa erau crestini dar si musulmani, si evrei.

Parintele Galeriu : »Informația Supremă este Dumnezeu»

»Cunoașterea cea mai înaltă pe care oamenii o pot poseda este cunoașterea Lui Dumnezeu³²⁴.

«Părintele Galeriu a fost mereu preocupat de orice aspect al cunoașterii umane. Mîntea sa ascuțită a răscolit mult în afara granițelor teologiei, căutând răspunsuri, aflând întrebări. Pentru el, științele, mai ales cele exacte, erau tot atâtea ferestre ale creației, deschise spre infinitul tainelor dumnezeiești. »
Virgil Cîndea³²⁵

Dumnezeu nu poate fi definit . **Dumnezeu** este o ființă supremă, omnipotentă și omniscientă care ar fi creat [Universul](#).³²⁶ Pentru matematician, Dumnezeu este o axiomă, pentru fizician, El este o stare, pentru filozof Dumnezeu este o mare enigmă, pentru artist El este sursă de inspirație, pentru biserică El este **sursa**, iar pentru omul credincios, **Dumnezeu este**³²⁷.

Dumitru Constantin Dulcan: "Pentru mine, după 40 de ani de studiu și de reflecție este evident, și nu mă feresc să o spun, că există o

³²⁴ Acad. Mihai Drăgănescu, Președintele Secției de Știință și Tehnologie Informației a Academiei Române- »Societatea Informațională și a Cunoașterii. Vectorii Societății Cunoașterii. »- www.academiaromana.ro/pro_pri/doc/st_a01a.doc

³²⁵ Acad. Virgil Cîndea- «**Mari duhovnici: Părintele Constantin Galeriu - Predicatorul de foc** »- www.formula-as.ro/2012/1040/spiritualitate-39/mari-duhovnici-parintele-constantin-galeriu-predicatorul-de-foc-15660

³²⁶ Enciclopedia liberă a Internetului <http://ro.wikipedia.org/wiki/Discu%C8%9Bie:Dumnezeu>

³²⁷ www.antonina-dinsuflet.be/pensees.htm

esență spirituală a întregului univers, care face parte intrinsecă din acesta, dacă nu cumva este însăși matricea universului material. Mai puțin contează dacă o numim ca oamenii de știință, **câmp energetic, informațional, chiar câmp al conștiinței universale**, așa cum este numit de unele ramuri ale psihologiei, sau dacă este numit **Dumnezeu**, așa cum o fac diversele religii.”³²⁸

Părintele Galeriu: «*Dumnezeu este Informația omului. Omul însuși e informat prin har : Revelatia , Biblia , Sfintii părinți, Filocalia. »*³²⁹ Existența Sa transcende posibilitățile noastre obișnuite de **cunoaștere**. Demersul omului de a încerca să accepte existența lui Dumnezeu precum cea a unui lucru, este greșită. În acest sens îmi aduc aminte de momentul în care Pilat îl întreabă pe Hristos "Ce este Adevărul?". Hristos nu-i răspunde nu din neștiință, căci El Insuși era Adevărul, ci pentru că Pilat era lipsit de credință. Dacă Pilat ar fi spus nu ce este Adevărul , "CINE este Adevărul" și-ar fi dat seama că-L are în față sa .

***“Nimic nu e întâmplător, totul e proniator”! zicea
Parintele Galeriu***

Memoria părintelui nostru drag, funcționa într-o continuă teologhisire făcând legături în permanență între cuvintele sfintelor scripturi cu întâmplările vieții , recurgând și la mărturiile sfinților părinți pe care-i considera prietenii săi.

“Imi sunt atât de dragi” - spunea uneori.

Dar Părintele era uluitor cu strădania sa pentru a fi în actualitate cu tot ce putea atinge cu mintea : și-n psihologie , și-n fizică și-n medicină și de ce nu și-n informatică. Uneori își amintea dojana unui mare profesor care-i spunea : *"prea te ocupi de multe !"*³³⁰

³²⁸ Dumitru Constantin Dulcan "Întoarcerea lui Dumnezeu "www.formula-as.ro/2008/840/societate-37/intoarcerea-lui-dumnezeu-10312

³²⁹ Parintele Galeriu " Informatia Omului" -

http://sfaturiorodoxe.ortodoxism.ro/parintele_galeriu/Pr%20Galeriu%20-%20Informatia%20omului%201999-02-1999.wma

³³⁰ La sustinerea lucrării de licență, Nichifor Crainic avea să zică: "ai să fii un mare predicator"

Si dragul de el era în stare să se învinovățească si pentru **truda căutării în cunoaștere** : “de păcatul asta n-am scăpat!”³³¹.

Si cât bine a făcut atâtor oameni neliniștiți (“dintre care cea dintâi sunt eu”) în înțelegerea sensului existenței lor ; mi-a spus : “ai sa te mântuiești negreșit si tu si casa ta , căci Il cauți sincer pe Dumnezeu”!

Si în vremea în care a intrat în discuții cu specialist pentru reconsolidarea turlei bisericii a întâlnit “proiectul” arhitectonic .

Si de la reconstrucția turlei bisericii a trecut se-nțelege la Proiectul Arhitectului Universului, care în marea operelor sale « **știe să numere doar până la unul** » .

Adică până la tine (mine) suflete, oricare ai fi tu! Paradoxal nu ?

“La baza oricărei opere stă proiectul”.

Si mai spunea :”**Totu-i Paradox**³³² **si Antinomie**”³³³-si -nțelegi si nu-nțelegi. Proiectul ³³⁴ este făcut de Făcătorul, Atotțiitorul si Prelucrătorul (din limbajul sistemelor informatice).

“La baza oricărei opere stă proiectul”. Sub aspect religios, si sub aspect stiințific, omul se distinge de celelelalte fapte prin **gândire** si **cuvânt**. Acesta este specificul, aceasta este condiția umană, iar pentru noi, creștinii, Cuvântul este Insuși Dumnezeu. Si omul, chiar după

³³¹ *Din cuvintele Parintelui Galeriu*

³³² **Paradox** s.n. 1. Contradicție logică-formală, apărută în ciuda respectării corectitudinii logice a raționamentului; părere contrară adevărului unanim recunoscut; (p. ext.) **ciudățenie, nepotrivire**. 2. Fapt despre care se poate demonstra atât că este adevărat, cât și că este fals. [Pl. -xuri, -xe. / cf. fr. paradoxe, **lat.**, gr. paradoxon < gr. para – **contra**, doxa – părere]- www.webdex.ro/online/dictionar/paradox

³³³ **Antinomie** (< fr., **lat.**) Metodă teologică aplicată doctrinei despre Dumnezeu și, în general, dogmelor credinței, indicând neconcordanța dintre definițiile formale și conținutul transcendent al credinței (misterul adevărului divin) care nu poate fi redus la noțiuni raționale.-

www.webdex.ro/online/dictionar/antinomie

³³⁴ **Proiect** ~e n. 1) Plan prin care se intenționează realizarea unor acțiuni viitoare. 2) Text inițial al unui plan de activitate socială care urmează să fie discutat, **completat**, aprobat și apoi pus în aplicare. 3) Schemă a unui sistem tehnic sau a unei construcții care conține calculele, desenele și explicațiile necesare. [Sil. -iect] /<**germ.** Projekt, lat. projectus -www.webdex.ro/online/dictionar/proiect

chipul lui Dumnezeu, este ființă cuvântătoare. Logos-ul este numit în Evanghelie: "La început era Cuvântul (Logos-ul)"³³⁵.

«Cuvântul era de la Dumnezeu, si Dumnezeu era Cuvântul. Grecul zice Logos înțelegând deodată si rațiune, si cuvânt. Noi am tradus prin Cuvânt ca expresie a rațiunii, iar Cuvântul este calea aceasta divină și umană de a comunica, de a ne împărtăși unul celuilalt taina noastră launtrică... Si atunci așa am împărtășit, în acest spirit, Cuvântul, Cuvântul-Creator.

Spuneau Părinții: "Zi-mi mie cuvânt!". Dar ce fel de cuvânt?. "Cuvânt care să mă zidească". Cuvântul lui Dumnezeu e Cuvânt creator : toate prin Cuvântul Lui s-au făcut. »³³⁶

Proiectul creației este cartea Facerii cap I 26,27... «să facem om după chipul si asemănarea noastră ».³³⁷ Formula de început a Sfintei Liturghii prezintă o deosebită importanță în plan dogmatic, întrucât

Impărăția lui Dumnezeu este conținutul vieții creștine ea este "**cunoașterea lui Dumnezeu...** unirea cu El și viața întru El"³³⁸.

„Ar fi trebui să n-avem nevoie de ajutorul Sfințelor Scripturi, ci să avem o viață atât de curată încât harul Duhului să fi ținut locul Scripturilor în sufletele noastre. Și după cum Sfintele Scripturi sunt scrise cu cerneală, tot așa ar fi trebuit ca și inimile noastre să fi fost scrise cu Duhul cel Sfânt”³³⁹

Si Părintele s-a instituit drept model de sârguință în învățatură continuă , pe tot parcursul vieții ; așa cum o cer vremurile de acum (lifelong learning).

³³⁵ Sfânta Evanghelie după Ioan – Capitolul 1, verset 1-www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=1

³³⁶ Fragment din Interviu - Lumea credinței, anul I, nr. 2-http://cuvinte-duhovnicessti.crestinortodox.ro/Parintele_Galeriu_-25-471.html

³³⁷ **Proiectul** este conform dicționarului dex un plan sau intenție de a întreprinde ceva, de a organiza, de a face un lucru. <http://dexonline.ro/definitie/proiect>

³³⁸ Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, *Spiritualitate și comuniune în Liturgia Ortodoxă*, p. 143.

³³⁹ Sfântul Ioan Gura de Aur - <http://ziarullumina.ro/cuvant-de-intelepciune/dumnezeu-vorbit-cu-sfintii-fata-catre-fata>

Încă din tinerețe s-a “manifestat public printr-o lucrare despre Dumnezeu.” Încă de atunci îl cita pe un astronom englez, care spunea “trebuie vazut Universul nu ca o mașină ci ca o mare **gândire**”.

Si propria-i **gândire** și-a stimulat-o prin studiu , făcând-o roditoare prin rugăciune.

Ce faci?! »**Ma gândesc !** » fusese răspunsul Părintelui la întrebarea gardianului care-și făcea rondul , nedumerit că cineva care muncise peste puteri peste zi nu doarme.

»*A! asta gândește!!!* » ³⁴⁰

Gândul reprezintă respirația minții dar atunci , gândirea era interzisă. Si Părintele a studiat, a gândit si a rodit întreaga viața.

« *La susținerea tezei de doctorat în fața “ unui șir de Everesturi profesionale, cu un Stăniloae si cu un Antonie Plămădeala la mijloc “ a prezentat “o teologie a uluirii” astfel că înțelepciunea si știința lui “nu erau din lumea aceasta”.* »³⁴¹ « Nou si totusi orodox » exclama Părintele Staniloae.

Avea puterea de a fi la curent cu toate si “*de a le face noi toate*”.

« Dragul meu, pentru mine un eveniment cu totul semnificativ l-a reprezentat acel moment în care a apărut, pe firmamentul științei si spiritului uman, **informatica**; într-o noapte am primit si eu acea cărțuție, nu prea mare, a lui Norman Wiener³⁴². Am citit-o, si-am zis: se înnoiește lumea. » ³⁴³

³⁴⁰ «Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă. »-Convorbiri realizate de Dorin Popa – 2002- Editura Harisma pag.115

³⁴¹ Ion Buga “-Parintele Galeriu Delasilvestru “-« Unde a fost biserica » -Ed Sf.Gheorghe –Vechi-Bucuresti 2001-pag 48

³⁴² Parintele ciberneticii, **Norman Wiener** prevenea încă din 1964 :“exista o idolatrizare a masinilor (“mecanismele care fascineaza oamenii ”). Numind computerul un idiot genial , sublinia ca un calculator este exact tot atat de valoros cat este omul care li utilizeaza. Folosit inteligent este o unealta , e drept foarte perfectionata , care prelungeste posibilitatile creierului omenesc.

³⁴³ Părintele Galeriu - » Internetul si implicatiile lui « Interviu consemnat de Octavian Greavu - <http://ucenic.go.ro/art19.htm>

Valurile tehnologiei informaționale

Informatica este stiința care se ocupă cu studiul prelucrării **informației**. La baza societății de azi și mai ales de mâine va sta informația și comunicațiile mijlocite de calculator. “ Națiunea care are cuvântul hotărator în domeniul prelucrării informației va poseda în secolul al XXI-lea cheile conducerii lumii”³⁴⁴. J.A. O’Brien considera ca omenirea, parcurge următoarele stadii, și anume³⁴⁵:

1. stadiul întreprinderii informatizate, corespunzător perioadei 1970-2010;
2. stadiul muncitorilor cunoscători interconectați, care a început din 1980;
3. stadiul societății globale interconectate, declansat în jurul anilor 1992-1993;
4. stadiul societății globale informaționale, a început din anul 2010.
5. stadiul societății inteligente.

Asa cum rezultă și din figura de mai jos, până în 2010 am fost în perioada când se suprapun primele trei valuri ; acum suntem într-o **perioada de tranziție** cu riscurile și cu avantajele specifice.

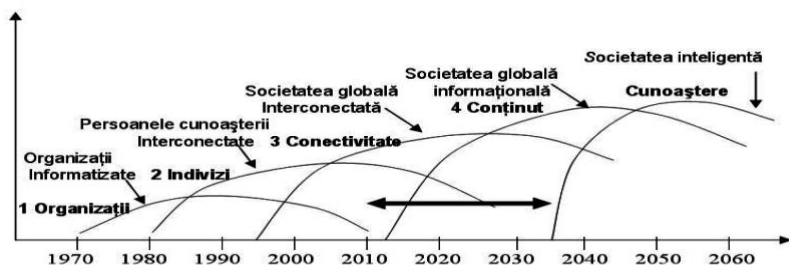

Figura nr. 1. – Valurile tehnologiei informaționale³⁴⁶

³⁴⁴ Robert E. Kahn, 1997, *Defence Advanced Research Project Agency-* www.france-science.org/innovation/rechfed.asp

³⁴⁵ O'Brien, J.A., *Management Information Systems. Managing Information Technology in the Interneted Enterprise*, McGraw-Hill, Boston, 1999

³⁴⁶ Tudorel Fatu, Al.Tugui « *Ce urmeaza dupa societatea globala informationala ?* » la adresa http://edemocratie.ro/publicatii/dupa_soc_info.pdf;

Marin Vlada « *Tehnologiile societatii informatiale* » la adresa http://fmi.unibuc.ro/ro/cniv_2005/volum/documente/pdf/sectiuneaA/1_1_VLADA.pdf

În primul val atenția a fost canalizată către **organizații** ca element cheie în *obținerea de profit*. Astfel, se dorea o micșorare a timpului și a costului de obținere a informației, precum și o reducere a costurilor de producție prin luarea în calcul a utilizării calculatorului electronic. Scopul l-a constituit și-l constituie încă **informatizarea întreprinderilor**.

În cel de-al **doilea val** se pune accent în mod deosebit pe **performanțele individuale într-un mediu informatizat**. Saltul de productivitate este dat în aceste condiții de **cunoștințele** de care dispun indivizii și de **gradul de interconectare**.

Atenția în cel de-al **treilea val** se îndreaptă spre realizarea **conectivității** la nivel global în cadrul societății, în care activează muncitorii **cunoașterii** și societățile informatizate. Derularea activităților creatoare de valori în asemenea condiții va atrage un plus de eficiență. Scopul final al acestui val constă în obținerea **societății global interconectate (societății rețea)**.

Odată cu trecerea la cel de-al **patrulea val**, informatizarea societăților se consideră terminată, ceea ce va însemna că asemenea pixului și calculatorul va constitui un instrument obișnuit cu particularități neobișnuite pe care și-l va permite oricine la costuri foarte mici.

Cu computerul la usa viitorului

Dacă în secolul XX se poate afirma că s-a intrat cu trenul, **în secolul XXI s-a trecut cu computerul, cu nava cosmică, cu video-telefonul**. Dintre zecile dacă nu chiar sute de definiții sub care a fost îmbrăcat secolul XX pe parcursul său (secolul ideologiilor, al totalitarismului, al democrației, al emancipării totale sociale, naționale, individuale, al violenței, al vitezei, al războaielor mondiale sau al energiei nucleare). Pentru alții însă secolul XX a fost acela al **revoluției electronice**. Introducerea revoluției electronice, după anumite păreri, este superioară, prin consecințe, revoluțiilor sociale care au avut loc în trecut. Revoluțiile sociale au schimbat regimurile politice, formele de

proprietate, au adus alte clase, alți oameni în prim-planul istoriei. Aceasta **revoluție electronică** este cea care îmbrățișează totul, inclusiv omul. Faptul ca încă din copilărie , tânara generație privește atât de mult la televizor si operează la computer, duce la modificări nemijlocite **pe cortex**. Acest fapt conduce la o rapiditate mult mai mare a reacțiilor, dar și la o superficialitate accentuată, la o îngustare a trăirilor umane.

*» Si cunoașterea lui Dumnezeu poate sa vina
si pe aceasta cale a informaticii prin mijlocul
de comunicare - Internet »³⁴⁷*

Părintele Galeriu

»Folosirea Internetului aduce un salt în comunicare»

Utilizarea noilor tehnologii trebuie făcută în spiritul **creativității**. Ca și telefonul fără fir sau telegrafia, radioul, televiziunea și de acum și Internetul care sunt realizări importante ale științei, toate, trebuie să cunoască si aceasta transfigurare.

Dincolo de tehnică, de stabilirea legăturilor globale este vorba de **conținut**, « *ce transmitem*»...

«Folosirea Internetului care este un rod al informaticii, un rod fericit, ofera, după înțelegerea mea, dă odată mai mult posibilitatea oamenilor să **comune**... Atât cât reușesc eu acum sa interpretez, generalizarea Internetului cred că are o însemnătate la fel de mare ca răspândirea tiparului lui Guttenberg, începând din 1473. Parcă se face un salt în comunicare. »³⁴⁸ Parintele Galeriu nu numai ca a vazut marea binefacere a Internetului înlesnind comunicarea; merge la rădăcina izvorului.

³⁴⁷ Părintele Galeriu - » Internetul si implicatiile lui «Interviu consemnat de Octavian Greavu - <http://ucenic.go.ro/art19.htm>

³⁴⁸ Părintele Galeriu - » Internetul si implicatiile lui « - <http://ucenic.go.ro/art19.htm>

« Vedeți, acum, în aceasta epocă, mai bine zis, sfârșit de epocă si început de epocă, știința însăși vine în întâmpinarea religiei. Exprimând realul, știința bate la porțile spiritului si dă mărturie pentru Creator, exprimându-L, nu zic definindu-L, pentru ca Dumnezeu nu poate fi definit... un Dumnezeu definit ar fi un Dumnezeu finit... dar tâlcuindu-L, dacă vreți, drept conștiința fundamentală a existenței, a Universului.

Omul acum revine la interioritatea lui cea mai adâncă si de acolo spre interioritatea cea mai adâncă a universului, asa cum zicea psalmistul: “adânc pe adânc se cheama”.³⁴⁹ Adica, adâncul devine cu adâncul uman. Iar în alta parte acelaș psalmist spune “ca Dumnezeu a pus în vistierii, adâncurile”³⁵⁰, adică adâncul din noi se află în visteria lui Dumnezeu. »

Norbert Wiener spunea ca: «**informația** este informație, nici materie, nici energie. »³⁵¹ Faptul ca se definește prin ea însăși rezultă ca este o notiune primară.

Cunoștința include capacitatea de a evalua **informația** într-un anumit sens sau scop.³⁵²

A avea cunoștințe sau abilitatea de a efectua sarcini complexe, presupune mai mult decât a avea o lista de instrucțiuni sau informații necesare; se cere abilitatea manipularii informațiilor sau a sarcinilor.

Trebuie subliniat ca nu orice data sau informație crează cunoștințe. Aceeași comunicare (dată) poate avea utilități diferite, pentru observatori diferiți, depinzând de : gradul cunoașterii anterioare și poziția observatorului în raport cu obiectul.

Informația prezintă interes doar daca ea poate fi utilizată.

³⁴⁹ Psalmul 41, 9-www.biserica.org/Biblia/VT/Psalmii/41_index.html

³⁵⁰ Psalmul 32, 7- www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=65&cap=32

³⁵¹ Clifton, H.D. -Business Data Systems, Pretince Hall, Ed a 4-a, 1998)

³⁵²A avea cunostinta = a fi informat.cf Dex- <http://dexonline.ro/search.php?cuv=cunostinta>

Informația prezintă interes doar dacă ea poate fi utilizată.

O informație spunem ca este relevantă dacă : dezvoltă cunoștințele, dezvoltă determinarea si este utilizabilă pentru scopul propus. Instituțiile viitorului, spun viitorologii, vor fi bune dacă vor da răspunsuri prompte adică dacă vor asigura ele o *rapida circulație a informației*.

Marshall McLuhan³⁵³ a prezis aproape 30 de ani înaintea apariției Internetului , forța si influența pe care aceasta rețea o va avea.³⁵⁴ McLuhan considera ca *lumea electronică a informației* a făcut să se deplaseze accentul de la *conținut spre efect*. Nu modul si relațiile de producție, definitorii pentru orice societate, impresionează pe McLuhan, ci modul de **comunicare** si instrumentul utilizat pentru transmiterea informației.

McLuhan vede lumea în lumina **informației**, ca un spațiu al transmisiei de semnale. Prevestind intrarea umanității într-o eră nouă a comuniunii universale , o coparticipare a fiecăruia la viața si destinul tuturor, situație proprie « *satului global* » în care mijloacele electronice reunesc omenirea ³⁵⁵ McLuhan dă expresie unei nevoi reale: **nevoia comuniunii**. Adevărata comuniune³⁵⁶ se realizează când creștinul se afla în comunicare cu Dumnezeu pentru zile senine si zidirea

³⁵³ McLuhan, de origine canadiana a fost profesor, filozof, critic literar si teoretician ultimativ al new-media.

³⁵⁴ <http://bibliophyle.wordpress.com/2012/02/27/lumea-in-care-traim-digerati-si-galaxia-gutenberg/>

³⁵⁵ Marshall McLuhan-«Galaxia Guttenberg –Omul si era tiparului « -Editura politica-1975- Marshall McLuhan este autorul a catorva carti fundamentale in aceste subiecte, el a folosit termeni de genul “Satul Global – Global Village”, “Mediumul este mesajul – The medium is the message” sau “Un radio de calitate construiește imagini si o televiziune de calitate nu le distruge”.

³⁵⁶ Legătură puternică, unire strânsă. 2. (Bis.) Împărtășanie, euharistie. - <http://dexonline.ro/definitie/comuniune>

cunoașterii .« Comunicarea cu Dumnezeu este dialogul dintre Infinit si finit ; dar omul este si totdeauna a fost in (de)finită. »³⁵⁷

Părintele Galeriu: « Dumnezeu nu a interzis cunoașterea ! »

In «*Dialoguri de seară* » , Sorin Dumitrescu întreabă despre originea : sintagmei „*crede și nu cerceta*” si dacă această există în Scriptură.

Părintele Galeriu: «... Nu **cunoașterea a interzis-o Dumnezeu**, căci ea este un dar al Duhului Sfânt, așa cum este consemnat în cele șapte daruri de către profetul Isaia (cap. 11, vers. 1-3).

De altfel, ignoranța este un păcat foarte grav, și așa și este, căci un creștin autentic nu poate fi prost.

În Evanghelia Sfântului Ioan, la cap. 17, Mântuitorul, în rugăciunea arhierească spune:

«*Si viața veșnică aceasta este, să Te cunoască pe Tine singurul, adevăratul Dumnezeu, și pe Iisus Hristos, pe care Tu L-ai trimis .*»³⁵⁸

A-L cunoaște înseamnă implicit **a cunoaște creația, făptuirea Lui**, pentru că „*toate printr-Însul s-au făcut și fără de El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut*”.³⁵⁹

Așadar, nu este vorba de **interdicția cunoașterii**, ci de oprirea **cunoașterii ambigue**. » ³⁶⁰ Cunoașterea lui Dumnezeu este cunoașterea cea mai înaltă pe care oamenii o pot poseda.

³⁵⁷ Părintele Galeriu-«**Cu Părintele Galeriu** : Intre Geneza si Apocalipsă » (convorbiri cu Dorin Popa) Editura Harisma -2002 pagina 361

³⁵⁸ Evanghelia Sfântului Ioan, Capitolul 17, verset 3 -www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=17

³⁵⁹ Evanghelia Sfântului Ioan, Capitolul 1, v 3-www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=1

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Parintelui Galeriu
De la « veți „cunoaște” binele si răul » VIA

»am castigat libertatea dar ce facem cu ea ?»

De la « veți „cunoaște” binele si răul » adică să decizi tu asupra binelui tau , respectiv răului tau..(!) » (Blândul părinte era ferm si hotărât cand era vorba de căderi peste fire.)

«Intre cele două daruri : sexualitate si creatie , omul vrea numai sexualitatea; vrea chiar să aleagă și moartea, eutanasierea , moartea îndulcită; nu mai vrea comuniunea si încearcă bărbat-bărbat, femeie-femeie.» Intrebarea capitală : mai este viață? ?

Alegi plăcerea fără viață, fără creație : **rușine!** Si sigur Părintele dădea întotdeauna un semnal al dorinței de buna cuviință si speranță. Speranța ca se va ajunge la un dialog sfânt , la o nouă înțelegere a existenței si a vieții . Speranța de înlăturare a ereziilor si rătăcirile oamenilor bolnavi. Poporul nostru s-a ferit de toate acestea .

Noi răspundem cu lupta pentru înfrânare , pentru post , pentru asceză pentru salvarea condiției umane si a genotipului uman dacă vreți... »³⁶¹

Foamea de informație

Problema seculară a fost aceea a **înfrângerii foamei**, dar 150 de ani de progres tehnic a adus dublarea consumului alimentar mediu, înmulțirea cu 100 a consumului de produse manufacturate si înmulțirea cu 6 a consumului de servicii terțiare. Omul începe sa-si dea seama că

³⁶⁰ (Extras din „Dialoguri de seară”(Părintele Galeriu, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Sorin Dumitrescu), Edit. Harisma, București, 1991, pp. 90-91)- www.doxologia.ro/viata-bisericii/cuvant-de-folos/parintele-galeriu-un-crestin-autentic-nu-poate-fi-prost

³⁶¹ Părintele Galeriu- «Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă. »-Convorbiri realizate de Dorin Popa – 2002-pagina 523

timpul de care dispune este precar, iar **lipsa timpului** este obstacolul cel mai mare în trăirea unei vieți complete.³⁶²

„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”³⁶³ . Omul trăiește **comunicând**, adica primind si emitând semnale purtatoare de **informație**. De fapt cuvântul a fost proorocit din începuturi.”La început a fost Cuvântul”.³⁶⁴ Dar exista o patologie a **absorbției de informație** . Exista si vindecare cu și prin informație.³⁶⁵ Adica e nevoie de o **igienă a informației**, o mare **capacitate de selecție a elementelor valoroase** si gustarea lor cu deliciu. Cea mai evoluată mașină informațională, calculatorul este capabilă de înmagazinarea unei cantități imense de informație si de prelucrarea ei programată în scopuri diverse.

Informația va fi o întreprindere mai mare decat nutriția omenirii. Se semnalează deplasarea spre auz, dupa ce am stat sute de ani cu ochii pe carte. Tocmai cu acest simț , omenirea nu stă bine. Este expus, n-are închidere, nu poti regla cantitatea de informație ce intră pe urechi. Ochii pot fi închiși, întredeschiși, întorși în alta direcție sau pur si simplu tintuiți în gol. Urechile sunt veșnic de veghe. Este vorba de densitatea crescută a populației, de conexiunea mărită a societății si de înmulțirea fără precedent a semnalelor ce si le transmit oamenii. Mijloace de apărare nu există.

Casca informațională va răspunde preocupării masive a omenirii de a-si economisi resursa cea mai pretioasa : **gândirea** ?

³⁶² J Fourastié, « Les conditions de l'esprit scientifique », Paris, Gallimard, 1966.

³⁶³ Sfânta Evanghelie dupa Matei –Cap 4, verset 4- <http://biblia.resursecrestine.ro/matei/4>

³⁶⁴ Sfânta Evanghelie dupa Ioan –Cap 1, verset 1-
www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=1

³⁶⁵ Viktor E. Frankl (1905-1997) „Omul in cautarea sensului ultim al existentei” (tradus din limba germana de Pr. Prof. Ioan Caraza si Monica Herghelegiu

**»Focul încalzește sau arde, vinul înveselește sau
îmbata»³⁶⁶**

Efectele asupra dezvoltării stării fizice . Utilizarea îndelungată a calculatorului este un important factor de risc pentru obezitate . Utilizarea îndelungată duce la disconfort/tensiune la nivelul mușchilor spatelui, poziții vicioase ale coloanei vertebrale (scolioze, cifoze) . La totii utilizatorii mai devreme sau mai tarziu apare suprasolicitarea vizuala³⁶⁷

Efectele asupra dezvoltării psiho-cognitive . Comunicarea prin intermediul calculatorului permite persoanelor care interacționează să se prezinte în ce mod doresc și oferă posibilitatea grafică de exprimare a emoțiilor. Utilizat cu masura calculatorul îmbunătățește performanțele cognitive. Utilizarea îndelungată a calculatorului poate determina tulburări emoționale: anxietate, iritabilitate, toleranță scăzută la frustrare, până la depresie .

Efectele asupra dezvoltării aptitudinilor sociale . Pentru a dezvolta competența socială necesară copii trebuie să interacționeze cu alții. M. Weinstein , subliniază că tehnologizarea a deteriorat sistemul de valori și funcționarea socială la adolescenți.³⁶⁸ Utilizarea îndelungată a calculatorului duce la tulburări de comportament: retragere socială, introversie, agresivitate verbală sau fizică, comportament exploziv iritant atunci când i se cere să facă altceva .

Efectele utilizării calculatorului asupra percepției realității .

Lumea virtuală creată de computer (jocuri, internet) poate îndepărta copii de lumea reală. Prin intermediul jocurilor copilul interacționează cu personaje simulate și creaturi diferite și prin intermediul internetului adolescenții își asumă diverse identități în interacțiunea cu străinii. Acestea fac ca limita real - virtual să nu mai fie clară . Jocurile pe Internet întăresc această integrare a vieții virtuale.

³⁶⁶ *Părintele Galeriu -Vartan Archelian in dialog cu Parintele Galeriu-*
www.lumeacredintei.com/sct_6/c_1/yy_2003/art_1040/vartan_arachelian_n_dialog_cu_printele_galeriu.htm

³⁶⁷ *Dr. Marina Otelea -Medic Primar de Medicina Muncii*Director Departament Medicina Muncii Medcover- la adresa www.cariereonline.ro/index.php?m=article&article_id=79

³⁶⁸ M. Weinstein (1995), profesor la Political Science at Purdue University

« Internetul este lumea unor oportunități fără egal în istoria omenirii, însă trebuie spus că pândesc și unele riscuri, indiferent că acestea iau chipul provocator al reclamelor, al adicției față de jocurile video, al expunerii la scene de violență ori conținuturi imorale. »³⁶⁹

Cine are informația stăpânește situația. Cei care au privilegiul de a ști, au datoria de a acționa³⁷⁰ cu dreapta socoteală; ar adauga Părintele Galeriu (focul încalzește sau arde, vinul înveselește sau îmbată, lucrul la calculator este benefic sau dăunător, el putând fi bun sau netrebnic!)

Tehnologia poate îndepărta omul de el însuși?

Armamentele moderne ne îndepărtează de noi înșine în ritm forțat. Dar tehnologia poate să ne aducă și mai aproape unii de alții. Depinde de funcțiunea ei și mai ales de calitățile relaționale. A pune oameni în relație, în mod sensibil este important. Un medic care se folosește de mașini , se apropie de om (pacient), dacă nu îl reduce la date cantitative și înțelege și rolul datelor calitative. Utilizarea noilor tehnologii trebuie să-i aducă aproape de Sursa (Creatorul-"*mintea universală*³⁷¹", care ordonează și coordonează toate lucrurile din jur) si pe cei care nu L-au cunoscut destul .

« Imprimarea unei finalități pozitive în gândire și acțiune este singura cale , singurul drum spre **cunoastere** și apropiere de perfecțiune . In alti termeni , este singurul drum spre **elevarea noastră spirituală** , care nu înseamnă doar **obținerea de informație prin instruire** (dezvoltată de utilizarea tehnicii de calcul) ci presupune și un cumul de energie pozitivă necesară transcenderii în planul **conștiinței cosmice**. Acesta e scopul vieții³⁷².

Sa realizăm în planul **conștiinței** și al trăirii concrete **unitatea cu Sursa**. »³⁷³

³⁶⁹ Preot dr. Nicolae Dascălu - « Parabola făcliei aprinse. Comunicarea religioasă în era informațională, Editura Basilica, București, 2012, pag 489

³⁷⁰ (Albert Einstein)- www.culturagenerala.net/citate.html

³⁷¹ Dumitru Constantin Dulcan- « Inteligenta materiei » -Editura Teora –reeditata in 1992 , pagina 306-307

³⁷² Ne repeta Părintele Galeriu cuvintele Sfântului Serafim de Sarov : « adevaratul scop al vietii crestine consta in dobandirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. » www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-serafim-sarov-88449.html

³⁷³ Dumitru Constantin Dulcan- « Inteligenta materiei » -Editura Teora –reeditata in 1992 , pagina 306-307

Asadar suntem pe calea cunoasterii , informațiile dobândite sunt necesare dar care netraduse « în gândire si actiune nu are nici o valoare.»

"Orice cunoaștere nu are sens decât dacă intensifică viața." A zis Goethe dar pentru mântuire e mai aproape Petre Tuțea .

»A ști la scara umană, poate fi folositor - dar în nici un caz mântuitor. »³⁷⁴

» ***Nu -mi recunosc chipul meu în voi»***

Comuniunea cu Dumnezeu e gândită ca o nuntă divină...³⁷⁵. Fecioarele nehibzuite (« nu bune » zicea Părintele Galeriu) se duc s ă cumpere si când ajung ușa s-a închis...."Doamne, Doamne deschide-ne nouă." Răspunsul îl știm toti: "adevar spun vouă nu va cunosc pe voi". Socat de cate ori citesc. Nu ne cunoști ?

In originalul grecesc uc este negația, ida verbul , (de la subst «de la idos care înseamna **chip** » - « nu-mi recunosc **chipul** în voi »).

Chipul lui Hristos cel „de nedistrus“, adâncul cel pus „în vistierii“³⁷⁶al fiecăruia dintre noi.

Pocăința este întoarcere : pocăiți-va ; metanoia / metania este taina pocăinții : te apleci și îngropi păcatul, te ridici la înviere; înviază mereu! De aceea, noi creștinii ortodocși, nu putem concepe **rațiunea** decât împreună cu **Duhul** care dă viața rațiunii, îi dă frumusețe, îi dă mireasma, îi da forță.

Noi când zicem Duhul Sfânt zicem duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul tăriei, al puterii, duhul bunei credințe, duhul cunoștinței, si duhul temerii de Dumnezeu, (adica teama de a

³⁷⁴ www.citatepedia.info/citate-despre-cunoastere-c-18.html

³⁷⁵ www.sfaturiortodoxe.ro

³⁷⁶ Psalmul 32 versetul 7-www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/psaltirea/catisma-cincea-82153.html

greși, ca să nu gresești, ca să te afli în adevăr). E vorba aici și de teama ucigașului sau a tâlharului.

« În plan energetic, orgoliul înseamnă o închidere a căilor de comunicare cu lumea și cu universul »

Profesorul Dumitru Constantin Dulcan : *« în plan energetic, orgoliul înseamnă o închidere a căilor de comunicare cu lumea și cu universul »* mi-a spus Părintele Galeriu . »³⁷⁷

« Sunt oamenii mai apropiați unii de alții? »

Jumatate din problemele lumii sunt datorate neînțelegerilor. Cealalta jumătate sunt datorate înțelegerilor. Putem transmite astăzi o idee în jurul lumii în numai 70 de secunde, dar ne trebuie uneori ani de zile ca să străbatem jumătatea de centimetru care măsoara craniul omenesc. Dar marea întrebare este : **sunt oamenii mai apropiați unii de alții**, când se afla la distanțe unul față de celălalt? Dar, când sunt ei unul lângă celălalt ? S-a evidențiat o creștere a numărului „prietenilor electronici” la utilizatorii de calculator odată cu o diminuare a relațiilor de prietenie care implică interacțiunea socială.³⁷⁸ De aceea transfigurarea trebuie să plece tot din spiritul de creație. Așa și telefonul fără fir sau telegrafia, și radioul, și televiziunea și de acum și Internetul care sunt realizări importante ale științei, ele trebuie să cunoască și această transfigurare. Captarea atenției și a bunăvoinței reprezintă succesul comunicării. Tehnologia ne-a simplificat mult viața. Câștigurile le știm, pentru că sunt ușor de cuantificat, dacă ne gândim la diminuarea eforturilor și a costurilor. Internetul este eficient la maximum în comunicările la distanță . Vorbele scrise se primesc în

³⁷⁷ Dumitru Constantin Dulcan - *« Inteligența materiei »* - Editura Teora - reeditată în 1992 , pagina 338

³⁷⁸ Gabriela Elena Chele *»Impactul utilizării îndelungate a calculatorului asupra dezvoltării psihomotorii a copilului și adolescentului«*-

www.umfiasi.ro/ScoalaDoctorala/TezeDoctorat/Teze%20Doctorat/Rezumat_Gabriela_Elena_Chele.pdf

câteva secunde , miile de kilometri nu mai contează ; suntem mai aproape. Chiar dacă a câştigat teren în comunicarea curentă, *e-mailul afectează relația interumană*. În plină eră a tehnologiei comunicațiilor, în mod paradoxal, comunicăm tot mai puțin.

Este paradoxul tehnicii : tehnica ne apropie de cei mai îndepărtați și ne îndepartează de cei mai apropiați ! În loc să ne ducem în biroul alăturat pentru a discuta cu vreunul dintre colegi, trimitem un e-mail. Nici măcar nu mai punem mîna pe telefon , șeful ne trimite instrucțiuni sau informații tot pe e-mail și trimitem flori "virtuale" colegiei, prietenei cu ocazia diferitelor sărbători sau evenimente.

Pierderile sunt greu de estimat, pentru ca sunt **pierderi "sufletești."**

Internetul poate fi de folos ortodoxiei!

»Fara de Mine nu puteti face nimic !»³⁷⁹

Umberto Eco a exprimat un optimism radical în ceea ce privește **calitatea comunicării electronice**:

"Imi spun adesea ca societățile vor fi împărțite în scurt timp (sau sunt deja împărțite) în două clase de cetățeni: cei care se uita la TV, care primesc imagini prefabricate și astfel definiți prefabricate ale lumii, care nu au forța de a alege în mod critic ce tip de informație primesc, și cei care știu să utilizeze calculatorul și care vor fi capabili **să selecteze și să elaboreze informația.**" ³⁸⁰

Si iată găsesc pe Internet un mesaj care poate să ne dea de gândit.

³⁷⁹ Sfânta Evanghelie după Ioan-Capitolul 15, versetul 5-
www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=15

³⁸⁰ (From Internet to Gutenberg, prelegere ținută în 1996, accesibilă la adresa
www.hf.ntnu.no/anv/Finnbo/tekster/Eco/Internet.htm)

Mulți se întreabă "Cum a putut Bunul Dumnezeu să lase să se întâmple așa ceva și să privească atât de nepăsător aceasta catastrofă de pe pământul Americii?" (este vorba despre atentatele din 11 septembrie 2001 New York).

Anne Graham a răspuns cu niște replici foarte logice, profunde și inspirate, nepregătite dinainte . Dânsa a precizat foarte calm și explicit, precizând următoarele³⁸¹:

«Și eu mi-am pus deseori aceasta întrebare și mi-am găsit următoarele răspunsuri. Cred - nu cred, dar sunt profund convinsă - că Dumnezeu a fost și rămâne adânc întristat de aceasta, la fel ca și noi, numai că noi, de ani de zile, Îi spunem și chiar Îi poruncim să iasă din școlile noastre, din guvernul și din viețile noastre, că ne descurcăm și singuri, fără ajutorul Lui...

Și, fiind El un adevărat gentleman, cred că pur și simplu S-a dat, calm, la o parte...

Cum de mai îndrăznim noi oare să-I cerem binecuvântarea, mila și protecția Sa, dacă Îi cerem să ne lase în pace? (În lumina recentelor evenimente, fiind vorba de atacuri teroriste, atacuri armate în școli etc.) Cred că totul a început când Madeleine Murray O'Hare (doamna care a cerut ca America să devină o țară atee și care a fost ucisă, iar corpul ei a fost găsit recent) a afirmat că nu dorea nici un fel de rugăciuni în școlile noastre, iar noi am spus O.K. Cererea ei a fost aprobată și a devenit lege obligatorie în SUA...

Apoi, cineva a spus că mai bine nu am citi Biblia în școli (Biblia care spune să nu ucizi, să nu furi și să-ți iubești aproapele că pe tine însuși), iar noi am spus O.K..

Apoi, dr. Benjamin Spock a spus că nu ar trebui să ne plesnim copiii atunci când se poartă urât, pentru ca aceasta le-ar afecta mica lor

³⁸¹Anne Graham- « *Societatea Americana fara Dumnezeu* » -

www.crestinortodox.ro/comunitate/blog.php?user=Christfollower&category_id=262&lang_id=1

personalitate și stima de sine (fiul dr. Spock s-a sinucis). Iar noi am spus că un expert trebuie să știe ce vorbește, așa că am spus O.K.

Apoi, altcineva a spus că profesorii și diriginții nu ar trebui să îi disciplineze pe copii atunci când greșesc. Iar conducătorii de școli au spus că nici un membru al personalului să nu atingă vreun elev atunci când se poartă urât, pentru că școlile nu au nevoie de publicitate proastă și în nici un caz de procese. (Totuși, există o mare diferență între a disciplina și a atinge, a bate, a plesni, a lovi, a umili, etc.). Iar noi am spus O.K.

Apoi, cine știe ce membru inteligent al consiliului de conducere al vreunei școli a spus că, băieții fiind băieți, vor face dragoste oricum, deci ar trebui să le dăm fiilor noștri prezervative. Așa, ei vor putea să se distreze cât vor, iar noi nu vom trebui să le spunem părinților că le-au primit de la școală. Iar noi am spus O.K.

Apoi, unii dintre aleșii noștri de vârf au spus că nu contează ceea ce fac în viața lor privată atît timp cît își fac treaba la slujbă. De acord, a spus fiecare din noi, mie nu-mi pasă de ceea ce face altcineva, inclusiv președintele, în viața sa privată, atît timp cît am o slujbă și economia merge bine.

Apoi, niște libertini au cerut să tipărim cît mai multe reviste cu femei goale, în semn de respect și apreciere a frumuseții feminine.. Iar noi am spus O.K.

Apoi, altcineva a împins acea apreciere un pas mai departe, publicând fotografii cu copii goi, și încă mai departe, afișându-le pe Internet. Iar noi am spus O.K., au dreptul la liberă exprimare.

Apoi, industria show-business-ului a spus: hai să facem show-uri TV și filme care să promoveze îndepărtarea de Dumnezeu, violența și sexul ilicit, să înregistrăm melodii care să încurajeze violurile, drogurile, crimele, sinuciderea și temele satanice. Iar noi am spus că nu este decît

entertainment - amuzament, nu are efecte adverse și oricum nu o ia nimeni în serios, așa ca totul a mers înainte.

Iar acum ne întrebăm speriați de ce copiii noștri nu au conștiința, **de ce nu disting binele de rău**, de ce nu îi deranjează să ucidă pe străini, pe colegii de clasă sau pe ei înșiși. Probabil că, dacă ne-am gândi mai mult, ne-am da seama de ce.

Cred că totul se reduce la faptul că ceea ce vei semăna, aceea vei și culege. Noi Îi spunem lui Dumnezeu: Dragă Doamne, de ce nu ai salvat-o pe acea fetița ucisă în clasă? Iar Dumnezeu răspunde: Dragul meu, Eu am fost alungat din școli, nu puteam fi acolo. Cum puteam Eu fi acolo, când voi mi-ați spus să plec din școli?

E **ciudat** cum oamenii Îl disprețuiesc pe Dumnezeu, și apoi se întreabă cu naivitate de ce totul merge tot mai prost. Este ciudat cum de credem tot ceea ce scriu ziarele, dar noi ne îndoim de ceea ce spune Biblia. E ciudat cum de toți oamenii vor să meargă în ceruri, deși nu cred, nu gândesc, și nu spun sau nu fac nimic din ceea ce scrie în Biblie.

Este **ciudat** cum de unii pot spune: da, eu cred în Dumnezeu și de fapt să îl urmează pe Satana, care, se știe că, la rândul lui, crede și el în Dumnezeu...

E **ciudat** cum ne repezim să judecam, dar nu ne place să fim judecați.

E **ciudat** cum de se pot trimite mii de glume prin e-mail și ele se răspândesc precum focul sălbatic, dar când **începi să trimiți mesaje privindu-L pe Dumnezeu, oamenii se gândesc de doua ori înainte de a le trimite și altora.**

E **ciudat** cum de tot ceea ce este vulgar, crud și obscen trece liber prin cyberspațiu, dar orice discuție publică despre Dumnezeu este împiedicată la școală și la locul de muncă.

Este, în sfârșit, **ciudat** cum poate fi cineva atât de înflăcărat de dragoste pentru Hristos fiind în același timp un creștin invizibil în timpul săptămânii. »

»Secolul XXI va fi duhovnicesc sau nu va fi deloc»...³⁸²

Acesta este mesajul care as vrea să-l transmit Internetului. Imi reamintesc o expresie celebră a lui Malraux, acum la poarta dintre milenii, referitoare la secolul viitor daca *“va fi mistic sau nu va fi deloc”*³⁸³. Andre Frossard, un alt academician francez căruia i s-a împlinit o revelație în tinerețea lui pentru care a si scris: *“Dumnezeu există, eu L-am întâlnit”*³⁸⁴, se afla în cabinetul lui Malraux, când Malraux, probabil dialogând cu dansul, a rostit aceasta sintagma celebră, si întocmai a zis *“secolul XXI va fi mistic sau nu va fi deloc”*.

Pretutindeni în mass-media s-a notat *“va fi religios sau nu va fi religios”* ... El a zis **mistic**. Andre Malraux a fost un mare om de cultură, un excepțional om care în *“Condiția umană”* a remarcat faptul că *“numai omul se bate pentru idei”*. Sunt expresii comune desigur dar, vedeți, unii gânditori le exprima sintetic și apoi ele răman ca atare.

El a spus **mistic** – ca om de cultură, eu spun **duhovnicesc** – ca preot ortodox. Insa sintagma lui este marcată cu această viziune pentru că a înțeles mistic tot la fel, mergând către interioritatea cea pură, la locul de tâlc al omului cu Dumnezeu, în adânc, care este în duhul omului adânc. Părintii bisericii vorbesc de trei mișcări: o mișcare care este a omului când apare pe lume pruncul din interior spre în afara, ia cunoștiință de lume, după aceea petrece o bună bucată de vreme în lume si apoi se întoarce înlăuntru unde-i respiraie divină.

Corespunzator acestor tâlcuiri ale Parintelui Galeriu, Părintele Rafail Noica la un simpozion de elită la venirea sa în țară cu ani în urmă , la care a fost de față si Părintele nostru completează :

³⁸²Părintele Galeriu - « Internetul si implicațiile lui » -Prelucrare dupa Interviuul consemnat de Octavian Greavu- www.crestinortodox.ro/interviuri/parintele-galeriu-internetul-implicatiile-70497.html

³⁸³ <http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Andre+Malraux>

³⁸⁴ mai mult pe site-ul www.ceruldinnoi.ro/pages/Andre%20Frossard%20-%20Dumnezeu%20exista.htm

«Primul stagiul a fost viața intrauterină unde s-a format trupul potrivit pentru a putea trăi bine existența pământească, pe care ne-o dă Dumnezeu.

În existența pământească se petrece a doua gestație ; am murit ca pentru viața noastră precedentă ca să ne naștem aici . În pântecul maicii ni se formau mădulele , de care nu aveam nevoie acolo. Ce căutau acolo mâini și picioare ; ce aveam de făcut cu nasul , cu ochii și cu gura ? Acestea erau necesare vieții ce avea să fie după aceea ; am murit pentru viața precedentă din pântecul maicii și de când se conturează personalitatea , începem dialogul cu Dumnezeu. Dumnezeu nu face nimic în viața noastră decât dacă îl lăsăm, dacă zicem « *Amin* », *Cuvântului Lui*, dacă avem încredere în *El*.

Multi intelectuali se smintesc și nu cred în rugăciune , nu cred în **duhovnicie** și pare normal să fie așa ; cu intelectul rămas în limitele vieții acesteia, nu se poate vedea o rațiune a lucrurilor duhovnicești, fiindcă ele sunt mădulele **vieții ce va fi**. »³⁸⁵ Dumnezeu nu ne formează mădulele acestea decât prin voia noastră liberă . »Iată stau la ușă și bat³⁸⁶ ; ușa e deschisă pe dinăuntru. »

Duhovnicesc versus Mistic

Mistic înseamnă ceva tainic, ascuns, din limba greacă, deci tainic, ascuns... Dumnezeu a pus în visteriile lui adâncul... Deci e un demers tot către acolo, cele două expresii mistic și duhovnicesc sunt în acord principal.

Duhovnicescul este însă autenticul revelației divine, descoperind înrudirea de dialog: Duhul Sfânt și Duhul omului sau Spiritul.

« Vedeți, oare cum sesizăm noi realul? Tot ca un semn al timpului. Eu văd și demersurile profunde, tocmai dimensiunea definitorie a omului adică a ființei spirituale, în istoria religiilor. Și mă refer îndeosebi la Mircea Eliade care a pus aceasta problema capitală, "*omul nu s-ar fi putut constitui ca om decât numai prin sacru, prin divin*". »

³⁸⁵ «*Celalat Noica* » - Editura Anastasia 1994, p 32

³⁸⁶ «*Apocalipsa* », Cap 3, versetul 20

Se referă la trei notiuni fundamentale: **ființă, sens si adevar.**

Ființa, sens al existentei, și adevar, relația mea între intelect si real. Fără aceste trei țeluri care sunt arătate în sacru omul nu ar putea să se numească om. Sesizarea lui este fundamental epocală si mă bucur că un român este cel care a mărturisit-o si care si-a tras seva din traditia noastra, din spiritualitatea noastră si din cea indiană unde a studiat el, dar face adresa, spune, de aicea, din ortodoxie. O vreme lumea a mers pe raționalitatea Universului întemeiată tot în biblic, ca zice Evanghelia dupa Ioan :

*“La început era cuvântul, cuvântul era Dumnezeu si Dumnezeu era cuvântul”.*³⁸⁷Deci s-a mers pe raționalitatea Universului si foarte bine s-a mers, dar la un moment dat omul, el însusi împărtasit fiind cu rațiune, s-a autonomizat într-un fel ca si cum el ar fi ratiunea lumii.

El este constiința lumii, dar nu rațiunea lumii.

*«Dumnezeu Omul ne da răspuns la toata problematica umană, pentru ca Dumnezeu este sursa și infinitul lor. »*³⁸⁸ Omul, sau modelul omului, nu este simplu uman ci e divin uman. Nu e simplu uman de ce?

« Dumnezeu sau omul? »

Căutați în toata istoria lumii un om absolut, numai în dimensiunea lui antropocentrică si nu-l veți găsi, cu onestitate, sa fim sinceri. Si nu poate fi în dimensiunea lui numai umană pentru ca originalul a fost creat dupa chipul lui Dumnezeu. Asta este definiția biblică a omului: de a fi creat dupa chipul lui Dumnezeu, în perspectivele unei infinite asemănări cu Dumnezeu. Si atunci, modelul omului nu e simplu uman ci divin uman. Nu “omul” ci Dumnezeu Omul – Hristos.

³⁸⁷ Sfanta Evanghelie dupa Ioan -Capitolul 1, verset 1 <http://biblia.resursecrestine.ro/ioan>

³⁸⁸Interviu consemnat de Octavian Greavu-
www.crestinortodox.ro/interviuri/parintele-galeriu-internetul-implicatiile-70497.html

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu

*«Un eveniment cu totul semnificativ l-a reprezentat
acel moment în care a aparut, pe firmamentul
științei și spiritului uman, **informatica**»*

Omul acum revine la interioritatea lui cea mai adâncă și de acolo spre interioritatea cea mai adâncă a universului, așa cum zicea psalmistul: *“adânc pe adânc se cheama”*³⁸⁹. Adică, adâncul devine cu adâncul uman. Iar în alta parte același psalmist spune *“ca Dumnezeu a pus în vistierii, adâncurile”*, adică adâncul din noi se afla în visteria lui Dumnezeu. *«Dragul meu, pentru mine un eveniment cu totul semnificativ l-a reprezentat acel moment în care a aparut, pe firmamentul științei și spiritului uman, **informatica**»*³⁹⁰.

Informatica (Information science) este știința care se ocupă cu prelucrarea rațională a informației.

Prelucrarea datelor reprezintă de totalitatea transformărilor aplicate **datelor** pentru ca ele să devină **informații**.

*«Semnificatia informației în raport cu lumea pe
care o exprimă și informația divină »*

Ar trebui să cunoaștem cu adevărat presiunea la care erau supuși preoții în vremurile dinainte. Pe atunci orice ideal, orice pasiune trebuia să zboare la mica înălțime pentru a nu trezi suspiciuni la vârf. *“Marea gândire devenise cea mai riscantă contrabandă de lux și se vehicula în cele mai ingenioase și atipice ambalaje.”*

Frica de securitate devenise o natură definitiv acceptată și omul nu mai încerca să o îndepărteze cumva, ci se recrea în condițiile date.

³⁸⁹ www.crestinortodox.ro/biblia/PSalmii/PSALMUL-41-Pentru-sfarsit-fiilor-lui-Core-spre-invatatura/

³⁹⁰ **Informatică** S.f. Știință care se ocupă cu studiul prelucrării **informației** la adresa <http://dexonline.ro/search.php?cuv=comunicare>

Aici s-a remarcat geniul Părintelui . Altfel spus, revelația divină concepând universul ca un vas în care Dumnezeu se dezvaluie si isi descopera gândirea si iubirea Lui fata de lume.

Isi aminteste ca în urma cu peste 50 de ani trecuți, s-a “*manifestat public printr-o lucrare despre Dumnezeu.*” Incă de atunci îl cita pe un astronom englez, care spunea “*trebuie văzut Universul nu ca o mașină ci ca o mare gândire*”. In acest Univers care este expresia gândirii divine, revelatia, descoperirea dumnezeiască au primit-o si au exprimat-o sfintii părinti, oamenii duhovnicești, misticii daca vreti...

“Eu, ca ortodox, spun mai degrabă **duhovnicescul** din om, mai propriu si mai autentic decat **misticul** din om. ”

Si atunci, plecând de la acel moment de referință în istoria gândirii si spiritualitatii umane – 1948 – cand s-a impus sau s-a revelat informatica si până acum, la **folosirea Internetului care este un rod al informaticii**, un rod fericit, se ofera, după înțelegerea mea, odata mai mult posibilitate oamenilor să comunice.

Imi revin în minte vorbele lui Emil Cioran referitoare la “de ce sunt asa de reci rațiunile – adevărurile pe care le emite rațiunea”. Pentru ca ele nu comunica. **Comunicarea** le face vii.

Pentru că Dumnezeu acționează prin oameni ; oamenii utilizează calculatoarele si pentru a îmbogați si înfrumuseța viața .

Sigur Internetul e ca si viața , ca si strada.

Depinde de cum îți folosești libertatea.

Si pentru ca e folosit de atâtea mii si mii de tineri, ar zice Părintele: alege binele si construiește binele !

Si chiar de-ar fi piedici « *începe tu binele!* »

Părintele Galeriu : »totul e o pregustare chiar de aici! «

»Comunicarea nu se poate realiza, integral, decât pe cele două sensuri, dimensiuni – în chipul Crucii. (...) Crucea, prin verticalitatea ei, ne situează în legătură cu Infinitul și dă acces spre transcenderea neîncetată a existenței, iar prin brațul orizontal ne dă această conștiință a îmbrățișării lumii; prin știință, prin artă, prin Dumnezeu și iubirea de aproapele” »³⁹¹.

Iadul este : răutatea, destrăbălarea, invidia, deznădejdea și negăsirea sensului. Raiul este armonia, pacea , bunatatea , lumina cu toate darurile Duhului Sfânt.

»Dar știți ce face Iadul sa fie Iad? - Este separarea de Dumnezeu! »³⁹²

*- Știți ce face Cerul sa fie **Cer** ? **Comuniunea cu Dumnezeu.** »*

Sa avem un « **dor** nestins de comunicare în vederea comuniunii !»

Cu dor ne-a vorbit întotdeauna despre mănăstire!

Părintele Galeriu și-a dorit să ajungă monah la Cernica. Tatăl său i-a spus : "Costache , sa-mi aduci nepoți acasă. " Si i-a adus patru băieți. Si a rânduit Dumnezeu ca si Părintele sa-și vadă si strănepoții.

³⁹¹Constantin Galeriu, « Jertfă și răscumpărare », Editura Harisma,1991
<http://parintelegaleriu.ro/articole/>

³⁹² R.B.Kuiper la adresa www.gavril.go.ro/maxime.htm#iad, Adevăruri cutremurătoare despre moarte si iad- www.nicklica.com/articole/163-adevaruridesprejamoartesiiad

«Sunt mănăstiri, schituri și scaune»!

Mănăstirea este un așezământ religios în care trăiesc, potrivit unor reguli de viață austere și izolați de lume, călugări sau călugărițe;³⁹³ schitul fiind o mănăstire mică. De la mănăstire a derivat cuvântul sihastru, sihastrie. Sihăstru este un om care trăiește retras de lume în post și rugăciuni; pustnic, anahoret, eremit, schimnic.³⁹⁴ Si mai departe, isihia cu sens de liniște, odihnă, tihnă. – Din ngr. isihía.³⁹⁵

Si am avut modelul aproape. Celor care se plâneau ca nu am adormit destul din varii motive, Părintele ne recomanda rugăciunea, pentru ca **«sunt mănăstiri, schituri și scaune»!** Părintele avea un dor neostoit pentru mănăstire.

*Părintele Galeriu ne-a zis cândva de ziua Crucii :
« ei, azi în mănăstiri se cânta Doamne miluiește de
100 de ori. »*

Si când am descoperit Mănăstirea Antim, am văzut acest moment în care Părintele Sofian, înfiorat în duh, cu crucea pe cap se apleca în ritmul unicei cântări a corului de atunci³⁹⁶. În cântarea crescendo și descrescendo cuvintelor « *Doamne miluiește* » erau sincronizate cu miscarea de înclinare a trupului Părintelui, cu crucea împodobită cu flori albe ca și părul sfinției sale. Si credincioșii din biserică, cu solemnitate și sfințenie, ne aplecam și ne ridicam urmând Părintelui și închipuind purtarea crucii Mântuitorului dar și crucea noastră cea de toate zilele. Sus era biruința asupra păcatului și a greutăților....și iar o

³⁹³ <http://dexonline.ro/definitie/manastire>

³⁹⁴ <http://dexonline.ro/definitie/sihastru>

³⁹⁵ <http://dexonline.ro/definitie/isihie>

³⁹⁶ pr.Nicolae Giolu talentat dirijor, azi paroh al Bisericii Sfintii Imparați Constantin și Elena-Bd.Basarabia

nouă sarcină de îndeplinit dar si o nouă ispită – examen de trecut care parcă ne doboară cu greutatea ei până la pământ : *“Doamne miluieste !”* Trăirea din vremea de atunci a rămas înscrisă în mii de suflute.

Armonia cântarilor de atunci mai exista în diapazonul, vocea si sufletul Părintelui Nicolae Giolu care cunoaște si partitura si tehnica prin care armonia vocilor în cântarea sfântă să fie posibilă. Înțeleg că nu e ușor; că studenții cresc si trec în alte etape ale vieții lor ...Un tânăr corist cu voce baritonala (voce parcă pe cale de dispariție) , a crescut , e preot si l-am regăsit în corul *Te Deum laudamus*³⁹⁷.....

Mi se întâmplă îndeobște si mie în meseria mea cu studenții cu care fac cercetare. Până să cred ca i-am format si vom lucra „cum se cade”, se încheie perioada de colaborare si iar trebuie s-o iau de la-nceput , se-nțelege cu alți studenți...Abia la master mai facem câte ceva . Rămâne doar bucuria „urcușului ”si nădejdea ca au înțeles “căutarea”...

Armonia sfântă din păcate mai există doar la « Canonul cel mare » la Biserica Sfinții Impărați . Vorbele altuia par bizare cand nu le știi conținutul. «*Abia aștept cântările din săptămâna mare!* » îmi zisese odată maicuța Emanuela de la Varatec ! Acum știu.

Cântarea sfântă este de două ori rugăciune.

"Frumusețea trezește sufletul la viața !"³⁹⁸Cine a auzit «Crezul » ,

« Suflete al meu», dar și fiecare cântare de la slujba Vecerniei și Utreniei cântate de corul pomenit , de vrednică amintire știe că ascultându-l în aceasta armonie , „**Sus să avem inimile** ” se împlinește!

Este urmarea a ceea ce mărturisea si Înaltul Bartolomeu Anania:

« slujbele erau frumoase, poate cele mai frumoase pe care le-am simțit vreodată ...prilejuri de mari revelații duhovnicești. » ³⁹⁹

Lacrimile curg si crezi mărturia pelerinului rus unde eroii plâng de frumusețea textului sfânt în ciuda necazurilor ...

Sufletul prinde aripi si se-nalță spre Entitatea Supremă , se-nțelege „atâta cât se poate! ”...Ca-n Sfânta evanghelie de la Schimbarea la față...

³⁹⁷ (Corală a preoților condusa de pr.Zaharia)

³⁹⁸ Dante Alighieri- www.intelegciune.ro/Frumusetea_trezește_sufletul_la_viața_1857.html

³⁹⁹ Valeriu Anania- « Memorii » -Ed Polirom 1998-Pagina 44

La iesirea de la o astfel de vecernie doi tineri în fata mea aveau urmatorul dialog :

«Te simți mai puternic? » – «Ma simt îndestulat! »

Amandoi aveau dreptate . De aici venea puterea pentru viața omului.

»Si dacă Dumnezeu este Cunoaștere, Intelegiune si Iubire spre acestea trebuie sa tindă si omul! «⁴⁰⁰

»Si dacă Dumnezeu este Cunoaștere, Intelegiune si Iubire spre acestea trebuie să tindă si omul! «⁴⁰¹

Duhul cunoștinței , unul din cele șapte daruri ale Duhului Sfânt a luminat pe om si a descoperit Informația.

Ce-i cu calculatorul? Ii dai o informație si o execută. Un tânăr premiat de Fundație de la Liceul Cantemir a fost întrebat de Părintele Galeriu esti premiat pentru activitatea în informatică; care este informația capitală a făpturii dumitale? Tânărul a părut oarecum derutat.

Ai auzit de Evanghelie? De taina Creatorului?

Introducerea religiei (re-legare) în învățământ pentru care Părintele Galeriu a fost un adevarat promotor alaturi de alte mari personalități din Grupul de Reflexie in 1990 (Bartolomeu Anania, Dumitru Staniloae, Ierom. Iustin Marchis, Pr.Constantin Voicescu, Sorin Dumitrescu, Horia Bernea, Teodor Baconsky⁴⁰² au adus „roadă multă”.

⁴⁰⁰ Parintele Galeriu-»Universitatea este si va fi Instructie si Educatie « - <http://ucenic.go.ro/art15.htm>

⁴⁰¹ Parintele Galeriu-»Universitatea este si va fi Instructie si Educatie « - <http://ucenic.go.ro/art15.htm>

⁴⁰² Valeriu Anania-„Memorii”-Editura Polirom-2011-pagina 679-680

Omul este fără îndoială împodobit si cu alte trăsături: e *faber*, fabricant de unelte, *cogitans*, ca gânditor, *ludens*, caci se joaca, *ciberneticus*, fiindca a extins retroacțiunea din natura la automate, *aestheticus* ca iubitor de frumos.

Dar el este si *jubens*, fiindca decide. Introducerea unor inovații didactice în predarea disciplinelor din perspectiva informatizării. Pentru aceasta consider necesara folosirea computerului si la ora de religie .

Am ales religia nu numai din cauza interdisciplinarității ci mai ales datorită efectului curativ si de întărire a moralității elevilor în lupta împotriva agresiunii prin violență si pornografie din mass media în general si Internet.⁴⁰³

În liceu exista preocupări de creare de soft educational⁴⁰⁴ în aceasta direcție.

Studiul operelor marilor duhovnici⁴⁰⁵, căutarea de informații petru o anumita tematică educativa, cunoașterea tinerilor de alte confesiuni creștine prin intermediul Internetului sunt preocupări care pot fi continuate în vacanța la laboratorul de informatică de la biserica din cartier.⁴⁰⁶

⁴⁰³ Argentina Gramadă –»Informatizarea managementului în învățământul preuniversitar »- Editura Cartea universitara 2004 –Bucuresti pagina 283

⁴⁰⁴ Premiu la **Concursul Infoeducatie , sectiunea pagini web** cu lucrarea "Filocalia"- martie 2002- faza pe municipiu- Prof.coordonator Radu Iulia , elev Gramada Dan, cl XI –a B, Liceul „Alexandru Ioan Cuza” Bucuresti

⁴⁰⁵ site-urile www.biserica.org, www.crestinism.romanesc.ro, www.planeta.ro, www.algoritma/dilema.ro, www.tribuna-as.ro, www.clopotel.ro, www.formula-as.ro

⁴⁰⁶La **Biserica "Pogorârea Duhului Sfânt "** din Parcul Titan din Bucuresti (preot profesor dr. Adrian Neculcea) elevii cartierului fara posibilitati materiale participa la cursuri gratuite de **informatica** , limbi straine , matematica si pictura., activitate evidentiata si pe site-ul www.bisericadintitan.tk

Duhul cunostintei (unul din cele 7 daruri ale Duhului Sfant a luminat pe om si a descoperit Informatia.

«O, iubitorilor, - în adânc, propriu-zis nu există moarte, nu exista desființare, - existența omului e un suș continuu » ne spunea Părintele Galeriu. Pentru conștiința adevărată începe în istorie un moment binefacător . Oamenii de știință descoperă acel Inceput al lui “Amin” , al lui “sa fie”(acel adânc al existentei noastre care a însemnat chemarea la existent și viața a fapturii. Duhul Lui Dumnezeu lucrează în lume (duhul Intelpciunii, al Cunostinței , al Bunei Credințe , duhul Puterii de a birui Răul. Totul pentru o informație curată , pentru o **conștiință curată**.

Si Părintele spunea : « **oamenii de știință serioși au fost religioși.** »

Si iată în 2011 ce zice Constantin Dulcan :

*«Este nevoie de o altă conștiință, de o **știință a conștiinței** în acord cu întreaga cunoaștere începând de la tradițiile spirituale ale lumii antice, traversând istoria religiilor și ajungând la achizițiile celor mai noi științe despre om și Univers. Basarab Nicolescu, subliniază și el acest imperativ afirmând: „înțelepții tuturor timpurilor au înțeles că evoluția omului este evoluția conștiinței sale”. »⁴⁰⁷ « Atâta vreme cât un singur om va provoca altui om suferință , lumea nu va avea liniste . »⁴⁰⁸*

Când omul va reuși să coboare în sine, în adânc luminându-și și tenebrele care în permanentă îl agită și când va face « saltul de la teorie la acțiune , de la inteligentă la înțelepciune », atunci se va împăca cu sine și va domni pacea. O Doamne , de ne-am înțelepți, sa fim mai buni și să ne prețuim mai mult ...

⁴⁰⁷ Dumitru Constantin-Dulcan-„În Căutarea Sensului Pierdut” – Editura Eikon -2011- Colectia –„Dumnezeu si inteligenta materiei
„www.ceruldinnoi.ro/pages/Dumitru_Constantin_Dulcan.htm

⁴⁰⁸ Dumitru Constantin Dulcan „Inteligenta materiei” –1992-Editura Teora pagina 345

Slava Tie Doamne pentru darul Părintele Galeriu pe care ni l-ai adus în cale .⁴⁰⁹

O , Logosule ține-ne mintea trează si ajută-ne să ne păstrăm curați!

« Părintele Galeriu "Delasilvestru" , " cel mai neaș român universal" era un cumular ; toate darurile , la stadiul absolute , s-au adăpostit la umbra lui năzdrăvan ă

Cărturar coborător din vâna unuia din cele mai istețe neamuri de pe pamânt, cu o memorie si o clar viziune specifica universului eminescian , cu umor si ironie învăluite într-un cer de iubire spre a nu răni pe nimeni , niciodata , ludic si intransigent deodata , impetuos si domol ca un abis , ferm ca sfinxul si îngaduitor ca Dumnezeu ...»⁴¹⁰

La Părintele Galeriu, "cunoasterea se topea în duhovnicie»

Prea Fericitul Teoctist l-a pretuit pe Părintele Galeriu si l-a declarat "figura reprezentativă a preotimii".

Iar cand a împlinit Părintele Galeriu 70 de ani , Prea Fericitul Teoctist l-a chemat si l-a serbat.

Când s-a întors a zis : "trebuie sa mă apuc de treabă!" simțind fiorul infinit al cunoasterii.

Si la Părintele Galeriu, "cunoasterea se topea în duhovnicie ". Duhovnicia este duh, si "Duh este Dumnezeu"⁴¹¹.

⁴⁰⁹ Acatistul de multumire catre Domnul

⁴¹⁰ Ion Buga "-Parintele Galeriu Delasilvestru "- "Unde a fost biserica"-Ed Sf.Gheorghe -Vechi-Bucuresti 2001-pag 48

⁴¹¹ Sfanta Evanghelie dupa Ioan Capitolul 4, versetele 23-24

Si parohia lui s-a extins în întreaga țară , conferențiind neobosit pe diferite teme unde era solicitat si așteptat cu dragoste . Si tot cu dragoste a răspuns si Părintele neluând în seamă nici anii adunați, nici bolile . »

Acestea sunt mărturiile ucenicului Pr. Petre Comșa. Fiu duhovnicesc al Părintelui , Părintele Comșa , împreună cu soția sa , amandoi ingineri au facut teologia si mai apoi și doctoratul. Veneau cu copii la biserica și cum la spovedit era coadă , așteptarea era în familie. Adormeau copii, dar nu era o problemă ; erau doar în casa Domnului.

Mi-aduc aminte cu câtă durere si lacrimi ne relata absența Părintelui la pomenirea de 40 de zile de la plecarea la cer. Ca noi toți si totuși altfel.

«Ma înțelegea mai mult decat mă înțelegeam eu ...si daca mergeam pe mâna Părintelui , reusita era de 80 % , 20% fiind nevrednicia mea.... ».

«Avea un discernamânt duhovnicesc : știa unde e coarda sensibilă a fiecăruia. »

«Vedea » ce aptitudini si ce resurse interne avem.

Emoția Părintelui Părintele Comșa era atât de puternică în mărturisirea lui că-i tremura vocea ; lacrimi curgeau pe obraji și în sufletele noastre a celor prezenți .

Dăruirea Părintelui Galeriu a fost darul Lui Dumnezeu pentru noi. L-am înțeles și l-am iubit.

Si așa parcă înțelegem mai adevarat dorul si dragostea pentru Domnul a ucenicilor Cleopa si (posibil) Luca pe drumul Emausului :

«Rămâi cu noi, căci este spre seară și s-a plecat ziua » ⁴¹²

«În duh nu sunt distanțe » ne-a spus Părintele Galeriu.

⁴¹² Sfanta Evalnghelie dupa Luca-Capitolul 24 ,versetul 29- Biblia –Volumul VII-Editura Jurnalul National-2011pagina 2292

Două morți, două învieri și trei judecăți

Cu glas mare expunea, ne repeta, accentuând nuanțele : doar , doar vom înțelege! Nu o dată ne-a explicat de cele două morți, două învieri si trei judecăți (de la sfânta spovedanie, particulară la 40 de zile de la plecarea la cer si obștească la a doua venire a Domnului) ! Asta ne face să fim atenți în fiecare Sfânta Liturghie de sâmbătă , când se pomenesc cei adormiți si să fim atenți cu viața noastră cea de toate zilele.

Într-o asemenea perspectivă trebuie să vedem cuvântul Mântuitorului: *"Adevarat, adevarat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu si crede în Cel ce M-a trimis are viața vesnică si la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul si acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu si cei ce vor auzi vor învia. Caci, precum Tatal are viața în Sine, asa I-a dat si Fiului sa aibă viață în Sine (Ioan 5, 24-26).*

Precum se observă, **timpul este la prezent:** *"ascultă, crede, are, vine, este".* Si iarași: *"vine vremea si acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu si care vor auzi vor fi vii."* E de la sine înțeles ca este vorba de învierea din moartea spirituală produsa de păcat, nu de moartea fizica, trupească; de asemenea, de învierea spirituala de aici si de acum, nu de învierea trupurilor (a celor din cimitire) si de Judecata Universala, despre care Mântuitorul vorbeste mai jos, când spune:

"vine ceasul în care toti cei din morminte vor auzi glasul Lui; Si vor iesi cei care au făcut cele bune, spre învierea vietii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea judecatii " (Ioan 5, 28-29).

Dumnezeu i-a poruncit si l-a prevenit pe Adam:

"Iar din pomul cunoștinței binelui si răului să nu mânânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!" (Fac. 2, 17).

Constiința creștina s-a întrebat : a murit Adam în ziua în care a păcătuit? Trupește n-a murit atunci. Dar spiritual, atunci a murit, prin neascultarea poruncii lui Dumnezeu si consimțământul cu duhul la unirea cu cele muritoare. În duh este începutul si al vieții si al morții. În acest înțeles tâlcuiește Sf. Grigore Palama:

«Domnul numeste morți pe cei ce trăiesc în desertăciunea acestei lumi; El nu i-a îngăduit ucenicului care Îi cerea să-l lase sa-si înmormânteze tatăl, ci i-a spus să lase morții (după duh) sa-și îngroape morții (după trup).

Domnul numește deci morți pe cei ce trăiesc trupește, dar al căror suflet e deja mort; despărțirea sufletului de trup este moartea trupului, iar despărțirea sufletului de Dumnezeu este moartea sufletului; adevărata moarte este deci cea a sufletului. Dumnezeu vorbea despre aceasta moarte atunci când i-a spus lui Adam, aflat încă în Rai: În ziua în care vei mânca din rodul pomului oprit, cu moarte vei muri. Din clipa căderii, sufletul lui Adam, desărtit de Dumnezeu, a murit, desi Adam a mai trait, trupește, pâna la vârsta de nouă sute treizeci de ani ». ⁴¹³

Atunci, așa precum este o moarte în amândouă sensurile: a sufletelor si a trupurilor, la fel există si două învieri: a sufletelor si a trupurilor. Sfântul Macarie dă ca un fel de marturie a experienței duhovnicești:

“Învierea sufletelor moarte se produce încă de acum; dar învierea trupurilor nu se va petrece decât în ziua de apoi.” ⁴¹⁴

Părintele nu a obosit repetându-ne ! Am primit informația.

Si a zis : « *Facă Domnul că de la Informația curată să înceapă un dialog Sfânt, o curățire si o înțelegere nouă a existenței noastre.* »

⁴¹³ Din conferinta «Jertfa si inviere in familia crestină. »

⁴¹⁴Constantin Galeriu- « Schimbarea la Fata a Lui Hristos - Transfigurare a Creatiei»-
www.ucenic.go.ro/art4.ht

» Marii duhovnici sunt sfintii de langa noi. «

Deseori uitam de prezența lor binefăcătoare, dar ei nu ostenesc să se roage pentru noi. In popor se spune ca Dumnezeu ne rabdă pentru rugăciunile preoților si monahilor nostri. Intre acestia, părinții duhovnici au menirea cea mai grea. Ei își asumă responsabilitatea pentru îndreptarea noastră. Marii duhovnici sunt părinți îmbunătățiți, adică oameni care au înaintat foarte mult pe calea desăvârșirii.

Pentru iubirea, credința si nădejdea lor în Hristos, pentru strădania si curăția lor sufletească, Dumnezeu i-a înzestrat pe acesti preoți cu daruri extraordinare. Sunt clarvăzători, ne pot vindeca sufletele și trupurile, ne pot schimba radical viața.

Cu o condiție: să **credem**. „Lucrurile mai presus de fire pot fi înțelese doar prin puterea credinței”⁴¹⁵ a zis Sfântul Ion Damaschin.

"Sfințenia nu înseamnă sa mergi pe ape, nu înseamnă sa zbori prin vazduh, nu înseamnă sa înviezi morții. Cea mai mare virtute a sfințeniei la care poate ajunge un om în zilele noastre este să se învieze pe sine, din propriile păcate”.⁴¹⁶ Doar Mântuitorul le-a spus ucenicilor Lui : „ tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți...”⁴¹⁷ - si Părintele Galeriu adauga mereu , pe cei **morți sufletește ...**

»La aniversarea a 50 de ani de arhierie , Prea Fericitul Teoctist l-a declarat “figură reprezentativă a preotimii” »⁴¹⁸. Si iată ca acum Andrei Plesu , la zece ani de la mutarea la cer a Părintelui Galeriu , pune punctul pe i : »modelul Părintele Galeriu«.

» Se vorbește adesea, în lumea românească de azi, despre „absența modelelor”. Evident, când vorbim de „absența modelelor”, ne gândim la absența unor repere formative, capabile să stîrnească emulație. Așa

⁴¹⁵ Sfântul Ion Damaschin -www.citatepedia.ro/index.php?id=104442

⁴¹⁶ Sfânta Evanghelie dupa Matei-Capitolul 10 , verset 8 -
<http://bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=55&cap=10>

⁴¹⁷ www.basilica.ro/stiri/taina-sfantului-maslu-si-binefacerile-acesteia_1062.html

⁴¹⁸ Mărturia ucenicului pr.dr.Comsa Petre

stînd lucrurile, cred că parintele Galeriu, ar trebui să devină un model al preo imii românești contemporane. Modelul impune o  nv  tur , o *indica ie* de gândire, comportament  i stil.

Care este „lec ia Galeriu”? Mai întâi, un fermecător amestec de sobrietate  i bună dispozi ie.

Dar h rnicia omiletică  i iradierea Părintelui Galeriu, ca preot „de ora ”, asaltat zilnic  i de intelectuali preten io i,  i de oameni simpli, solicitat, clipă de clipă, de nevoile  i interoga ia unei metropole policrome, de îndatoriri academice  i civice diverse, r m ne un episod unic, ireductibil, din tabloul vie ii spirituale autohtone.

Părintele Galeriu reu ise  i performanța de a fi mereu la curent cu veacul, fără a fi mai pu in respectuos cu tradiția. Materia  i subtilita ile credin ei vibrau, în predica sa, cu firescul  i cu intensitatea **unei proaspete experien e de via    i de cunoaștere**.

»**Cunoașterea** este un lucru, ** n elegerea** este altul. Dar oamenii confundă aceste două concepte, sau nu vad clar care este diferen a. Doar cunoașterea nu duce la înțelegere.  n elegerea nu poate fi mărită doar prin acumularea de informații.  n elegerea depinde de relația dintre cunoaștere si existen  . ⁴¹⁹«

«Termenul „originalitate” n-ar fi potrivit.Era vorba doar de amprenta *participativă* a „persoanei” vorbitorului asupra vorbirii sale. »⁴²⁰

⁴¹⁹ P.D. Ouspensky » *Fragmente dintr-o  nv  tur  necunoscută*
<http://surse.citatepedia.ro/din.php?a=P.D.+Ouspensky&d=Fragmente+dintr-o+%EEnv%E3%FE%E3tur%E3+necunoscut%E3>

⁴²⁰ Andrei Plesu –»Modelul Galeriu«- » Dilema veche » – nr 456-august 2013 –pagina 3-
<http://dilemaveche.ro/sectiune/situa-iunea/articol/modelul-galeriu>

Datorită faptului ca nu se ferea sa considere predica, ca modalitatea optimă de a face teologie înaltă , oamenii din biserica, chiar dacă nu înțelegeau discursul până la capăt, plecau extrem de folosiți.

» O analiză amănunțită a *lecției, a modelului Galeriu* rămîne încă de întreprins. Dar **ar fi recomandabil** ca studenții de la facultățile noastre de teologie, preoțimea de mir, teologii și toți cei care gravitează în jurul unei interogații religioase autentice să ia aminte la toate documentele scrise, înregistrate și filmate, rămase în număr mare (din fericire) de pe urma parohului de la Biserica Sf. Silvestru.

Recomandarea aceasta ar avea, poate, efecte miraculoase și asupra celor care trudes în studiourile postului de televiziune Trinitas. I-ar ajuta să evite obositul ton „pravoslavnic“, gesticulația artificial „cuvioasă“, retorica adormitoare a pietății formale. Noul Testament trebuie să rămînă neîncetat nou! Nou cu adevărat, dincolo de orice cumințenie funcționarească, de orice rutină mulțumită de sine. » ...

«Lecția subînțeleasă a Părintelui Galeriu este aceasta: a face din substanța supralumească a Scripturii un subiect plicticos, o mormăială repetitivă e a păcătui împotriva Duhului Sfânt. »⁴²¹ ...

Toată viața Părintelui și, mai ales, activitatea sa misionară ne ajută să înțelegem mai bine taina Nașterii și Învierii Mântuitorului ca să ajungem și la bucuria Învierii noastre, a neamului românesc și a lumii întregi.

«Menirea si viitorul omului este Invierea - unica în stare să biruie răul, stricăciunea si moartea. »⁴²²

⁴²¹ Andrei Plesu –»Modelul Galeriu«- » Dilema veche » – nr 456-august 2013 –pagina 3-
<http://dilemaveche.ro/sectiune/situa-iunea/articol/modelul-galeriu>

⁴²² Părintele Galeriu «Cartea celor noua fericiri »-Ed.Harisma 2004 - Pagina 103

Iata o urare a Părintelui Galeriu cu prilejul Nasterii Domnului citand din înțelepciunea colindului românesc :

« Măine poate , cine stie vom fi toti în vesnicie » sî

« Spre Tine Doamne Sfinte

Indrept în inima sî minte

Te rog în pieptul meu

Sa-ti alegi culcușul tau ! »

Alege-Ti Doamne culcușul , sălaşul , ieslea în inimile noastre ale românilor cu nevinovăția Ta!

Acolo sălășuiește Doamne, Pruncule sfânt cu nevinovăția Ta dreptate sfânta, pace sfânta !

Pruncule sfânt, cu strălucirea Ta iubire sfânta , sălășuiește în inimile românilor : dreptate sfânta , pace sfânta !

Suflete de român ! Oferă românule astăzi de Craciun inima Ta

Binecuvîntează Doamne pe toti oamenii de bine ai țării sî pe cei reușiti sî nereușiti !

Binecuvîntează Doamne tot neamul românesc !

Sa sporească în credința , în adevăr , în dragoste , în dreptate în curatie sfânta .

Ca sa putem spune :

« Slava întru cei de sus , Lui Dumnezeu

Pe pamant pace sî între oameni bunăvoie ! »

Așa sa ajute Dumnezeu neamul român creștin sî de Dumnezeu iubitor ! Craciun Luminos!

Si eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu

*Ucenici ai Părintelui Galeriu razletii care
încotro,*

*toți cei care l-am iubit sa aprindem o smerita
lumina :*

- celui care a lasat atâta frumuseti si atâta
viața;*
- celui care ne-a purificat sufletele cu
valoarea gândirii sale;*
- celui care a rostit cuvintele Lui Dumnezeu
cu patos , vitalitate si convingere ;*
- celui care ne-a învățat sa dăm slava Celui
ce ne-a arătat noua LUMINA!*

Si când va e dor accesati :

www.Părintele.galeriu.ro

www.biserica-sfantul-silvestru.ro ,

www.ucenic.go.ro

Si când vreți o trăire si mai adevărată, la biserica Sfântul Silvestru este mormântul Părintelui cu cruce brâncoveneasca si flori proaspete oricât ar fi gerul de năpraznic sau ar șita dogoritoare .

Si mai mult : veti găsi pe preotul Cristian Galeriu care-l moștenește în talent si dăruire. Doamne ajută!

*«Binecuvântarea Domnului sa fie cu voi
toti ! Cu al Sau har si cu a Sa iubire
totdeauna , acum si pururea si în vecii,
vecilor ! Amin»⁴²³*

⁴²³ «Sfânta si dumnezeiasca Liturghie»-

<http://saraca.orthodoxphotos.com/rugaciuni/liturghier.htm>

B

Biserica, 4, 5, 15, 16, 17, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 36, 39, 41, 43, 44, 46, 53, 57, 60, 66, 70, 93, 94, 95, 96, 97, 99, 103, 105, 109, 111, 112, 116, 125, 128, 130, 131, 135, 137, 139, 142, 149, 150, 167, 174, 206, 213, 221, 223

C

comunicare, 60, 79, 183, 184, 185, 191, 200, 202
Comunicare, 60, 79, 111, 183, 184, 185, 191, 192, 200, 202
Cunoastere, 9, 47, 88, 94, 120, 122, 123, 178, 182, 184, 185, 190, 206, 207
Cuvântul, 8, 10, 11, 12, 13, 28, 41, 50, 51, 53, 65, 66, 75, 77, 85, 103, 118, 119, 129, 135, 140, 147, 151, 152, 155, 156, 158, 162, 170, 171, 179, 187, 208

D

Duhovnic, 5, 13, 47, 48, 52, 58, 73, 95, 100, 112, 117, 124, 128, 132, 155, 156, 158, 207

I

informatica, 9, 10, 11, 178, 181, 183, 200, 201, 205, 206
Informatica, 9, 10, 11, 178, 181, 183, 200, 201, 205, 206
Informatie, 12, 176, 177, 181, 182, 184, 185, 188, 190, 200, 205, 206, 210, 219
Internet, 11, 12, 13, 26, 47, 171, 176, 180, 183, 192, 193, 197, 201, 222

Învățătura, 34, 42, 47, 67, 155, 215

Înviere, 21, 22, 24, 25, 46, 47, 68, 72, 86, 88, 208, 210

Î

învăță, 34, 42, 47, 67, 155, 215

L

lumina, 4, 13, 23, 34, 37, 46, 67, 75, 87, 91, 95, 107, 116, 127, 128, 129, 134, 136, 137, 138, 139, 155, 156, 159, 163, 164, 166, 168, 174, 185, 202, 215, 218, 222, 224

Lumina, 3, 4, 9, 13, 23, 30, 34, 37, 46, 58, 67, 75, 87, 91, 95, 107, 109, 116, 127, 128, 129, 134, 136, 137, 138, 139, 150, 155, 156, 159, 161, 163, 164, 166, 168, 174, 185, 202, 215, 218, 222, 224

T

Timpul, 9, 11, 21, 32, 34, 50, 51, 54, 57, 59, 60, 62, 65, 75, 85, 86, 88, 90, 91, 94, 99, 100, 101, 103, 107, 108, 109, 117, 119, 123, 129, 130, 131, 132, 133, 136, 138, 140, 141, 143, 146, 148, 149, 154, 160, 171, 175, 182, 187, 193, 198, 209

U

Ucenic, 1, 2, 4, 8, 10, 12, 13, 14, 33, 38, 47, 48, 49, 51, 53, 54, 65, 70, 72, 76, 95, 98, 104, 111, 115, 116, 117, 120, 128, 133, 134, 138, 139, 155, 158, 162, 164, 168, 171, 173, 174, 175, 180, 183, 205, 208, 209, 210, 211, 215, 218, 219, 220, 222, 223, 224

BIBLIOGRAFIE

1. »Biblia cu ilustratii-Vol VII Noul Testament (1), versiune redactată si adnotată de Barolomeu Anania Arhiepiscopul si Mitropolitul Clujului -Editura Litera 2011
2. »Biblia cu ilustratii-Vol VIII Noul Testament (2), Epistolele Sfântului Pavel , Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul » versiune redactata si adnotata de Barolomeu Anania Arhiepiscopul si Mitropolitul Clujului - Editura Litera 2011
3. Arhiepiscopul Casian al Dunării de Jos – «Întru lumina Ta »Ed Episcopiei Dunarii de Jos -2007 Galati
4. Arhiepiscopul Casian al Dunării de Jos – Cuvânt la Radio Trinitas-2012 ziua Sfântului Casian
5. Acad. Mihai Drăgănescu, Președintele Secției de Știința și Tehnologia Informației a Academiei Române- »Societatea Informațională Și A Cunoașterii. Vectorii Societății Cunoașterii. »-
www.academiaromana.ro/pro_pri/doc/st_a01a.doc
6. Acad. Virgil Cîndea- «Mari duhovnici: Părintele Constantin Galeriu - Predicatorul de foc »-www.formula-as.ro/2012/1040/spiritualitate-39/mari-duhovnici-Părintele-constantin-galeriu-predicatorul-de-foc-15660
7. Ana Amon- « Începutul și activitatea pastorală a Părintelui Galeriu » - www.historia.ro/exclusiv_web/general/articol/inceputul-activitatea-pastorala-Părintelui-galeriu
8. Andrei Cheran- « Inteptul din staulul oilor: Părintele Iona, de la Manastirea Oasa » - www.formula-as.ro/2011/980/spiritualitate-39/inteptul-din-staulul-oilor-Părintele-iona-de-la-manastirea-oasa-14032
9. Andrei Plesu -»Modelul Galeriu»- » Dilema veche » - nr 456-august 2013 – pagina 3-<http://dilemaveche.ro/sectiune/situa-iunea/articol/modelul-galeriu>
10. Anne Graham - « Societatea Americana fara Dumnezeu » - www.crestinortodox.ro/comunitate/blog.php?user=Christfollower&category_id=262&lang_id=1
11. Argentina Grămada- „Tehnologii informatice moderne folosite în educatie în secolul XXI”- Conferinta Internationala “Educatie si Marketing 2006” <http://argentinagramada.com/wp-content/uploads/2009/10/Argentina-Gramada-CV-complet-Romana1.pdf>
12. Argentina Gramada Dragu « Si eu am fost ucenicul/ucenica Părintelui Galeriu - » www.ucenic.go.ro/despre21.htm

13. Argentina Gramada Dragu »De as grai în limbile calculatoarelor , « dar dragoste nu am, nimic nu sunt ! »
http://megabyte.utm.ro/en/articole_noiembrie/PărinteluiGaleriuUniversitate.pdf
14. Argentina Grămadă- Dragu- «Pe marile de suflet sa fereci curcubeel ! »
<http://ucenic.go.ro/despre5.htm>
15. Argentina Gramadă Dragu –»Informatizarea managementului în învățământul preuniversitar »-Ed. Cartea universitară 2004 –București p. 283
16. Argentina Gramada Dragu-“Si eu am fost ucenicul/ucenica Părintelui Galeriu”-Editura ReproExpres- Valencia-2013-ISBN:978-84-15323-78-5
17. [Claudiu Tarziu](http://www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/Părintele-florin-botezan-14964)- «Florin Botezan »- www.formula-as.ro/2012/1015/spiritualitate-39/Părintele-florin-botezan-14964
18. Clifton, H.D. –Business Data Systems, Pretince Hall, Ed a 4-a, 1998)
19. Constantin Galeriu, « Jertfă și răscumpărare », Editura Harisma,1991
20. Constantin Galeriu " Informația Omului" -
http://sfaturiortodoxe.ortodoxism.ro/Părintele_galeriu/Pr%20Galeriu%20-%20Informația%20omului%2019-02-1999.wma
21. Constantin Galeriu « Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă. » Convorbiri realizate de Dorin Popa, Harisma, București, 2002, p. 268.
22. Constantin Galeriu « Intre Geneza si Apocalipsă »- Convorbiri cu Dorin Popa - Editura Harisma -2002
23. Constantin Galeriu- « Cartea celor Noua Fericiri»- Editura Harisma -2004
24. Constantin Galeriu- « Total nostru »- Editura Harisma -2004
25. Constantin Galeriu- « Universitatea este și va fi Instrucție și Educație»⁴²⁴ « - Disertație rostită cu ocazia înființării Forumului Oamenilor Liberi de Cultura și Artă (FOLCART) 1993 –prelucrare și adaptare Gramada Argentina - www.ucenic.go.ro/art15.htm
26. Constantin Galeriu, « Timpul schimbării. Opțiuni fundamentale în dialogul actual dintre credincioși și societate » (Conferința ținută la Congresul cu tema: "Credincioșii, societatea și Statul în țările Europei Centrale și de Răsărit " la Abația benedictină Ampleforth, York - Anglia, în vara anului 1990), în "Religion in Communist Lands" (Religia în țările comuniste), Keston College, Nr. 1-2, vol. 19, 1991, p. 66.
27. Constantin Galeriu, Complementaritatea valorilor spirituale după dogma de la Sinodul IV Calcedon (Referat ținut în cadrul Dialogului Ortodox-Reformat, întrunirea de la Budapesta, 10-15 octombrie 1979) în „Ortodoxia”, anul XXXII, nr. 2, aprilie-iunie 1980, p. 358.

⁴²⁴ Disertație rostită cu ocazia înființării Forumului Oamenilor Liberi de Cultura și Artă (FOLCART) 1993 –prelucrare și adaptare Gramada Argentina - www.ucenic.go.ro/art15.htm

28. Constantin Galeriu: « Vocatia cuvântului -la împlinirea vârstei de 80 de ani- Preot Vasile Gordon - »Aparut inRevista Parohiei Sf Ilie Gorgani cu ocazia împlinirii a 80 ani a Părintelui Galeriu
29. Constantin Galeriu: Disertatie rostita cu ocazia infiintarii Forumului Oamenilor Liberi de Cultura si Arta (FOLCART) 1993 -prelucrare si adaptare Gramada Argentina - www.ucenic.go.ro/art15.htm
30. Cristian Galeriu- « Sfântul Maxim, un mărturisitor al Crezului Ortodox » - 2010-www.ziarullumina.ro/anul-crezului-ortodox-si-al-autocefaliei-romanesti/sfantul-maxim-un-marturisitor-al-crezului-ortodox
31. Costion Nicolescu -« Părintele Galeriu: "Eu nu sunt un om al apelor linistite. Sunt un om viforos » - www.formula-as.ro/2011/972/spiritualitate-39/mari-duhovnici-Părintele-galeriu-eu-nu-sunt-un-om-al-apelelor-linistite-sunt-un-om-viforos-13817
32. Costion Nicolescu -« Un parinte emblematic la sfarsit de mileniu »- aparut in Revista Parohiei Sf Ilie Gorgani cu ocazia împlinirii a 80 ani a Părintelui Galeriu; www.ucenic.go.ro/despre6.htm
33. Cristian Curte - « Părintele Constantin Galeriu - Predicatorul de foc »-2012 - www.formula-as.ro/2012/1040/spiritualitate-39/mari-duhovnici-parintele-constantin-galeriu-predicatorul-de-foc-15660
34. Daniel , Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, « Omagiu Părintelui Galeriu»- Interviu realizat de Ciprian Apetrei - www.biserica-sfantul-silvestru.ro/?q=node/4
35. Daniel , Prea Fericitul Parinte Patriarh, "Omagiu Părintelui Galeriu" Interviu realizat de Ciprian Apetrei - www.biserica-sfantul-silvestru.ro/?q=node/4
36. Dumitru Stăniloae, « Rugăciunea lui Iisus și experiența Duhului Sfânt », Editura Deisis, Sibiu, 2003, pag. 53- 65.
37. Dumitru Stăniloae, «Spiritualitate și comuniune în Liturghia Ortodoxă», p. 143.
38. Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel –Cap. 4,12- www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=22&cap=4
39. Epistola Sfantului Pavel (I Cor. III, 22-2)
40. Fragment din Interviu - Lumea credintei, anul I, nr. 2-http://cuvinte-duhovnicesti.crestinortodox.ro/Părintele_Galeriu_-25-471.html
41. Gabriela Elena Chele »Impactul utilizării îndelungate a calculatorului asupra dezvoltării psihomotorii a copilului și adolescentului»- www.umfiasi.ro/ScoalaDoctorala/TezeDoctorat/Teze%20Doctorat/Rezumat_Gabriela_Elena_Chele.pdf
42. Ioan Toader – « Metode noi in practica omiletica» Ed.Arhidiecezana,, Cluj-Napoca, 1997.p. 118.

43. Ieromonah-Mihail Stanciu- «Sensul creatiei »- «Actualitatea cosmologiei Sfantului Maxim Marturisitorul »-ed Asezamant studentesc Sfantul Apostol Andrei-Slobozia 2000
44. Ion Buga “-Părintele Galeriu Delasilvestru “-“Unde a fost biserica” -Ed Sf.Gheorghe -Vechi-Bucuresti 2001-pag 48
45. J Fourastié, Les conditions de l'esprit scientifique, Paris, Gallimard, 1966.
46. Licăroiu Gabriel, « Biserica Sfântul Silvestru trecut și prezent, București», Editura Asa, 2004, p. 83.
47. Lumea credintei - anul 2006, nov, pag 19 ,
www.punctecardinale.ro/nov_2006/nov_2006_16.html
48. Mitropolitul Moldovei și Bucovinei **Daniel**, «**Omagiu Parintelui Galeriu**»- Interviu realizat de Ciprian Apetrei - www.biserica-sfantul-silvestru.ro/?q=node/4
49. M. Weinstein (1995), profesor la Political Science at Purdue University
50. Marin Vlada « Tehnologiile societatii informationale »
http://fmi.unibuc.ro/ro/cniv_2005/volum/documente/pdf/sectiuneaA/1_1_Vlada.pdf
51. Marshall McLuhan-« Galaxia Guttemberg – Omul si era tiparului « -Editura politica-1975
52. Mihai Eminescu- « Cu maine zilele-ți adaogi»-
www.imaginelife.ro/poezii/poezii-de-dragoste/mihai_eminescu_-_cu_maine_zilele-ti_adaogi/
53. Mircea Păcurariu, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Galați, Editura Episcopiei Dunării de Jos, 1996, p. 454.
54. Muncii Medicover-
www.cariereonline.ro/index.php?m=article&article_id=79
55. Neti Gavrilu- Un stilp al ortodoxiei urca acum vamil vazuului-
<http://tech.groups.yahoo.com/group/EscapeFromRomania/message/40215?var=0>
56. Nicolae Dascălu –“Comunicare pentru Comuniune” - lucrare distinsa cu premiul "Jean-Louis Leuba" pentru anul 2000 de catre Facultatea de Teologie a Universitatii "Misericorde" Fribourg (Elvetia)
57. Nicolae Dascălu, « Parabola făcliei aprinse. Comunicarea religioasă în era informațională, Editura Basilica, București, 2012, pag 489
58. O'Brien, J.A., Management Information Systems. Managing Information Technology in the Internetworked Enterprise, McGraw-Hill, Boston, 1999

59. Prea Fericitul Parinte Patriarh Teoctist, «**Cuvânt la Inmormântarea Părintelui Galeriu**»- 13 august 2003 <http://ucenic.go.ro/cuvant.htm>
60. Părintele Constantin Galeriu -
www.portalulrevolutiei.ro/forum/index.php?topic=215.780;wap2
61. Părintele Constantin Galeriu - » Internetul si implicatiile lui » -
<http://ucenic.go.ro/art19.htm>
62. Părintele Galeriu -, Un cuvânt testamentar al **Părintelui Galeriu** “-, 10
predici de **Părintele Galeriu la 10 ani de la mutarea sa la cer** “-editie îngrijita
de Razvan Codrescu - Editura Lumea credintei” - 2013-paginile 163-172
63. Părintele Galeriu / Astăzi- Editura Harisma, 2004
64. Părintele Constantin Galeriu- « Predica duminica dinaintea Nasterii
Domnului » - <http://puterea-credintei.blogspot.ro/2011/12/predica-duminica-dinaintea-nasterii.html>
65. Părintele Constantin Galeriu « **Internetul si implicațiile lui** » -Prelucrare dupa
Interviul consemnat de Octavian Greavu- www.crestinortodox.ro/interviuri/parintele-galeriu-internetul-implicatiile-70497.html
66. Părintele Constantin **Galeriu: «Suntem zidiți din Lumina, Iubire și Adevăr** »-
www.youtube.com/watch?v=6v-rgcPSgy4
67. Părintele Constantin Galeriu-„Iisus ne spune” -
www.youtube.com/watch?v=WYZxcBG_28
68. Petre Mihai Bacanu - « Despre semnele care s-au aratat la iesirea din lume a
Părintelui Galeriu » - www.Romanialibera.ro, -interviu realizat intaiului
dintre ucenici Sorin Dumitrescu – 21 August 2003- preluat
69. R.B.Kuiper la adresa www.gavril.go.ro/maxime.htm#iad, Adevăruri
cutremurătoare despre moarte si iad- www.nicklica.com/articole/163-adevaruridesprejamoartesiiad
70. Rafael Noica- « Celalat Noica» - Editura Anastasia 1994, p 32
71. Răzvan Bucuroiu - „Interviu cu Ion Mircea, laureatul din acest an al
Premiului Național „Mihai Eminescu” pentru Opera Omnia „-
www.lumeacredintei.com/sct_6/c_1/art_1299/credina_zugrvete_icoanelen_biserici_interviu_cu_poetul_ion_mircea_laureatul_din_acest_an_al_premiului_naional_mihai_eminescu_pentru_opera_omnia.htm
72. Răzvan Codrescu- « Părintele Galeriu la 80 de ani » -Ziua - 21 nov. 1998
73. Răzvan Ionescu- « Părintele Galeriu - preotul tuturor »- Lumea credintei, anul I, nr. 2-
www.crestinortodox.ro/reportaj/Părintele-galeriu-preotul-tuturor-72285.html
74. Răzvan Ionescu « Iar ca ramas bun, un curcubeu», Revista « Lumea
Credintei » , septembrie 2003
75. Răzvan Ionescu «Timpul omului din eternitatea Domnului»-Editura Nemira -
2003 -pagina 209

76. Robert E. Kahn, 1997, Defence Advanced Research Project Agency, SUA la adresa www.france-science.org/innovation/rechfed.asp
Santosh Kumar Tewari - « From Internet to Gutenberg » - www.mediamimansa.com/11th%20issue/11eng_80-83.pdf
77. Sfânta Evanghelie după Ioan -Cap 1, verset 1- www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=35&cap=1
78. Sfânta Evanghelie după Matei -Cap 4, verset 4- <http://biblia.resursecrestine.ro/matei/4>
79. Sfânta Evanghelie după Luca (5, 5).
80. Sorin Dumitrescu «Si eu am fost la biserica Sfantul Silvestru » -vol «Rock&popi»-Editura Anastasia -1998-pag 257-273
81. Sorin Dumitrescu «Parintele Constantin Galeriu »- vol » Convorbiri »-Editura Anastasia -2001-pag. 521- 526
82. Sorin Dumitrescu- «Intalnirea cu Părintele Galeriu mi-a schimbat viata » - www.formula-as.ro/2007/766/spiritualitate-39/sorin-dumitrescu-7921,
83. Sorin Dumitrescu- «Intalnirea cu Părintele Galeriu mi-a schimbat viata » - www.formula-as.ro/2007/766/spiritualitate-39/sorin-dumitrescu-7921,
84. Sorin Dumitrescu, « Părintele Galeriu la 80 de ani. Părintele Galeriu sau tinerețe fără bătrânețe», în: "Ziua", 21 Noiembrie 1998, p. 2.
85. Teoctist, Prea Fericitul Parinte Patriarh,"Cuvant la Inmormantarea Părintelui Galeriu"- <http://ucenic.go.ro/cuvant.htm>
86. Teofil Paraianul la adresa www.nistea.com/duhovnici.htm
87. Tudor Vianu, « Filozofia culturii și teoria valorilor», Editura Nemira, 1998
88. Valeriu Anania-„Memorii”-Editura Polirom-2011- pagina 679-680
89. Vasile Gordon « Biserica si scoala » Editura Cristiana 2003, p 284, 303
90. Vasile Gordon, « Introducere în Omiletică », București, Editura Universității din București, 2001, p. 195
91. Vasile Răduță « Monahismul egiptean. De la singurătate la obște », Editura Nemira, București, 2003, p. 46.
92. Vasile Mustață-«Părintelui Constantin Galeriu»-Marturii Silvestrene nr 3, 2010
93. Viktor E. Frankl (1905-1997) «Omul in cautarea sensului ultim al existentei» (tradus din limba germana de Pr. Prof. Ioan Caraza si Monica Herghelegiu
94. <http://bibliophyle.wordpress.com/2012/02/27/lumea-in-care-traim-digerati-si-galaxia-gutenberg/>
95. <http://biserica.org/WhosWho/DTR/G/ConstantinGaleriu.html>
96. http://remember.crestinortodox.ro/Director_web-Duhovnici-16.html

97. http://reportaj.crestinortodox.ro/Parintele_Galeriu___preotul_tuturor-21-468.html
98. http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Galeriu"
99. http://ro.wikipedia.org/wiki/Viktor_Frankl
100. <http://ucenic.go.ro/despre32.htm>
101. <https://personalitateautentica.wordpress.com/tag/managementul-stresului/>
102. www.antonina-dinsuflet.be/pensees.htm
103. www.credo.ro/crestin-ortodox/19/Duhovnici
104. www.crestinism.romanesc.ro,
105. www.crestinortodox.ro/Asculita__Suferinta-123.html
106. www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/Parintele-constantin-galeriu/predica-adormirea-maicii-domnului-audio-573.html
107. www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/Parintele-constantin-galeriu/predica-schimbarea-fata-Parintele-galeriu-audio-574.html
108. www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/Parintele-constantin-galeriu/despre-post-575.html
109. www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/Parintele-constantin-galeriu/Parintele-constantin-galeriu-sensul-pocaintei-570.html
110. www.crestinortodox.ro/predici-audio-mp3/pf-daniel-audio/predica-sfintii-trei-ierarhi-preafericitul-parinte-daniel-480.html
111. www.culturagenerala.net/citate.html
112. www.europeea.ro/atelierliterar/index.php?afiseaza_articol_nelogat=45
113. www.itcnet.ro/history/archive/mi1999/current7/mi5n.htm
114. www.jurnalul.ro/articol_8461/facatorul_de_pace
115. www.observatorreligios.home.ro/Articole%20publicate/Discursuri&Predici/Conceptia%20Pr.%20prof.%20Constantin%20Galeriu.htm
116. www.planeta.ro, www.algoritma/dilema.ro,
117. www.punctecardinale.ro/nov_2006/nov_2006_16.html
118. www.romania.co.nz/rel/sfliturghie.php
119. www.romfest.org/rost/nov-dec2004/galeriu-lumina.shtml
120. www.sfaturiortodoxe.ro/BiruintaTrupuluiAsupraFirii
121. www.sfaturiortodoxe.ro/Parintele_Galeriuonline
122. www.teognost.ro/fotografii/Galeriu_1.htm
123. www.tribuna-as.ro, www.clopotel.ro,
124. www.ucenic.go.ro
125. www.lumeacredintei.com/sct_3/st_2621/navPage_6/printele_galeriu_mi-a_schimbata_viata.htm
126. www.crestinortodox.ro/biblia/Psalzii/PSALMUL-41-Pentru-sfarsit-fiilor-lui-Core-spre-invataura

Sí eu am fost ucenicul (ucenica) Părintelui Galeriu

*Faca Domnul sa rodeasca în fiecare dintre cei care
l-au cunoscut si pretuit darurile primite!
Slava Lui DUMNEZEU pentru toate !*